迪庆朗仁学会·法宝编排系列---

༄༅། །བླ་མ་ལྔ་བཅུ་པའི་རྣམ་བཤད་སློབ་མའི་རེ་བ་ཀུན་སྐོང་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ། །

事师五十颂释——藏汉对照

德钦·曲美多吉　编

བདེ་ཆེན་ལམ་རིམ་སློབ་སྦྱོང་ཚོགས་པ།

序 言

བདེ་ཆེན་ལམ་རིམ་སློབ་སྦྱོང་ཚོགས་པ།，汉语称为迪庆朗仁学会。它是由一些在云南省迪庆藏族自治州学习格鲁教法的道友们，在学习的过程中，为方便称呼而取的一个名称，并非一个正式的社团。主要学习的内容是：菩提道次第法类。

“朗仁”就是道次第的意思，它是格鲁教法中非常重要的内容。2009年，我有幸和几位在德钦县本地的师兄们一起共学由帕崩喀大师所传的菩提道次第讲解本《掌中解脱》藏文版（རྣམ་གྲོལ་ལག་བཅངས）.这次学习持续了两年的时间，每天学习近三个小时。其间，大恩根本上师———芒康罗布林寺导师向巴恩珠仁波切广施法语甘露，使我等真正了知佛法的浩瀚；学习完《掌中解脱》之后，又在大恩上师仁波切的带领下学习了《菩提道次第·大乐藏口授》、《乐道》、《速道》等。

由于编者学习藏文版法本感觉到很困难，所以要借助汉译本来对照学习，但是查找起来还是觉得不方便。如果有藏汉对照版法本就最好了，可惜去寻找时，却极难找到。于是，我便发心：要编排一些藏汉对照版的法本出来，一方面是为了自己学习方便；另一方面，也希望尽量帮助到和我一样有这方面需求的人。

我曾在自己的微信朋友圈中发过这样一段文字：“仔细思维发觉自己甚是可笑，从小不好好读书，汉文可谓是一塌糊涂，后来自学藏文也是跟楞梆道勉强可以拼读下来，现在居然自己给自己找了文字编排的工作，内容还居然是有关佛法的，但是佛法知识连皮毛都不懂，除了自嘲以外我还能做啥？”

由于我藏文、汉文的水平有限，加之编排经验不足，难免出现一些错误，希望见到此法本的各位大德、师兄们指正。我的邮箱是：417149110@qq.com

ཡིག་ནོར་དང་ཆད་ལྷག་ཡོད་ཚེ་འབྲེལ་བ་གནང་ན་དགའ་སྤྲོའི་ངང་ནས་བཟོ་བཅོས་ཞུ་ཆོག།

དྲ་རྒྱ་ཁ་བྱང་། 417149110@qq.com

祈愿善德法师长住世，贤慧持法之士遍大地，
助教施主安乐财运旺，胜者善慧教法得昌盛。

二零一七年四月二日

目　录

བླ་མ་ལྔ་བཅུ་པའི་རྣམ་བཤད་སློབ་མའི་རེ་བ་ཀུན་སྐོང་།
事师五十颂释（汤芗铭译本）…………………………………………………… 1

བླ་མ་ལྔ་བཅུ་པའི་རྣམ་བཤད་སློབ་མའི་རེ་བ་ཀུན་སྐོང་།
事师五十颂释（能海上师译本）…………………………………………… 65

附录
བཤེས་གཉེན་བསྟེན་ཚུལ་བླ་མ་ལྔ་བཅུ་པ།
事师五十颂释根本文 ……………………………………………………… 134

****

版权声明：汉文版权归译者所有，此电子版仅供法友们在电子媒体上内部学习使用，如欲出版印刷请与译师联系。特此声明！

༄ ཚེ་རབས་ཀུན་ཏུ་རྒྱལ་བ་ཙོང་ཁ་པས། །ཐེག་མཆོག་བཤེས་གཉེན་དངོས་སུ་མཛད་པའི་མཐུས། །རྒྱལ་བས་བསྔགས་པའི་ལམ་བཟང་དེ་ཉིད་ལས། །སྐད་ཅིག་ཙམ་ཡང་ལྡོག་པར་མ་གྱུར་ཅིག །

生生由胜宗喀巴，为作大乘知识力，

愿于佛赞善稳道，虽刹那顷不暂舍。

༄༅། །བླ་མ་ལྔ་བཅུ་པའི་རྣམ་བཤད་སློབ་མའི་རེ་བ་ཀུན་སྐོང་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ། །

事师法五十颂释

马鸣菩萨 造颂
宗喀巴大师 造释
汤芗铭 译

༓ ན་མོ་གུ་རུ་མཉྫུ་གྷོ་ཥ་ཡ།

敬礼妙音菩萨

རྒྱལ་བ་ཀུན་གྱི་ཡབ་ཏུ་གྱུར་ཀྱང་རྒྱལ་སྲས་གཞོན་ནུའི་སྐུ། །འཇམ་པའི་གསུང་གིས་འགྲོ་དབུགས་འབྱིན་ཀྱང་བདུད་སྡེ་སྐྲག་པར་མཛད། །

本为诸佛父，孺童佛子身，
妙语慰有情，恐怖诸魔部。

ཀུན་གྱི་བླ་ན་རྟག་ཏུ་བཞུགས་ཀྱང་འགྲོ་བའི་བྲན་མཛད་པའི། །འཇམ་དབྱངས་དེ་ཡི་རྣམ་ཐར་མཛད་པས་རྟག་ཏུ་སྐྱོང་གྱུར་ཅིག །

常住一切上，亦作有情仆，
妙音希事业，惟愿恒护持。

གང་ཞིག་ཚུལ་བཞིན་བསྟེན་ན་ལེགས་ཚོགས་ཀུན། །བདེ་ནག་ཉིད་དུ་སྟེར་བའི་སྒོ་གཅིག་པུ། །བཤེས་གཉེན་དམ་པའི་བསྟེན་ཚུལ་ལྔ་བཅུ་པ། །ཇི་ལྟར་ནུས་བཞིན་བདག་གིས་བཤད་པར་བྱ། །

如理依止普善积，赐予喜乐独一门，
依善知识五十法，如力所能我当释。

ཇི་སྐད་དུ་རྒྱུད་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་དང་པོ་ལས། རེ་ཤིག་དང་པོར་དངོས་གྲུབ་ནི། །སློབ་དཔོན་རྗེས་སུ་འབྲང་ཡིན་པས། །སློབ་དཔོན་མེད་པར་གྱུར་ན་ནི། །དངོས་གྲུབ་ཐོབ་པར་མི་འགྱུར་བས། །སློབ་དཔོན་མཚན་ཉིད་བཤད་པར་བྱ། ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་མཆོག་དང་ཐུན་མོང་གི་དངོས་གྲུབ་ཀྱི་རྩ་བ་ནི་བཤེས་གཉེན་དམ་པ་ཚུལ་བཞིན་དུ་བསྟེན་པ་ཉིད་ལ་རག་ལས་པའི་ཕྱིར། བླ་མ་བསྟེན་པའི་ཚུལ་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་ལྔ་བཅུས་སྟོན་པའི་བླ་མ་ལྔ་བཅུ་པ་ཞེས་བྱ་བ་འདི་བཤད་པར་བྱའོ། །

如《幻化网续王》第一品云：「诸有最初悉地者，皆由能随轨范行，若或无有轨范师，即便不能得悉地，轨范师相今当说。」谓胜悉

地及共悉地所有根本，皆赖如理依止正善知识故。显示如理依止善知识法之五十颂，名为《事师法五十颂》，今当释说。

འདི་བཤད་པ་ལ་གསུམ། བཤད་པ་ལ་འཇུག་པའི་བྱ་བ། བཤད་པ་ཉིད་ཉེ་བར་དགོད་པ། བཤད་པ་མཐར་ཕྱིན་པའི་བྱ་བའོ། །

今释此颂有三：一、释起始所作，二、释正安立处，三、释最后所作。

དང་པོ་ལ་གཉིས། མཆོད་པར་བརྗོད་པ་དང་། བརྩམ་པར་དམ་བཅའ་བའོ། །

初复有二：一、供赞别言，二、造颂所宗。

དང་པོ་ནི། དཔལ་ལྡན་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའི་གནས་ཐོབ་རྒྱུར་གྱུར་པའི། །བླ་མའི་ཞབས་ཀྱི་པདྨར་ཇི་བཞིན་བཏུད་བྱས་ཏེ། ཞེས་བྱ་བས་སྟོན་ཏེ།

一、供赞 第一颂上半颂

得具贵胜金刚萨缍上位因
上师足莲如实恭敬为作礼

བཏུད་པར་བྱས་ཞེས་དྲང་ངོ་། །གང་ལ་བཏུད་པ་ནི། བླ་མའི་ཞབས་ཉིད་པདྨར་བཀོད་པ་དེ་ལ་སྤྱི་སྐྱུའི་ཚའི་དམའ་ཤོས་བཟུང་བས་ཤིན་ཏུ་གུས་པར་སྟོན་པའོ། །ཚུལ་ཇི་ལྟར་བཏུད་པ་ནི་ཇི་བཞིན་ཞེས་པ་སྟེ་བླ་མ་ལ་སྒོ་གསུམ་གུས་པའི་སྒོ་ནས་ཇི་ལྟར་འདུད་པའི་ཚུལ་གསུང་རབ་ནས་འབྱུང་བ་ཇི་ལྟ་བ་བཞིན་དུ་བཏུད་པའོ། །བླ་མ་ཇི་འདྲ་བ་ཞེ་ན། དཔལ་ལྡན་ཞེས་སོགས་ཏེ།

此以敬礼为引。何者为其敬礼处耶？谓于上师足下所敷莲花。摄持其身，最极卑下，上品恭敬，而为作礼。言「如实恭敬为作礼」者，即是如法恭敬作礼。谓于上师，如经所说敬礼之法，如实恭敬而为作礼。何等上师为所礼耶?谓是已得具足「贵胜金刚萨缍上位之因」者。

ཀྱེ་རྡོ་རྗེའི་བརྟག་པ་དང་པོའི་ལེའུ་བདུན་པ་ལས། ཤྲཱི་ནི་གཉིས་མེད་ཡེ་ཤེས་ཏེ། ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་གཉིས་སུ་མེད་པའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་དཔལ་རང་གི་བདག་ཉིད་དུ་ལྡན་པའི་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའི་གནས་སམ་གོ་འཕང་ཐོབ་པའི་རྒྱུའི་རྩ་བར་གྱུར་པའོ། །

《喜金刚》第一品第七章云:「言贵胜者，即无二智。」如其所说，是谓已得具足无二智贵胜自体金刚萨缍上位因中根本。

རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའི་ནི་རྡོ་རྗེ་རྩེ་མོའི་སེམས་དཔའ་བཅུ་དྲུག་གི་བཤད་པ་ལས། ཅི་ཕྱིར་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའ་ཡིན། །བྱང་ཆུབ་མཆོག་གི་ཡེ་ཤེས་གང་། །དེ་ནི་རྡོ་རྗེར་ངེས་པར་བརྗོད། །ཡེ་ཤེས་རྡོ་རྗེ་ལས་བྱུང་བ། །དེ་ནི་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔར་བརྗོད། ཅེས་གསུངས་པ་

ལྟར་བྱང་ཆུབ་གསུམ་གྱི་མཆོག་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་དང་དབྱེར་མེད་པར་ཞུགས་པའི་ཆོས་ཀྱི་སྐུའི་ཡེ་ཤེས་ནི་རྡོ་རྗེ་དང་དེ་ལས་བྱུང་བའི་གཟུགས་ཀྱི་སྐུ་ནི་སེམས་དཔའ་སྟེ་དེ་འདྲ་བའི་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའོ། །

言「金刚萨缍」者，如《金刚顶》第十六萨缍中释云：「金刚萨缍何故名？谓于最胜菩提智，决定称之为金刚，从智金刚所出生，金刚萨缍如是名。」是谓三菩提中最极殊胜，与真实性无别而住，即是法身，其法身智，即是金刚，又即从此所出色身，名为萨缍，如是说为金刚萨缍。

གཉིས་པ་ནི། ཏེ་ཞེས་པ་འདིར་ལྷག་མ་འདྲེན་པ་ཡིན་པས་བཏུད་ནས་ཅི་ཞིག་བྱེད་ཅེ་ན། དེ་བསྟེན་པ་ནི་དྲི་མེད་རྒྱུད་མང་ལས་གསུངས་པ། །མདོར་བསྡུས་བཤད་པ་འདི་ནི་གུས་པས་མཉན་པར་གྱིས། ཞེས་གསུངས་ཏེ།

二、造颂所宗第一颂下半颂

既敬礼已，当何所作？

清净续说依止彼，今总集说其敬听。

དེ་བསྟེན་པ་ནི་བཤད་ཅེས་པས་བླ་མ་དེ་བསྟེན་པའི་ཚུལ་འཆད་པར་བྱེད་པས་དེ་འདྲ་བ་འདི་ནི་ཚིག་ཙམ་མིན་པར་གུས་པ་ཆེན་པོས་གཉན་པར་གྱིས་ཞེས་ཉན་པ་པོ་རྣམས་ལ་བསྐུལ་བའོ། །དེ་ལ་རང་བཟོ་སྤོང་བ་ནི། གལ་ཏེ་བླ་མ་བསྟེན་ཚུལ་ཁྱེད་ཀྱི་བློ་ཙམ་གྱིས་བཀོད་པ་ཡིན་ན་ཡིད་ཆེས་པའི་གནས་སུ་མི་རུང་བས་ཁྱེད་ཀྱིས་འཆད་པ་འདི་ཅི་འདྲ་བ་ཞིག་ཡིན་སྙམ་ན། འདི་ནི་དྲི་མ་མེད་པའི་རྒྱུད་མང་པོ་ལས་གསུངས་པ་འདིར་བཀོད་པ་ཡིན་པས་ཡིད་ཆེས་པར་བྱའོ། །རྒྱུད་གང་ལས་གསུངས་པ་ནི་འོག་ཏུ་སྟོན་པར་འགྱུར་རོ། །དེ་ལྟ་ནའང་རྒྱུད་དེ་དག་ལས་ཤེས་པར་བྱས་པས་ཆོག་པས་ཁྱེད་ཀྱིས་རྩོམ་པ་དོན་མེད་དོ་སྙམ་ན། དེ་དག་ན་ཡོད་མོད་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་རྒྱས་པ་དང་གོང་འོག་འཁྲུགས་པ་དང་སྣ་ཚོགས་སུ་འཐོར་ཡོད་པས་འདིར་མདོར་བསྡུས་ནས་འཁྲུགས་བསྡེབས་ཏེ་བཤད་པས་ན་དོན་མེད་པ་མ་ཡིན་នོ། །འདིས་ནི་ལྔ་བཅུ་པ་དང་རྒྱུད་རྣམས་བློས་པར་བསམས་ནས་འདི་རྩོམ་མི་དགོས་པར་དོགས་པ་སྤོང་བ་ཡིན་ནོ། །

谓于所谓「依止彼」，类此所说依止上师之法，非是徒尚文言辞句，应极恭敬而听受之。是名启发诸听闻者。此中远离由自撰造。问：若于依止上师之法，唯是由汝意乐之所建立，不应认为堪凭信处，今

汝所说，当何似耶？答：是从众多「清净续」中所说，而于此中为建立之，故可凭信。从何续说，于后当明。问：若尔，但能晓了彼一切续，岂非已足，汝今所造，岂非无义？答：诸续虽有依上师法，至极繁广。有其前后间错之处，有其种种离散之处，「今总集」已，整其间错，而为「说」之，非无义利。故若以此五十颂文，及与诸续，反覆校已，当离何用造颂疑惑。

གཉིས་པ་བཤད་པ་ཉིད་ཉེ་བར་དགོད་པ་ལ་གསུམ། བླ་མ་བསྟེན་པའི་ཚུལ། བསྟེན་ཚུལ་བཤད་པའི་དུས། བཤད་ནས་སྣོད་རུང་དུ་ཇི་ལྟར་བྱ་བའོ། །

二、释正安立处，有三：一、依止上师之法，二、为其宣说依止法之时，三、既宣说已，云何令作相应之器。

དང་པོ་ལ་གསུམ། བསྟེན་ཚུལ་སྤྱིར་བསྟན་པ། དེའི་དམིགས་བསལ། བསྟེན་ཚུལ་གྱི་དོན་བསྡུ་བའོ། །

初复有三：一、总示依止之法，二、特开许处，三、依止法之要义。

དང་པོ་ལ་གཉིས། དངོས་ཀྱི་དོན་དང་། ཞར་བྱུང་གི་དོན་ནོ། །

初复有二：一、正义，二、附义。

དང་པོ་ལ་གཉིས། བླ་མ་བསྟེན་ཚུལ་མདོར་བསྟན་པ་དང་། རྒྱས་པར་བཤད་པའོ། །

初复有二：一、略示依止之法，二、广说依止之法。

དང་པོ་ལ་གསུམ། བླ་མ་ལ་གུས་པར་བྱ་བའི་འཐད་པ། གུས་པ་སྒྲུབ་པའི་ཚུལ། གུས་པའི་ཡུལ་དང་རྟེན་བརྟག་པའོ། །

初复有三：一、所应恭敬上师之理证，二、修恭敬之法，三、观察所恭敬境，及能依者。

དང་པོ་ནི། དབང་བསྐུར་མཆོག་ཐོབ་རྡོ་རྗེ་ཡི། །སློབ་དཔོན་ལ་ནི་དེ་བཞིན་གཤེགས། །ཕྱོགས་བཅུའི་འཇིག་རྟེན་ཁམས་བཞུགས་པས། །དུས་གསུམ་དུ་ནི་མངོན་ཕྱག་འཚལ། ཞེས་པ་སྟེ།

一、所应恭敬上师之理证第二颂

已能获得胜灌顶，如是金刚轨范师，
十方所住诸如来，三时现前为作礼。

དབང་བསྐུར་བ་ལ་སྨིན་བྱེད་རྒྱུའི་དབང་དང་། གྲོལ་བྱེད་ལམ་གྱི་དབང་དང་། གྲོལ་བ་འབྲས་བུའི་དབང་གསུམ་ཡོད་ཀྱང་། འདིར་ནི་དང་པོ་གཟུང་སྟེ་སྨིན་བྱེད་ཀྱི་དབང་ཐོབ་པའི་སློབ་དཔོན་ལ་སློབ་མས་བསྟེན་བཀུར་བྱ་བའི་སྐབས་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ། །

灌顶之法，有其三种：一、作成熟因之灌顶，二、作解脱道之灌

顶，三、解脱果之灌顶。今兹所说，属于初者，谓已获得作成熟因灌顶之轨范师，是为弟子应敬事处故。

མཆོག་ནི་རྣམ་པར་དག་པ་སྟེ་རྒྱུད་སྡེ་ནས་ཇི་ལྟར་གསུངས་པ་ལྟར་བསྐུར་བའི་དབང་ངོ་། །དེ་གང་ལ་ཐོབ་པའི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ནི་མན་ངག་སྙེ་མའི་སྙེ་མ་ལྔ་པ་ལས། རྡོ་རྗེ་ནི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་ལ་དེའི་རང་བཞིན་གྱིས་འཇིག་རྟེན་དང་འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པའི་སྤྱོད་པ་སྟོན་པ་ནི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ཏེ་བླ་མའོ། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་རོ། །སློབ་དཔོན་དེ་ལ་ནི་ཤར་ལ་སོགས་པའི་ཕྱོགས་བཅུ་ན་བཞུགས་པའི་དེ་བཞིན་ཉིད་ཇི་ལྟ་བ་བཞིན་དུ་གཤེགས་ཤིང་ཐུགས་སུ་ཆུད་པའི་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་། དུས་སྔ་དྲོ་དང་པོ་དང་གུང་དང་ཕྱི་དྲོའི་ཐ་མའི་ཐུན་མཚམས་གསུམ་དུ་བྱོན་ནས་ཕྱག་འཚལ་བར་བྱེད་ན་དེ་ལས་གཞན་པའི་སློབ་མ་རྣམས་ཀྱིས་ལྟ་ཅི་སྨོས་ཞེས་བླ་མ་ལ་གུས་པར་བྱ་དགོས་པའི་རྒྱུ་མཚན་བསྟན་པའོ། །

所言「胜」者，即极清净。谓如续部所说而授灌顶，名极清净。此得胜灌金刚轨范，如《教诫穗》第五穗云：「言金刚者，谓菩提心。」从其自性所表世间出世间行，即金刚轨范师，亦名上师。此轨范师，尚为住于十方，如如来去于真如中一切如来，日初分时、日中分时、日后分时三次来临，为其作礼，况复所余一切弟子，是名显示应起恭所因缘。

འདི་ནི་དཔལ་གསང་བ་འདུས་པའི་ལེའུ་བཅུ་བདུན་པ་ལས། རིགས་ཀྱི་བུ་མདོར་བསྟན་ན། ཕྱོགས་བཅུའི་འཇིག་རྟེན་གྱི་ཁམས་ན་སངས་རྒྱས་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཇི་སྙེད་འཁོད་ཅིང་འཚོ་སྐྱོང་བ་དེ་དག་ཐམས་ཅད་དུས་གསུམ་དུ་ལྷགས་ནས་སློབ་དཔོན་དེ་ལ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་མཆོད་པས་ཡང་དག་པར་མཆོད་ནས་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཞིང་དེ་དང་དེར་འགྲོ་ཞིང་ངག་རྡོ་རྗེའི་ཡི་གེ་ཡང་འདི་སྐད་དུ་འབྱིན་ཏོ། །བདག་ཅག་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཕའོ། །བདག་ཅག་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་མའོ། །ཞེས་བྱ་བ་ནས། བདག་ཅག་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྟོན་པའོ། །ཞེས་བྱ་བའི་བར་དུའོ། །

《密聚》第十七章总摄其义云：「善男子，以要言之，所有十方世界中间安住存养，诸佛如来诸菩萨众，彼等一切三时来集，于轨范师，以其供养一切如来诸种供养，正供养已，各自还趣彼此佛土，而

复共以语金刚字作如是言：是名我等一切如来之父，是名我等一切如来之母，是名我等一切如来之导师。」

ཞེས་གསུངས་པའི་དོན་བསྡུས་པ་སྟེ་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་བཅུ་པ་ལས་ཀྱང་དེ་ལྟར་དུ་གསུངས་ཤིང་། ཟླ་བ་གྲགས་པ། ཙི་ལུ་པ། ཤཱནྟི་པ། དྲི་མེད་སྦས་པ་ལ་སོགས་པ་མཁས་གྲུབ་དུ་མས་ཀྱང་དེའི་འགྲེལ་པར་སྐྲ་སོར་བཞག་གི་བཤད་པ་མཛད་པ་དང་། ལྔ་བཅུ་བ་རྩོམ་པ་པོའི་བཞེད་པ་གཉིས་མཐུན་པར་སྣང་བས་འདིར་ནི་དེ་དག་གི་རྗེས་སུ་འབྲངས་པ་ཡིན་ཏེ། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམས་ཀྱང་སློབ་དཔོན་ལ་བསྙེན་བཀུར་བར་མཛད་ན་སློབ་མ་གཞན་རྣམས་ཀྱིས་ལྟ་ཅི་སྨོས་ཞེས་ཆེས་ཆེར་གུས་པར་བྱ་བའི་རྒྱུ་མཚན་དུ་སྦྱར་དགོས་པའི་ཕྱིར་རོ། །

《幻化网》第十品中亦如是说。月称，哲鲁巴，贤帝巴，无垢密等众多智者所造疏中，亦复如是建立释说。显与所造五十颂义，二者相同。今于此中，随诸义行，谓诸如来，尚复能于轨范师所，广作敬事，况复所余一切弟子，故应合为起大恭敬因缘。

དཔལ་དུས་ཀྱི་འཁོར་ལོའི་འགྲེལ་ཆེན་དུ་དབང་བསྐུར་མཆོག་ཅེས་པའི་ཚིགས་བཅད་འདི་ལ་དྲང་ངེས་ཀྱི་བཤད་པ་གཉིས་དང་། དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་དོན་གཞན་དུ་བཤད་པ་མཛད་པ་ནི་འདི་གཉིས་གཞུང་གཅིག་ཡིན་ཡང་སྐབས་མི་གཅིག་སྟེ་འདིར་ནི་སྔར་བཤད་པ་ལྟར་ལས་དང་པོ་པའི་སློབ་མས་གང་ལ་དབང་བསྐུར་བ་ཞུས་པའི་སློབ་དཔོན་ལ་ཆེས་གུས་པའི་རྒྱུ་མཚན་དུ་སྦྱར་དགོས་པ་ལ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་བཤད་པ་གཞན་དུ་བྱས་ན་དེའི་རྒྱུ་མཚན་དུ་མི་རུང་བའི་ཕྱིར་རོ། །ཕྱི་ར་ནི་རྒྱུད་ཀྱི་རྡོ་རྗེའི་ཚིག་རེ་རེ་ལ་ཡང་བཤད་པ་མི་འདྲ་བ་དུ་མ་སྣང་བས་འགལ་བ་ཡང་མེད་དོ། །མཚན་ཉིད་ཚང་བའི་བླ་མ་ལ་སངས་རྒྱས་རྣམས་ཀྱིས་འདུད་པ་མི་རིགས་པར་བཞེད་པ་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ་དོན་དམ་བསྙེན་པ་ལས། ཡོན་ཏན་ལྡན་པའི་སྲས་རྣམས་ལ་ནི་འཁོར་བ་འཇོམས། །རང་ལུས་ཚངས་པའི་འཇིག་རྟེན་གནས་ནི་ཀུན་ཏུ་སྟོན། དེ་ནི་བླ་མ་དཔལ་ཏེ་བླ་མ་དཔལ་གཞན་མིན། །དཔག་མེད་སངས་རྒྱས་ཀྱིས་ཀྱང་རྟག་ཏུ་དེ་ལ་མཆོད། །ཕྱོགས་བཞུགས་སངས་རྒྱས་སེམས་དཔས་རྟག་ཏུ་དེ་ལ་འདུད། ཅེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར་རོ། །

《时轮大疏》释胜灌顶，有了义不了义二说。释如来名，亦有别义。此胜灌顶，及如来名，文虽相同，位则有异。应合初业弟子，于

求灌顶轨范师所，起大恭敬因缘，今依前说。若于如来，作别种释，于此因缘，不相应故。以要言之，续中各各金刚文句，虽其训释，显多不同，然不相违。莫作是说：「于相圆满诸上师所，诸佛如来为彼作礼，为不应理。」如《胜义近事品》云：「具足功德子，能摧坏轮回，其身普示现，梵天世间处。此即贵胜师，非是所余师，无量佛如来，恒为彼作供，十方佛菩萨，恒为彼作礼。」

མདོ་ཀུན་ལས་བཏུས་པ་ལས་ཀྱང་། ཀུན་དགའ་བོ་གལ་ཏེ་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཤིང་རྟའི་ནང་དུ་ཞུགས་ཏེ་འདོད་པའི་ཡོན་ཏན་ལྔས་རྩེ་དགའ་ཞིང་དགའ་མགུར་སྤྱོད་ལ་དེས་ཤིང་རྟ་འདྲེན་པ་གཞན་མེད་ན་ཀུན་དགའ་བོ་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་དེའི་ཤིང་རྟ་ནི་དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་དབུ་ལ་ཡང་བསྐུར་རོ། །ཞེས་རིན་པོ་ཆེའི་ཕུང་པོའི་མདོ་དྲངས་པ་དང་ཡང་རིགས་པ་མཚུངས་པ་ཡིན་ནོ། །

《宝要义论》亦云：「阿难，若有菩萨住车乘中，以五妙欲，游戏受用，随欲受用，无有余人，曳其车乘。阿难，如来亦当献身御此菩萨车乘。」《宝蕴经》所引，其理亦同。

གཉིས་པ་གུས་པ་བསྒྲུབ་པའི་ཚུལ་ལ་གཉིས། བསྙེན་བཀུར་བྱ་བའི་ཚུལ་སྤྱིར་བསྟན་པ་དང་། དམིགས་ཀྱིས་བསལ་བའོ། །

二、修恭敬之法，有二：一、总示应敬事之法。二、特开许处。

དང་པོ་ནི། མཆོག་ཏུ་དད་པས་དུས་གསུམ་དུ། །དཀྱིལ་འཁོར་མེ་ཏོག་བཅས་ཐལ་མོས། །སློབ་པ་བླ་མ་བསྙེན་བཀུར་ཞིང་། །ཞབས་ལ་སྤྱི་བོས་ཕྱག་བྱའོ། །ཞེས་པ་སྟེ།

一、总示应敬事之法第三颂

以最胜信日三时，献花中围而合掌，

头顶接足为作礼，开演上师当敬事。

སྔ་དྲོ་ལ་སོགས་པའི་དུས་གསུམ་དུ་རང་ལ་རྡོ་རྗེ་ཐེག་པའི་ལམ་སྟོན་པའི་བླ་མའི་ཞབས་ལ་སྤྱི་བོས་གཏུགས་པའི་ཕྱག་བྱ་བའི་སྒོ་ནས་བསྙེན་བཀུར་བྱའོ། །ཅི་ཕྱག་ཉི་ཚེའམ་སྙམ་ན། དཀྱིལ་འཁོར་ཏེ་མཎྜལ་མེ་ཏོག་གི་ཚོམ་བུ་བཀོད་པ་དང་བཅས་པ་འབུལ་བ་སྔོན་དུ་བཏང་ནས་ཐལ་མོ་སྦྱར་ཏེ་ཕྱག་བྱའོ། །འདིར་ཚག་འགྱུར་ལས། དཀྱིལ་འཁོར་མེ་ཏོག་ཐལ་སྦྱར་དང་། །ཞབས་ལ་སྤྱི་བོས་ཕྱག་འཚལ་བས། །སློབ་པ་བླ་མ་བསྙེན་བཀུར་བྱ། ཞེས་འབྱུང་བ་ལྟར་ལེགས་སོ། །དེ་ཡང་མཆོག་ཏུ་དད་པ་སྟེ་དང་བའི་དད་པ་ཆེན་པོས་ཀུན་ནས་བསླངས་ཏེ་བྱའོ། །

谓日日中，其初中后三种时分，当向为我开演金刚乘道之上师以自头顶接触其足礼拜、敬事。此中单顶礼耶？谓当先行安立花堆于中围中（即曼荼罗），既供献已，然后合掌, 为作礼拜。所言「最胜信」者，谓以清净大信，而为发起。

གཉིས་པ་ནི།　　རང་ཉིད་རབ་ཏུ་བྱུང་བ་ཡིན་པའི་ཚེ་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ཁྱིམ་པ་དང་རང་བསྙེན་པར་རྫོགས་པ་ཡིན་པའི་ཚེ་སློབ་དཔོན་རབ་ཏུ་བྱུང་ཡང་བསྙེན་པར་མ་རྫོགས་པ་བསླབ་པ་གཞོན་པའི་གསར་བུ་ཡིན་ན་སྔར་བཤད་པའི་བསྙེན་བཀུར་བྱའམ་སྙམ་ན།

二、特开许处 第四颂

自为出家，其时金刚轨范师为在家，或自己受近圆之戒，其时金刚轨范师虽出家，未受近圆，学年少小，新出家者，如前所说诸种敬事，应作否耶？

ཁྱིམ་པའམ་ནི་གསར་བུ་ལ། །འཇིག་རྟེན་སྨོད་པ་སྤང་བའི་ཕྱིར། །དམ་ཆོས་ལ་སོགས་མདུན་བདར་ཏེ། །བརྟུལ་ཞུགས་འཛིན་པས་བློས་ཕྱག་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

师或在家新出家，为避世间讥毁故，
以持禁戒心作礼，面前所置正法等。

རང་ཉིད་རབ་ཏུ་བྱུང་བ་དང་སློབ་དཔོན་ཁྱིམ་པ་ལ་སོགས་པ་ཡིན་པ་དེ་དག་ལ་སྤྱིར་བཏང་ལ་ཕྱག་བྱ་བ་ལ་སོགས་པའི་སྐབས་དང་འབྲེལ་བའི་ཚེ་དམ་ཆོས་གླེགས་བམ་དང་སོགས་ཀྱི་སྒྲས་བསྡུས་པ་སྐུ་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་མདུན་དུ་བཞག་ནས་དངོས་སུ་དེ་དག་ལ་ལུས་ཀྱིས་ཕྱག་བྱ་ལ་བློས་བླ་མ་ལ་ཕྱག་བྱ་སྟེ། དེ་ཡང་དངོས་སུ་ལུས་ཀྱིས་ཕྱག་བྱས་ན་འཇིག་རྟེན་གྱིས་བསྟན་པ་སྨོད་པའི་དགག་བྱ་ཡོད་པའི་ཚེ་དེ་སྤང་བའི་ཕྱིར་ཡིན་གྱི་དགག་བྱ་མེད་ན་དེ་ལྟར་མི་བྱའོ། །བརྟུལ་ཞུགས་འཛིན་པ་ནི་འདིར་རབ་ཏུ་བྱུང་བའི་བརྟུལ་ཞུགས་དགེ་ཚུལ་ལ་སོགས་པའི་བསླབ་པའི་གཞི་འཛིན་པ་ལ་བྱའོ། །

谓自出家，其金刚师，或是在家，或新出家，遇有公众，应于彼师作顶礼时，正于面前所置正法经卷，及「等」字摄若佛像等，以身礼之。而以其心，顶礼上师。又若遇有应避世间讥圣教时, 为回避故, 正以其身顶礼经像。若无所避，则不应尔。言持禁戒者，谓于此中应是受持出家禁戒，若沙弥等诸种学处。

གལ་ཏེ་ཁྱིམ་པ་སོགས་ཀྱི་སློབ་དཔོན་ལ་ལུས་ཀྱིས་དངོས་སུ་ཕྱག་མི་བྱེད་པའི་ཚེ་བླ་མའི་བསྙེན་བཀུར་ཐམས་ཅད་མི་བྱའམ་སྙམ་ན།

设有问言，于在家等轨范师所，不应以身正作礼时，于其一切上

师敬事，不应作耶？

གདན་བསྟབ་པ་དང་ལྡང་བ་དང་། །དོན་གྱི་བྱ་བ་སོགས་བསྙེན་བཀུར། །བརྟུལ་ཞུགས་ཅན་གྱིས་ཀུན་བྱ་སྟེ། །ཕྱག་དང་དམ་པ་མིན་ལས་སྤང་། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

第五颂

若献座位若起立，作事业等诸敬事，
有禁戒者普应作，唯离拜及非妙业。

ཡན་ལག་ལྔས་ཕྱག་འཚལ་བ་དང་དམ་པ་མིན་པའི་ལས་རྐང་པ་བཀྲུ་བ་ལ་སོགས་པ་སྤང་བ་སྟེ་དེ་དག་མ་གཏོགས་པའི་བསྙེན་བཀུར་ཀུན་བརྟུལ་ཞུགས་ཅན་གྱི་སློབ་མས་བྱའོ། །དེ་ཡང་གང་ཞེ་ན། བླ་མ་དེ་དག་ལ་རང་གི་གདན་བསྟབ་པ་དང་སྔོན་དུ་ལྡང་བ་དང་བླ་མའི་དོན་གྱི་བྱ་བ་དགོས་པ་སྒྲུབ་པའི་གྲོགས་དང་ནོར་འབུལ་བ་ལ་སོགས་པ་རྣམས་སོ། །

谓除远离五轮礼拜，及洗足等非妙作业以外，其余一切敬事，皆是弟子有禁戒者之所应作。此何所作？谓于上师或奉献己座，或预先起立，或助办上师所应作事，或献财物等。

འདིར་བདེ་མཆོག་སྟོད་འགྲེལ་དུ་ཁྱིམ་པ་དང་དགེ་ཚུལ་སློབ་དཔོན་ཡིན་ཡང་གདན་བསྟབ་པ་ལ་སོགས་པས་བསྙེན་བཀུར་བྱེད་ཀྱི་ཕྱག་འཚལ་བ་དང་རྐང་པ་བཀྲུ་བ་སོགས་ཀྱིས་བསྙེན་བཀུར་མི་བྱེད་དོ། །ཕྱག་མི་འཚལ་བ་ནི་ཆོས་བཤད་པའི་སྐབས་ལས་གཞན་དུ་ཡིན་པས་ཆོས་འཆད་པའི་ཚེ་ན་པོ་ཏི་ལ་སོགས་པ་མདུན་དུ་བཞག་སྟེ་ཕྱག་བྱ་བར་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་རྒྱུད་ལས་གསུངས་པར་བཤད་དོ། །

此中《上乐赞释》说云：「其轨范师，虽为在家，或为沙弥,亦复应作献座位等，以敬事之。然不应作若身礼拜、若洗足等诸种敬事。所言不礼拜者，谓说法外，所余时处。若说法时，当为顶礼面前所置法经卷等，此依如来续部所说。」

དྲི་མེད་འོད་དུ་ཡང་གཞུང་དེ་གཉིས་ཀྱི་བཤད་པ་དེ་ལྟར་དུ་མཛད་ལ་བདེ་མཆོག་སྟོད་འགྲེལ་ལས་དགེ་སློང་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པའི་བླ་མ་ལ་ནི་བསླབ་པ་གཞོན་ཡང་ཕྱག་ལ་སོགས་པའི་བསྙེན་བཀུར་ཐམས་ཅད་བྱ་བར་བཤད་དོ། །

然《无垢光所问经》中，则于此文有二种说。是故《上乐赞释》云：「若师为比丘金刚持，虽其学年较轻于己，亦应为作若顶礼等一切敬事。」

འདི་ལ་ཉན་ཐོས་སྡེ་པས་ཐེག་ཆེན་གྱི་སྡེ་སྣོད་ལས་རབ་ཏུ་བྱུང་བས་ཁྱིམ་ན་གནས་པ་འགའ་ཞིག་ལ་ཕྱག་བྱེད་པར་བཤད་པ་དང་། ཕྱག་བྱ་བའི་གནས་ནི་སྟོན་པ་དང་རང་ལས་བསླབ་པ་རྒན་པ་གཉིས་སུ་ངེས་པར་འདུལ་བ་ལས་བཤད་པ་གཉིས་འགལ་བས་ཐེག་ཆེན་བཀའ་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་རྩོད་པའི་ལན་དུ་རབ་བྱུང་གིས་ཁྱིམ་པའི་བྱང་སེམས་ལ་ཕྱག་བྱེད་པའི་ཁུངས་ཀྱི་མདོ་མང་དུ་དྲངས་ནས་བརྒྱལ་ལན་གྱིས་གཏན་ལ་འབེབས་པ་རྟོག་གེ་འབར་བར་བཤད་པས་སྐྱི་རདགེ་སློང་གིས་སློབ་དཔོན་ཁྱིམ་པ་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་ལྟ་བུ་ལ་ཕྱག་བྱ་མི་དགོས་པ་མ་ཡིན་མོད།

有声闻部作如是难：谓大乘藏所说，出家有时顶礼在家，与《毗奈耶》所说，应顶礼处决定二种，一者大师、二者学年长于已者二说相违，非大乘教。于如是难，征引众多清净经说，出家应礼在家菩萨，以决择之，而释其难。《思择炽然论》云：「出家比丘，于其等金刚持金刚轨范，非是不应为其作礼。」然亦如是为其作礼。

འོན་ཀྱང་དེ་ལྟར་བྱེད་པ་དེ་ལ་བསྟན་པའི་རྩ་བ་འདུལ་བའི་བསླབ་ཁྲིམས་ལ་གནོད་པའི་དགག་བྱ་ཤས་ཆེ་བས་དེའི་མཐའ་འགོགས་སུ་ཕྱག་མི་བྱ་བར་གསུངས་པ་ཡིན་གྱི་ཡུལ་འགའ་ཞིག་ན་དགག་བྱ་དེ་གཏན་ཡོག་འདུག་ན་ཡུལ་དེ་འདྲ་རྣམས་སུ་ཕྱག་བྱ་དགོས་པ་ཡིན་ནོ། །

若于圣教《根本毗奈耶》戒学有时损害，极应回避，故于此际，说应遮止，不应作礼。若其处所，与应回避决定相违，如是诸处，仍应作礼。

དགེ་སློང་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་ཡོད་བཞིན་དུ་ཁྱིམ་པ་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་བླ་མར་མི་བྱ་བར་དྲི་མེད་འོད་ལས་གསུངས་པ་ཡང་འདུལ་བ་ལ་ཆེས་ཆེར་གུས་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར་ཏེ་དེ་ལ་བརྟེན་ནས་བསྟན་པ་ཡུན་རིང་དུ་གནས་པར་བྱ་བར་དགོངས་པའོ། །ཚུལ་འདི་ལ་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ཆེན་པོ་ཁ་ཅིག་ན་རེ་ཁྱིམ་པ་དང་གསར་བུ་ནི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་མིན་པའི་གོང་རོལ་རྟོག་པའི་དུས་སུ་ཡིན་གྱི་གཞན་དུ་ན་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ལ་སངས་རྒྱས་རྣམས་ཀྱང་ཕྱག་འཚལ་བར་གོང་དུ་གསུངས་པ་དང་འགལ་ལོ་ཞེས་གསུངས་པ་ནི་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ། འདི་ནི་དགག་བྱ་ཆེ་བའི་ཚེ་གོང་མ་ལ་དམིགས་བསལ་གསུངས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་དང་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ལ་མི་སྒྲོ་རན་སྐབས་འཚོལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ། །

《无垢光所问经》云：「现有比丘金刚持师，则不应从诸在家者为自金刚轨范上师，应深尊敬毗奈耶故。依毗奈耶，能令圣教久住世故。」于此道理，有一类师，谓颂所言在家、或新出家，是指未作金刚轨范已前，正当善为观察之时，若不尔者，岂不与前所说金刚轨范，尚为如来所礼相违？如是说者，是不应理。此为有极应回避时，即上所说特开许处。若不约为已作金刚轨范，便成错认其地位故。

གསུམ་པ་གུས་པའི་ཡུལ་དང་རྟེན་བརྟག་པ་ལ་གཉིས། ཕན་ཚུན་བརྟག་དགོས་པའི་རྒྱུ་མཚན་དང་། བརྟགས་ནས་སྤང་བླང་བྱ་བའི་ཚུལ་ལོ། །

三、观察所恭敬境及能依者，有二：一、所应互相观察因缘，二、既观察已，应取应舍之法。

དང་པོ་ནི། འོ་ན་དེ་ལྟར་གུས་པར་བྱ་བའི་ཡུལ་བླ་མ་དང་གུས་པར་བྱེད་པའི་སློབ་མ་གཉིས་ཀྱི་དཔོན་སློབ་ཀྱི་འབྲེལ་བ་དེ་མ་བརྟགས་པར་རམ་བརྟགས་ནས་བྱ་སྙམ་ན།

一、所应互相观察因缘第六颂

若尔，所恭敬境之上师，及能恭敬之弟子，师徒二者，若不互相观察，将云何耶？

བླ་མ་དང་ནི་སློབ་མ་དག །མཚུངས་པར་དམ་ཚིག་ཉམས་འགྱུར་བས། །དཔའ་བོས་དང་པོར་སློབ་དཔོན་དང་། །སློབ་མའི་འབྲེལ་བ་བརྟག་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

上师及与其弟子，同等失坏于誓句，
勤勇轨范及弟子，最初应互相观察。

དཔའ་བོ་ནི་འདིར་རྡོ་རྗེ་ཐེག་པའི་བཀའ་དྲིན་ནོད་ས་དང་ནོད་པ་པོ་གཉིས་ཀ་ལ་བྱ་སྟེ་རྡོ་རྗེ་ཐེག་པའི་བཀའ་དྲིན་མ་མནོས་པའི་དང་པོར་ནོད་སས་ཀྱང་ནོད་པ་པོ་སྣོད་དུ་རུང་མི་རུང་བརྟག་ལ།

言「勤勇」者，此于授金刚乘恩处，及受金刚乘恩者，二俱名为勤勇。谓于未受金刚乘恩，最初时中，能授上师应善观察能受弟子，是相应器，抑非相应。

ནོད་པ་པོས་ཀྱང་ནོད་ས་དེ་མཚན་ཉིད་དང་ལྡན་མི་ལྡན་བརྟགས་པའི་སྒོ་ནས་ཕན་ཚུན་དུ་འབྲེལ་བ་བྱ་བར་འོས་མི་འོས་བརྟག་པར་བྱ་སྟེ། འདི་ལྟར་མ་བརྟགས་པར་གང་རུང་རུང་དང་འབྲེལ་བ་བྱས་ན། སྣོད་མིན་ལ་གསང་བ་བསྟན་པས་བླ་མ་དམ་ཚིག་ཉམས་པར་འགྱུར་ལ་

其能受者，亦于授处，观察其处，具足诸相，抑不具足。故应相互相继观察，堪应与否。若未如是互相观察何当相应，于其非器宣示

秘密，则于上师失坏誓句。

སློབ་མས་ཀྱང་དམ་ཚིག་བླངས་པ་རྣམས་བསྲུང་བར་མི་ནུས་པས་ཉམས་པར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ། དེས་ན་གཉིས་ཀ་མཚུངས་པར་དམ་ཚིག་ཉམས་པར་འགྱུར་བས་བརྟག་དགོས་ལ་བརྟགས་པའི་ཚེ་སྣོད་དང་མི་ལྡན་པར་མཐོང་ན་གསང་བའི་ཆོས་མི་བཤད་དེ། བཤད་རྒྱུད་རྡོ་རྗེ་ཕྲེང་བ་ལས། རི་ལྟར་སེང་གེའི་འོ་མ་ནི། །ས་ཡི་སྣོད་དུ་གཞག་མི་བྱ། །དེ་བཞིན་རྣལ་འབྱོར་ཆེན་པོའི་རྒྱུད། །སྣོད་མིན་རྣམས་ལ་སྦྱིན་མི་བྱ། །ཞེས་སོ། །མ་བརྟགས་པར་གང་རུང་རུང་ལ་དབང་བསྐུར་བ་ཉེས་དམིགས་ཆེ་བར་གཟིགས་ནས་རྒྱུད་དེ་ལས། ལོ་ནི་བཅུ་གཉིས་བར་དུ་བརྟག །ཅེས་མྱུར་པོར་སྣོད་མ་ཤེས་ན་ཡུན་རིང་པོར་བརྟག་པར་གསུངས་སོ། །

弟子虽亦受得誓句，若不能护，当失坏故。由是因缘，成为同等失坏誓句，故应观察。其观察时，若有见为非相应器，不说秘法。如《金刚释续》云「有如狮子乳，不应置土器。尊贵瑜伽续，不应施非器。」此由睹见未先观察何当相应而授灌顶，有大过患。是故续说，当勤观察，经十二年。若过速者，不能于器善为了知，是故续说应久观察。

གཉིས་པ་ལ་གཉིས། སྤང་བྱའི་མཚན་ཉིད་དང་། བསྟེན་བྱའི་མཚན་ཉིད་དོ། །

二、既观察已，应取应舍之法有二：一、应舍之相，二、应依之相。

དང་པོ་ནི། གལ་ཏེ་བླ་མར་འོས་མི་འོས་བརྟག་དགོས་ན་མི་འོས་པ་དེ་རི་འདྲ་བ་ཞིག་ཡིན་སྙམ་ན། བློ་ལྡན་སློབ་མས་བླ་མར་ནི། །སྙིང་རྗེ་མེད་ཅིང་ཁྲོ་ལ་གདུག །ཁེངས་ཤིང་ཆགས་ལ་མ་བསྡམས་དང་། །སྒྲོམས་དང་བཅས་པ་མི་བྱའོ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

一、应舍之相 第七颂

具慧弟子不应从，无有悲愍而忿毒，

贡高贪着不守护，自矜而伐为上师。

བློ་ལྡན་ཏེ་ཤེས་རབ་ཅན་གྱི་སློབ་མས་བླ་མར་མི་བྱའོ། །གང་ལ་བླ་མར་མི་བྱ་ཞེ་ན། སྙིང་རྗེ་མེད་པ་ནས་སྒྲོམས་པའི་བར་གྱི་སྐྱོན་དང་བཅས་པ་དེའོ། །

言「具慧」者，谓有胜慧。何等上师不应从耶？谓师若与无有悲愍乃至自矜而伐等过相应。

དེ་ལ་སྙིང་རྗེ་མེད་པ་ནི་སེམས་ཅན་རྣམས་སྡུག་བསྔལ་རྒྱུ་བཅས་ལས་བསྒྲལ་བར་འདོད་པ་མེད་པ་ཡིན་པས་ཐེག་པ་མཆོག་གི་བཤེས་གཉེན་དུ་མི་འོས་སོ། །

所言「无有悲愍」者，谓不欲度脱一切有情苦及苦因，不堪能作胜乘知识。

བྲོ་བ་ནི་ཞེ་སྡང་ཤིན་ཏུ་ཤས་ཆེ་བའོ། །

所言「忿」者，谓上品嗔。

གདུག་པ་ནི་ལུས་ངག་གིས་གཞན་ལ་གནོད་པ་བྱེད་པ་ལ་དགའ་བའམ་ཁོན་འཛིན་དམ་པོའོ། །

所言「毒」者，谓其身语喜乐损恼于他有情, 或怀忿恨坚持不舍。

ཁེངས་པ་ནི་ང་རྒྱལ་ཤས་ཆེ་བའོ། །

所言「贡高」者，谓上品我慢。

ཆགས་པ་ནི་ཡོ་བྱད་ལ་ཀུན་འཛིན་དམ་པའོ། །

所言「贪着」者，谓是执着一切资具。

མ་བསྡམས་པ་ནི་བསླབ་པའི་གཞི་རྣམས་ལ་སྒོ་གསུམ་ལྷོད་པར་འཇུག་པའོ། །

所言「不守护」者，谓于学处以其三门慢缓而转。

སྨྲོམས་པ་ནི་རང་གི་ཡོན་ཏན་ཅུང་ཟད་ཙམ་ཡང་གཞན་ལ་ངོམ་པའོ། །

所言「自矜而伐」者，谓自唯有少分功德, 而于他所, 喜足自夸。

གཞན་ཡང་རྡོ་རྗེ་མཁའ་འགྲོའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་སོ་གཉིས་པ་ལས། གང་ཡང་ཁྲོ་དང་སྒྱུ་ཅན་དང་། །ངག་ནི་ཤིན་ཏུ་རྩུབ་པ་དང་། །ཡོན་ཏན་དག་གིས་ཆོག་ཤེས་པ། །དེ་ནི་བླ་མར་བསྟེན་མི་བྱ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

《金刚空行》第三十二品云：「诸有忿谄曲，语言极粗暴，功德自喜足，此师不应依。」

གཉིས་པ་ནི། འོ་ན་བསྟེན་པར་བྱ་བའི་བླ་མ་དེ་ཇི་འདྲ་བ་ཞིག་ཅེ་ན། བརྟན་ཞིང་དུལ་ལ་བློ་གྲོས་ལྡན། །བཟོད་ལྡན་དྲང་ལ་གཡོ་སྒྱུ་མེད། །སྔགས་དང་རྒྱུད་ཀྱི་སྦྱོར་བ་ཤེས། །སྙིང་བརྩེར་ལྡན་ཞིང་བསྟན་བཅོས་མཁས། །དེ་ཉིད་བཅུ་ནི་ཡོངས་སུ་ཤེས། །དཀྱིལ་འཁོར་འདྲི་བའི་ལས་ལ་མཁས། །སྔགས་བཤད་པ་ཡི་སྦྱོར་བ་ཤེས། །རབ་ཏུ་དང་ཞིང་དབང་པོ་དུལ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

二、应依之相第八颂第九颂

何等为所应依上师?

坚牢调伏具足慧，具忍正直无谄曲，
了知咒与续加行，具足悲愍解诸论，

毕竟晓了十真性，善巧绘造中围业，
了知宣说咒加行，其心专一根调伏。

དེ་ལ་བརྟན་པ་ནི་ལུས་བསྡམས་པ་དང་། དུལ་བ་ནི་ངག་བསྡམས་པ་དང་།

言「坚牢」者，明善护其身。言「调伏」者，明善护其语。

བློ་གྲོས་ལྡན་ནས་སྒྱུ་མེད་པའི་བར་གྱིས་ནི་ཡིད་བསྡམས་པ་བསྟན་པར་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་འགྲེལ་པར་སློབ་དཔོན་ཀུན་དགའ་སྙིང་པོས་བཤད་དེ། བློ་གྲོས་དང་ལྡན་པ་ནི་ཤེས་རབ་ཆེ་བའོ། །

言「具忍正直无谄曲」者，明善护其意，此为普喜藏师于《幻化网疏》中所释。言「具足慧」者，谓上品慧。

བཟོད་པ་ནི་གནོད་བྱེད་དང་དཀའ་སྤྱད་དང་ཆོས་ཟབ་མོ་ལ་བཟོད་པ་སྟེ་དེ་དང་ལྡན་པའོ།།

言「忍」者，谓于侵害，或于难行，或甚深法，皆能安忍。具足此忍，名为「具忍」。

དྲང་བ་ནི་སེམས་ཅན་ལ་ལྷག་པའི་བསམ་པས་གནས་པའོ། །

言「正直」者，谓于有情，能正安住增上意乐。

གཡོ་དང་སྒྱུ་ནི་རྙེད་བཀུར་ལ་ཆགས་པའི་དབང་གིས་བྱུང་ཞིང་འདོད་ཆགས་དང་གཏི་མུག་གང་རུང་གི་ཆར་གཏོགས་པར་འདུ་བ་ལ་རང་གི་ཉེས་པ་ཐབས་ཀྱིས་མི་མངོན་པར་བྱེད་པ་དང་ཡོན་ཏན་མེད་བཞིན་དུ་ཡོད་པ་ལྟར་སྟོན་པ་སྟེ་དེ་མེད་པའོ། །

言「谄」与「曲」者，贪着利养增上所起，贪分痴分随一所摄。如是无者，谓自于过能以方便令不现行。自本无德，而不诈现，像似为有。

སྔགས་དང་རྒྱུད་ཀྱི་སྦྱོར་བ་ཤེས་ཞེས་པ་ལ་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་འགྲེལ་པར་གསང་སྔགས་རྒྱུད་ཀྱི་སྦྱོར་བ་ཤེས། ཞེས་བཏོན་ནས་སྔགས་དང་སྨན་གྱི་སྦྱོར་བས་བགེགས་ཟློག་ནུས་པ་ལ་ཀུན་སྙིང་གིས་བཤད་དོ། །རྡོ་རྗེ་མཁའ་འགྲོའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་སོ་གཉིས་པའི་སྔགས་དང་རྒྱུད་ཀྱི་སྦྱོར་བ་ཤེས། ཞེས་པའི་འགྲེལ་པར་བྷ་བ་བྷ་དྲས་སྔགས་ནི་རྐང་པ་བརྒྱད་པ་ལ་སོགས་པའོ། །རྒྱུད་ནི་སྨན་རྣམས་སོ། །སྦྱོར་བ་ནི་བྱ་བའོ། །ཤེས་པ་ནི་མཁས་པའོ། །ཞེས་སྔགས་དང་རྫས་ཀྱིས་རང་རང་གི་བྱ་བ་ཞི་སོགས་སྒྲུབ་པ་ཤེས་པ་ལ་བཤད་དོ། །

言「了知咒与续加行」者，《幻化网疏》中读为「了知密咒续加行」。普藏师释云：以咒与药而加行已，能驱逐魔。拔瓦拔札释《金刚空行》第三十二品中「了知咒与续加行」之文云：「言『了知』者，谓能善巧。言『咒』者，谓八句等。言『续』者，谓诸药物。言『加行』者，谓作事业。」是谓了知以咒与物，成办各各息等事业（息灾、增益、敬爱、降伏）。

སྙིང་བརྗེར་ལྡན་པ་ནི་སེམས་ཅན་ལ་སྡུག་བསྔལ་དང་བྲལ་བར་འདོད་པའི་བརྩེ་བ་ཆེ་བའོ། །

言「具足悲愍」者，谓于有情，欲其离苦，起大悲愍。

བསྟན་བཅོས་ལ་མཁས་པ་ནི་རྡོ་རྗེ་གུར་ལས། རིག་པའི་གནས་རྣམས་ཀུན་ལ་མཁས། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་ནང་རིག་པ་སྡེ་སྣོད་གསུམ་ཤེས་པ་ལ་སོགས་པའོ། །

言「解诸论」者，如《金刚续》云：于诸明处，普能解了，谓知内明三藏等。

དེ་ཉིད་བཅུ་ནི་རྣལ་འབྱོར་བླ་མེད་ཀྱི་རྒྱུད་རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་ལེའུ་ཕྱི་མ་ལས། ཕྱིར་ཟློག་གཉིས་ཀྱི་ཆོ་ག་དང་། །གསང་དང་ཤེས་རབ་ཡེ་ཤེས་དང་། །ཁ་སྦྱོར་འབྱེད་པའི་ཆོ་ག་དང་། །གཏོར་མ་རྡོ་རྗེའི་བཟླས་པ་དང་། །དྲག་ཤུལ་སྒྲུབ་པའི་ཆོ་ག་དང་། །རབ་ཏུ་གནས་དང་དཀྱིལ་འཁོར་སྒྲུབ། །གསང་བའི་དེ་ཉིད་བཅུ་ཡིན་ནོ། །དཀྱིལ་འཁོར་ཏིང་འཛིན་ཕྱག་རྒྱ་དང་། །སྟངས་སྟབས་འདུག་སྟངས་བཟླས་བརྗོད་དང་། །སྦྱིན་སྲེག་མཆོད་པ་ལས་སྦྱོར་དང་། །སླར་སྡུད་པ་ཡི་རྣམ་པ་ནི། །ཕྱི་ཡི་དེ་ཉིད་བཅུ་ཡིན་ནོ། །ཞེས་གསང་བ་སྟེ་ནང་གི་དེ་ཉིད་བཅུ་དང་ཕྱིའི་དེ་ཉིད་བཅུ་གསུངས་སོ། །དེ་ལ་ཕྱིར་ཟློག་པ་གཉིས་ནི་ཁྲོ་བོ་བཅུ་ལྟ་བུ་ལ་བསྒོམས་ནས་ཕྱིར་ཟློག་པ་དང་བྲིས་ནས་འདོགས་པ་སོགས་བྱས་པས་ཕྱིར་བཟློག་པའོ། །

言「十真性」者，如无上瑜伽续《金刚心璎珞》后章云：「回遣二仪轨，密秘与慧智，若离合仪轨，供食金刚诵，修降伏仪轨，善住修中围，名十密真性。」又云：「中围等持及契印，姿式坐式及念诵，护摩供养修事业，及与收摄诸相状，是名十种外真性。」此谓真性有其二种：一、十密真性，亦名十内真性，二、十外真性。初言十内真性：二「回遣」者，一、如修十种忿怒明王，作回遣事，二、绘画咒等佩之于身作回遣事。

གསང་བ་དང་ཤེས་རབ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་དབང་བསྐུར་བ་གཉིས་ལས་མ་གསུངས་ཀྱང་གསང་

དབང་བུམ་དབང་ཐོབ་པ་ལ་བསྐུར་བས་དེས་བུམ་དབང་མཚོན་ལ་གསུམ་པས་བཞི་པ་མཚོན་པས་དེ་དེར་བསྡུ་སྟེ། དེ་ཁོ་ན་ཉིད་བཅུ་པ་ལས་དབང་བཞི་ཀ་གསུངས་སོ། །

「密秘与慧智」者，谓密秘灌顶，及慧智灌顶。（灌顶之法广有十一，总摄为四：一瓶灌、二密秘灌、三慧智灌、四辞灌）。此中但说密秘慧智二灌，未说余者。以密秘灌须得瓶灌已后方授，是故以此，能表瓶灌。又以第三而表第四，彼此相摄。灌顶之法有四种者，是《十真性经》所说故。

ཁ་སྐོར་དབྱེ་བ་ནི་དགྲ་བོ་སྲུང་མ་དང་བྲལ་ནས་མངོན་སྤྱོད་བྱེད་པའོ། །

言「离合」者，调于守护怨敌护卫，现前运用，令其离散。

གཏོར་མ་ནི་ཕྱོགས་སྐྱོང་བཅོ་ལྔའི་གཏོར་མ་ལྟ་བུའོ། །

言「供食」者，谓如供十五护方神之食。

རྡོ་རྗེའི་བཟླས་པ་ནི་ཡིད་དང་ངག་གི་རྡོ་རྗེའི་བཟླས་པ་སྟེ་གཞན་ཡང་སྔགས་རྣམས་སྤེལ་ནས་བཟླས་ལུགས་མང་དུ་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་བཅུ་པ་ལས་བཤད་དོ། །

言「金刚诵」者，谓意与语金刚念诵。所余参合诸咒，众多念诵法门，如《十真性》中广说。

དྲག་ཤུལ་སྒྲུབ་པ་ནི་དབང་ཐོབ་ཅིང་དམ་ཚིག་དང་སྡོམ་པ་དང་ལྡན་པས་སྒྲུབ་ཐབས་ནས་འབྱུང་བ་བཞིན་ཟླ་བ་བཅོ་བརྒྱད་ལ་སོགས་པར་བསྒྲུབས་ཀྱང་མ་གྲུབ་ན་ལྷ་ལ་དྲག་པོའི་སྦྱོར་བས་ཕུར་བུས་འདེབས་པའོ། །

言「修降伏」者，谓得灌顶，成就誓句及律仪者，依于修习仪轨所说，已曾修习十八月等，仍未成就，乃依本尊降伏加行，作钉橛法。

རབ་གནས་ནི་གོ་བར་ཟད་ལ་དཀྱིལ་འཁོར་བསྒྲུབ་པ་ནི་མདུན་བསྐྱེད་ཀྱི་དཀྱིལ་འཁོར་བསྒྲུབ་པ་དང་། དེ་ལ་མཆོད་ཅིང་བསྟོད་པ་དང་དེར་ཞུགས་ནས་དབང་ལེན་ཅིང་རྗེས་སུ་གནང་བ་ནོད་པའོ། །རྒྱས་པར་ནི་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་བཅུ་པ་ལས་ཤེས་པར་བྱའོ། །ཕྱིའི་དེ་ཉིད་བཅུའི་དཀྱིལ་འཁོར་ནི་གཟུགས་ཅན་དང་གཟུགས་ཅན་མ་ཡིན་པའི་དཀྱིལ་འཁོར་རོ། །

言「善住」者，即是开光。言「修中围」者，谓修面前生起中围，又于此中作供、诵赞。入中围已而受灌顶，及受随赐，当知广如《十真性经》中所说。次言十外真性：言「中围」者，谓有色无色二种中围。

ཏིང་ངེ་འཛིན་ནི་ལྷའི་རྣལ་འབྱོར་ཏེ་དང་པོ་སྦྱོར་བ་སོགས་སོ། །

言「等持」者，谓本尊瑜伽，即初加行定等。

ཕྱག་རྒྱ་ནི་ལྷ་ལ་རྒྱས་འདེབས་པའི་ཕྱག་རྒྱ་སོགས་སོ། །

言「契印」者，谓由本尊已作印证之契印等。

སྟངས་སྟབས་དང་འདུག་སྟངས་དང་ལས་ལ་སྦྱོར་བ་དང་སྡུར་བསྡུ་བ་བཞི་ནི་རིམ་པ་ལྟར་གཡས་བརྐྱང་ལ་སོགས་པ་དང་རྡོ་རྗེ་སྐྱིལ་ཀྲུང་ལ་སོགས་པ་དང་། བསྲུང་ཞིང་སྤྱན་དྲང་བ་སོགས་དང་མཆོད་བསྟོད་སོགས་སྔོན་དུ་འགྲོ་བས་གཤེགས་སུ་གསོལ་བ་ལ་སློབ་དཔོན་རང་ཞི་བཤེས་གཉེན་གྱིས་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་འགྲེལ་པར་བཤད་ལ།

善寂知识于《幻化网续》中释云：「姿式、坐式、修事业、收摄四者，如其次第：一、谓伸右足等，二、谓金刚跏趺坐等，三、谓修护轮及召请等，四、谓作供赞前行法已，请还本处。」

ཀུན་སྙིང་གིས་ལས་ལ་སྦྱོར་བ་ཞི་སོགས་ཀྱི་ལས་ལ་སྦྱོར་བ་ལ་བཤད་ཅིང་གཞན་གསུམ་དོན་འདྲའོ། །བཟླས་བརྗོད་སོགས་ལྷག་མ་གསུམ་ནི་གོ་སླའོ། །སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་རིམ་པར་ཕྱི་བ་ཐམས་དེ་ཉིད་བཅུ་གསུངས་པ་ཡང་བཅུ་ཚན་ཕྱི་མ་དང་འདྲའོ། །དེ་ལྟར་ན་རྒྱུད་སྡེ་འོག་མའི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ཡིན་ན་བཅུ་ཚན་འོག་མ་དང་། བླ་མེད་ཀྱི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་གྱིས་ནི་བཅུ་ཚན་དང་པོའི་དེ་ཉིད་བཅུ་ལེགས་པར་ཤེས་དགོས་སོ། །

普藏师则以修事业释为修习息等事业，所余三种，释义相同。所言「念诵、护摩、供养」者，易解不释。《幻化网》后品所说十种真性，亦与此中所说十外真性相同。是故应知，下三续部金刚轨范，以有后品十种真性为善。无上续部金刚轨范，以有前品十种真性为善。

དཀྱིལ་འཁོར་འདྲི་བའི་ལས་ལ་མཁས་པ་ནི་ཐིག་གིས་བྲི་བ་དང་ཚོན་གྱིས་བྲི་བ་ལ་སོགས་པའི་བྲྀ་བ་ལ་མཁས་པའོ། །

言「善巧绘造中围业」者，谓于依线所造，或依颜色之所绘造诸种中围，皆能善巧。

དེ་དག་ནི་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བ་ལས། བརྟན་ཞིང་དུལ་ལ་བློ་གྲོས་ལྡན། །བཟོད་ལྡན་དྲང་ཞིང་གཡོ་སྒྱུ་མེད། །གསང་སྔགས་རྒྱུད་ཀྱི་སྦྱོར་ཤེས་པས། །དཀྱིལ་འཁོར་བྲི་བའི་ལས་བྱེད། །དེ་ཉིད་བཅུ་ནི་ཡོངས་ཤེས་ཤིང་། །སེམས་ཅན་ཀུན་ལ་མི་འཇིགས་སྦྱིན། །ཐེག་པ་ཆེ་ལ་རྟག་དགའ་བ། །དེ་ནི་སློབ་དཔོན་ཡིན་པར་གསུངས། །ཞེས་བཤད་པ་བསྡུས་པའོ། །

《幻化网续》中总摄其义云：「坚牢调伏具足慧，具忍正直无谄曲，了知密咒续加行，能作绘画中围业，毕竟晓了十真性，普于有情施无畏，恒常忻乐于大乘，是故说为轨范师。」

སྔགས་བཤད་པ་ཡི་སྦྱོར་བ་ཤེས། །ཞེས་པ་ལ་ཆག་འགྱུར་དུ། སྔགས་འཆད་མཁས་པའི་སློབ་དཔོན་ནི། །ཞེས་འབྱུང་བ་ལྟར་བདེ་སྟེ་གཞན་ལ་སྔགས་ཀྱི་ལམ་འཆད་པ་ལ་མཁས་པའོ། །

恰罗译中则以颂文「了知宣说咒加行」译为「善巧演咒轨范师」。如其所说，意谓于他有情，演说咒道，皆能善巧。

རབ་ཏུ་དང་བ་ནི། ཐེག་པ་ཆེ་ལ་རྟག་དགའ་བ། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་སྤྱི་དང་ཁྱད་པར་དུ་སྔགས་ཀྱི་ཐེག་པ་ལ་རབ་ཏུ་གུས་པའི་དང་བ་བརྟན་པའོ། །

言「其心专一」者，谓于大乘恒常忻乐，于总大乘，于别咒乘，其心恭敬，专一坚固。

དབང་པོ་དུལ་བ་ནི་དྲན་ཤེས་ཀྱིས་དབང་པོའི་སྒོ་བསྡམས་པས་ལོག་པའི་ཡུལ་ལ་གཡེང་བ་ཚར་བཅད་པའོ། །དེ་དག་གི་དོན་མདོར་བསྡུ་ན་སྙིང་རྗེ་ཆེ་བ། །ཐེག་ཆེན་ལ་མི་ཕྱེད་པའི་དད་པ་བརྟན་པ། ཐེག་པ་ཐུན་མོང་བ་དང་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་བསྟན་བཅོས་ལེགས་པར་ཤེས་པ། གདུལ་བྱ་འཁྲིད་པའི་རིམ་པ་ལ་ཤིན་ཏུ་མཁས་པ། སྒོ་གསུམ་གྱི་ཉེས་སྤྱོད་བསྡམས་པས་དབང་པོ་དུལ་བ་སྟེ་ཆོས་ལྔ་དང་ལྡན་པ་ཞིག་བློ་དང་ལྡན་པའི་སློབ་མས་བླ་མར་བྱའོ། །

言「根调伏」者，谓是依于正念正知，善护根门；于不正境，断除散乱。如是诸事，总摄其义，略有五法：一、有大悲悯，二、于大乘道，心无变易，专一坚固，三、善知共不共乘诸论，四、善巧一切引导所化次第，五、既能善护三门恶作，其根调伏。具此五法，是慧弟子，所应依师。

རྡོ་རྗེ་གུར་གྱི་ལེའུ་བརྒྱད་པ་ལས་ཀྱང་། རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་མཚན་ལྡན་ཉིད། །དེ་ཡིས་ཉེ་བར་བསྟན་པའི་སྔགས། །སྒྲུབ་པ་པོ་ལ་འགྲུབ་པོ་ཀྱི། །བརྟན་ཞིང་ཟབ་མོའི་ཆོས་ལྡན་དང་། །རིག་པའི་གནས་རྣམས་ཀུན་ལ་མཁས། །སྦྱིན་སྲེག་དཀྱིལ་འཁོར་སྔགས་ཤེས་ཤིང་། །རབ་གནས་གཏོར་མའི་ཕ་རོལ་སོན། །དེ་ཉིད་བཅུ་པོ་རྣམ་པར་རིག །ཉན་ཐོས་སྤྱོད་པ་སྐྱོང་བྱེད་ཅིང་། །སྔགས་ཀྱི་ཐེག་པའི་རིམ་པར་གྱུར། །གཟུགས་ལྡན་མཐོང་ན་དགའ་བ་དང་། །དཀྱིལ་འཁོར་འདྲི་མཁས་བཟླས་པར་ལྡན། །ཚ་བའི་ལྟུང་བ་རབ་འཇོམས་ཤིང་། །སྔགས་དང་རྒྱུད་ཀྱི་རབ་སྦྱོར་གྱིས། །འཇིག་རྟེན་རྣམས་ལ་བདེ་སྟེར་བ།

།དེ་འདྲའི་བླ་མ་དངོས་བྱས་ནས། །གང་གིས་ཀྱང་ནི་སྨད་མི་བྱ། །ཞེས་རྒྱས་པར་གསུངས་ཏེ་ཁྱད་པར་དུ་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ལ་རྩ་བའི་ལྟུང་བ་དང་མི་ལྡན་པ་དགོས་པར་འདི་དང་སྡོམ་པ་འབྱུང་བ་ལས་གསུངས་པ་ནི་མེད་མི་རུང་ཡིན་པས་སྔར་བཤད་པའི་སྒོ་གསུམ་གྱི་ཉེས་སྤྱོད་བསྡམས་པའི་གཙོ་བོར་གཟུང་ངོ་། །

《金刚幔》第八章云：「具相金刚轨范师，由彼亲口所云咒，决定成就瑜伽人。具足坚牢甚深法，普能善巧诸明处,了知护摩中围咒,善住供食遣彼方，十种真性善明瞭，善能守护声闻行，咒乘次第能恭敬，见具相者起欢喜，善绘中围具念诵，善能摧坏根本堕，于咒与续善加行，于诸世间赐安乐，如是上师正所依，于彼永不应轻毁。」如所广说，尤以金刚轨范，应不随行根本堕罪，及不可无宣说律仪，论中所说，如上所言善护三门恶作，为其主要。

ཉན་ཐོས་སྤྱོད་པ་སྐྱོང་བར་བྱེད་པ་ནི་བཤད་རྒྱུད་རྡོ་རྗེ་ཕྲེང་བ་ལས་སློབ་དཔོན་གྱི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་སྐབས་སུ་ཕྱི་རུ་སོ་སོར་ཐར་པ་སྤྱོད་ཅིང་ནང་དུ་འདུས་པའི་དོན་ལ་དགའ་བར་གསུངས་པ་དང་དོན་གཅིག་པས་སོ་སོར་ཐར་པའི་སྡོམ་པ་དང་ལྡན་པ་སྟེ་དེ་ཡང་དགེ་སློང་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་མཆོག་དང་དགེ་ཚུལ་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་འབྲིང་དང་རབ་བྱུང་གི་སྡོམ་པ་དང་མི་ལྡན་པའི་སྔགས་ཀྱི་སྡོམ་ལྡན་ཁྱིམ་པ་ནི་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པའི་སློབ་དཔོན་ཐ་མའོ། །

言「善能守护声闻行」者,如《金刚释续》「轨范师相品」中云：「外现别解脱行，内乐密集之义」与此同义。其随行别解脱律仪者，以比丘身作金刚持，为最胜品。以沙弥身作金刚持，为中庸品。其不随行出家律仪而但随行密咒律仪，以在家身，作金刚持轨范上师，为最后品。

དེ་ལྟར་ཡང་དཔལ་དུས་ཀྱི་འཁོར་ལོའི་དབང་གི་ལེའུའི་འགྲེལ་པར་དྲངས་པ་ལས། དེ་ཉིད་བཅུ་ནི་ཡོངས་ཤེས་པ། །གསུམ་ལས་དགེ་སློང་མཆོག་ཡིན་འབྲིང་། །དགེ་ཚུལ་ཞེས་བྱ་དེ་དག་ལས། །ཁྱིམ་ན་གནས་པ་ཐ་མའོ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །འདིས་ནི་ལེགས་པར་གསུངས་པའི་ཆོས་འདུལ་བའི་བསླབ་པ་ལ་ཚུལ་བཞིན་དུ་སློབ་པའི་སྔགས་ཀྱི་སྡོམ་ལྡན་དགེ་སློང་ནི་སྔགས་སྒྲུབ་པའི་ལམ་གྱི་རྟེན་མཆོག་ཏུ་གསུངས་པས་སོ་སོར་ཐར་པ་གང་ཡིན་ཐེག་དམན་གྱི་ཡིན་པར་བཟུང་ནས་གསང་སྔགས་དང་ཆེས་མི་མཐུན་པར

འདོད་པ་ནི་རྒྱལ་བའི་གསུང་རབ་སྤྱིའི་རྣམ་གཞག་མ་ཆགས་པ་ཡིན་པར་ཤེས་པར་བྱའོ།།

又《时轮灌顶章疏》所引云：「晓了十真性，三中比丘胜，沙弥为中品，在家为最后。」是谓如理修学善说法毗奈耶学，随行咒乘律仪诸比丘师，为修咒道，最胜所依。有立是论，谓别解脱是劣乘戒，与密咒法不相顺合，当知此是未悟如来善说总建立义。

མཚན་ཉིད་དུ་གསུངས་པའི་ཆོས་རྣམས་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་མ་རྙེད་ན་ཇི་ལྟར་བྱ་བ་ནི་དཔལ་དོན་དམ་པའི་བསྙེན་པ་ལས། རྩོད་ལྡན་དབང་གིས་བླ་མ་སྐྱོན་དང་ཡོན་ཏན་འདྲེས། །རྣམ་པ་ཀུན་ཏུ་སྡིག་པ་མེད་པ་ཡོད་མ་ཡིན། །གང་ཞིག་ཡོན་ཏན་ལྷག་པ་ཡང་ནི་ལེགས་དཔྱད་ནས། །བུ་རྣམས་ཀྱིས་ནི་དེ་ལ་བརྟེན་པར་འགྱུར་བའོ། །

若未求得毕竟圆满说师相中所说诸法，当云何作？《胜义近事经》云：「斗争坚固故（佛灭度后，其第五之五百年间，三学废弛，唯以斗争为事，行之坚固，故云坚固），师杂与德过（此时金刚轨范，皆是功德过患二者相杂），非能一切种，悉无有过患（非能纯是功德，而无过患），亦当善观察，随有增上德，诸为弟子者，便得依止彼。」

ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་མཚན་ཉིད་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་མ་རྙེད་ན་ཡོན་ཏན་ཕྱས་ཆེ་བ་ལ་བརྟེན་པར་བྱའོ། །རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ནི་དངོས་གྲུབ་ཀྱི་རྩ་བ་ཡིན་པས་རྒྱུད་སྡེ་དུ་མ་ནས་མཚན་ཉིད་མང་དུ་གསུངས་པས་མཚན་ཉིད་ཀྱི་ཆོས་རྣམས་ཤེས་པར་བྱས་ལ་སློབ་མ་བསྟེན་པར་འདོད་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཡོན་ཏན་དེ་དག་དང་ལྡན་པ་ལ་འབད་ཅིང་བླ་མ་བསྟེན་འདོད་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་དེ་འདྲ་བ་འཚོལ་བ་ལ་འབད་ལ་མ་རྙེད་ན་འང་དེ་འདྲ་བའི་མཚན་ཉིད་ཅན་གྱིས་རྗེས་སུ་འཛིན་པའི་རྒྱུར་ཚོགས་གསོག་པ་དང་སྨོན་ལམ་ལ་བརྩོན་དགོས་པས་བླ་མའི་མཚན་ཉིད་དེ་དག་ཤེས་པར་བྱ་བ་ནི་ཤིན་ཏུ་གལ་ཆེའོ། །

如其所说，若不能得圆满相者，则应依止功德大者，一切悉地，金刚轨范为根本故。既已了知多续所说师相诸法，欲为弟子所依止者，当于成就彼等功德，发勤精进。诸欲依止于上师者，亦当励力寻求类此诸相。若求不得类此相者，勤积资粮，勤发正愿，作摄持因。故应了知其上师相，至极切要。

བསྟེན་བྱའི་སློབ་མ་ཇི་འདྲ་བ་ཡང་སྒྲུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་དང་པོ་ལས། དགེ་དང་སྒོམ་ལ་དགའ་བ་དང་། །རྟག་ཏུ་བླ་མ་ལ་གུས་དང་། །རྒྱུན་དུ་ལྷ་རྣམས་མཆོད་བྱེད་

པའི། །ཡོན་ཏན་ལྡན་ན་སློབ་མ་ཡིན། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་ཤེས་པར་བྱ་ལ་སྤང་བྱའི་སློབ་མ་ནི། སྙིང་རྗེ་མེད་ཅིང་ཁྲོ་ལ་གདུག །ཅེས་སོགས་ཀྱི་སྐྱོན་དང་ལྡན་པ་དང་འདིར་བཤད་པའི་ཡོན་ཏན་ཅན་ལས་བཟློག་པ་རྣམས་སུ་ཤེས་པར་བྱའོ། །སློབ་མའི་སྐྱོན་ཡོན་དེ་དག་ཀྱང་ཤེས་པར་བྱས་ལ་སྐྱོན་སྤང་བ་དང་ཡོན་ཏན་དེ་དག་རང་ལ་ལྡན་པར་བྱ་བ་ལ་འབད་པར་བྱའོ། །

何等弟子为可依者？如《幻化网》初品云：「忻乐善与修，恒常恭敬师，相续供本尊，具足此功德，是名为弟子。」何等弟子为应舍者？彼续又云：「无有悲愍而忿毒。」当知若有如是诸过，及与上说功德相违，此类弟子，为所应舍。既知弟子功德过患，应勤精进远离诸过，自内成就诸种功德。

གཉིས་པ་བསྟེན་ཚུལ་རྒྱས་པར་བཤད་པ་ལ་གཉིས། མ་གུས་པ་སྤང་བ་དང་། གུས་པ་ཇི་ལྟར་བསྒྲུབ་པའོ། །

二、广说依止之法，有二：一、远离不敬，二、云何修敬。

དང་པོ་ལ་བཞི། བརྙས་པ་དང་སྨོད་པ་སྤང་བ། ཐུགས་དཀྲུག་པ་སྤང་བ། མ་མཐོང་བའི་ཉེས་དམིགས་བཤད་པ། དེ་དག་གི་དོན་བསྡུ་བའོ། །

初复有四：一、远离轻毁，二、远离恼触其心，三、说不现见过患，四、总摄共义。

དང་པོ་ལ་གཉིས། སྤྱིར་བསྟན་པ་དང་། བྱེ་བྲག་ཏུ་བཤད་པའོ། །

初复有二：一、总标，二、分说。

དང་པོ་ནི། དེ་འདྲའི་མགོན་ལ་བསམས་བྱས་ནས། །སློབ་མར་གྱུར་ནས་བརྙས་ན་ནི། །སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་བརྙས་པས་ན། །དེས་ནི་རྟག་ཏུ་སྡུག་བསྔལ་འཐོབ། །ཅེས་པས་སྟོན་ནོ། །

一、总标 第十颂

于彼等同怙主想，既为弟子若轻毁，
即名轻毁一切佛，是故恒常当得苦。

སྔར་བཤད་པའི་དེ་འདྲ་བའི་མགོན་པོ་བླ་མ་ལ་བརྙས་སམ་སྨད་ན་ནི་རྟག་ཏུ་སྡེ་རྒྱུན་དུ་ཚོར་བ་སྡུག་བསྔལ་འཐོབ་པར་འགྱུར་རོ། །ཇི་ལྟར་དུ་བརྙས་པས་འཐོབ་ཅེ་ན། བསམས་བྱས་ནས་ཏེ་བསམས་བཞིན་དུ་བརྙས་སྨོད་བྱས་ནའོ། །གང་གིས་བརྙས་པས་ཤེ་ན། དེའི་སློབ་མར་གྱུར་པ་སྟེ་སློབ་མ་བྱས་ནས་དེ་ནས་དེས་བརྙས་ནའོ། །

谓于如前所说等同怙主之师，若轻毁者，恒常无间，当得苦受。云何轻毁？谓以所思，故思轻毁。何等为能作轻毁者？谓既成为彼师弟子，作弟子已，从此轻毁。

བརྙས་སྨོད་བྱས་ཚུལ་ནི་དཔལ་མཆོག་འགྲེལ་ཆེན་ལས། གང་གིས་རྣལ་འབྱོར་པ་དཀྱིལ་འཁོར་དུ་འཇུག་པར་བྱེད་པའི་སློབ་དཔོན་དེ་ལ་ཁྱོད་ཚུལ་ཁྲིམས་འཆལ་བ་དང་བརྩོན་འགྲུས་ཞན་པ་དང་། རྨོངས་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་སྨད་པར་མི་བྱའོ། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་ཚུལ་འཆལ་ཞེས་སོགས་ཀྱིས་སྨོད་པ་དང་བརྙས་པའོ། །

何为所作轻毁之相？如《上乐大疏》云：「若于由彼引入瑜伽中围轨范师所，或毁其犯戒，或毁其下劣精进，或毁其愚痴。如是等事，皆不应作。」以是义故，若犯如其所说诸相，即名轻毁。

དཀྱིལ་འཁོར་དུ་འཇུག་པར་བྱེད་པའི་སློབ་དཔོན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྒྱུད་དང་མན་ངག་འཆད་པའི་སྔོན་དུ་དཀྱིལ་འཁོར་དུ་གཞུག་དགོས་པས་དེ་ལ་དགོངས་པ་ཡིན་གྱི་དབང་བསྐུར་བའི་སློབ་དཔོན་ཁོ་ན་མ་ཡིན་པས། བརྙས་པ་དང་སྨད་པའི་ཉེས་དམིགས་རྣམས་ནི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་སྤྱིའི་དབང་དུ་བྱས་པར་ཤེས་པར་བྱའོ། །

所言「引入瑜伽中围轨范师」者，谓于弟子演说密续或说要诀，应先引其入于中围。此中密意，非是单指传授灌顶之轨范师，当知总说轻毁所有金刚轨范一切过失故。

ཡུལ་ཡང་རང་གི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ཡིན་ན་ཇི་འདྲ་ཞིག་ལ་ཡང་མ་གུས་པ་སྤང་དགོས་ཏེ་དཀྱིལ་ཆོག་བཞི་བརྒྱ་ལྔ་བཅུ་པའི་འགྲེལ་པར་ཤཱནྟི་པས། སྨད་པར་མི་བྱ་སྟེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བླ་མ་ཚུལ་ཁྲིམས་འཆལ་བ་ལ་སོགས་པར་མཐོང་ན་ཡང་མ་གུས་པར་མི་བྱའོ། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་རོ། །

贤帝斡于《四百五十中围仪轨》中释云：「其境是自金刚轨范，当作何等，谓应远离不起恭敬。」以是义故，不轻毁者，谓虽睹见师犯戒等，亦复不应不起恭敬。

སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་བརྙས་པས་ན། །ཞེས་པ་ནི་བརྙས་པས་ཏག་ཏུ་སྡུག་བསྔལ་འཐོབ་པའི་རྒྱུ་མཚན་སྟོན་པ་སྟེ་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་མཆོད་ན་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ལ་མཆོད་པར་གསུངས་པ་བཞིན་ནོ། །

所言「即名轻毁一切佛」者，显作轻毁，即为当来得苦之因，如云供养金刚轨范，即是供养一切佛故。

གཉིས་པ་ནི། འོ་ན་སློབ་དཔོན་ལ་བརྙས་སྨོད་བྱས་པ་དེས་སྡུག་བསྔལ་ཇི་འདྲ་བ་རྣམས་འཐོབ་ཅེ་ན། སློབ་དཔོན་ལ་ནི་སྨོད་པ་དེ། །ཡམས་དང་འཆི་བའི་ནད་རྣམས་དང་། །གདོན་དང་རིམས་དང་དུག་རྣམས་ཀྱིས། །རྨོངས་ཆེན་དེ་ནི་འཆི་བར་འགྱུར། །རྒྱལ་པོ་མེ་དང་སྦྲུལ་གདུག་དང་། །ཆུ་དང་མཁའ་འགྲོ་ཆུན་པོ་དང་། །གདོན་དང་ལོག་འདྲེན་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་། །བསད་ནས་སེམས་ཅན་དམྱལ་བར་འགྲོ །ཞེས་གསུངས་སོ། །

二、分说 第十一颂，第十二颂

若有轻毁金刚轨范，由此当得何等苦耶？

若有轻毁轨范师，便由疫气伤害病，
鬼魅炽然或诸毒，增上愚痴而命终。
王法火难或毒蛇，水或空行或盗贼，
鬼魅邪引所杀害，从此堕入那落迦。

ཆག་འགྱུར་ལས། ཡམས་དང་ཉེར་འཆེ་ནད་རྣམས་དང་། །གདོན་དང་རིམས་དང་དུག་གིས་ཀྱང་། །བླ་མའི་ཞབས་ལ་སྨོད་པ་ཡི། །རྨོངས་ཆེན་དེ་ནི་འཆི་བར་འགྱུར། །ཞེས་འབྱུང་བ་བདེ་ལ་དེ་ཡང་མཐོང་ཆོས་ཀྱི་ཉེས་དམིགས་དང་མ་མཐོང་བ་སྐྱེ་བ་ཕྱི་མའི་ཉེས་དམིགས་གཉིས་ལས། དང་པོ་ནི། ཚིགས་བཅད་དང་པོ་དང་རྒྱལ་པོ་ནས་ལོག་འདྲེན་རྣམས་ཀྱིས་བསད་ཅེས་པའི་བར་གྱིས་བསྟན་ལ། གཉིས་པ་ནི་སེམས་ཅན་དམྱལ་བར་འགྲོ་ཞེས་པས་བསྟན་ནོ། །དེ་ལ་ཡམས་ནི་རིམས་ལས་གཞན་པའི་འགོ་ནད་མི་བཟད་པའོ། །

恰罗译云：「便由疫气或伤害，鬼魅炽然或诸毒，能令一切轻毁师，大愚痴者舍其命。」是译极善。又此复有现法过患，及不现见后生过患二种：初，即第一颂，及从「王法」起至「邪引所杀害」止三句所明；二、即「从此堕入那落迦」一句所明。此中所言疫气者，谓除炽然（《瑜伽》八卷云：如大热病，故名炽然）以外，诸种传染不可爱病。

ཉེ་བར་འཆེ་བ་ནི་འོག་གི་སེམས་ཅན་གྱི་གནོད་པ་ལས་གཞན་པའི་སྲོག་ཆགས་གཏུམ་པོ་རྣམས་ཀྱི་གནོད་པའོ། །

言「伤害」者，谓除下贱有情所伤害外，诸屠命者之所伤害。

ནད་ནི་ཡམས་དང་རིམས་ལས་གཞན་པའི་ནད་དེ་གྲུར་གྱི་ལེའུ་བརྒྱད་པ་ལས། གཡོ་དང་སྒྱུ་ཡི་རབ་སྦྱོར་བས། །བསྙེན་བཀུར་ལོག་པས་གསལ་བྱེད་ན། །གློ་ཁྲག་མཛེ་ནད་

ནད་ཆེན་གྱིས། །ཤི་ནས་དམྱལ་ལ་སོགས་པར་འགྲོ །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་རོ། །

所言「病」者，谓除疫气炽然以外之病。《金刚幔》第八章云：「谄曲猛加行，现前倒承事，患呕血癞病，死堕那落迦。」

གདོན་ནི་ལྷ་དང་ཀླུའི་གདོན་ལ་སོགས་པའོ། །

言「鬼魅」者，谓天龙鬼魅等。

རིམས་ནི་ཉིན་གཅིག་པ་ལ་སོགས་པ་གསོར་མི་རུང་བ་རྣམས་སོ། །

言「炽然」者，谓一昼夜即不能治诸病。

དུག་ནི་སྦྱར་དུག་ལ་སོགས་པ་སྟེ་དེ་དག་གིས་འཆི་རྐྱེན་བྱས་ནས་ཁ་ན་མ་ཐོ་བ་ཐུལ་དུ་བྱུང་བའི་ཉེས་དམིགས་ལ་རྨོངས་པའི་རྨོངས་ཆེན་བླ་མ་ལ་སྨོད་པ་དེ་ནི་འཆི་བར་འགྱུར་རོ། །དེ་བཞིན་དུ་རྒྱལ་པོ་དང་དུག་སྦྲུལ་དང་ཤ་ཟའི་མཁའ་འགྲོ་དང་ཆོམ་རྐུན་པ་དང་ལོག་འདྲེན་གདུག་པོ་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་གསོད་ལ་མེ་དང་ཆུར་དུས་མ་ཡིན་པར་འཆི་ཞིང་ཤི་བའི་འོག་ཏུ་ཡང་དམྱལ་བ་རྣམས་སུ་སྐྱེ་བར་འགྱུར་རོ། །

言「毒」者，谓和毒等物，即由彼物能作死缘，有能生起大罪过患，令彼轻毁上师，愚痴类中，增上愚痴，舍命而终。如是亦复能由王法、毒蛇、食肉空行、盗贼邪引诸种凶暴之所杀害，由火与水，诸非时死，死已下堕，生那落迦。

དེ་དག་ནི་དཔལ་མཆོག་དང་པོའི་དུམ་བུ་དང་པོ་ལས། སངས་རྒྱས་ཀུན་མཚུངས་བླ་མ་ཡི། །སློབ་དཔོན་ལ་ནི་གང་སྨད་པ། །དེས་ནི་སངས་རྒྱས་ཀུན་སྨད་པས། །རྟག་ཏུ་སྡུག་བསྔལ་ཐོབ་འགྱུར་ཏེ། །རིམས་དང་དུག་དང་སྦྱར་དུག་དང་། །མཁའ་འགྲོ་རྣམས་ཀྱིས་གཅེས་པ་དང་། །གདོན་དང་ལོག་འདྲེན་གདུག་པོ་ཡིས། །བསད་ནས་སེམས་ཅན་དམྱལ་བར་ལྟུང་། །ཞེས་གསུངས་པ་རྣམས་བསྡུས་པའོ། །

《胜德》初品云：「若毁等同佛，上师轨范师，是毁一切佛，恒常当得苦。炽然毒和毒，及诸空行害，邪引鬼所杀，堕入那落迦。」

གཉིས་པ་ཐུགས་དཀྲུག་པ་སྤང་བ་ནི། ནམ་ཡང་སློབ་དཔོན་དག་གི་ནི། །ཀུན་ཏུ་སེམས་དཀྲུགས་མི་བྱ་སྟེ། །གལ་ཏེ་རྨོངས་པས་བྱས་གྱུར་ན། །དམྱལ་བར་ངེས་པར་འཚོད་པར་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

二、远离恼触其心　第十三颂

普于一切轨范师，何时不应恼触心，

若由愚痴而现行，那落迦中受煎逼。

རང་གི་ཀུན་སྤྱོད་གང་གིས་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་དག་གི་སེམས་དཀྲུག་པ་སྐྱེ་སེམས་སུན་དབྱུང་བ་དུས་ནམ་ཡང་མི་བྱ་སྟེ་གལ་ཏེ་སློབ་མ་རྨོངས་པས་དེ་བྱས་ན་དམྱལ་བར་འཚོད་ཅིང་སྲེག་པར་འགྱུར་རོ། །ལས་དེ་ཤིན་ཏུ་སྟོབས་དང་ལྡན་པས་ངེས་པར་ཏེ་གདོན་མི་ཟ་བར་འབྲས་བུ་འབྱིན་པར་འགྱུར་བའོ། །མྱོང་ངེས་ཀྱི་ལས་ཡིན་ཀྱང་སྟོབས་བཞིས་འདག་པར་བརྒྱད་སྟོང་འགྲེལ་ཆེན་དུ་གསུངས་པ་ནི་ལམ་གྱི་རིམ་པར་རྒྱས་པར་བཤད་པ་ལས་ཤེས་པར་བྱའོ། །ཚིགས་བཅད་འདི་ཟླ་གསང་ཐིག་ལེ་ལས་བསྡུས་པའོ། །

谓任何时，不应以自一切现行，恼触金刚轨范师心，令心厌患。若其弟子由愚痴故，而现行者，堕那落迦，当受煎烧。此业具足极大势力，从此决定当出生果。《八千大疏》中说：「此应受果之业，依于四力，能令清净。」当知《菩提道次第》中已广宣说。此颂取自《密月明点续》。

གསུམ་པ་མ་མཐོང་བའི་ཉེས་དམིགས་བཤད་པ་ནི། མནར་མེད་ལ་སོགས་འཇིགས་རུང་བའི། །དམྱལ་བ་བསྟན་པ་གང་ཡིན་པ། །སློབ་དཔོན་ལ་ནི་སྨོད་པ་རྣམས། །དེར་ནི་གནས་པར་ཡང་དག་བཤད། །ཅེས་པའོ། །

三、说不现见过患　第十四颂

诸所示现极可怖，若无间等那落迦，
一切轻毁轨范者，正说应住于彼处。

སྔར་བཤད་པའི་སེམས་ཅན་དམྱལ་བར་འགྲོ་ཞེས་པའི་དམྱལ་བ་ནི་མདོ་དང་རྒྱུད་སྡེར་མནར་མེད་དང་སོགས་པས་བསྡུས་པ་རབ་ཏུ་ཚ་བ་ལ་སོགས་པའི་དམྱལ་བ་འཇིགས་སུ་རུང་བ་སྟེ་སྡུག་བསྔལ་ཆེ་ཤོས་དེ་རྣམས་སུ་སློབ་དཔོན་ལ་སྨོད་པ་རྣམས་གནས་ནས་སྡུག་བསྔལ་ཡུན་རིང་པོར་མྱོང་དགོས་པར་བཤད་དེ། རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་རྒྱུད་ཀྱི་ལེའུ་བཅུ་བཞི་པ་དང་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་དང་པོ་ལས་གསུངས་པ་བསྡུས་པའོ། །

如上文说堕那落迦，那落迦者，即是显密二部所摄，若无间等极苦、极热、极可怖畏诸那落迦。诸有轻毁轨范师者，住于彼中，长夜受苦。是故应说。此文取自《金刚心璎珞》第十四章，及《幻化网》第一品。

སྣང་མ་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་མི་སྣང་སྟེ་རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་ལས། ངན་པ་གཏུམ་པོ་ལྷན་ཆེན་

དེ། །ཕྱོགས་བཞི་དག་ཏུ་སོང་གྱུར་ཀྱང་། །བློ་ལྡན་རྣམས་ཀྱིས་མི་སྲུང་བས། །མདུང་ལ་སོགས་པའི་མཚོན་ཆ་ཡིས། །ཁ་ན་མ་ཐོ་བྱེད་པ་གསོད། །ཅེས་སོ། །

又毁师者亦为护法所不守护。《金刚心璎珞》云：「暴恶大颠痴，堕往何方所，具慧不守护，以枪矛等器，刺杀造罪者。」

འདུས་པའི་ལེའུ་ལྔ་པ་ལས་ཀྱང་། སེམས་ཅན་མཚམས་མེད་ལ་སོགས་པ། །སྡིག་པ་ཆེན་པོ་བྱེད་པ་ཡང་། །རྡོ་རྗེ་ཐེག་པ་རྒྱ་མཚོ་ཆེ། །ཐེག་པ་མཆོག་ནི་འདི་ལ་འགྲུབ། །སྙིང་ནས་སློབ་དཔོན་སྨོད་པ་དག །བསྒྲུབས་ཀྱང་འགྲུབ་པར་ཡོང་མི་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་ཤིང་དེའི་འགྲེལ་པ་སྒྲོན་གསལ་ལས་ཕ་མ་དང་དགྲ་བཅོམ་གསོད་པ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་སྐུ་འཇིག་པ་དམ་ཆོས་སྤོང་བ་སྟེ་ཤི་མ་ཐག་དམྱལ་བར་ལྟུང་བའི་མཚམས་མེད་ལྔ་དང་སོགས་ཀྱིས་བསྡུས་པ་ཉེ་བའི་མཚམས་མེད་དང་སྡིག་པ་ཆེན་པོ་རྩ་ལྟུང་བཞི་སྤྱད་པ་རྣམས་ཀྱང་བླ་མའི་དྲིན་གྱིས་རྫོགས་རིམ་ཐོབ་ན་སངས་རྒྱས་འགྲུབ་པར་འགྱུར་ཡང་། དང་པོར་སློབ་དཔོན་ལ་བསྟེན་བཀུར་བྱས་ཏེ་ཐོས་བསམ་གྱིས་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་རྟོགས་ནས་ད་ནི་འདིས་ཅི་ཞིག་བྱ་ཞེས་བླ་མ་ལ་བརྙས་པར་བྱེད་པ་ནི། སྙིང་ནས་སློབ་དཔོན་སྨོད་པ་སྟེ་དེ་དང་ལྷན་ཅིག་ཏུ་ཟང་ཟིང་གི་ལོངས་སྤྱོད་ཀྱིས་དགའ་བར་བྱེད་པས་ཀྱང་མི་འགྲུབ་ན་དེས་མི་འགྲུབ་པ་སྨོས་ཅི་དགོས། ཞེས་ཆོས་སྤོང་དང་མཚམས་མེད་ལས་ཀྱང་སྡིག་ཆེ་བར་གསུངས་སོ། །

《密集》第五品亦云：「虽或已曾作，无间等大罪，入金刚乘海，胜乘亦成就。心毁轨范师，修亦不成就。」此经之疏名为《明炬》，其中释云：「弑父弑母，杀阿罗汉，坏如来身，毁谤正法，死后无间，堕五无间。」及「等」字摄诸近无间。诸有现行四根本堕极大罪恶（即是弑父，至坏如来身），亦复能由上师慈恩而堪证得圆满次第，成等正觉。若于始初承事轨范，继由闻思达真性已，便谓「今者师何所用」轻蔑其师，是名心毁其轨范师。同时虽以财物受用，令其欢悦，亦不成就，况复从此不得成就，是谓谤法，望无间罪尤为重大。

དེས་ན་ཉེས་སྤྱོད་དེ་དག་ནི་དངོས་གྲུབ་ཐམས་ཅད་འཕྲོག་ཅིང་ངན་འགྲོ་ཤིན་ཏུ་ཉམ་ང་བའི་སྡུག་བསྔལ་གྱི་རྩ་བར་རྒྱུད་སྡེ་ལས་ཡང་ཡང་ནན་ཆེ་བར་གསུངས་པས་གནས་འདི་ལ་ནི་ཤིན་ཏུ་གཟབ་པར་བྱའོ། །

以是义故，此诸恶作，是能劫夺一切悉地，是极可怖恶趣苦根，

诸续部中数段重说，故于此处，极应专注。

འདི་ཡང་ལས་འབྲས་སྤྱི་རྒྱུན་དུ་བསྒོམ་པ་དང་ཁྱད་པར་དུ་བླ་མ་ལ་བརྙས་སྨད་དང་ཐུགས་དཀྲུགས་པའི་ཁ་ན་མ་ཐོ་བའི་འབྲས་བུ་གསུངས་པ་རྣམས་ཀྱི་དོན་ལ་བསམས་ནས་ཉེས་དམིགས་ལ་ཤིན་ཏུ་སྐྲག་པ་དང་དེ་ཡང་རྒྱུ་དེ་དག་ལས་འབྱུང་བ་ལ་ངེས་པ་བརྟན་པོ་སྐྱེད་པ་ལ་རག་ལས་ཏེ་དེ་གཉིས་ཚིག་ཙམ་དུ་སོང་ན་ཉེས་སྤྱོད་དེ་དག་ལ་འཛེམ་པ་ཡང་ཚིག་ཙམ་དུ་འགྲོ་བའི་ཕྱིར་རོ། །

又此依赖，一者总于业果恒常观修，二者别于所说轻毁上师，恼触师心，诸罪之果，思其义已，怖畏过患。更复依赖其相续中，护于所说，决定坚固。谓于此二，徒尚言说，则于恶作有所羞耻，亦唯徒有其言说故。

བླ་མ་ལ་བརྙས་པ་ལ་སོགས་པའི་ལྟུང་བ་རྣམས་ལ་ཇི་མི་སྙམ་པར་འཇུག་ཅིང་བསྲུང་སྡོམ་ཡལ་བར་དོར་ནས་ལམ་བསྒོམ་པ་སྐད་བྱས་ཀྱང་ངན་འགྲོའི་སྒོ་འབྱེད་པར་གསུངས་པས་ཁས་བླངས་པའི་དམ་ཚིག་དང་སྡོམ་པ་བསྲུང་བ་ཉིད་གཞིར་བཞག་ནས་ལམ་བསྒོམ་པ་དགོས་ཏེ།

设不能念毁师等罪，而起现行，于护律仪而生轻舍，虽谓修道，亦是开辟恶趣之门。故应正护所受誓句及与律仪，以为根本，然后修道。

རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་ལེའུ་བཅུ་བཞི་པ་ལས། གང་གིས་སློབ་དཔོན་ཡང་དག་སྨད། །དེ་ཡིས་རྒྱུད་ཀུན་སྒྲུབ་པའི་མཆོག །གཉིད་དང་འདུ་འཛི་རྣམ་སྤངས་ཏེ། །བསྐལ་པ་སྟོང་དུ་ལེགས་བསྒྲུབས་ཀྱང་། །དམྱལ་སོགས་སྒྲུབ་པར་བྱེད་པའོ། །ཞེས་དང་།

《金刚心瓔珞》第十四章云：「诸有轻毁轨范师，虽彼勤修一切续，远离睡眠与喧闹，修行经于十百劫，亦唯成就那落迦。」

བདེ་མཆོག་རྩ་རྒྱུད་ཀྱི་ལེའུ་དང་པོ་ལས་ཀྱང་། ཤིན་ཏུ་མཉམ་གཞག་སྒྲུབ་པ་པོས། །རྟག་ཏུ་དམ་ཚིག་བསྲུང་བར་བྱ། །དམ་ཚིག་ཉམས་པས་དཀྱིལ་འཁོར་དུ། །དབང་བསྐུར་དངོས་གྲུབ་ཐོབ་མི་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

《上乐根本续》第一章云：「极善修习等持者，恒常守护其誓句，既坏誓句入中围，受灌不堪得悉地。」

བཞི་པ་དོན་བསྡུ་བ་ནི། །དེ་བས་འབད་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་བློ་གྲོས་

ཆེ། །དགེ་བ་རབ་ཏུ་མི་སྤྲོ་མས་པ། །ནམ་ཡང་སྨད་པར་མི་བྱའོ། །ཞེས་སོ། །

四、总摄其义　第十五颂

是故一切勤勇者，预其金刚轨范师，
大慧自善不矜伐，何时不应起轻毁。

སློབ་དཔོན་ལ་སྨད་པའི་ཉེས་དམིགས་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བ་དེ་བས་ན་ནུས་པ་ཅི་ཡོད་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་འབད་ནས་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་བློ་གྲོས་ཏེ་མཁྱེན་པ་ཆེ་བ་དང་དགེ་བ་ཆེན་པོ་ཡང་མི་སྤྲོ་མས་པར་སྦེད་པ་ལ་དུས་ནམ་ཡང་སྨད་པར་མི་བྱའོ། །ཞེས་སློབ་མ་སྤྱི་དང་ཁྱད་པར་དུ་ཆོས་ཤིན་ཏུ་ཟབ་པ་རྣམས་གང་བྱུང་བྱུང་ལ་ཞུ་བ་ལ་བརྩོན་ཞིང་གཅིག་ལ་ཡང་བཤེས་གཉེན་བསྟེན་ཚུལ་མི་ཤེད་པ་རྣམས་ལ་ཐུགས་བརྩེ་བས་འདོམས་པའོ། །

如是应知，轻毁轨范有大过患，故诸勤勇，以其一切力所能有，于其金刚轨范上师有大慧者，即是大智。及有大善，不自矜伐而覆藏者，任何时中，不应轻毁。此是总于一切弟子，别于弟子虽勤精进，数数请求诸甚深法，终不能于一上师前，善作依止善知识法，为哀愍故，授予教诫。

དེ་ལྟར་རང་གི་སློབ་དཔོན་ལ་མི་སྨོད་པ་ཙམ་དུ་མ་ཟད་གཞན་སྨོད་པ་གྲོགས་སུ་བྱས་ནའང་སྔར་བཤད་པ་ལྟར་རང་གི་དངོས་གྲུབ་ཀྱི་གེགས་ཆེན་པོར་འགྱུར་བས་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་དུ་སྤང་བར་བྱ་སྟེ།

如上所说，非唯自不轻毁轨范，若有助伴诸所余人起轻毁者，亦如前说，成自悉地极大障碍，故一切种应离轻毁。

སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲྭ་བའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་དང་པོ་ལས། སློབ་དཔོན་སྨོད་པར་བྱེད་པ་དག །རྨི་ལམ་དུ་ཡང་མཐོང་མི་བྱ། །སློབ་དཔོན་སྨོད་པ་གང་ཡིན་ཏེ། །བགེགས་དང་ལོག་འདྲེན་རྣམས་ཀྱིས་བཟུང་། །ངན་པ་གཏུམ་པོའི་ལས་བྱེད་པ། །མཁས་པས་རྟག་ཏུ་སྤང་བར་བྱ། །ཞེས་སོ། །

《幻化网续》第一品云：「轻毁轨范师，梦中亦不现，轻毁轨范者，为魔邪引持，智者应常离，作此暴恶业。」

གཉིས་པ་གུས་པ་ཇི་ལྟར་བསྒྲུབ་པ་ལ་བརྒྱད། ཡོན་དབུལ་བ། སངས་རྒྱས་སུ་བལྟ་བ། བཀའ་བསྒྲུབ་པ། བླ་མའི་རྫས་དང་འཁོར་ལ་ཇི་ལྟར་བྱ་བ། འཕྲལ་གྱི་ཀུན་སྤྱོད་དག་པར་བྱ་བ། ལུས་ངག་གིས་བསྙེན་བཀུར་བའི་ཁྱད་པར། ང་རྒྱལ་སྤང་བ། རང་དབང་དུ་མི་

འཇུག་པའོ། །

二、云何修敬有八：一、献供，二、观师为佛，三、如命成办，四、于上师物及其眷属，云何应作，五、众事遍行，悉应清净，六、身语敬事差别，七、远离我慢，八、自不自在而转。

དང་པོ་ལ་བཞི། མ་གུས་པའི་དག་བྱེད་དུ་ཡོན་དབུལ་བ། ཡོངས་སུ་བཟུང་བ་ཐམས་ཅད་འབུལ་བའི་ཚུལ། དེ་ལྟར་བྱེད་པའི་འཐད་པ། རྒྱུན་གྱི་དམ་ཚིག་གསུམ་བསྲུང་ཚུལ་ལོ། །

一、献供有四：一、献供能净不敬之法，二、献一切摄受之法，三、如是献供之理证，四、恒常守护三誓句之法。

དང་པོ་ནི། བླ་མ་ལ་ནི་གུས་བཅས་ཡོན། །རྗེས་མཐུན་ཕྱོད་ཀྱིས་སྦྱིན་པར་བྱ། །དེས་ནི་རིམས་སོགས་གནོད་པ་རྣམས། །ཕྱིར་ཞིང་འབྱུང་བར་མི་འགྱུར་རོ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

一、献供能净不敬之法第十六颂

诸有恭敬供上师，随顺师故而奉施，

从此炽然等侵害，当来亦令不出生。

གལ་ཏེ་བག་མེད་པས་བླ་མ་ལ་བརྙས་ན་བླ་མ་དེ་ལ་ནི་ཤིན་ཏུ་གུས་པ་དང་བཅས་པས་ཞལ་ཟས་བསྔབས་ལ་རྗེས་སུ་མཐུན་པ་སྟེ་གང་ཡིད་དུ་འོང་བའི་ཡོན་དེ་དང་དེ་ཕྱོད་ཀྱིས་དབུལ་བར་བྱའོ། །དེ་ལྟར་བྱས་པ་དེས་ནི་སྔར་བཤད་པའི་རིམས་ལ་སོགས་པའི་གནོད་པ་རྣམས་ཕྱིར་ཞིང་སྟེ་སླར་ཡང་འབྱུང་བར་མི་འགྱུར་རོ། །འདི་དཔལ་མཆོག་འགྲེལ་ཆེན་དང་བཞི་བརྒྱ་ལྔ་བཅུ་པའི་འགྲེལ་པར་བླ་མ་ལ་བརྙས་པ་སླར་གསོ་བའི་ཐབས་སུ་བཤད་དོ། །

若由放逸轻毁上师，应于上师怀大恭敬，随顺奉献诸种食物。言「随顺」者，谓随顺师所悦意供，以悦意供而奉献之。如是献已，从此便令如前所说，若炽然等诸种侵害，于当来中亦不复生。《胜德大疏》及《四百五十疏》，均释此为轻毁上师还净方便（言还净者，既违犯已于毁其戒，以正方便令其还复清净之戒，名为还净）。

གཉིས་པ་ནི། རང་གི་དམ་ཚིག་སློབ་དཔོན་ནི། །སྦྱིན་མིན་བུ་དང་ཆུང་མ་དང་། །རང་སྲོག་གིས་རྟག་བསྙེན་པ་ན། །ལོངས་སྤྱོད་གཡོ་བས་སྨོས་ཅི་དགོས། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

二、献一切摄受之法第十七颂

（《瑜伽》二卷云：「一、父母，二、妻子，三、奴婢仆使，四、朋友官僚兄弟眷属，五、田宅邸肆，六、福业及方便作业，七、库藏，名为七种摄受。」）

于自誓句轨范师，以非可施妻与子，

及以自命常承事，况复变动诸财物。

རང་གི་དམ་ཚིག་སློབ་དཔོན་ནི་སྔ་མ་ཁ་ཅིག་རང་ལ་དམ་ཚིག་སྦྱིན་པ་དང་ཁ་ཅིག་རང་གི་དམ་ཚིག་བསྲུང་བའི་ཡུལ་གྱི་སློབ་དཔོན་ཞེས་འཆད་ཀྱང་། དཔལ་མཆོག་འགྲེལ་ཆེན་ལས། རྟག་ཏུ་རང་གི་དམ་ཚིག་བསྲུང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རང་གི་ལྷག་པའི་ལྷའི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཀྱི་རྡོ་རྗེ་ནི་རང་གི་དམ་ཚིག་སྟེ། ཞེས་གསུངས་ལ་ཤཱནྟི་པས་ཀྱང་རང་གི་ལྷའི་རྣལ་འབྱོར་ལ་བཤད་པས་རང་གི་ལྷག་པའི་ལྷའི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་དང་དབྱེར་མི་ཕྱེད་པར་བལྟ་བར་བྱ་བའི་སློབ་དཔོན་ནི་རང་གི་དམ་ཚིག་གི་སློབ་དཔོན་ནོ། །

言「自誓句轨范师」者，昔有二说：一说于自施誓句者，一说是自善护誓句之处。其轨范师，《胜德大疏》云：「所言『恒常守护自誓句』者，谓自誓句，即自本尊之身语意三种金刚。」贤帝斡大师亦说即自本尊瑜伽。故所观为与自本尊之身语意无异无别。「轨范师」者，即自誓句之轨范师。

དེ་ནི་སྦྱིན་མིན་ཏེ་སྦྱིན་པར་དཀའ་བའི་བུ་དང་ཆུང་མ་དང་རང་གི་སྲོག་ཡོན་དུ་ཕུལ་བས་ཀྱང་མཉེས་པར་བྱ་དགོས་ན་ཕྱིའི་ལོངས་སྤྱོད་གཡོ་བ་སྟེ་མི་རྟག་པའི་ཟང་ཟིང་གི་རྫས་ཀྱིས་མཉེས་པར་བྱ་བ་སྨོས་ཅི་ཞིག་དགོས།

言「非可施」者，谓是难施。若于难施，或妻或子或自生命，尚应作为供物奉献，令其欢悦，况复应以身外变动无常财物，令其欢悦。

དེ་ལྟར་ཡང་སཾ་བྷུ་ཊའི་བརྟག་པ་གཉིས་པའི་རབ་བྱེད་དང་པོ་ལས། རང་གི་ཆུང་མ་བུ་མོ་དང་། །བྲན་པོ་བྲན་མོ་སྲིང་མོ་ཉིད། །ཕྱག་འཚལ་ནས་ནི་དབུལ་བར་བྱ། །བདག་གི་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །བློ་དང་ལྡན་པས་བླ་མར་དབུལ། །དེ་རིང་ཚུན་ཆད་བདག་བྲན་དུ། །ཁྱོད་ལ་བདག་ནི་འབུལ་ལགས་ཞེས། །དེ་ལྟར་ཞུ་བ་བྱས་གྱུར་པས། ཞེས་གསུངས་སོ། །

如《三补札》第二品第一分云：「自妻妾子女，姐妹及奴婢，顶礼而奉献。以我一切物，具慧献上师，从今始为仆，我当献汝前。」至「如是求请已。」

གསུམ་པ་ནི། འོ་ན་རང་ཉིད་བྲན་དུ་དབུལ་བ་ཚུན་ཆད་ཀྱིས་མཉེས་པར་བྱ་དགོས་པའི་རྒྱུ་མཚན་ཅི་ཡིན་སྙམ་ན། གང་ཕྱིར་བསྐལ་པ་བྱེ་བ་ནི། །གྲངས་མེད་པར་ཡང་རྙེད་དཀའ་བའི། །སངས་རྒྱས་ཉིད་ཀྱང་བརྩོན་ལྡན་ལ། །ཚེ་འདི་ཉིད་ལ་སྟེར་བར་བྱེད། །ཅེས་

གསུངས་ཏེ།

三、如是献供之理证第十八颂

乃至应献自为奴仆，令其欢悦，何因缘耶？

是故无数俱胝劫，极难获得大觉位，
若有具足勤精进，亦于现生能赐予。

གང་གི་ཕྱིར་གཞན་གྱིས་བསྐལ་པ་བྱེ་བ་གྲངས་མེད་པས་ཀྱང་རྙེད་པར་དཀའ་བའི་སངས་རྒྱས་ཀྱི་གོ་འཕང་རྡོ་རྗེ་ཐེག་པ་འདིར་ཚེ་འདི་ཉིད་ལ་སྟེར་བར་བྱེད་པ་དེའི་ཕྱིར་དེ་ལྟར་མཉེས་པར་བྱ་དགོས་སོ། །སུ་ལ་ཞེ་ན། བརྩོན་འགྲུས་དང་རྩོལ་བ་ཤིན་ཏུ་འབར་བ་དང་ལྡན་པའི་གདུལ་བྱ་མཆོག་རྣམས་ལ་སྟེར་བར་བྱེད་དེ་བརྩོན་པ་མེད་པས་བྱང་ཆུབ་པར་མ་གྱུར་པ་ནི་སློབ་མ་ཉིད་ཀྱི་ཉེས་པའོ། །ཀྱང་ཞེས་པས་ཐུན་མོང་གི་དངོས་གྲུབ་རྣམས་ཚེ་འདི་ལ་སྟེར་བར་མ་ཟད་ཅེས་པའི་དོན་ནོ། །

是故所余，虽经无数俱胝劫中，所难获得之大觉位，此金刚乘，即于此世亦能赐予。故应如是，令其欢悦。何当赐予？谓当赐予最极猛利具足精进胜所化者。不勤精进，不证菩提，是则弟子自过患故。所言亦者，谓是非唯能于此世赐予诸共悉地之义。

བཞི་པ་ནི། རྟག་ཏུ་རང་གི་དམ་ཚིག་བསྲུང་། །རྟག་ཏུ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་མཆོད། །རྟག་ཏུ་བླ་མ་ལ་ཡང་དབུལ། །འདི་ནི་སངས་རྒྱས་ཀུན་དང་འདྲ། །མི་ཟད་དེ་ཉིད་འདོད་པ་ཡིས། །ཅུང་ཟད་ཡིད་འོང་གང་དང་ཡང་། །ཤིན་ཏུ་ཁྱད་པར་གྱུར་པ་ཉིད། །དེ་དང་དེ་ནི་བླ་མར་དབུལ། །དེ་བྱིན་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ལ། །རྟག་ཏུ་བྱིན་པ་ཉིད་དུ་འགྱུར། །དེ་བྱིན་བསོད་ནམས་ཚོགས་ཡིན་ཏེ། །ཚོགས་ལས་དངོས་གྲུབ་མཆོག་ཏུ་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

四、恒常守护三誓句之法第十九颂 第二十颂第二十一颂

恒常守护自誓句，恒常供养诸如来，
亦恒奉献其上师，此与一切佛同等。
欲得无尽真实者，以其少分堪悦意，
变成至极殊胜者，若彼若此献上师。
若能于此恒施供，即是恒施一切佛，
此施名为福资粮，资粮令得胜悉地。

རང་གི་ལྷག་པའི་ལྷའི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཀྱི་རྣལ་འབྱོར་ནི་དམ་ཚིག་སྟེ་དེ་རྟག་ཏུ་བསྲུང་བར་བྱའོ། །རྟག་ཏུ་ཞེས་བྱ་བ་མི་ཟད་པའི་དགེ་བ་དང་བསྲུང་བའི་དོན་སྟོམ་པ་ལ་གནས་

ཞིང་མི་གཡོ་བ་ལ་ཞུགས་པས་བཤད་དོ། །རྟག་ཏུ་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའ་ལ་སོགས་པའི་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམས་ལ་ཚོགས་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར་ཕྱི་ནང་གི་མཆོད་པ་རྣམས་ཀྱིས་ནམ་མཁའ་ཁྱབ་པར་བྱས་ལ་མཆོད་པར་བྱའོ། །དེ་བཞིན་དུ་རྟག་ཏུ་བླ་མ་ལ་ཡོན་དབུལ་བར་བྱ་སྟེ་འདི་ནི་ཚོགས་བསག་པའི་ཞིང་དུ་སངས་རྒྱས་ཀུན་དང་འདྲ་བའི་ཕྱིར་རོ། །

谓自本尊身语意瑜伽，即自誓句，应恒常护。贤帝斡大师释云：「恒常，即恒无尽善，恒守护义。」谓住律仪而不动乱。为令圆满其资粮故，恒常于金刚萨缍等一切如来，以诸外供，及与内供，遍满虚空而作供养。如是亦应恒于上师奉献供物。此为积集资粮之田，与一切佛悉同等故。

ཡང་ཞེས་པས་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམས་མཆོད་པའི་མཆོད་པས་ཀྱང་མཆོད་པར་བྱ་བ་སྡུད་དེ་མདོར་ན་སྔར་བཤད་པ་ལྟར་མཎྜལ་དང་ཕྱི་ནང་གི་མཆོད་པ་ཐམས་ཅད་དང་ཟང་ཟིང་གི་གཏོང་བ་རྣམས་ཀྱིས་རྒྱུན་དུ་མཆོད་པར་བྱའོ། །

所言「亦」者，谓以供养一切如来之供，亦令摄于此供之中。以要言之，以如前说诸中围供，或外内供，或财物供，相续作供。

རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་ལེའུ་བཞི་པ་ལས་ཀྱང་། བློ་ལྡན་རྡོ་རྗེ་སློབ་མ་ཡིས། །ཅི་སྟེ་བདེ་བ་ཀུན་འདོད་ན། །དད་མོས་སེམས་ཀྱིས་དབུལ་བར་བྱ། །ཡིད་ལ་གང་བསམས་མ་ཕུལ་ལམ། །ཁས་བླངས་དེ་ནི་མ་ཕུལ་ན། །ཡི་དྭགས་དམྱལ་བ་རྣམ་གཉིས་སུ། །ངེས་པར་སྐྱེ་སྟེ་བརྟག་པར་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

《金刚心瓔珞》第四章云：「金刚弟子具慧者，何所希求一切乐，以信解心当奉献。心若思献而不献，是名许诺而不献，从此当堕二处生，饿鬼及与那落迦。」

མི་ཟད་པའི་དེ་ཉིད་ནི་གང་ཐོབ་ན་ནམ་མཁའ་ཇི་སྲིད་པར་ཟད་པ་མེད་པའི་གོ་འཕང་ཆོས་ཀྱི་སྐུའོ། །དེ་འདོད་པའི་སློབ་མ་ཡིས་རང་ལ་ཆེས་ཡིད་དུ་འོང་བ་ཅུང་ཟད་ནས་ཞིན་ཏུ་ཁྱད་པར་དུ་གྱུར་པའི་བར་གྱི་ཡོན་གང་དང་གང་ཡིན་པ་དེ་དང་དེ་རྣམས་བླ་མ་ལ་དབུལ་ཞིང་བླ་མས་ཀྱང་སློབ་མའི་སྲེད་པ་བཟློག་པའི་ཕྱིར་དུ་བླང་བར་བྱ་སྟེ།

所言无尽真实者，谓若得此，乃至虚空无尽上位法身。故由欲得此位弟子，能以自所极悦意者，虽属少分，亦成至极殊胜供物。若彼若此，奉献上师，复由上师为遣弟子有贪爱故，亦当取受。

སཾ་བུ་ཊའི་བརྟག་པ་གཉིས་པའི་རབ་བྱེད་དང་པོ་ལས། གང་དང་གང་ཞིག་སྡུག་པའི་རྫས། །རེ་བ་མེད་པའི་སེམས་ཀྱིས་ནི། །དེ་དང་དེ་ཉིད་བླ་མར་དབུལ། །བླ་མའང་སྙིང་རྗེ་ལྡན་པས་ནི། །སློབ་མའི་ཞེན་པ་བཟློག་པའི་ཕྱིར། །དེ་ལ་ཕན་པའི་བསམ་པས་གཟུང་། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

《三补札》第二品第一分云：「诸有可爱物，以无希求心，彼彼献上师。师亦具悲愍，除遣弟子贪，利益意乐受。」

དེ་ལྟར་བྱས་པའི་ཕན་ཡོན་ནི་བླ་མ་དེ་ལ་རྟག་ཏུ་བྱིན་པས་ནི་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ལ་རྟག་ཏུ་བྱིན་པ་དང་འདྲ་བའི་བསོད་ནམས་ཀྱི་ཚོགས་རྫོགས་པར་འགྱུར་ལ་ཚོགས་མང་དུ་བསགས་པ་དེ་ལས་ནི་དངོས་གྲུབ་ཀྱི་མཆོག་སངས་རྒྱས་མྱུར་དུ་འཐོབ་ན་དངོས་གྲུབ་གཞན་ལྟ་ཅི་སྨོས། འདིས་ནི་སྒྲུབ་པ་པོ་ལ་དངོས་གྲུབ་འགྲུབ་པ་ནི་རྒྱུ་མེད་དང་མི་མཐུན་པའི་རྒྱུ་ལས་མི་འབྱུང་བས་རྗེས་སུ་མཐུན་པའི་རྒྱུ་ལ་རག་ལས་ལ་དེ་ཡང་ཚོགས་མང་དུ་གསོག་པ་ཉིད་ཡིན་ཞིང་ཚོགས་ཀྱང་བླ་མ་ལ་བརྟེན་ནས་བདེ་བླག་ཏུ་རྫོགས་པར་འགྱུར་བས་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ཉིད་ཚོགས་གསོག་པའི་ཞིང་མཆོག་ཏུ་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ། །

如是献供，有大胜利。谓于上师恒常奉施即是等同恒常奉施于一切佛。便得圆满福德资粮。若能频频积集资粮，从此速得最胜悉地，成正等觉，况复所余一切悉地。此明行者成就悉地，不从无因，或相违因而能出生，故应依于随顺之因（即不相违因）。又此应多积集资粮，然亦资粮以依上师为易圆满。显示金刚轨范上师，为积资粮之最胜田。

རིམ་ལྔའི་བདག་བྱིན་གྱིས་བརླབ་པའི་རིམ་པ་ལས་ཀྱང་། མཆོད་པ་ཐམས་ཅད་རྣམ་སྤངས་ནས། །བླ་མ་ལ་མཆོད་ཡང་དག་བརྩམ། དེ་མཉེས་པས་ནི་ཀུན་མཁྱེན་པའི། །ཡེ་ཤེས་མཆོག་ནི་ཐོབ་པར་འགྱུར། །བླ་མེད་བྱེད་པ་སློབ་དཔོན་གྱི། །རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའ་མཆོད་བྱས་པས། །དེ་ཡིས་བསོད་ནམས་མ་བྱས་ཅི། །དཀའ་ཐུབ་མ་བསྙེན་གང་ཞིག་ཡོད། །ཅེས་གསུངས་སོ། །དེ་བས་འབད་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །ཞེས་པ་ནས། ཚོགས་ལས་དངོས་གྲུབ་མཆོག་ཏུ་འགྱུར། །ཞེས་པའི་བར་གྱི་ཚིགས་བཅད་དྲུག་པོ་མ་གཏོགས་པ་རྣམས་ནི་དཔལ་མཆོག་དང་པོའི་དུམ་བུ་གཉིས་པ་ནས་འབྱུང་བ་བསྡུས་པ་སྟེ་ཚིགས་

བཅད་དང་པོ་དང་ལྔ་པ་ནི་གུར་གྱི་ལེའུ་བཅུ་གསུམ་པ་ལས་ཀྱང་འབྱུང་ངོ་། །

《五次第》中「加持我之次第」中亦云：「远离一切供，发起供上师，由师欢悦故，得一切智智。无上轨范师，金刚萨埵供，不于此修福，苦行何所依。」上文从「是故一切勤勇者」起，至「资粮令得胜悉地」止，除第六颂外，皆是取自《胜德经》初分第二所说，其第一颂及第五颂，《金刚幔续》第十三章亦有所说。

གཉིས་པ་སངས་རྒྱས་སུ་བལྟ་བ་ལ་གཉིས། དངོས་ཀྱི་དོན་དང་། གྲིབ་མ་སོགས་ལའང་མ་གུས་པ་དགག་པའོ། །

二、观师为佛，有二：一、正义，二、于师影等亦遮不敬。

དང་པོ་ནི། དེ་བས་སློབ་མ་སྙིང་རྗེ་གཏོང་། །ཚུལ་ཁྲིམས་བཟོད་པའི་ཡོན་ཏན་ལྡན། །སློབ་དཔོན་དང་ནི་རྡོ་རྗེ་འཛིན། །ཐ་དད་པར་ནི་མི་བརྟག་གོ །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

一、正义 第二十二颂

是故弟子应具足，悲舍戒忍诸功德，
轨范师与金刚持，不应观为有别异。

བླ་མ་དེ་ཉིད་ཚོགས་གསོག་པའི་ཞིང་དུ་སངས་རྒྱས་ཀུན་དང་མཉམ་པ་དེ་བས་ན་སློབ་མ་དམ་པ་རྣམས་ཀྱིས་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་དང་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་རྡོ་རྗེ་འཆང་གཉིས་ཐ་དད་དུ་མི་བརྟག་པར་དེ་ཉིད་རྡོ་རྗེ་འཆང་དུ་མོས་པར་བྱའོ། །

即彼上师，是为积集资粮之田，等同诸佛。诸正弟子，不应观察金刚轨范与金刚持二者别异。故即于彼，应当信解为金刚持。

སློབ་མ་དམ་པ་ནི་ཐེག་ཆེན་གྱི་རྩ་བ་སྙིང་རྗེ་དང་ལུས་དང་ལོངས་སྤྱོད་དང་དགེ་བ་རྣམས་ལ་རང་དོན་གྱི་ཀུན་འཛིན་དོར་ནས་སེམས་ཅན་ལ་བསྔོ་བའི་གཏོང་བ་དང་ཁས་བླངས་པའི་སྡོམ་པ་ཡོངས་སུ་དག་པའི་ཚུལ་ཁྲིམས་དང་སེམས་ཅན་གྱི་ལོག་སྒྲུབ་དང་དཀའ་སྤྱད་ལ་མི་སྐྱོ་བའི་བཟོད་པའི་ཡོན་ཏན་རྣམས་དང་ལྡན་པའོ། །

又正弟子，应能具足大乘根本：一者悲，二者舍，谓于身资，及与诸善，弃舍一切执为自利，回施有情，三者戒，谓其所受律仪毕竟清净，四者忍，谓于一切有情不正修行，及于难行，无有厌患，具足如是诸种功德。

བླ་མ་ལ་སངས་རྒྱས་སུ་བལྟ་བ་འདི་ནི་རྒྱུད་སྡེ་དུ་མ་ལས་གསུངས་ཏེ། དཔལ་གསང་བ་འདུས་པའི་ལེའུ་བཅུ་བདུན་པ་ལས། བཅོམ་ལྡན་འདས་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་

ཅན་གྱི་སྐུ་དང་གསུང་དང་ཐུགས་རྡོ་རྗེ་གསང་བ་གསང་བ་འདུས་པས་མངོན་པར་དབང་བསྐུར་བའི་སློབ་དཔོན་ལ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཇི་ལྟར་བལྟ་བར་བགྱི། རིགས་ཀྱི་བུ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་རྣམས་ཀྱིས་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་རྡོ་རྗེ་བཞིན་དུ་བལྟ་བར་བགྱིའོ། །དེ་ཅིའི་ཕྱིར་ཞེ་ན། སློབ་དཔོན་ནི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་དང་མཉམ་ཞིང་རྣམ་པ་གཉིས་སུ་དབྱེར་མེད་དོ། །ཞེས་གསུངས་པའི་འདུས་པའི་དབང་བསྐུར་བས་ནི་རྒྱུད་གཞན་གྱི་དབང་བསྐུར་བ་ཡང་མཚོན་ལ་དབང་བསྐུར་བས་ནི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་གཞན་ཡང་མཚོན་ནོ། །

此于上师观为佛者，是从众多续部所说。《密集》第十七章云：「世尊，于其现前灌顶轨范上师，为诸如来身语意密金刚之所密集。一切如来与诸菩萨云何当观？善男子，一切如来与诸菩萨，作如是观，谓观彼为菩提心金刚。所以者何？轨范师者，与菩提心，二种平等，无有别异。」是谓已受密集灌顶，能表余续一切灌顶。授灌顶者，亦表所余金刚轨范。

བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་རྡོ་རྗེ་ནི་རྡོ་རྗེ་འཆང་གི་མཚན་གྱི་རྣམ་གྲངས་སོ། །

言「菩提心金刚」者，即是金刚持之异名。

ཇོ་ལུ་པའི་གསང་འདུས་ཀྱི་འགྲེལ་པ་ལས། རྣམ་པ་གཉིས་སུ་དབྱེར་མ་མཆིས་སོ། །ཞེས་པ་ནི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་རྡོ་རྗེའི་ཆོས་ཀྱི་སྐུ་ལས་ལོངས་སྤྱོད་རྫོགས་པ་འབྱུང་ཞིང་དེ་ཉིད་ཀྱི་སྤྲུལ་པའི་གཟུགས་རྣམ་པར་གནས་པ་མཐོང་བའི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་བའི་དུས་སུ་དེའི་ལུས་ལ་རྣམ་པར་གནས་ནས་གཞན་གྱི་ལས་ཀྱི་སྒྲིབ་པ་ལ་སོགས་སྦྱོང་བར་བྱེད་པས་ནའོ། །ཞེས་སངས་རྒྱས་དངོས་སུ་མཐོང་མི་ནུས་པ་ད་ལྟ་ལྟ་བུའི་དུས་སུ་སངས་རྒྱས་རྣམས་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་གྱི་ལུས་ལ་བཞུགས་ནས་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་མཛད་པར་གསུངས་སོ། །

哲鲁大师所造《密集疏》云：「言二种无别者，是谓从菩提心金刚法身所起受用圆满之身。此之所依变化色身，不能成为现见道时，住于师身，能令清净他业障等。」此说不能现见真实佛身，如现前时，能由诸佛住于金刚轨范师身，作诸有情一切义利。

སངས་རྒྱས་དང་དབྱེར་མེད་པར་ལྟ་བའི་དགོས་པ་ནི་རྡོ་རྗེ་འཆང་དང་བླ་མ་ལ་དད་པ་

མཉམ་པར་བྱ་བ་དང་རྡོ་རྗེ་འཆང་གི་ང་རྒྱལ་བརྟན་པར་བྱ་བ་དང་ཚེགས་ཆུང་ངུས་ཚོགས་བསགས་པས་མྱུར་དུ་འགྲུབ་པའི་དོན་དུ་ཡིན་པར་ཤྲཱི་ཀྲྀ་པས་གསང་འདུས་ཀྱི་འགྲེལ་པར་གསུངས་སོ། །

所言观为与佛无别，其所为者，贤帝斡大师《密集疏》中云：「谓于上师与金刚持信为平等，令其坚固金刚持慢。少用功力，多积资粮速疾成就之义。」

རྡོ་རྗེ་འཆང་ཉིད་སེམས་ཅན་ལ་ཕན་པའི་ཆེད་དུ་ཐ་མལ་པར་སྤྲུལ་ནས་སློབ་དཔོན་གྱི་གཟུགས་འཛིན་པར་ཀྱང་ཀྱི་ལེའུ་བཅོ་ལྔ་པ་ལས་གསུངས་ཏེ་དེ་སྐད་དུ། གང་ཉིད་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའ་ཞེས། །དེ་ཉིད་སློབ་དཔོན་གཟུགས་སུ་འཛིན། །སེམས་ཅན་ཕན་གདགས་དམིགས་ནས་ནི། །ཐ་མལ་པ་ཡི་གཟུགས་སུ་གནས། །ཞེས་སོ། །

《金刚幔》第五章中亦说，彼金刚持利有情故，化庸俗相，摄持轨范上师色相。如彼经云：「所名金刚萨埵者，即彼摄持轨范相，缘利一切有情故，住于庸俗色相中。」

བླ་མ་ལ་རིགས་ལྔའི་སངས་རྒྱས་སུ་བལྟ་ཞིང་ཡོན་ཏན་སེམས་པའི་བློ་རྒྱས་པར་བྱེད་པ་དང་སྐྱོན་རྟོག་པའི་བློ་ལ་སྡོམ་སེམས་མང་དུ་བྱ་སྟེ། ཡོན་ཏན་གང་ཡོད་ཀྱི་ངོས་ནས་བརྟགས་ན་རང་ལ་དངོས་གྲུབ་རྒྱས་པའི་རྒྱུ་བྱེད་ལ་སྐྱོན་ཅུང་ཟད་རེ་ཡོད་པའི་ངོས་ནས་བརྟགས་ན་གདོན་མི་ཟ་བར་དངོས་གྲུབ་ཀྱི་གེགས་སུ་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ། །

应于上师观五部佛，增长思维功德之心频频防护寻过患心。谓若观察有诸功德，为能增长自悉地因。若或观察有少分过，决定成为悉地障故。

དེ་ལྟར་ཡང་རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་ལེའུ་བཅུ་བཞི་པ་ལས། རྟག་ཏུ་བླ་མ་ལ་གུས་པའི། །སློབ་མས་བླ་མ་འདི་ལྟར་བལྟ། །བླ་མ་སངས་རྒྱས་ཀུན་དང་མཉམ། །དེ་ཉིད་རྟག་ཏུ་རྡོ་རྗེ་འཆང་། །དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རིན་ཆེན་འབྱུང་། །དེ་ནི་ཡེ་ཤེས་རྒྱ་མཚོ་ཆེ། །ཡིད་བཞིན་ནོར་བུ་རིན་ཆེན་སྦྱིན། །དེ་ཡི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་གཟུང་། །སྐྱོན་ཀུན་སེམས་ཀྱིས་ཀྱང་མི་བསམ། །ཡོན་ཏན་གཟུང་ན་དངོས་གྲུབ་འཐོབ། །སྐྱོན་གྱིས་དངོས་གྲུབ་ཉམས་པར་བྱེད། །ཅེས་གསུངས་ཏེ།

《金刚心璎珞》第十四章亦如是云：「恒敬师弟子，云何观其师？师与佛同等，彼即金刚持，出生如来宝。此为大智海，能施摩尼宝。

持彼诸功德，无寻过患心，持德得悉地，寻过坏悉地。」

སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བར་ཡང་དེ་བཞིན་དུ་གསུངས་སོ། །ཆེད་དུ་བྱས་ནས་སྐྱོན་རྟོག་པའི་བློ་ལ་སྡོམ་སེམས་མང་དུ་བསྟེན་ཞིང་དེ་ལས་འདས་ན་བཤགས་བསྡམ་བྱེད་པ་དང་ཡོན་ཏན་གང་མཐོང་བའི་ཕྱོགས་བློས་ཡང་ཡང་འཛིན་པ་འདི་ནི་བླ་མ་ལ་དམིགས་པའི་དད་པ་སྦྱོང་ཐབས་ཟབ་མོའོ། །

《幻化网》中亦如是说。由是因缘频频习近防护自内寻过患心。若有违犯，悔其既往，防护当来。善以其心数数摄持，见《功德品》。

བླ་མའི་སྐུ་ལ་ཡོན་ཏན་གྱི་རང་བཞིན་དུ་བལྟ་ཚུལ་ཁྱད་པར་ཅན་ནི་རྡོ་རྗེ་མཁའ་འགྲོའི་སོ་གཉིས་པ་ལས། སངས་རྒྱས་ཀུན་གྱི་རང་བཞིན་སྐུ། །ཡན་ལག་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་སྟེ། །བ་སྤུ་རྣམས་ནི་དགྲ་བཅོམ་ཉིད། །སྤྱི་གཙུག་རིགས་ལྔའི་སངས་རྒྱས་ཏེ། །འཇིག་རྟེན་པ་ནི་ཞབས་ཀྱི་གདན། །འོད་ཟེར་གནོད་སྦྱིན་གསང་ལ་སོགས། །དེ་ལྟར་ཡོན་ཏན་རང་བཞིན་ལུས། །རྣལ་འབྱོར་ཅན་གྱིས་རྟག་ཏུ་བལྟ། །ཞེས་གསུངས་ཤིང་གདན་བཞིའི་གསང་གདན་གྱི་རབ་བྱེད་དང་པོ་ལས་ཀྱང་དེ་དང་འདྲ་བར་གསུངས་སོ། །

是缘上师修习净信甚深方便。《金刚空行》三十二品所说，观上师身，为功德自性之法，最为殊胜。如云：「诸佛自性身，诸支即菩萨，毛孔诸罗汉，顶髻五部佛，世间为足垫，药叉密等光，功德自性身，行者当恒观。」《四座续》中，密秘座第一分所说与此亦同。

དེ་ལ་སངས་རྒྱས་ཀུན་ནི་རྡོ་རྗེ་འཆང་སྟེ་བླ་མའི་སྐུ་ནི་དེར་བལྟའོ། །མིག་དང་ཡན་ལག་རྣམས་སའི་སྙིང་པོ་ལ་སོགས་པར་བལྟའོ། །བ་སྤུ་རྣམས་དགྲ་བཅོམ་པ་བྱེ་བ་འབུམ་ཕྲག་གི་རང་བཞིན་ནོ། །

此颂所言「诸佛」者，谓金刚持。以上师身，作其身观，眼及诸支，观地藏等，一切毛孔观为百千俱胝罗汉自性。

གདན་བཞི་ལས། དབུ་རྒྱན་རིགས་ནི་ལྔ་ཉིད་དེ། །ཞེས་གསུངས་ཤིང་འགྲེལ་པ་རྣམས་སུ་ཡང་དེ་ལྟར་བཀྲལ་བས་རིགས་ལྔ་ནི་དབུ་རྒྱན་ནོ། །ཚངས་པ་དང་ལྷ་ཆེན་པོ་ལ་སོགས་པའི་འཇིག་རྟེན་པ་རྣམས་ནི་ཞབས་འོག་གི་གདན་ནོ། །

《四座续》云：「顶严五部佛。」诸疏于此，亦均释云, 以五部佛, 为其顶严。梵天及大天等诸世间者，为足下垫。

གནོད་སྦྱིན་ནི་ཡོངས་སུ་གྲགས་པ་དང་གསང་བ་དྲི་ཟ་དང་སོགས་ཀྱི་སྐྲས་འབྱུང་པོ་ལ་

སོགས་པ་གཟུང་ངོ་། །ཞེས་གདན་བཞིའི་འགྲེལ་པར་བླ་བ་ རྣ་དྲས་བཤད་དོ། །སློབ་དཔོན་གྱི་གསང་བའི་རིས་གནོད་སྦྱིན་ལ་སོགས་པའི་རང་བཞིན་ནོ་ཞེས་དྲན་པ་ཡེ་ཤེས་གྲགས་པས་གདན་བཞིའི་འགྲེལ་པར་བཤད་ལ་རྒྱུད་ཚིག་ལ་བལྟས་ན་བླ་མའི་སྐུའི་འོད་ཟེར་རྣམས་གསང་བ་གནོད་སྦྱིན་ལ་སོགས་པའི་རང་བཞིན་དུ་ལྟ་བ་འདྲའོ། །འདི་ནི་བླ་མའི་རྣལ་འབྱོར་རྒྱུད་སྡེ་ནས་གསུངས་པའི་ཁྱད་པར་ཅན་ཞིག་གོ །

言「药叉」者，其名共了。言「密」者，谓干达婆。亦名寻香。「等」字之文，摄部多等。此为拔斡拔札《四座疏》中所释。又念智称于《四座疏》中释云：「上师密部即是药叉等之自性。」若审观察续中文句，当知上师身中诸光，说为密药叉等自性。此文出自上师瑜伽续部，至极殊胜。

གཉིས་པ་གྲིབ་མ་སོགས་ལའང་མ་གུས་པ་དགག་པ་ནི། མཆོད་རྟེན་བཤིག་འདྲའི་སྡིག་འཇིགས་པས། །གྲིབ་མའང་འགོམ་པར་མི་བྱ་ནི། །ལྷམ་དང་སྟན་དང་བཞོན་པ་སོགས། །འགོམ་མི་བྱ་བ་སྨོས་ཅི་དགོས། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

二、于师影等亦遮不敬第二十三颂

可畏等同坏塔罪，不应践踏上师影，
况复更所不应踏，若鞋若垫若乘等。

མཆོད་རྟེན་འཇིག་པ་ནི་ཉེ་བའི་མཚམས་མེད་དུ་གསུངས་ལ་བླ་མའི་གྲིབ་མ་བརྫི་བ་ཡང་དེ་དང་སྡིག་འདྲ་བས་སྡིག་པ་དེ་ལ་འཇིགས་པས་གྲིབ་མ་ལ་ཡང་འགོམ་པར་མི་བྱ་ན་ལྷམ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཅི་དགོས།

毁坏塔者，经中说为近无间罪。此中践踏上师之影，与彼同罪。畏此罪故，于上师影尚不践踏，况复于鞋及座垫等。

སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་དང་པོ་ལས། དེ་ཡི་གྲིབ་མ་མི་འགོམ་སྟེ། །མཆོད་རྟེན་བཤིག་དང་འདྲ་བར་གསུངས། །ཞེས་འདི་གཉིས་སྡིག་པ་མཉམ་པར་གསུངས་པ་ལྟར།

《幻化网》第一分云：「不踏上师影，谓等毁塔罪。」亦说此二，其罪同等。

རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་དང་རྡོ་རྗེ་མཁའ་འགྲོ་དང་གདན་བཞི་ལས་ཀྱང་གསུངས་སོ། །དེ་དག་གི་ཉེས་དམིགས་ནི་གུར་གྱི་ལེའུ་བརྒྱད་པ་ལས། བླ་མའི་གདུགས་དང་གྲིབ་མ་དང་། །བཅང་ལྷམ་སྟན་དང་སྤྱོས་རྣམས་ལ། །མྱོང་ས་ཆེན་གང་ཞིག་འགོམ་བྱེད་ན། །དེས་ནི་མི་

རྣམས་སུ་གྲིར་ལྟུང་། །

《金刚心璎珞》、《金刚空行》及《四座续》皆如是说，又此过患《金刚幔》第八章亦有所说，如云：「上师所爱与其影，鞋履座具及枕褥，诸大愚痴若践踏，是人从此堕刀山。」

ཞེས་དང་རྡོ་རྗེ་མཁའ་འགྲོའི་སོ་གཉིས་པ་ལས་ཀྱང་། སློབ་དཔོན་གྱི་ནི་མལ་སྟན་དང་། །ལྷམ་དང་གདུགས་དང་ན་བཟའ་སོགས། །ཉེ་བའི་ལོངས་སྤྱོད་ཐམས་ཅད་དང་། །གྲིབ་མའང་འགོམ་པར་མི་བྱ་ཞིང་། །ཅོ་འདྲི་བར་ནི་མི་བྱའོ། །གལ་ཏེ་བྱས་ན་དུས་ཀུན་ཏུ། །དེ་ནི་ཀུན་ཏུ་གཟིར་འགྱུར་ཞིང་། །དོན་ཉམས་དཔལ་ལས་རིང་དུ་འགྱུར། །ཞེས་སོ། །

《金刚空行》三十二亦云：「轨范坐卧具，鞋伞衣服等，一切亲受用，及与上师影，皆不应践踏，不应起嘲弄。若或有作者，恒时受诸苦，失利丧吉祥。」

མི་འགོམ་དུ་མི་རུང་བ་བྱུང་ན་འདུལ་བ་མདོའི་གནས་མལ་གྱི་གཞི་ལས། དཀོན་མཆོག་གི་དོན་དུ་ཕྱག་བདར་བྱས་པ་དང་ཞལ་ཞལ་བྱས་པ་དང་དྲི་གཙང་ཁང་དང་། སྐུ་གཟུགས་དང་། མཆོད་རྟེན་དང་སྲོག་ཤིང་གི་གྲིབ་མ་ལ་གཙུག་ལག་གི་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་གདོན་ཞིང་འགོམ་མོ། །ཞེས་པའི་རིགས་པ་བསྒྲེ་བར་བྱའོ། །སྔགས་ཀྱི་ལུགས་ཀྱིས་ཉེས་མེད་དུ་བྱ་ཚུལ་ནི་སྡོམ་པ་བསྒྲག་པའི་བཤད་པར་འདྲི་བར་འགྱུར་རོ། །

若有时处，未能免踏, 则如《毗奈耶经》「诸坐卧具根本」中云：「作三宝事，或司扫拭，或粉画墙壁，或涂香净室。于佛像影，或于塔影，或命木影（佛像装藏正中有木，名曰命木），应先念诵圣典颂文方能践踏。」如是道理，可资对照。其依咒乘理趣，而能遣除践踏过失，一切道理，当于宣示律仪之释论中，广为问论。

གསུམ་པ་བཀའ་བསྒྲུབ་པ་ནི། བློ་གྲོས་ཆེན་པོས་དགའ་སེམས་ཀྱིས། །བླ་མའི་བཀའ་ནི་འབད་དེ་མཉན། །རིགས་པ་ཡིས་ནི་མི་ནུས་ན། །མི་ནུས་དེ་ལ་ཚིག་གིས་སྤྱང་། །བླ་མ་ལས་ནི་དངོས་གྲུབ་དང་། །མཐོ་རིས་དང་ནི་བདེ་བ་འཐོབ། །དེ་བས་འབད་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །བླ་མའི་བཀའ་ལས་འདའ་མི་བྱ། །ཞེས་གསུངས་པའོ། །

三、如命成办第二十四颂第二十五颂

大觉慧者以欢心，精勤听受上师命，
若如理事无力能，其所不能婉言谢。
依师当得诸悉地，若增上生若安乐，
是故一切精勤者，不应违越上师命。

བློ་གྲོས་ཆེན་པོ་སྟེ་ཤེས་རབ་ཆེ་བའི་སློབ་མས་རང་གི་བླ་མའི་བཀའ་སྟེ་བསྒོ་བ་ནི་འབད་པ་ཆེན་པོ་བྱས་ཏེ་མཉན་ཅིང་བསྒྲུབ་པར་བྱའོ། །

言「大觉慧」者，即是大慧。大慧弟子，于自上师所有教令，以大精勤，听受成办。

དེ་ཡང་མི་འདོད་བཞིན་དུ་མ་ཡིན་པར་ཤིན་ཏུ་དགའ་ཞིང་རངས་པའི་སེམས་ཀྱིས་བྱའོ། །འོ་ན་བླ་མས་བསྒོ་བ་ཐམས་ཅད་སྒྲུབ་དགོས་སམ་སྙམ་ན། ཆོས་དང་ལྡན་པའི་བསྒོ་བ་ཡིན་ཡང་རང་གིས་ཇི་ལྟར་བྱས་ཀྱང་མི་ནུས་པ་ཡིན་ན་མི་ནུས་པའི་བསྒོ་བ་དེ་ལ་མི་ནུས་པའི་རྒྱུ་མཚན་ལེགས་པར་བརྗོད་པའི་ཚིག་གིས་བཤད་སྦྱང་བྱས་ནས་མ་བསྒྲུབས་ཀྱང་ཉེས་པ་མེད་དོ། །

又此非有故不乐欲，应有极大欢喜忻乐之心。然则上师一切教令，皆应成办耶？谓其教令虽实如法，而自无力如应而作。于其力所不能教令，当善解释无力能因，婉言辞谢，虽不成办亦无违犯。

གལ་ཏེ་བྱ་བ་དེ་རིགས་པ་དང་ལྡན་པའི་སྒོ་ནས་བསྒྲུབ་པར་ནུས་པ་མིན་པར་མི་རིགས་པ་ཆོས་མི་ལྡན་གྱི་བསྒོ་བ་ཡིན་ནའང་སྔར་ལྟར་བཤད་སྦྱང་བྱས་ལ་འཇུག་པར་མི་བྱ་སྟེ།

若所教令为不如法，或不应理，而其事业，非可能由如理之门而得成办，亦应如前，婉言辞谢，不应现行。

དཔལ་གསང་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྤྱིའི་ཆོ་ག་སྙིང་པོ་རྒྱན་ལས་འཇམ་དཔལ་གྲགས་པས། མི་དགེའི་ལས་སྤྱོར་ཚིག་དག་ལ། །གདངས་པར་གསོལ་ཏེ་བཏང་སྙོམས་གཞག །ཅེས་གསུངས་སོ། །

《一切胜密总仪轨》中妙吉祥称云：「不善事业当设辞，既陈述已等舍置。」

འདུལ་བ་མདོ་ལས་ཀྱང་། ཆོས་མ་ཡིན་པ་སྨྲན་བཟློག་པར་བྱའོ། །ཞེས་གསུངས་པ་དང་།

《毗奈耶经》亦云：「若命非法当辞退。」

དཀོན་མཆོག་སྤྲིན་ལས་ཀྱང་། དགེ་བའི་ཆོས་ལ་དེ་དང་མཐུན་པར་སྤྱོད་ལ་མི་དགེ་བ་ལ་མི་མཐུན་པར་སྤྱོད་དོ། །

《宝云经》亦云：「于其善法，随顺而行，其不善法，不随顺行。」

ཞེས་གསུངས་པས་སྡོམ་པ་གསུམ་གྱི་བཅས་པ་དང་འགལ་བ་ལ་སོགས་པ་བྱ་བ་མ་

ཡིན་པ་ལ་ནན་གྱིས་བསྐུལ་ན་དེ་ལ་ནི་འཇུག་པར་མི་བྱེད་དེ་འོན་ཀྱང་དེ་རྒྱུ་མཚན་དུ་བྱས་ནས་མ་དད་པ་དང་སྐྱོན་བརྗོད་པ་སོགས་ཀྱང་བྱར་མི་རུང་ངོ་། །དེ་ལྡོག་པ་མ་ཡིན་པའི་བླ་མའི་ཆོས་ལྡན་གྱི་བཀའ་བསྒོ་བ་ཐམས་ཅད་ལས་འདའ་བར་མི་བྱ་བ་ལ་འབད་པ་ཅི་ཡོད་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་འབད་དེ་དངོས་གྲུབ་མཆོག་ཐུན་མོང་གཉིས་དང་མཐོ་རིས་ལྷ་མིའི་རྟེན་དང་དེ་ལ་ཉེ་བར་མཁོ་བའི་བདེ་བ་ཐམས་ཅད་བླ་མ་ལས་འཐོབ་ལ་དེ་ཡང་བླ་མའི་གསུང་ཉིད་སློབ་མ་ལ་བྱིན་རླབས་འཇུག་པའི་སྒོའི་གཙོ་བོ་ཡིན་པ་དེ་བས་ན་གནས་དེ་ལས་འགལ་བར་མི་བྱའོ། །ཚིགས་བཅད་ཕྱི་མ་འདི་ཟླ་གསང་ཐིག་ལེ་ལས་བསྡུས་པའོ། །བཀའ་ལས་འདས་པའི་ཉེས་དམིགས་ནི་གུར་གྱི་ལེའུ་བརྒྱད་པ་ལས། དེ་ཚེ་དབང་བསྐུར་མཆོག་ཐོབ་པའི། །སློབ་མའང་བླ་མའི་བཀའ་འདས་ན། །འཇིག་རྟེན་འདིར་ཡང་སྡུག་བསྔལ་ཞིང་། །འཇིག་རྟེན་ཕ་རོལ་དམྱལ་བར་འགྲོ། །ཞེས་སོ། །

如上诸说，若与三种律仪制处相违诸事，非所应作。虽师殷勤而为告诫，亦复于彼不能现行。然亦不应由是因缘，致令不信，或复称说师过患等。与此相违，于师如法一切教令，不应违越，以其所有一切精勤，而大精勤。若胜若共二种悉地，若增上生天人依身，若于此中至极重要一切安乐，皆从上师乃能证得。又上师语，为能趣入加持弟子主要法门，不应违越。此颂取自《月密明点续》。《金刚幔》第八章中，于其违越上师命令一切过患，亦有所说。如云：「得胜灌顶诸弟子，若有违越师教令，于此世间亦受苦，他世间堕那落迦。」

བླ་མ་ལས་དངོས་གྲུབ་གཉིས་འགྲུབ་ཚུལ་ཡང་གུར་གྱི་ལེའུ་བཅོ་ལྔ་པ་ལས། འགྲོ་བའི་སྟོན་པ་སློབ་དཔོན་ཏེ། །སངས་རྒྱས་ཀུན་གྱིས་བསྟོད་བྱས་པ། །བདག་ཅག་གི་ནི་ཕ་དང་མར། །འདི་ལྟར་དེ་ནི་ཡིད་ལ་བསམ། །དེ་ཅིའི་ཕྱིར་ཞེ་ན། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམས་ཀྱིས་གསུངས་པ། རྡོ་རྗེ་སེམས་དང་སངས་རྒྱས་དང་། །རྡོ་རྗེ་ཆོས་དང་གཟི་བརྗིད་དང་། །རྟ་ཡི་རྒྱལ་པོའི་དངོས་གྲུབ་ནི། །གང་ཕྱིར་དེས་ནི་དཀའ་བ་མེད། །མིག་སྨན་དང་ནི་རྐང་མགྱོགས་དང་། །རལ་གྲི་དང་ནི་ས་འོག་འགྲུབ། །རི་ལུ་དང་ནི་མཁའ་སྤྱོད་ཉིད། །མི་སྣང་བ་དང་བཅུད་ཀྱིས་ལེན། །གང་ཕྱིར་དེས་ནི་རྡོ་རྗེ་ཅན། །མཉེས་པར་བྱས་པས་མྱུར་དུ་འཐོབ། །དེ་ཕྱིར་སློབ་དཔོན་མདུན་བྱོན་ནས། །དེ་བཞིན་གཤེགས་རྣམས་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཞེས་སོ། །

《金刚幔》第十五章，则说从上师成就二种悉地之理，如云：「有情导师轨范师，一切如来所称赞，是我等父我等母，于彼如是作意思。所以者何？一切如来皆云：金刚心及佛，金刚法威光，马头诸悉地，从此非难能。眼药与健行，宝剑及土遁，哩噜与空行，隐形及仙丹，能令金刚持，欢悦当速得，是故诸如来，来至师前礼。」

བཞི་པ་བླ་མའི་རྫས་དང་འཁོར་ལ་ཇི་ལྟར་བྱ་བ་ནི། བླ་མའི་རྫས་ནི་སྲོག་ཇི་བཞིན། །དེ་ཡི་སྡུག་པའང་བླ་མ་བཞིན། །བླ་མའི་འཁོར་ནི་གཉེན་བཞིན་དུ། །མཉམ་པར་བཞག་པས་རྟག་ཏུ་བསམ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

四、于上师物，及其眷属，云何应作？第二十六颂

上师诸物如自命，上师所爱亦如师，

上师眷属如亲属，依于等住恒思惟。

རང་གི་སྲོག་ལ་ཕངས་པར་བལྟས་ནས་མི་ཉམས་པར་སྲུང་བ་ཇི་ལྟ་བ་དེ་བཞིན་དུ་བླ་མའི་རྫས་ལ་ཡང་དེ་བཞིན་དུ་བྱའོ། །བླ་མ་ལ་གུས་པར་བྱ་བར་མ་ཟད་བླ་མ་དེའི་སྡུག་པ་བུ་དང་ཕྱག་རྒྱ་སོགས་ལའང་དེ་བཞིན་དུ་གུས་པར་བྱ་ལ་བླ་མའི་འཁོར་ཉེ་བར་གནས་པ་རྣམས་ལ་ཡང་གཉེན་ལ་བརྩེ་བ་བཞིན་དུ་བརྩེ་བར་བྱེད་པ་ལ་མཉམ་པར་བཞག་པ་སྟེ་སེམས་རྩེ་གཅིག་པས་དུས་རྟག་ཏུ་བསམ་པར་བྱའོ། །

有如爱惜自命，精勤专注，守护不坏，于上师物，亦应如是。非唯上师为所当敬，师之所爱，若子若契印等，亦复如是，应申恭敬。又于上师周围侍从一切眷属，亦如爱护自己亲属，而爱护之。依于等住，心一境性，恒时思惟。

ལྔ་པ་འཐྲལ་གྱི་ཀུན་སྤྱོད་དག་པར་བྱ་བ་ལ་གསུམ། མི་རིགས་པའི་ཀུན་སྤྱོད་དགག་པ། རིགས་པའི་ཀུན་སྤྱོད་བསྟེན་པ། མི་རིགས་པའི་སྤྱོད་ལམ་འགོག་ཚུལ་གཞན་བསྟན་པའོ། །

五、众事遍行，悉应清净有三：一、遮止不如理遍行，二、依止如理遍行，三、所余遮止不如理威仪。

དང་པོ་ལ་གཉིས། མཐོང་བའི་ཉེ་འཁོར་གྱི་བསླབ་བྱ་དང་། ཐོས་པའི་ཉེ་འཁོར་གྱི་བསླབ་བྱའོ། །

初复有二：一、于师能见周围近处所应修学，二、于师能闻周围近处所应修学。

དང་པོ་ནི། མལ་སྟན་འདུག་དང་སྔོན་འགྲོ་དང་། །གཙུག་ཏོར་དག་དང་བཅས་པ་དང་། །

སྟན་ལ་ཁང་འཛོག་ཁྲིད་པར་ནི། །ལག་བཞག་མཉེ་བར་མི་བྱའོ། །བླ་མ་དག་ནི་ལངས་པ་ན། །ཉལ་དང་འདུག་པར་མི་བྱའོ། །རྟག་ཏུ་དེ་ཡི་བྱ་བ་ལ། །ལྷང་མཁས་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པར་བྱ། །མཆིལ་མ་ལ་སོགས་འདོར་བ་དང་། །སྟན་ལ་རྐང་པ་རྐྱོང་བ་དང་། །འཆག་དང་རྩོད་པར་སྨྲ་བ་དག །བླ་མའི་མདུན་དུ་མི་བྱའོ། །ཡན་ལག་མཉེ་དང་གར་དག་དང་། །གླུ་དང་རོལ་མོ་མི་བྱ་ཞིང་། །

一、于师能见周围近处所应修学第二十七颂 第二十八颂第二十九颂及第三十颂上半颂

止憩床座或前行，或作束缚其顶髻，
置足于垫手置腰，上师面前皆不应。
上师安住或起立，不应偃卧或端坐，
恒常于彼诸事业，善巧兴作令圆满。
除遣口唾液沫等，伸展其足于坐垫，
往来经行或诤论，上师面前皆不应，
摩擦支体或舞跃，歌咏伎乐皆不应。

ཞེས་ཚིགས་བཅད་ཕྱེད་དང་བཞིས་བསྟན་ནོ། །མལ་སྟན་ལ་འདུག་པ་བླ་མའི་མདུན་དུ་མི་བྱའོ་ཞེས་སྨྲར་ཏེ་སྟན་ཙམ་ལ་འདུག་པ་ནི་མ་བཀག་གོ །འགྲོ་བའི་ཚེ་བླ་མའི་སྔོན་ཏེ་མདུན་དུ་འགྲོ་བར་མི་བྱ་སྟེ་རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་རྒྱུད་ལས། མདུན་འགྲོ་བ་དང་རྐང་པ་བརྐྱང་། །ཡང་དག་ཉིད་དུ་མི་བྱའོ། །ཞེས་བཤད་དོ། །

此中所云，上师面前不应止憩于床座一文，应加释云：若唯坐于座上非应禁止，上师行时，不应行于上师之前。《金刚心璎珞续》云：「前行与伸足，正所不应作。」

གཙུག་ཏོར་དག་དང་བཅས་པ་ནི་ཐོད་བཅིང་བ་སྟེ་དེ་བླ་མའི་མདུན་དུ་མི་བྱའོ། །དེ་ལྟར་ཡང་རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་ལེའུ་བཅུ་བཞི་པ་ལས། མགོ་ཐོད་བཅིང་དང་མཚོན་དབྱུག་པ། །བླ་མའི་དྲུང་དུ་མི་བྱའོ། །ཞེས་སོ། །

言「或作束缚其顶髻」者，谓束头发于上师前此不应作。《金刚心璎珞》第十四章亦如是云：「结束头发及装饰，上师面前不应作。」

སྟན་ལ་རྐང་འཛོག་ནི་གདན་ལ་འཁོད་པའི་ཚེ་བླ་མ་ལས་སྔར་གདན་སྟེང་དུ་འགྲོ་བ་དང་བླ་མ་ས་སྒྲེ་བོ་ལ་གནས་པའི་ཚེ་རང་སྟན་ལ་གནས་པ་སྟེ་དེ་མི་བྱའོ། །

言「置足于垫」者，谓于上师未上座前自己先往住于座上，或时上师住于露地，自住座垫。

སྐེད་པར་ནི། ལག་བཞག་མཉེ་བར་མི་བྱ་བ་ལ་ཆག་ལོས། ལག་བཞག་དྲུང་དུ་མི་བྱའོ། །ཞེས་བསྒྱུར་བ་བདེ་སྟེ་ཡན་ལག་མཉེ་བ་འགོག་པ་འོག་ཏུ་སྟོན་པས་སོ། །དེས་ན་སྐེད་པར་ལག་པ་གཉིས་བཞག་ནས་གྲུ་མོ་བསྒྲེང་བསྒྲེང་པོར་བྱེད་པ་བླ་མའི་དྲུང་དུ་མི་བྱའོ། །

言「手置腰」者，此依恰罗所译，原文则云：「置手摩擦腰」。恰罗译师谓摩擦支体，下文已说。是故此为安置二手于其腰间，两肘横置，有云两肘摇动，上师面前此不应作。

བླ་མ་དག་ནི་ཞེས་སོགས་ལ་ཆག་འགྱུར་དུ། བླ་མ་དག་ནི་བཞུགས་བཞེངས་ན། །ཉལ་དང་འདུག་པར་མི་བྱའོ། །ཞེས་འབྱུང་བས། བླ་མ་བཞེངས་པའི་ཚེ་ཉལ་བ་དང་འདུག་པ་གཉིས་དང་བཞུགས་པའི་ཚེ་ཉལ་བར་མི་བྱའོ། །དུས་རྟག་ཏུ་བླ་མ་དེའི་བསྙེན་བཀུར་བའི་བྱ་བ་ལ་ལྷུང་མཁས་ཏེ་ལྷུང་བ་ཡང་བ་དང་དེ་དག་སྒྲུབ་པ་ལ་མཁས་པ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པར་བྱའོ། །མཆིལ་མ་དང་སོགས་ཀྱིས་བསྡུས་པ་སྣབས་དང་ལུད་པ་སོགས་འདོར་བ་དང་སྟན་ལ་འཁོད་པའི་ཚེ་རྐང་པ་རྐྱོང་བ་དང་ཕན་ཚུན་དུ་འཆག་པ་དང་རྩོད་པར་སྨྲ་བ་སྟེ་ཁ་སྡོབས་འགྱེད་པ་རྣམས་བླ་མའི་སྐུ་མདུན་དུ་མི་བྱའོ། །

言「上师安住或起立，不应偃卧或端坐」者，此亦依据恰罗所译，原文则云：「若当上师起立时，不应偃卧或端坐。」然此中义，是谓上师起立之时，不应偃卧，及与端坐。又若上师安住之时，不应偃卧。恒时能于敬事上师诸种事业善巧兴作，敏捷兴作。于彼等事，善巧成办，令其圆满。口唾液沫，及「等」字摄若弃鼻涕若吐痰等，皆当除遣。坐于座时伸展其足，往来经行，角口争论，如是诸事，上师面前，皆不应作。

ཡན་ལག་ལག་པ་ལ་སོགས་པ་མཉེ་བ་དང་གར་དང་གླུ་དང་རོལ་མོ་རྣམས་ཚོགས་འཁོར་སོགས་ཀྱི་སྐབས་རྣམས་མ་གཏོགས་པ་བླ་མའི་དྲུང་དུ་མི་བྱའོ། །

言「摩擦支体」等者，谓于摩擦支体，及大众法会等处可作之舞跃。歌咏伎乐诸事，上师面前，皆不应作。

གཉིས་པ་ནི། གཏམ་གྱི་སྦྱོར་བ་མང་པོ་རྣམས། །ཐོས་པའི་ཉེ་འཁོར་དུ་མི་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

二、于师能闻周围近处所应修学第三十颂下半颂

加行众多杂言论，能闻近处不应作。

བྲེ་མོའི་གཏམ་གྱི་སྦྱོར་བ་མང་པོ་རྣམས་བླ་མ་དེས་ཐོས་པའི་ཉེ་འཁོར་དུ་མི་བྱའོ། །

མཆིལ་མ་ཞེས་པ་ནས་ཉེ་འཁོར་དུ་མི་བྱ། །ཞེས་པའི་བར་ཕལ་ཆེ་བ་ནི་བཤད་རྒྱུད་རྡོ་རྗེ་ཕྲེང་བ་ལས་གསུངས་སོ། །རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་རྒྱུད་ལས་ཀྱང་། བྲོ་བརྡུང་བ་དང་བཀྲམ་ཚིག་དག །ཐོས་པའི་ཡུལ་ནས་མི་བྱའོ། །ཞེས་སོ། །

谓若加行戏谑言谈，于师能闻周围近处皆不应作。从「除遣口唾液沫等」起，至「能闻近处不应作」止，多分出自《金刚幔释续》所说。《金刚心瓔珞》亦云：「舞抃及与粗恶语，师能闻处不应作。」

གཉིས་པ་རིགས་པའི་ཀུན་སྤྱོད་བསྟེན་པ་ནི། བཏུད་དེ་སྟན་ལས་ལྡང་བ་དང་། །གུས་པ་ཡིས་ནི་འདུག་པར་བྱ། །མཚན་ཆུ་འཇིགས་བཅས་ལམ་དུ་ནི། །བསྒོ་བ་ཐོབ་ནས་མདུན་འགྲོ་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

二、依止如理遍行第三十一颂

鞠躬从座而起立，当大恭敬而端坐，

黑夜渡水道可怖，得教令已能前行。

སྟན་ལས་ལྡང་བ་དང་འདུག་པ་ལ་གུས་པའི་སྤྱོད་ལམ་གྱིས་བྱ་སྟེ་བཏུད་དེ་ཞེས་པ་ཡང་གུས་པའི་སྤྱོད་ལམ་མོ། །མཚན་མོ་དང་ཆུ་བརྒལ་བ་དང་འཇིགས་པ་ཡོད་པའི་ལམ་དུ་འགྲོ་བའི་ཚེ་ནི་སྔོན་དུ་སོང་ཞིག་ཅེས་པའི་བསྒོ་བ་བླ་མ་ལས་ཐོབ་ནས་མདུན་དུ་འགྲོ་བར་བྱའོ། །འདི་ནི་སྔོན་འགྲོ་མི་བྱའོ་ཞེས་པའི་དམིགས་བསལ་ལོ། །དེ་ནི་རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་རྒྱུད་ལས། མཚན་མོ་དང་ནི་ཆུ་བརྒལ་དང་། །གཙོང་རོང་དག་ཏུ་གནས་གྱུར་ན། །བཀའ་ལུང་གཉེར་དུ་དགུམ་པའི་ཕྱིར། །མདུན་དུ་འགྲོ་བ་ཉེས་མི་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

于从座而起，及与端坐，皆应住于恭敬威仪。言「鞠躬」者，亦即所谓恭敬威仪。或于黑夜，或于渡河，或旅行于可怖道时，获师教令，命其前行，即应前行，此为前说不应前行，特开许处。《金刚心瓔珞续》云：「或于黑夜或渡水，或极险难诸处所，得教令已舍其命，前行便不成过患。」

གསུམ་པ་མི་རིགས་པའི་སྤྱོད་ལམ་དགག་པ་གཞན་བསྟན་པ་ནི། སློབ་དཔོན་གྱིས་མཐོང་མདུན་དུ་ནི། །བློ་དང་ལྡན་པས་ལུས་གཅུ་དང་། །ཀ་བ་ལ་སོགས་བརྟེན་མི་བྱ། །སོར་མོའི་ཚིགས་ནི་བགྲང་མི་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

三、所余遮止不如理威仪第三十二颂

轨范所能现见前，具慧不应旋扭身，

不应以背倚柱等，不应牵曳其指节。

སློབ་དཔོན་གྱི་མདུན་དུ་བློ་ལྡན་གྱི་སློབ་མས་ལུས་ཕན་ཚུན་དུ་གཙུབ་བ་དང་ཀ་བ་དང་རྩིག་པ་སོགས་ལ་རྒྱབ་བརྟེན་པ་དང་སོར་མོའི་ཚིགས་བགྲང་བར་མི་བྱའོ། །སྙིང་པོ་རྒྱན་ལས། ཚིགས་ཉེད་པ་དང་རྐང་རྐྱོང་དང་། །ཞེས་འབྱུང་བས། ཚིགས་འཛིན་ཞིང་ཉེད་པ་མི་བྱ་བའི་དོན་ཏེ། གཞུང་ཁ་ཅིག་ལས། སོར་མོའི་ཚིགས་ནི་དྲང་མི་བྱ། །ཞེས་འབྱུང་བ་དག་པར་སྣང་ངོ་། །

谓于上师面前，不应展转旋扭其身，不应背倚若柱若墙壁等，不应以手牵曳指节。《心瓔珞续》云：「抚节及伸足」，是谓不应牵摩其节。一类论云：「不应曳指节」，如是说者较为明确。

དྲུག་པ་ལུས་ངག་གིས་བསྙེན་བཀུར་བའི་ཁྱད་པར་བསྟན་པ་ལ་གཉིས་ལས། ལུས་ཀྱིས་བསྙེན་བཀུར་བའི་ཁྱད་པར་ནི། རྐང་བཀྲུ་བ་དང་ལུས་བཀྲུ་དང་། །ཕྱིལ་དང་མཉེ་བ་ལ་སོགས་ལ། །ཕྱག་ནི་སྔོན་དུ་འགྲོ་བས་བྱ། །དེ་བཞིན་མཐར་ཡང་ཅི་བདེར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

六、显示身语敬事差别，有二：一、身敬事差别第三十三颂

或濯其足或浴身，拂拭及与抚摩等，
皆应先行为作礼，礼已后当随所喜。

བླ་མའི་ཞབས་ཉི་ཚེ་དང་སྐུ་ལུས་རིལ་པོ་ཆུས་འཁྲུ་བ་དང་སྐུ་ལ་ཕྱིལ་ཕྱིས་བྱེད་པ་དང་སྐུ་མཉེ་ལ་སོགས་བྱེད་པ་ལ་ཕྱག་འཚལ་བ་སྔོན་དུ་འགྲོ་བ་སྟེ་སྔོན་དུ་བཏང་ནས་བྱ་ཞིང་སྔོན་དུ་ཕྱག་འཚལ་བ་དེ་བཞིན་དུ་བྱ་བ་དེ་དག་ཟིན་པའི་མཐར་ཡང་ཕྱག་བྱའོ། །དེ་ནས་ནི་རང་གི་བྱ་བ་ལ་ཅི་བདེར་འཇུག་པར་བྱའོ། །

谓于上师，以水濯浴，或足一分，或其全身。或拂拭身，或抚摩身等，皆应先行为其作礼，既作礼已，乃为作业。次应有如随自所喜作自事业，而为作之，所作毕竟，复应顶礼。

ངག་གིས་བསྙེན་བཀུར་བའི་ཁྱད་པར་ནི། དེ་ཡི་མཚན་སྨོས་བརྗོད་ན་ནི། །མིང་མཐར་ཞལ་སྔ་ལྔན་པར་བྱ། །གཞན་དག་གུས་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར། །ཁྱད་པར་ཅན་གྱི་ཚིག་དག་བརྗོད། །ཅེས་གསུངས་ཏེ།

二、语敬事差别第三十四颂

若当称说上师名，名后随行面前文。
为令所余起恭敬，故先称说胜敬词。

བླ་མ་དེའི་མཚན་ནས་སློས་ཏེ་བརྗོད་དགོས་པ་བྱུང་ན་ནི་མིང་གི་མཐར་ཞལ་སྔ་ནས་ཞེས་པ་ལྡན་པར་བྱས་ཏེ་བརྗོད་པར་བྱའོ། །དེ་ཙམ་དུ་ཟད་དམ་སྙམ་ན། ཁྱད་པར་ཅན་ཏེ་བཀུར་བའི་ཚིག་གཞན་ཡང་བརྗོད་པར་བྱ་སྟེ་དེ་ནི་གཞན་དག་བླ་མ་ལ་གུས་པ་བསྐྱེད་པའི་ཕྱིར་རོ། །དཔེར་ན་བླ་མའི་མཚན་རིན་ཆེན་རྡོ་རྗེ་ཞེས་པ་ལྟ་བུ་ཡིན་ན་རྗེ་བཙུན་དམ་པ་རིན་ཆེན་རྡོ་རྗེའི་ཞལ་སྔ་ནས་ཞེས་པ་ལྟ་བུའོ། །འདིས་མིག་འདྲེན་བྱས་ནས་གཞན་དག་བླ་མ་ལ་གུས་པར་འགྱུར་བའོ། །ཆག་ལོས། དེ་མཚན་མདོར་བརྗོད་གཟུང་བྱ་མིན། །མཚན་མཐར་ཞལ་སྔ་ཡང་དག་ལྡན། །གཞན་རྣམས་གུས་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར། །ཁྱད་པར་ཅན་གྱི་མཚན་རྣམས་བརྗོད། །ཅེས་བསྒྱུར་མོད་ཀྱི་འགྱུར་སྔ་མ་ལེགས་པར་མཐོང་ངོ་། །

谓若出生定须称说上师之名，于师名后，即应称说面前二字，与名俱行。不宁唯是, 又当称说殊胜敬词, 令所余人能于上师起恭敬故。譬如上师名宝金刚，如是应云：至尊正士宝金刚面前。以此便能引起注意，令他有情敬上师故。恰罗译云：「师名不应简略称，名后随行面前字，为令余人起敬故，亦当称说胜敬名。」是译似较前译为善。

བདུན་པ་ང་རྒྱལ་སྤང་བ་ལ་གསུམ། བསྒོ་བ་ཉན་པ་ལ་ང་རྒྱལ་སྤང་བ། ཆོས་ཉན་པ་སོགས་ལ་ང་རྒྱལ་སྤང་བ། ཀུན་སྤྱོད་སྤྱི་ལ་ང་རྒྱལ་སྤང་བར་བསྟན་པའོ། །

七、远离我慢，有三：一、听受命令远离我慢，二、于闻法时等远离我慢，三、总于遍行远离我慢。

དང་པོ་ནི། བླ་མ་ལ་ནི་བཀའ་སྒྲུབ་ཞུ། །བཀའ་བཞིན་བགྱིད་ཅེས་བརྗོད་པར་བྱ། །ཐལ་མོ་སྦྱར་ཞིང་མ་ཡེངས་པར། །བླ་མས་བསྒོ་བ་མཉན་པར་བྱ། །དགོད་དང་ལུད་པ་ལ་སོགས་ལ། །ལག་པས་ཁ་ནི་དགབ་པར་བྱ། །བྱ་བ་ཟིན་ནས་འཛམ་པ་ཡི། །ཚིག་དག་གིས་ནི་གདས་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

一、听受命令远离我慢第三十五颂，第三十六颂

若于上师请教令，即应说云如命行，
双手合掌勿散乱，当善听受上师教。
发笑及与唾痰等，当善以手遮其口，
作所命事究竟已，当以柔顺语启白。

བླ་མ་ལ་ཐོག་མར་བདག་གིས་གང་བགྱིད་དགོས་པ་བཀའ་སྒྲུབ་བར་ཞུ་ཞེས་ཞུས་ལ་འདི་དང་འདི་གྱིས་ཞེས་བླ་མས་བསྒོ་བ་ན་ལུས་ཐལ་མོ་སྦྱར་ཞིང་སེམས་གཞན་དུ་མ་

ཡེངས་པར་མཉན་པར་བྱ་ཞིང་དག་རྫོགས་པའི་འོག་ཏུ་ཇི་ལྟར་བཀའ་སྩལ་བ་བཞིན་བགྱིད་དོ་ཞེས་བརྗོད་པར་བྱའོ། །དེ་ནས་གང་གིས་གསུངས་པའི་བྱ་བ་དེ་བསྒྲུབས་ཟིན་ནས་ཤིན་ཏུ་འཇམ་པའི་ཚིག་དག་གིས་ནི་འདི་ལྟར་བགྱིས་ལགས་ཞེས་གདས་པ་སྙེ་གོ་བར་བྱའོ། །བསྒོ་བ་ཉན་པ་དང་སྐབས་གཞན་དུ་ཡང་ལུད་པ་ལུ་བ་དང་། དགོད་པ་དང་སོགས་ཀྱིས་བསྡུས་པ་གླལ་བ་ལ་སོགས་པའི་ཚེ་མི་མཛེས་པ་སྤང་བའི་ཕྱིར་ལག་པས་ཁ་བཀབ་ལ་བྱའོ། །

谓向上师，最初请求何等命令，我所应作，既请求已，由师教令此事彼事，身应合掌，心不外散，而善听受。上师诏敕圆满已后，即应说云：如教令行。复此所诏敕事，既成办已当知以极柔顺语言，作如是白：唯，唯，已如是作。听教令时，或所余时，将欲唾痰或将咳嗽，或将发笑及「等」字摄欠伸等时，为令远离不净妙故，即当以手遮掩其口。

ཆག་ལོས། བླ་མ་ཡིས་ནི་བཀའ་སྩོལ་ལ། །བཀའ་སྩལ་ལགས་ཞེས་མྱུར་དུ་བརྗོད། ། ཅེས་བསྒྱུར་བ་ནི་ད་ལྟར་ཡང་ཡུལ་འགའ་ཞིག་ན་དེ་ལྟར་བྱེད་པ་སྣང་མོད་ཀྱང་སྔ་མ་ལེགས་པར་རྟོགས་སོ། །

恰罗译云：「由师敕赐教令时，速疾说云奉命唯。」如是译法，亦见余处，细审上说较为完善。

རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་རྒྱུད་ལས་ཀྱང་། དེ་བས་བླ་མའི་ཞབས་དྲུང་དུ། །བག་མ་བཞིན་དུ་ངོ་ཚ་བསྲུང་། །གློ་དང་རྒོད་པ་ལུད་པ་སོགས། །ཁ་ལ་ལག་པས་བཀབ་ནས་སུ། །ཤིན་ཏུ་འཇམ་པར་སྨྲ་བར་བྱ། །ཞེས་དང་། ལས་ནི་གང་དག་བྱེད་པའམ། །མཉན་པ་ལ་སོགས་འདོད་དེ་ལ། །གཟུང་ཕྱིར་ཐལ་མོ་མ་བཤིག་པར། །གནས་ནས་ལངས་ཏེ་མཐོང་ཡུལ་དུ། །རྒྱབ་ཀྱིས་ཕྱོགས་པར་མི་བྱ་སྟེ། །ཞེས་གསུངས་ཞིང་བླ་མས་མཐོང་བའི་ཉེ་འཁོར་འདས་འདས་སུ་རྒྱབ་བསྟན་ཏེ་མི་འགྲོ་བར་ཡང་གསུངས་སོ། །

《金刚心璎珞续》云：「是故于其上师前，获惭有如初适嫁，咳嗽发笑唾痰等，皆当以手掩其口。当作至极柔顺语，至或令起作何事业，或复欲作谛听等，合掌不散而受持。从其处退现见处，不应示师以背方。」是谓徐徐退出上师现见周围近处，退行时中，不应以背向于上师。

གཉིས་པ་ནི། མདུན་དུ་དུལ་བར་འདུག་པ་དང་། །གོས་སོགས་ཚུལ་ནི་བསྡམས་པ་དང་།

།ཕུས་བཙུགས་ཐལ་མོ་སྦྱར་བ་ཡིས། །ཉན་སོགས་འདོད་པས་གསོལ་གསུམ་གདབ། །
ཅེས་གསུངས་ཏེ།

二、于闻法等远离我慢第三十七颂

师前调顺而端坐，善护所着衣等相，
以膝着地而合掌，为求闻等三启白。

ཆོས་ཉན་པར་འདོད་པའི་སློབ་མས་ཆོས་དེ་ཞུ་བའི་དུས་སུ་གསོལ་བ་ལན་གསུམ་དུ་གདབ་བོ། །སྤྱོད་ལམ་ཅི་འདྲ་བས་ཤེ་ན། བླ་མའི་མདུན་དུ་འཁྱིང་བ་སྤངས་ཏེ་དུལ་བར་འདུག་པ་དང་གོས་ཚུལ་བཞིན་དུ་བགོ་བ་ལ་སོགས་པའི་སྒོ་ནས་ཀུན་སྤྱོད་བག་མེད་དུ་མ་སོང་བར་བསྡམས་པ་དང་པུས་མོ་ས་ལ་བཙུགས་ཤིང་ཐལ་མོ་སྦྱར་ནས་གསོལ་བ་གདབ་བོ། །སོགས་ཀྱི་སྒྲས་ནི་དབང་དང་སྡོམ་པ་ཞུ་བ་ལ་སོགས་པ་རྣམས་གཟུང་སྟེ་ཉན་པ་ནི་ཆོས་ཀྱི་མཚན་ཉིད་གཏན་ལ་འབེབས་པ་ཙམ་གྱི་ཕྱིར་དུ་ཉན་པའོ། །

谓欲听法一切弟子，于求法时，三次启请。何等威仪为所应耶？上师面前远离傲慢，调顺端坐。及从如理着衣等门，所有遍行，不趣放逸，皆善防护，以膝着地，合掌启白。所言「为求闻等」,「等」字包含受灌顶及受律仪等。所言「闻」者，谓唯听闻决择法相故。

གསུམ་པ་ནི། བསྙེན་བཀུར་སྤྱོད་པ་ཐམས་ཅད་ལ། །ཡིད་ནི་ང་རྒྱལ་མེད་པར་བྱ། །ངོ་ཚ་འཛེམས་ཤིང་བསྡམས་པ་ཡིས། །བག་མ་གསར་པའི་ཚུལ་གནས་བྱ། །སྙིག་པ་ལ་སོགས་བྱ་བ་ཀུན། །སྟོན་པའི་མདུན་དུ་སྤང་བར་བྱ། །གཞན་ཡང་དེ་འདྲའི་བྱ་བ་ཀུན། །རང་གིས་བརྟགས་ལ་དོར་བར་བྱ། །

三、总于遍行远离我慢第三十八颂第三十九颂

于作敬事一切行，其心应离于我慢，
惭羞怖畏善防护，住于初适嫁女相。
一切轻佻等所作，开演师前应远离，
所余类此诸所作，自内观察应遣除。

ཞེས་གསུངས་ཏེ་སྔར་བཤད་པས་མཚོན་ནས་བླ་མ་བསྙེན་བཀུར་བའི་རང་གི་ཀུན་སྤྱོད་ཐམས་ཅད་ལ་ཡིད་ང་རྒྱལ་དང་མ་འདྲེས་པར་བྱ་སྟེ་ཡུལ་དམ་པ་ལ་ང་རྒྱལ་བསྐྱེད་པ་ནི་ཁ་ན་མ་ཐོ་བ་ཆེས་ལྕི་བར་ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ལས་གསུངས་པས་ཉེས་དམིགས་ཆེ་བའི་ཕྱིར་རོ། །

谓以上文所说为例，于其一切敬事上师，自所遍行，不应间杂我

慢之心。若于胜境生起我慢，《大般若经》说为重罪，过患大故。由恭敬故，羞耻知惭。

དེས་ན་གུས་པ་འཇོམ་པའི་ངོ་ཚ་ཤེས་པ་དང་བླ་མ་ལ་འཇིགས་ཤིང་ཀུན་སྤྱོད་ཤིན་ཏུ་བསྡམས་པའི་སྒོ་ནས་བག་མ་གསར་པ་བཞིན་དུ་གནས་པར་བྱའོ། །སྒེག་ཆོས་སུ་འགྲོ་བ་ལ་སོགས་པའི་བྱ་བ་ཀུན་རང་ལ་ལམ་སྟོན་པའི་བླ་མའི་མདུན་དུ་སྤང་བར་བྱ་ཞིང་དེ་ལས་གཞན་ཡང་ང་རྒྱལ་དང་སྒེག་ཆོས་སུ་འགྱུར་བ་དེ་དང་འདྲ་བའི་ཀུན་སྤྱོད་མི་རིགས་པའི་བྱ་བ་ཀུན་རང་གི་བློས་བརྟགས་ལ་འདི་མི་རུང་ངམ་སྙམ་པ་ཐམས་ཅད་དོར་བར་བྱའོ། །

《大毗婆沙论》云：「恭敬亦以惭为自性。」《怖畏发智论》云：「于自在者有怖畏转，是谓恭敬上师。」善能防护所有遍行，应住于初适嫁女之相。轻佻法等一切所作，于其为我开演正道上师面前，悉应远离。所余类此我慢及轻佻法，一切非理遍行所作，自内以慧而善观察，作如是念，此不如法，于此一切悉应遣除。

བརྒྱད་པ་རང་དབང་དུ་མི་འཇུག་པ་ལ་བཞི། གཞན་དོན་ལ་འཇུག་པའི་ཚེ་གནང་བ་ནོད་པ། ཞུགས་པ་ལས་བྱུང་བའི་རྙེད་པ་བསྔབ་པ། བླ་མའི་སྤྱན་སྔར་གཞན་གྱི་བསྙེན་བཀུར་བདག་གིར་མི་བྱ་བ། ལུས་ཀྱི་སྤྱོད་ལམ་ཆེས་གུས་པར་བྱེད་ཚུལ་ལོ། །

八、自不自在而转，有四：一、行利他时，应求许可，二、奉献因行利他所得利养，三、上师面前，自己不应受他敬事，四、于身威仪起大恭敬。

དང་པོ་ནི། རབ་གནས་དཀྱིལ་འཁོར་སྦྱིན་སྲེག་དང་། །སློབ་མ་སྡུད་དང་འཆད་པ་རྣམས། །ཡུལ་དེར་བླ་མ་གནས་པ་ནི། །རྗེས་མ་གནང་བར་མི་བྱའོ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

一、行利他时，应求许可第四十颂

善住中围及护摩，摄收弟子及讲说，
其处若与师同住，未得许可不应作。

རབ་གནས་དང་དཀྱིལ་འཁོར་ཏེ་དབང་བསྐུར་བ་དང་སྦྱིན་སྲེག་བྱེད་པ་དང་སློབ་མ་བསྡུས་ནས་ཆོས་འཆད་པ་རྣམས་ལ་ཡུལ་དེ་ན་བླ་མ་གནས་པ་ན་རྗེས་སུ་གནང་བ་ཞུས་ལ་བླ་མས་གནང་ན་བྱའི་མ་གནང་བར་མི་བྱའོ། །ཡུལ་དེར་བླ་མ་མེད་ན་ནི་གནང་བ་ཞུ་མི་དགོས་སོ། །

谓或善住，或入中围传授灌顶，或烧护摩，或收弟子为其说法，若于其处与师同住，应求许可。师若许者，即便能作，若不许者，非所应作。于其处所，若师不在，不用求许。

གཉིས་པ་ནི། སྤྱན་འབྱེད་སོགས་ལ་ཅི་ཐོབ་པ། །དེ་ཀུན་བླ་མ་དག་ལ་དབུལ། །དེ་ཡིས་བསྔབས་པ་བླངས་ནས་ནི། །གཞན་དག་ལ་ནི་ཅི་བདེར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

二、奉献因行利他所得利养第四十一颂

若开眼等随所得，一切皆当献上师，
师于所献取受已，有所余者随所喜。

སྤྱན་འབྱེད་ནི་རབ་གནས་ཀྱི་མིང་གི་རྣམ་གྲངས་ཏེ་དེ་དང་དབང་བསྐུར་སོགས་བྱས་པ་ལས་བྱུང་བའི་ཡོན་ཅི་ཐོབ་པ་ཀུན་རང་གི་བླ་མ་ལ་དབུལ་ལོ། །ཚག་ལོས། དེ་ཡིས་དེ་ལ་འདོད་བླངས་ནས། །ཞེས་བསྒྱུར་བ་ལྟར་བླ་མ་དེས་སློབ་མས་བསྔབས་པ་དེ་ལས་རང་གང་འདོད་པ་ཞིག་བླངས་ནས་ལྷག་མ་གཞན་དག་ལ་ནི་སློབ་མས་ཅི་བདེར་ལོངས་སྤྱད་པར་བྱའོ། །

言「开眼」者，即是善住之异名。谓作善住及灌顶等所致供养，随有所得，一切奉献于自上师。恰罗第三句译云：「由彼于中取所欲」，如是译者，谓由上师，于其弟子所供献中，取己所欲，诸剩余者，得由弟子随其所喜，而自受用。

གསུམ་པ་ནི། བླ་མའི་སློབ་མ་སློབ་མར་མིན། །སློབ་མའང་བླ་མའི་མདུན་དུ་མིན། །བསྙེན་བཀུར་དག་དང་ལྡང་བ་དང་། །ཕྱག་སོགས་བྱེད་པ་བཟློག་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

三、上师面前，自己不应受他敬事第四十二颂

上师弟子非弟子，弟子亦非上师前，
随行所有诸敬事，及作礼等当屏退。

བླ་མའི་སློབ་མ་རང་གི་སློབ་མར་བྱ་བ་མིན་ལ་རང་གི་སློབ་མ་ལའང་བླ་མའི་མདུན་དུ་ཆོས་བསྟན་པར་བྱ་བ་མིན་ནོ། །བླ་མའི་སློབ་མ་རང་གི་སློབ་མར་མི་བྱ་བ་ལ་པཎྜི་ཏ་ཁ་ཅིག་དེས་རང་ལ་བསྙེན་བཀུར་བྱེད་ཀྱི་བླ་མ་ལ་བསྙེན་བཀུར་ཚུང་དུ་འགྲོ་ན་སློབ་མར་མི་བྱ་བ་ཡིན་ཞེས་ཇོག་ཞེ་སྟོང་རྡོ་རྗེ་གསུང་ཡང་། གཞུང་དག་པ་རྣམས་ལས། སློབ་མའང་བླ་མའི་མདུན་དུ་མིན་ཞེས་འང་གི་སྒྲ་ཡོད་པས་བླ་མའི་སློབ་མ་བླ་མའི་མདུན་དུ་སློབ་མར་མི་བྱ་ཞེས་པའི་དོན་ནོ། །རང་གི་སློབ་མས་བླ་མའི་མདུན་དུ་གོས་གཡོགས་པ་སོགས་ཀྱི་བསྙེན་བཀུར་དང་སྟན་ལས་ལྡང་བ་དང་ཕྱག་ལ་སོགས་པ་བྱེད་པར་སྣང་ན་དེ་ལྟར་མ་བྱེད་ཅེས་བཟློག་པར་བྱའོ། །

上师弟子，非应作为自己弟子，虽自弟子，亦非应于上师面前为其说法：一类智人作如是释，言上师弟子不应作自弟子者，是谓以彼弟子，令于自己修作敬事，致于上师少作敬事，如是说为不应作为弟子。鄂省嗔金刚亦云：诸清净论皆谓「弟子亦非上师前」一句，既有「亦」字，是言上师弟子，不应于其上师面前，作为弟子之义。意谓可作弟子然亦不应于上师面前行之。又自弟子, 于师面前, 亦不应令彼为己披衣作诸敬事。及起于座, 或作礼等，亦不令作, 是名「屏退」。

བཞི་པ་ནི། སློབ་དཔོན་ལ་ནི་གང་འབུལ་དང་། །བླ་མས་ཀྱང་ནི་གང་བསྩལ་བ། །དེ་ལ་བཏུད་དེ་ལག་གཉིས་ཀྱིས། །བློ་དང་ལྡན་པས་བླང་བར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

四、于身威仪，起大恭敬第四十三颂

随于轨范有所献，或轨范师有所赐，
具慧于彼应鞠躬，以其二手而持取。

སློབ་དཔོན་ལ་ཡར་གང་འབུལ་བ་དེ་བློ་དང་ལྡན་པའི་སློབ་མས་གུས་པས་བཏུད་དེ་ལག་པ་གཉིས་ཀས་དབུལ་ཞིང་དེར་མ་ཟད་བླ་མས་ཀྱང་རང་ལ་གང་སྩལ་བ་དེ་ནི་བཏུད་དེ་ལག་པ་གཉིས་ཀྱིས་བླང་བར་བྱའོ། །ཚག་འགྱུར་ལས། དེ་ནི་བཏུད་དེ་ལག་གཉིས་ཀྱིས། །བློ་དང་ལྡན་པས་དབུལ་ཞིང་བླང་། །ཞེས་འབྱུང་བ་བདེའོ། །སཾ་བྷུ་ཊ་ལས། གང་ཞིག་བྱིན་པ་དེ་དང་དེ། །ཕྱག་བྱས་ནས་ནི་བླང་བར་བྱ། །ཞེས་བྱིན་པ་ལེན་པ་ལ་ཕྱག་བྱེད་པར་གསུངས་སོ། །

谓具慧弟子，设有所献于轨范师，鞠躬恭敬，以其二手，奉献其师。不宁唯是，若师于已随有所赐，亦应恭敬，以其二手而承受之，恰罗第三第四句译云：「具慧于彼以二手，恭敬奉献或承受。」此译较善。《三补扎续》云：「随有所赐施，当顶礼而受。」是谓受师所赐，亦当顶礼。

གཉིས་པ་ཞར་བྱུང་གི་དོན་ནི། དྲན་པ་བརྗེད་མེད་གྱུར་པ་དང་། །རང་གི་ཀུན་སྤྱོད་ལ་བརྩོན་པས། །སྤུན་གྱི་རང་སྤྱོད་ལས་འདས་པ། །དགའ་བས་ཕན་ཚུན་བཟློག་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

二、附义 第四十四颂

能以正念无忘失，于自遍行皆精进，
同法违越自所行，以欢喜心相劝阻。

རང་གི་དམ་ཚིག་རྣམས་ལ་དྲན་པ་བརྗེད་པ་མེད་པ་ནི་མཚོན་པ་སྟེ་དེ་དང་ཤེས་བཞིན་མ་ཉམས་པར་གྱུར་པ་ཡིས་རང་གི་ཀུན་སྤྱོད་རྡོ་རྗེ་འཆང་གི་བཅས་པ་རྣམས་ལ་བརྩོན་པར་

བྱས་པའི་སྒོ་ནས་སྤྱན་ཧྲེ་བླ་མ་གཅིག་པའི་གྲོགས་རྣམས་ཀྱི་རང་གི་ཀུན་སྤྱོད་བཅས་མཚམས་ལས་འདས་པ་རྣམས་ཀྱང་བཟློག་ནས་བཅས་པ་དང་མི་འགལ་བར་བྱའོ། །དེ་ཡང་དགའ་བའི་བསམ་པས་ཕན་ཚུན་ཧྲེ་གཅིག་ལ་གཅིག་གིས་ཆོས་ཀྱི་གྲོགས་བྱའོ། །ཆག་ལོས། དྲན་པ་བརྗེད་མེད་གྱུར་པ་ཡིས། །ཞེས་བསྒྱུར་རོ། །འདི་ནི་བླ་མ་ལ་ཇི་ལྟར་སྒྲུབ་པའི་སྐབས་སུ་ཞར་ལ་གྲོགས་ལ་ཇི་ལྟར་བྱ་བ་བསྟན་པའོ། །

于自誓句，正念无失。举念为例，及与正知，令不失坏。于自遍行，皆能精进大金刚持诸所制立。言「同法」者，谓是同师一切学友。是诸学友，于自遍行，有越制处，亦劝阻已，令其不违一切制立。又此应以欢喜意乐，互为法友。恰罗译云：「以其正念无忘念」，此于显示于上师所，云何修行之分位中。附益显示，于其法友云何应作。

གཉིས་པ་དམིགས་ཀྱིས་བསལ་བ་ནི། ན་བས་བླ་མའི་བྱ་བ་ལ། །བཏུད་དེ་རྗེས་མ་གནང་བ་ཡང་། །བཀག་པ་རྣམས་ནི་སྤྱད་བྱས་ཀྱང་། །དགེ་སེམས་ཅན་ལ་སྡིག་མི་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

二、特开许处第四十五颂

有病恭敬师事业，亦未得师赐许可，

于诸遮制虽现行，具善心故不成罪。

འདིས་ནད་པ་ལ་ཉེས་མེད་དུ་འགྲོ་ཚུལ་སྟོན་ནོ། །དེ་ནི་བླ་མ་ལ་བརྙས་པ་དང་སྨོད་པ་དང་ཐུགས་དཀྲུག་པར་བྱེད་པ་ལྟ་བུ་ལ་རྐྱེན་ལ་ལྟོས་ནས་གནང་བ་ཡོད་པ་མ་ཡིན་གྱི། མལ་སྟན་འདུག་དང་སྔོན་འགྲོ་དང་། །ཞེས་པ་ལྟ་བུའི་བཅས་པ་རྐྱང་པའི་ཉེས་པ་འགའ་ཞིག་ནད་པ་ལྟ་བུ་ལ་རྐྱེན་ལ་ལྟོས་ནས་གནང་བ་ཡིན་ནོ། །དེ་ཡང་ནད་པས་བླ་མའི་བསྙེན་བཀུར་བ་བསྒྲུབ་པའི་བྱ་བ་རྣམས་ལ་བཏུད་དེ་ཞེས་པ་གུས་པས་སྒྲུབ་པར་འདོད་ནའང་ནད་ཀྱི་དབང་གིས་སྒྲུབ་པར་མ་ནུས་པ་དང་བླ་མའི་མདུན་དུ་མལ་སྟན་ལ་འདུག་པ་ལྟ་བུ་མིན་པའི་ཚེ་བཀག་པ་རྣམས་ནི་སྤྱད་པར་བྱས་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་དགེ་བའི་སེམས་དང་ལྡན་པ་ལ་བཅས་པའི་སྡིག་སྟེ་ལྟུང་བར་མི་འགྱུར་རོ། །འོན་དེ་དག་ལ་བླ་མ་ལ་གནང་བ་ཞུ་དགོས་སམ་སྙམ་ན། དེའི་ཚེ་རྗེས་སུ་མ་གནང་བར་ཡང་ཞུགས་པ་ལ་ཉེས་པ་མེད་པས་གནང་བ་གསོལ་མི་དགོས་སོ། །

此是显示有疾病者，无违犯相。此望轻毁上师，恼触师心，类此诸缘皆不开许。唯由观待坐于床座或前行，类此有数单遮诸过诸缘，

说为开许。若遭疾病，于其成办敬事上师诸种事业，虽怀恭敬欲为成办，然由疾病增上力故，无力成办。如于上师面前非可坐床座时，诸种遮制，虽有现行，由能具足至极善心，则不成犯制立之罪。然则于上诸事，应向上师求许可耶？尔时虽未得师许可，若有现行，亦无违犯，以此不用求许可故。

ཆག་ཡོས། ན་དང་བླ་མའི་བྱ་བ་ལ། །བཏུད་དེ་རྗེས་སུ་གནང་བ་ཡིས། །བཀག་པ་རྣམས་ནི་སྤྱོད་བྱས་ཀྱང་། །དགེ་སེམས་ཅན་ལ་ལྟུང་མེད་འགྱུར། །ཞེས་བསྒྱུར་བ་ལྟར་ན་ནད་པ་མིན་ཡང་བཅས་པ་ཀྲུང་བའི་རིགས་འགའ་ཞིག་ལ་བླ་མས་རྗེས་སུ་གནང་ན་འང་ཉེས་མེད་དུ་འགྱུར་བར་སྟོན་པའོ། །ཉེས་མེད་དུ་འགྲོ་ཚུལ་རྒྱས་པར་ནི་སྙིང་པོ་རྒྱན་ལས། ན་དང་དབང་ཉམས་བྱ་བ་དང་། །གཞན་གྱི་དོན་དང་དོན་ཆེན་དང་། །སྐྱེ་མེད་བསྟན་པ་དགོས་ལྡན་དང་། །ཕྲུས་པ་རྟེན་དང་གནང་བ་དང་། །བཀའ་བསྒོ་བ་དང་བར་ཆད་ལས། །ཉེས་པ་མེད་པར་ཤེས་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

恰罗译云：「病与恭敬师事业，若由上师赐许可，于诸遮制虽现行，具善心故不堕落。」是译则谓虽无疾病，于其有数单遮种类，得师许可，亦不成犯。《心璎珞续》中，广说无违犯相，如云：「病及根残缺，利他或大事，有应说无生，待助或许可，有负师教令，当知无违犯。」

གསུམ་པ་བསྟེན་ཚུལ་གྱི་དོན་བསྡུ་བ་ནི། འདིར་མང་སྨྲ་བ་ཅི་ཞིག་དགོས། །བླ་མ་དགྱེས་བྱེད་གང་ཡིན་བྱ། །མི་མཉེས་བྱེད་ཀུན་སྤང་བ་ནི། །དེ་དང་དེ་ལ་འབད་དེ་བྱ། །དངོས་གྲུབ་སློབ་དཔོན་རྗེས་འབྲང་ཞེས། །རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་ཉིད་གསུང་བས། །ཤེས་ནས་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །བླ་མ་ཡོངས་སུ་མཉེས་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

三、依止法之要义第四十六颂第四十七颂

此中多说何所用，令师欢悦所应作，
令师不悦皆远离，于彼于此当精进。
悉地随顺轨范师，大金刚持所亲说，
既晓了已以诸事，一切为令上师悦。

བླ་མ་བསྟེན་པའི་སྐབས་འདིར་མང་པོ་སྨྲ་ཅི་ཞིག་དགོས་ཏེ་བླ་མ་བསྟེན་པའི་གཞུང་བསྡུས་པ་གཟུང་བར་བྱའོ། །དེ་ནི་བླ་མ་དགྱེས་བྱེད་གང་ཡིན་པ་དེ་ཤེས་པར་བྱས་ནས་སྒྲུབ་པ་དེ་དང་མི་མཉེས་པའི་རྒྱུ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཤེས་པར་བྱས་ནས་སྤོང་བ་དེ་ལ་ནི་

འབད་དེ་བྱེད་པ་ཡིན་ནོ། །དེ་ལྟར་བྱེད་པ་ཡང་དངོས་གྲུབ་ཐམས་ཅད་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་མཉེས་པར་བྱས་པའི་རྗེས་སུ་འབྲང་བ་སྟེ་རྗེས་སུ་འགྲོ་ལྡོག་བྱེད་དོ་ཞེས་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་ཉིད་ཀྱིས་གསུངས་པས་དེ་ཤེས་ནས་སྒོ་གསུམ་གྱི་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་བླ་མ་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་མཉེས་པར་བྱའོ། །རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་རྒྱུད་ལས་ཀྱང་། དེ་བས་ཐབས་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་བླ་མ་མཆོག །རྗེས་སུ་མཐུན་པས་མཉེས་པར་བྱ། །དེ་མཉེས་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་མཉེས། ཞེས་སོ། །

谓于依止上师所有分位，此中多说，当何所用？应善受持总摄依止上师要门，既已晓了诸有能令上师悦者，便成办之。既已晓了诸有能起不欢悦因，便远离之。于彼于此当勤精进：一切悉地，皆由随顺金刚轨范，令其欢悦。言「随顺」者，谓随行止。是为大金刚持之所亲说。既晓了已，便以三门一切事相，令其上师金刚轨范欢悦忻乐。《金刚心璎珞续》亦云：「是故应以诸方便，于胜上师金刚持，随顺令其能欢悦，彼悦一切佛欢悦。」

གཉིས་པ་བསྟེན་ཚུལ་བཤད་པའི་དུས་ནི། བསམ་པ་དག་པའི་སློབ་མ་ནི། །དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་སྐྱབས་སོང་ལ། །བླ་མའི་རྗེས་སུ་འཇུག་པ་འདི། །ཁ་ཏོན་བྱ་བར་སྦྱིན་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

二、为其宣说依止法之时第四十八颂

意乐清净诸弟子，已正归依于三宝，
随顺上师而转者，便应施与令记诵。

སྦྱིན་པར་བྱ་ཞེས་བཤད་གཞིར་བྱའོ། །གང་སྦྱིན་ན་རང་དབང་དོར་ནས་བླ་མའི་རྗེས་སུ་འཇུག་པའི་བསྟེན་ཚུལ་གྱི་གཞུང་འདིའོ། །ཅི་ཞིག་གི་དོན་དུ་སྦྱིན་ཞེ་ན། ཁ་ཏོན་བྱ་བར་སྦྱིན་པ་སྟེ་གཞུང་འདིའི་ཚིག་མི་བརྗེད་པར་ཡང་ཡང་འདོན་པ་དང་དོན་རྣམས་ཤེས་པར་བྱས་ནས་དེ་དག་ལ་དྲན་ཤེས་བསྟེན་ཏེ་འཇུག་ལྡོག་ཚུལ་བཞིན་དུ་བྱ་བའི་ཕྱིར་དུ་སྦྱིན་ནོ། །གང་ལ་སྦྱིན་ན་སློབ་མ་ལ་ནའོ། །སློབ་མ་ཅི་འདྲ་བ་ཞིག་སྙམ་ན། ཁྱད་པར་གཉིས་དང་ལྡན་པ་སྟེ་དང་པོ་ནི། སངས་རྒྱས་དང་ཆོས་དང་དགེ་འདུན་ཏེ་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་བ་སྟེ་སྐྱབས་འགྲོ་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་སྡོམ་པ་དང་ལྡན་པའོ། །གཉིས་པ་ནི། བསམ་པ་དག་པ་སྟེ་སྨོན་པ་དང་འཇུག་པའི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་རྣམ་པ་གཉིས་ཚུལ་བཞིན་དུ་བསྐྱེད་པའོ། །

当何所施？谓应施此弃舍自在随顺师转依止法文。何义故施？谓施令记诵，数数诵持此诵文句，令不忘念，复于其义，令其了知，依止正念，及与正知，如理行止，是故施与。何当施者？如诸弟子。何等弟子为当施耶？谓应具足二种殊胜：一、谓已归依于佛法僧三宝，具足不共归依律仪, 二、意乐清净, 谓已如理发起愿与趣入二菩提心。

འདིས་ནི་སྔགས་དང་ཕར་ཕྱིན་གྱི་ཐེག་པ་གཉིས་ཀྱི་ཐུན་མོང་བའི་ལམ་གྱི་རིམ་པ་ལ་བློ་ལེགས་པར་སྦྱངས་པ་ལ་གཞུང་འདི་འཆད་པར་བསྟན་ནོ། །སྐྱབས་འགྲོ་དང་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་རྣམ་པ་གཉིས་ལ་མཐའ་དག་པར་སློབ་ཚུལ་ནི་བདག་གིས་བྱང་ཆུབ་ལམ་གྱི་རིམ་པར་རྒྱས་པར་གཏན་ལ་ཕབ་ཟིན་ནོ། །

此中意谓已于咒乘、及彼岸乘，二种大乘共道次第，善修心者，然后为其宣说此颂所言归依，及菩提心，二种修学之法，我于《菩提道次第》中已广决择。

འདིའི་འོག་ནས། དེ་ནས་སྔགས་སོགས་བྱིན་པ་ཡིས། །དམ་ཆོས་སྣོད་དུ་བྱས་ནས་སུ། །ཞེས་བླ་མའི་བསྟེན་ཚུལ་བསླབས་པའི་རྗེས་དེ་ནས་སྔགས་ཀྱི་ལམ་གྱི་སྣོད་དུ་བྱེད་པར་གསུངས་པས་ལམ་ཐུན་མོང་བ་ལ་སྦྱངས་ཏེ་སྔགས་ཀྱི་སྒོར་འཇུག་འདོད་པ་ན་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་རྡོ་རྗེ་སློབ་མས་འདི་ལྟར་བསྟེན་དགོས་སོ་ཞེས་འཆད་པ་ནི་གཞུང་གི་དགོངས་པ་ཡིན་ནོ། །

下文所说「次乃施与咒乘等，令得成为正法器」二句，是谓已能修学依止上师法后，次乃成为咒道之器。于其共道净修治已，若欲趣入咒乘之门，当为说云：「金刚弟子, 定应如此依止金刚轨范上师。」当知即是此颂密意。

དེས་ན་བླ་ཆེན་འབྲོག་མི་སྔ་གོན་གྱི་སྐབས་སུ་སྐྱབས་འགྲོ་སེམས་བསྐྱེད་བྱས་པའི་ཕྱི་དེ་ཉིན་དངོས་གཞིའི་གོང་དུ་ལྔ་བཅུ་པ་འཆད་པར་བཞེད་ཀྱང་། མལ་གྱོ་ལོ་ཙྪ་བ་ལམ་ཐུན་མོང་བ་ལ་སྦྱངས་ནས་སྔགས་ཀྱི་དཔོན་སློབ་བྱེད་འདོད་པ་མ་བྱས་པའི་གོང་དུ་གཞུང་འདི་འཆད་པ་ནཱ་རོ་པའི་བཞེད་པ་ཡིན་གསུང་བ་ལེགས་སོ། །གཞུང་འདིས་སློབ་མ་བཀྲི་བའི་རིམ་པ་འདི་ནི་སྤྱོད་བསྡུས་དང་མཐུན་ལ་གནད་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་ཆེ་སྟེ་ལམ་རིམ་དུ་བདག་གིས་བཤད་ཟིན་ཏོ། །

以是义故，卓米大师谓当传授加行法时，应作归依及与发心，是日传授正行已前，为其宣说此五十颂。嘛觉译师谓于已能修治其共道

者，将欲作其密咒轨范，未作已前，为说此颂，此为哪罗所立宗趣。今此颂文同《摄行经》，至极重要，我于《道次》已有所说。

གལ་ཏེ་སྔགས་ཀྱི་དབང་མ་བསྐུར་བའི་སྔོན་དུ་ལྔ་བཅུ་པ་འཆད་པ་མི་རིགས་ཏེ་གསང་བ་སྒྲོག་པའི་ཉེས་པར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ་ཞེ་ན། སྐྱོན་མེད་དེ། གཞུང་འདིར་སྔགས་ཀྱི་ཐུན་མོང་མིན་པའི་ཆོས་སྐད་ཤིན་ཏུ་ཉུང་ལ་ཡོད་པ་རྣམས་དང་དེ་དག་གི་བཤད་པ་རྣམས་ཀྱང་མདོར་བསྡུས་པའི་མི་གསལ་བ་ཙམ་ལས་མེད་པའི་ཕྱིར་དང་། གཞན་ཡང་དཔེར་ན་སློབ་མས་ཐོག་མར་དབང་བསྐུར་བར་གསོལ་བ་བཏབ་པའི་དུས་སུ་ཡོ་བྱད་མ་ཚོགས་ན་དེ་ལ་བསྲུང་བའི་ཕྱིར་དུ་ལྷའི་བསྒོམ་བཟླས་འགའ་ཞིག་དབང་མ་བསྐུར་བའི་སྔོན་དུ་བྱེད་པར་གསུངས་པ་གསང་སྒྲོག་ཏུ་མི་འགྱུར་བ་དང་འདྲ་བར་འདིར་ཡང་ལམ་ཐུན་མོང་བ་ལ་སྦྱངས་ནས་སྔགས་ལ་འཇུག་འདོད་པའི་ཐོག་མར་བྱེད་ཀྱི་སུ་རུང་རུང་ལ་མི་བྱེད་དོ། །

设有问云：未授密乘灌顶已前，不应为说五十颂文，成为宣布密秘过故。答曰：无过。此颂言说密不共法，至极希少。设现有者，唯约略说，而不明显，过此无故。复有所余，譬如弟子于其最初求灌顶时，若有什物尚未齐备，令守护故，于灌顶前，亦有为说本尊观诵，不名宣密，与此相同。又此是谓于其共道既修治已，最初欲入密咒乘者，非谓于其随一所余。

དེ་ནི་རྡོ་རྗེ་མཁའ་འགྲོའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་ཞེ་དྲུག་པ་ལས། སློབ་མ་ཡི་ནི་རྐང་མཐིལ་དུ། །གཞུ་འདྲའི་རླུང་གི་དཀྱིལ་འཁོར་བསམས། །ལྟེ་བར་ཡེ་ཤེས་མེ་འབར་བ། །དེ་ཡི་འོད་ཟེར་སྙིང་ཁར་འབར། །འབར་བས་ཀུན་ནས་འཁྲིགས་པར་བསྒོམ། །ཝཾ་ལས་བྱུང་བའི་མི་སྡུག་གཟུགས། །སྡིག་ནི་སྣ་ཡི་སྒོ་ནས་དབྱུང་། །དེ་ནས་ཁྲོ་བོའི་གཟུགས་བསྒོམས་ལ། །དེས་ནི་ཀུན་ནས་ཟ་བར་བསྒོམ། །ཞེས་དང་། བསྒྲུབ་བྱ་ལྷ་གཟུགས་བསྐྱེད་ནས་ནི། །བསྲུང་བ་དག་ནི་དགོད་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

《金刚空行次第》四十六分云：「弟子观足心，风轮如弓形，脐间燃智火，其光燃心间，燃已遍浓布。（ཝཾ）字化恶相，蝎子出鼻门。次观忿怒相，由彼普吞食。」至「起所修佛相，安立令守护。」

ལྷ་ནི་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་སྟེ་དེའི་གཟུགས་སུ་བསྐྱེད་པར་གཞུང་མང་པོ་ནས་གསུངས་སོ། །

སློབ་མ་ལ་མི་སྨྲ་བར་སློབ་དཔོན་རང་གིས་དམིགས་པ་དེ་ལྟར་བྱེད་པ་ཡང་མིན་ཏེ་

དཀྱིལ་ཆོག་རྡོ་རྗེ་ཕྲེང་བ་ལས། འཁྱིལ་པའི་སྔགས་ཀྱང་བཟླས་པའི་ཆེད་དུ་འདི་ལ་སྦྱིན་ནོ། །ཞེས་སློབ་མ་དེ་ཉིད་ལ་བཟླས་པའི་སྔགས་ཀྱང་སྟེར་བར་གསུངས་ཤིང་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་བཅུ་པ་ལས་ཀྱང་དེ་ལྟར་བཤད་པའི་ཕྱིར་དཔོན་སློབ་གཉིས་ཀས་བསྒོམ་པ་ཡིན་ནོ། །

所言「佛」者，谓普贤菩萨。生起彼相，多论已说。是故非是不于弟子宣扬阐说，但由上师自己观想。《最胜中围金刚》云：「为令念诵，于此亦施金刚漩咒。是谓于其弟子赐以念诵之咒。」《十真性经》亦如是说。是故上师及与弟子，二俱观修。

དེ་ལྟར་ན་སྤྱིར་ཐེག་པ་གང་གི་སྒོར་འཇུག་ཀྱང་ཐོག་མར་བླ་མའི་བསྟེན་ཚུལ་གལ་ཆེ་བར་མང་དུ་གསུངས་ལ་ཁྱད་པར་དུ་རྡོ་རྗེ་ཐེག་པ་བ་རྣམས་ཀྱི་དངོས་གྲུབ་ཐམས་ཅད་ནི་བླ་མའི་རྗེས་སུ་བྱེད་པར་རྒྱུད་དུ་མ་ལས་ནན་ཏན་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བར་གསུངས་པས་ལམ་གྱི་རྩ་བ་ནི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ལ་བསྟེན་ཚུལ་ཡིན་ལ་དེ་ཡང་དམིགས་པ་ཟུར་རེ་ཙམ་གྱི་བླ་མའི་རྣལ་འབྱོར་གྱིས་ནི་བསླབ་བྱ་འདི་རྣམས་མི་ཤེས་པས་གཞུང་འདིའི་དོན་ལེགས་པར་ཤེས་པ་ལ་འབད་པ་ཆེན་པོ་བྱའོ། །

要之，总入何乘之门，多契经说，于其最初，依止师法，至为重要。别于诸入金刚乘者，众多续中大殷重说，一切悉地，皆由能作随顺上师。是则依止金刚轨范上师之法，为道根本。又此唯于上师瑜伽略作观者，不能了知彼诸学处，应于此颂，以大精进善知其义。

ཤེས་པར་བྱས་ནས་ཀྱང་རྡོ་རྗེ་འཆང་གི་བཅས་མཚམས་རྣམས་ལ་དྲན་ཤེས་བསྟེན་ནས་བསྲུང་བ་ལ་འབད་དགོས་སོ། །དེ་ལྟར་བྱས་ན་ཉེས་པ་དེ་རྣམས་རྗེ་ཆུང་དུ་འགྲོ་ཞིང་བཅས་མཚམས་ལས་འདས་པ་རྣམས་ལ་ཡང་འགྱོད་པ་སྐྱེས་ནས་ཕྱིར་འཆོས་པར་འདོད་པ་འབྱུང་བས་ཚེ་འདི་འམ་སྐྱེ་བ་གཞན་དུ་རིང་པོར་མི་ཐོགས་པར་བཤེས་གཉེན་བསྟེན་པ་ལ་མཁས་ཤིང་མཁས་པ་ལྟར་དུ་ཉམས་སུ་ལེན་ནུས་པ་གཞོན་ནུ་ནོར་བཟང་དང་དཔའ་བོ་རྟག་ཏུ་ངུ་ལྟ་བུར་འགྱུར་ལ། འདི་དག་ཤེས་པར་མ་བྱས་པའམ་ཤེས་ཀྱང་སྲུང་བའི་གོ་ཆ་མ་བཟུང་ན་འབྱུང་ཉེ་ལ་གྲངས་མང་བའི་ཉེས་པ་འདི་རྣམས་ཀྱིས་རྒྱུན་དུ་གོས་པར་འགྱུར་ཞིང་ཚེ་རབས་མང་པོར་ཡང་བཅས་པ་དེ་དག་ལ་སློབ་ནུས་པར་མི་འགྱུར་བས་ཤེས་རབ་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་གཞུང་འདི་བླ་མའི་རྣལ་འབྱོར་གྱི་གདམས་པའི་མཆོག་ཏུ་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག །

既了知已，依于正念及与正知，精勤守护大金刚持诸制立处。若能尔者，于诸违犯，渐趋微弱。设有违越诸制立处，生起悔愧，求其还净。即于此世，或余生中，经不久时，便能善巧依止知识。如所善巧，能正修习，便成有如善财童子、常啼菩萨。若不了知上说诸事，或虽了知，而不受持守护铠甲，接近犯缘，相续染着众多过失，便于未来众多生中，亦复不能学诸制立。诸具慧者，当知此颂，上师瑜伽最胜教授。

གསུམ་པ་བཤད་ནས་སྣོད་རུང་དུ་ཇི་ལྟར་བྱ་བ་ནི། དེ་ནས་སྔགས་སོགས་བྱིན་པ་ཡིས། །དམ་ཆོས་སྣོད་དུ་བྱས་ནས་སུ། །རྩ་བའི་ལྟུང་བ་བཅུ་བཞི་ནི། །གློག་དང་འཛིན་པ་ཉིད་དུ་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

三、既宣说已，云何令作相应之器第四十九颂

次乃施与咒乘等，令得成为正法器，

一十有四根本堕，正所应诵及受持。

ཐུན་མོང་གི་ལམ་རིམ་ལ་སྦྱངས་ཤིང་བླ་མའི་བསྟེན་ཚུལ་ལ་བསླབས་པའི་རྗེས་དེ་ནས་སློབ་མ་དེའི་རྒྱུད་སྣོད་རུང་དུ་བྱའོ། །གང་གི་སྣོད་དུ་རུང་བར་བྱ་སྙམ་ན། དམ་པ་ནི་སངས་རྒྱས་རྣམས་སོ། །ཆོས་ནི་དེས་ལེགས་པར་གསུངས་པའི་རྗོད་བྱེད་རྒྱུད་སྡེ་རིན་པོ་ཆེ་རྣམས་དང་བརྗོད་བྱ་ལམ་རིམ་པ་གཉིས་ལ་སོགས་པ་སྟེ་དེ་དག་ཉན་པ་དང་སྒྲུབ་པའི་སྣོད་དུ་བྱའོ། །

既已修治共道次第，巳学依止上师法后，次于弟子，令其相续成相应器。令成何种相应器耶？谓成正法之器。所言「正」者，即是正士，谓是诸佛。所言「法」者，谓由正士善说能诠诸宝续部，及其所诠二次第道等（生起圆满二次第等）。于是诸法, 令作听闻修行之器。

ཐབས་གང་གིས་སྣོད་དུ་བྱ་སྙམ་ན། སྔགས་སོགས་ཞེས་པ་ལ་དམ་ཚིག་གི་ཚོ་ག་ཀུན་ལས་བཏུས་པར། དེ་ནས་གསང་སྔགས་བྱིན་པ་ཡིས། །ཞེས་འབྱུང་བས་གསང་ཞིང་སྦས་པས་འགྲུབ་པ་དང་སྣོད་མིན་གྱི་ཡུལ་མིན་པས་ན་གསང་བའོ། །སྔགས་ནི་དེའི་སྐད་དོད་མནྟྲ་ལ་མན་ཡིད་དང་ཏྲ་ཡ་སྐྱོབ་པ་སྟེ་ཡིད་སྐྱོབ་པས་ན་སྔགས་ཏེ་འདུས་པའི་ལེ་ཚན་བཅོ་བརྒྱད་པ་ལས། དབང་པོ་དང་ནི་ཡུལ་རྣམས་ཀྱི། །རྐྱེན་གྱིས་གང་དང་གང་བྱུང་ཡིད། །ཡིད་དེ་མན་ཞེས་བྱ་བར་བཤད། །ཏྲ་ནི་སྐྱོབ་པར་བྱེད་པའི་དོན། །ཞེས་གསུངས་སོ། །ཡིད་སྐྱོབ་པ་ལ་མང་དུ་ཡོད་ཀྱང་སྐབས་འདིར་ནི་དབང་བསྐུར་ནས་ཡིད་སྐྱོབ་པ་ལ་

བྱེད་དགོས་པས་དེ་བྱིན་པ་ཡི་སྒོ་ནས་སྔོད་དུ་བྱས་པའོ། །

以何方便令成器耶？谓以咒等，《集一切誓句仪轨》中说云：「次乃为其施密咒」。谓依隐密方能成就，非非器境，故名为密。所言咒者，其代名词，即曼荼罗。曼为末那二字所成，末那为意。荼罗即荼罗耶，义谓防护，防护其意，即名为咒。《密集》第十八章云：「依彼彼根境，为缘所生意，意即释名曼，荼罗防护义。」防护其意，有众多法，此中谓应依于灌顶令防护意，以施咒门令成为器。

ཡིད་གང་ལས་སྐྱོབ་པ་ནི། ངན་འགྲོ་དང་སྲིད་པའི་སྡུག་བསྔལ་དང་ཐེག་པ་དམན་པ་ལས་བསྲུང་བས་ན་སྐྱོབ་པའོ། །ཞེས་ཤཱནྟི་པས་གསུངས་པ་ལྟར་རོ། །དེ་ལྟར་སྣོད་རུང་དུ་བྱས་ནས་དེ་ནས་ཅི་ཞིག་ཐོག་མར་བྱ་ཞེ་ན། ཐོག་མར་བྱ་བ་ནི་དབང་བསྐུར་བའི་དུས་སུ་ཐོབ་པའི་དམ་ཚིག་དང་སྡོམ་པ་མ་ཉམས་པར་བྱེད་པ་ཤིན་ཏུ་གལ་ཆེ་སྟེ་སྡོམ་པ་བཏང་ན་དངོས་གྲུབ་འཐོབ་པའི་རྩ་བ་ཆད་པར་འགྱུར་བས་དེ་ནས་ལམ་བསྒོམ་པ་དང་རྒྱུད་འཆད་ཉན་སོགས་བྱེད་པ་ནི་རྨང་མེད་པའི་ཐོག་བྱེད་འདོད་པ་དང་འདྲའོ། །དེས་ན་དབང་བསྐུར་བ་བྱས་པའི་མཇུག་ཐོགས་སུ་ལྟུང་བར་འགྱུར་མི་འགྱུར་གྱི་མཚམས་དེས་ནས་བསྲུང་བ་དགོས་པས་སྔགས་ཀྱི་སྡོམ་པའི་བསླབ་བྱ་རྣམས་བླ་མས་བཤད་ནས་སློབ་མས་ཤེས་པར་བྱ་དགོས་ཏེ་དབང་མ་བསྐུར་བའི་སྔ་རོལ་ཏུ་སྔགས་ཀྱི་བསླབ་བྱ་ཚང་བར་ཉན་དུ་མི་རུང་བའི་ཕྱིར་རོ། །བསླབ་བྱ་མང་དུ་ཡོད་ཀྱང་སྡོམ་པ་གཏོང་བའི་རྒྱུ་རྩ་ལྟུང་རྣམས་གཞན་དང་མི་འདྲ་བས་རྩ་བའི་ལྟུང་བ་བཅུ་བཞི་པའི་ཚིག་ངག་ཏུ་བཟླག་པ་དང་དོན་ཡིད་ལ་འཛིན་པ་ཉིད་དུ་བྱས་ཏེ། རྩ་ལྟུང་གིས་མ་གོས་པ་ལ་ཆེས་ཆེར་འབད་པར་བྱའོ། །

此望何者防护其意？谓望恶趣，或三有苦，或下劣乘而正防护，故名防护，此为贤帝斡大师所说。若尔，既已令成相应之器，此后当以何为最初？谓其最初，令不毁坏得灌顶时所受誓句，及与律仪，为至重要。若舍律仪便成断毁得悉地根，于后虽能修习其道,听讲续等，亦复同于无基之顶。以是义故，既灌顶已，从此无间，成为堕处，不成堕处，所应防护咒乘律仪一切学处，皆由上师为其宣说，弟子于此应善了知。谓若未受灌顶已前，不应听闻满分咒乘诸学处故。然其学处虽有众多，而以一切根本堕罪，为能断毁律仪之因，与余不同。当于十四根本堕罪，口诵其文，意持其义，以大殷勤，令不染犯根本堕罪。

འདི་ནི་དཔེར་ན་སྤྱོད་འཇུག་ལས། ནམ་མཁའི་སྙིང་པོའི་མདོ་སྡེ་ནི། །ཐོག་མ་ཉིད་དུ་བལྟ

བར་བྱ། །ཞེས་རྒྱ་ལྷུང་རྣམས་དེ་ལས་བསྟན་པས་བྱང་སེམས་ཀྱི་སྡོམ་པ་བཟུང་བས་དེ་ཐོག་མར་བལྟ་དགོས་པར་གསུངས་པ་དང་འདྲ་སྟེ་བསླབ་བྱ་གཞན་ལ་བསླབ་མི་དགོས་པ་ནི་མ་ཡིན་ནོ། །འདི་ན་བླ་ན་མེད་པའི་ཐེག་པ་ལ་སྙིང་ཐག་པ་ནས་སློབ་པར་འདོད་པ་དག་ཀྱང་དབང་བསྐུར་བ་ཐོབ་པའི་འོག་ཏུ་ཐོག་མར་རྩ་ལྟུང་བཅུ་བཞི་ལ་སོགས་པའི་བསྲུང་མཚམས་ཤེས་པར་བྱས་ནས་མི་སྲུང་བར་ལམ་བསྒོམ་པ་དང་རྒྱུད་བཤད་ཉན་བྱེད་པ་སྐད་བྱེད་པ་ནི་རྡོ་རྗེ་ཐེག་པའི་ཚུལ་ལས་རྣམ་པར་འཁྱམས་པ་ཡིན་པས་བདག་ལེགས་སུ་འདོད་པ་བདག་གིས་ནི་དབང་ཐོབ་ནས་དམ་ཚིག་དང་སྡོམ་པ་བསྲུང་བ་གཞིར་བྱས་ཏེ་སྔགས་ལ་ཐོས་བསམ་སྒོམ་གསུམ་བྱའོ། །

《趣入菩萨行论》云：「经部虚空藏，最初应阅览。」是谓于此根本堕罪而外，《虚空藏经》所说护持菩萨律仪，亦于最初应当阅览。与此相同，所余学处非不应学。至心欲学无上乘者，得灌顶后，最初应知一十四种根本堕等防护之处。若不防护，而自说言，修习其道，听闻讲续，是则但有浪漫游于金刚乘相。善求自事，得灌顶已，即以防护誓句律仪为其根本，然后于咒，作闻思修。

གསུམ་པ་བཤད་པ་མཐར་ཕྱིན་པའི་བྱ་བ་ནི། དེ་ལྟར་བླ་མའི་རྗེས་འཇུག་སློབ་མ་ནི། །མ་ལུས་ཕན་སྐྱེད་སྐྱོན་མེད་འདི་བྱས་པའི། །དགེ་བ་མཐའ་ཡས་བདག་གིས་གང་བསགས་པ། །དེས་ནི་འགྲོ་བ་མྱུར་དུ་རྒྱལ་གྱུར་ཅིག །ཅེས་གསུངས་ཏེ།

三、释最后所作第五十颂

如是弟子随师转，生无余利无过患。

集此我积无边善，愿诸有情速成佛。

ལྔ་བཅུ་པ་འདི་མཐའ་ཡས་པའི་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་དུ་མཐའ་ཡས་པའི་བྱང་ཆུབ་ལ་དམིགས་ནས་བྱས་པ་སྟེ་བརྩམས་པའི་དགེ་བ་མཐའ་ཡས་པ་རྟ་བི་ལྷ་བདག་གིས་གང་བསགས་པ་དེས་ནི། འགྲོ་བ་ཐམས་ཅད་མྱུར་དུ་རྒྱལ་བའི་གོ་འཕང་ཐོབ་པར་གྱུར་ཅིག་ཅེས་གཞུང་བརྩམས་པའི་ངལ་བ་ལས་བྱུང་བའི་བསོད་ནམས་མི་ཟད་ཅིང་སྤེལ་བའི་ཕྱིར་དུ་བསྔོ་བའོ། །

今此为缘无边有情，无边义利，大菩提故，集五十颂。所言「我」者，拔毗天自称。以我所积无边集颂之善，从此能令一切有情速得佛位，是名回向集颂劬劳所生福德，令其无尽而增长故。

ལྔ་བཅུ་པ་ཇི་འདྲ་བ་ཞེ་ན། སྔར་བཤད་པ་དེ་ལྟར་རང་དབང་དོར་ནས་བླ་མའི་རྗེས་སུ་མ་ཐུབ་པར་འཇུག་པའི་སློབ་མ་ལ་ནི་འཕྲལ་དང་ཡུན་དུ་ཕན་པ་མ་ལུས་པ་སྐྱེད་པར་བྱེད་ཅིང་མ་བཤད་ལོག་བཤད་ཧ་ཅང་བཤད་པའི་སྐྱོན་རྣམས་མེད་པ་སྟེ་དེ་དག་དང་བྲལ་བའོ། །

何故说此第五十颂？谓前所说弃舍自在随师而转，如是弟子方令生起，现时永久无余利益，又能远离未说倒说及过当说一切过患。

ཁྱད་པར་འཕགས་བསྟོད་ལས། བསོད་ནམས་བྱས་པའི་ཚོགས་དག་ནི། །སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་ཡོངས་བསྔོ་བ། །བཅོམ་ལྡན་ཁྱོད་ཀྱིས་གང་གསུངས་པ། །དེ་གཞན་བསྟན་བཅོས་ལས་མ་བཤད། །ཅེས་གསུངས་པ་ལྟར་གཞུང་བརྩམས་པ་སོགས་ཀྱི་དགེ་བ་སེམས་ཅན་ཀུན་ལ་བསྔོ་བ་འདི་ནི་ཕྱི་རོལ་པ་ལ་མེད་པས་ཐུབ་པའི་བསྟན་པའི་ཁྱད་ཆོས་སུ་གྱུར་པའི་ཐབས་མཁས་ཆེན་པོའོ། །

《最胜赞》云：「所作福资粮，悉回向众生。皆依世尊说，余论所未说。」意谓回向造论等善于诸有情，是名能令外道息灭、如来圣教妙法常住大巧方便。

ས་གསུམ་འདྲེན་པའི་ལེགས་པར་བཤད་པ་ལས། ཇི་བཞིན་བཏུས་པའི་བླ་མ་ལྔ་བཅུ་པ། །གུས་ལྡན་སློབ་མའི་ཡིད་ལ་རེ་བའི་དཔལ། །ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་སྐོང་བའི་གཞུང་མཆོག་འདི། །ཟབ་མོའི་རྒྱུད་དང་དེ་ལ་རིང་མོ་ནས། །

（此下录自能海上师译本）

赞三界导师善解此论之偈赞

如说撰述事师五十颂　具敬弟子意望才能增
悉得圆满充足最胜论　于是甚深传继能畅行

སྦྱངས་པས་མཁས་པའི་གོ་འཕང་མཆོག་བརྙེས་པའི། །གཞུང་མང་བལྟས་ནས་ཤིན་ཏུ་གསལ་བར་ནི། །དམ་པའི་གསུང་གིས་བསྐུལ་བས་ལེགས་པར་བཤད། །

纯熟善巧列位胜甘露　综集众论决择最显明
正士劝励诸说善彼心　三界导引善解之妙论

གང་དེ་བཤེས་གཉེན་བསྟེན་ཚུལ་མི་མཁས་ཤིང་། །ཅུང་ཟད་ཤེས་ཀྱང་དེ་དོན་བསྒྲུབ་པ་ཡི། །བརྩོན་པ་ཆེན་པོས་རྣམ་པར་དམན་པ་ཡིས། །སྒོ་གསུམ་བག་མེད་དབང་དུ་སོང་གྱུར་པ། །

若凡依止知识缺善巧　略能了悉此意最堪能
具大精勤种种下劣舍　三门无怠自在转成行

བདག་དང་བདག་འདྲ་འགའ་ཡི་ཡིད་ལ་ནི། །ལམ་བཟང་འདི་ལ་གོམས་པ་བསྐྱེད་ཕྱིར་ཡིན། །འདི་ལས་བྱུང་བའི་རབ་འབྱམས་དགེ་ཚོགས་ཀྱང་། །མཐའ་ཡས་འགྲོ་བའི་ཉེར་འཚོའི་རྒྱུ་རུ་བསྔོ། །

我及同我意趣或相近　于此妙道修行或发心
修业出生极大善资粮　回向无边有情皆灭罪

དེས་ནི་ཕན་འདོགས་ཞིང་གི་མཆོག་གྱུར་པ། །བཤེས་གཉེན་རྣམས་ལ་ལོག་པར་བསྒྲུབས་པའི་ལས། །ཐོག་མ་མེད་ནས་བགྱིས་དང་བགྱིད་སྩལ་དང་། །རྗེས་སུ་ཡི་རང་བགྱིས་པར་གྱུར་པའི་ལས། །སྐྱེ་བོ་འདི་ཡིས་གང་དང་གང་བསགས་པ། །མ་ལུས་མྱུར་དུ་བྱང་ནས་དམ་པའི་མགོན། །ཚུལ་བཞིན་བསྟེན་ལ་དབང་ཞིང་རྟུལ་ཕོད་པའོ། །རྟག་ཏུ་ངུ་དང་ནོར་བཟང་འདྲ་བར་ཤོག །

凡此依止所成众过失　共余士夫所作悉清净
迅急洁净依止正士尊　见闻随喜所作不劣钝
归求根本具德恩师　无论何时何地不舍离（此句三反）

ཅེས་སློབ་དཔོན་མཁས་པ་ཆེན་པོ་རྟ་བི་ལྷས་མཛད་པའི་བླ་མ་ལྔ་བཅུ་པ་རྒྱ་གར་གྱི་མཁན་པོ་པདྨ་ཀ་ར་ཝརྨ་དང་། ཞུ་ཆེན་གྱི་ལོ་ཙཱ་བ་དགེ་སློང་རིན་ཆེན་བཟང་པོས་རྒྱ་སྐད་ལས་བོད་ཀྱི་སྐད་དུ་བསྒྱུར་ཅིང་ཚིག་དང་དོན་ལ་ཞུ་ཆེན་བྱས་ཏེ་ཉན་བཤད་ཀྱིས་གཏན་ལ་ཕབ་པའི་རྣམ་བཤད་སློབ་མའི་རེ་བ་ཀུན་སྐོང་ཞེས་བྱ་བ་འདི་ནི།

此《事师五十颂》者，是印度大善巧阿舍黎马鸣圣者之所作也。印土之堪布白马嘎瓦马同比丘译师，名大宝贤者，以印语而译作藏音，于其词义之间最极溶洽无间。以此说听择辩广作开解，于彼弟子等之一切希望如何，皆可作充满成就之愿道也。

གཞུང་འདི་ལ་རྒྱ་གར་བའི་འགྲེལ་པ་མི་སྣང་ཡང་འདི་གང་ལས་གཙོ་ཆེར་བཏུས་པའི་རྒྱུད་དཔལ་གསང་བ་འདུས་པ་དང་རྡོ་རྗེ་ཕྲེང་བ་དང་རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་རྒྱུད་དང་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བ་དང་སཾ་བུ་ཊ་དང་རྡོ་རྗེ་གུར་དང་། རྡོ་རྗེ་མཁའ་འགྲོ་དང་དཔལ་མཆོག་དང་པོ་ལ་སོགས་པ་རྣམས་དང་། སྔགས་ཀྱི་བསྟན་བཅོས་གཞན་རྣམས་ལའང་བརྟེན་ནས།

此论在印土未有详明之解释，如此之所作者，又复此中引用纯洁殊胜，如《摄秘密大教王》、及《金刚》及《金刚心庄严传承》及《

幻化网》及《桑补扎》及《金刚幕》及《金刚空行》及《最初胜勇》等诸密部论之言教，乃至别余善说亦共依据。

བཤེས་གཉེན་བསྟེན་ཚུལ་ཉམས་སུ་ལེན་པར་འདོད་པའི་དོན་གཉེར་ཅན་མང་པོ་དང་

འཇིག་རྟེན་མགོན་པོ་ཆོས་ཀྱི་རྗེ་དཔལ་འབྲི་གུང་པ་ཞེས་ཡོངས་སུ་གྲགས་པའི་གདུང་

རྒྱུད་དུ་འཁྲུངས་ནས་འགྲོ་བ་མཐའ་ཡས་པའི་འདྲེན་པར་གྱུར་པ་གུ་ཤྲི་ཆེན་པོ་དོན་གྲུབ་

རྒྱལ་པོ་པ་དང་། རིག་པ་འཛིན་པའི་སྡེ་སྣོད་ལ་སྦྱངས་པའི་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་ཆེན་པོ་བླ་མ་

ཆོས་སྒོ་བ་བཀྲ་ཤིས་ཆེན་པ་རྣམས་ཀྱིས་བསྐུལ་ཞིང་། དུས་ཕྱིས་མདོ་སྔགས་ཀྱི་བསྟན་

པ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པའི་གནད་རྣམས་མཁྱེན་ནས་གཅིག་ཏུ་བསྟན་པ་རིན་པོ་ཆེ་ལ་

གཅེས་སྤྲས་སུ་མཛད་པའི་གནས་བརྟན་མཁས་པ་ཆེན་པོ་སྐྱབས་མཆོག་དཔལ་བཟང་

པོའི་གསུང་གིས་ཉེ་བར་བསྐུལ་བའི་དོན་དུ། དགེ་སློང་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་བློ་བཟང་གྲགས་

པའི་དཔལ་གྱིས་བྱང་ར་སྒྲེང་རྒྱལ་བའི་དབེན་གནས་ཀྱི་ཡང་དགོན་བྲག་སེང་གེའི་ཞོལ་

དུ་སྦྱར་བའི་ཡི་གེ་པ་ནི། ནང་རིག་པ་སྡེ་སྣོད་གསུམ་དང་གཏན་ཚིགས་རིག་པའི་ཚུལ་

ལ་སྤོབས་པ་དགེ་བ་ཅན་སྤོམ་བརྩོན་དར་མ་རིན་ཆེན་ནོ། །འདི་ལ་བརྟེན་ནས་ཀྱང་

བསྟན་པ་རིན་པོ་ཆེ་རྒྱས་པར་གྱུར་ཅིག ། །། སརྦ་མངྒ་ལཾ།

于依止善知识之理，善巧寻收，取集真义，储藏甚富，是世间依怙光显正法之元首居中之笔。，亦且普皆称扬希愿相续发生传布，乃至能成无边众生之引导，伸张广大成就义利无能胜者，是明瞭执受获得部器习修纯熟之大金刚持上师法门吉祥大宝之诸训诫，亦属后时显密之圆满指示之紧要精点，进入一切诸智之唯一的宝论，亦善慧爱重之庄严宝饰之坚固广藏，是大善巧者之最胜归处，具德贤惠所说之最近激劝之至理。比丘金刚持大德贤善名称普闻，于藏此之坚固胜王宝净地，亦名净隐岩狮子院加行之作也。内明部器三者之中，属于因明之理，善具辩才戒进之法者，是花之叶宝庄严也。若复依此而修，则更使圣教转成坚实广大无尽之果也，如是愿云。

༄༅། །བླ་མ་ལྔ་བཅུ་པའི་རྣམ་བཤད་སློབ་མའི་རེ་བ་ཀུན་སྐོང་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ།། །

事师五十颂广解
复名充满学者之一切希望道

马鸣菩萨 造颂
宗喀巴大师 造释
能海上师 译

༉ ན་མོ་གུ་རུ་མཉྫུ་གྷོ་ཥཱ་ཡ།

南无上师文殊师利菩萨摩诃萨

རྒྱལ་བ་ཀུན་གྱི་ཡབ་ཏུ་གྱུར་ཀྱང་རྒྱལ་སྲས་བཞོན་ནུའི་སྐུ། །འཇམ་པའི་གསུང་གིས་འགྲོ་དབུགས་འབྱིན་ཀྱང་བདུད་སྡེ་སྐྲག་པར་མཛད། །

成就一切诸佛智父童贞文殊身
妙音宣说运声呼吸魔军悉怖畏

ཀུན་གྱི་བླ་ན་རྟག་ཏུ་བཞུགས་ཀྱང་འགྲོ་བའི་བྲན་མཛད་པའི། །འཇམ་དབྱངས་དེ་ཡི་རྨད་བྱུང་མཛད་པས་རྟག་ཏུ་སྐྱོང་གྱུར་ཅིག །

凡诸至尊常恒含摄众生作润育
上师文殊维愿永久救护我及人

གང་ཞིག་ཚུལ་བཞིན་བསྟེན་ན་ལེགས་ཚོགས་ཀུན། །བདེ་བླག་ཉིད་དུ་སྟེར་བའི་སྒོ་གཅིག་པུ། །བཤེས་གཉེན་དམ་པའི་བསྟེན་ཚུལ་ལྔ་བཅུ་པ། །ཇི་ལྟར་ནུས་བཞིན་བདག་གིས་བཤད་པར་བྱ། །

如理依止诸善聚之基　出生安净常乐唯一门
承事正士知识五十理　我今如义宣说尽所能

ཇི་སྐད་དུ་རྒྱུད་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་དང་པོ་ལས། རེ་ཞིག་དང་པོར་དངོས་གྲུབ་ནི། །སློབ་དཔོན་རྗེས་སུ་འབྲང་ཡིན་པས། །སློབ་དཔོན་མེད་པར་གྱུར་ན་ནི། །དངོས་གྲུབ་ཐོབ་པར་མི་འགྱུར་བས། །སློབ་དཔོན་མཚན་ཉིད་བཤད་པར་བྱ། ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་མཆོག་དང་ཐུན་མོང་གི་དངོས་གྲུབ་ཀྱི་རྩ་བ་ནི་བཤེས་གཉེན་དམ་པ་ཚུལ་བཞིན་དུ་བསྟེན་པ་ཉིད་ལ་རག་ལས་པའི་ཕྱིར། བླ་མ་བསྟེན་པའི་ཚུལ་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་ལྔ་བཅུས་སྟོན་པའི་བླ་མ་ལྔ་བཅུ་པ་ཞེས་བྱ་བ་འདི་བཤད་པར་བྱའོ། །

此中言论从于摄秘密大教王经幻化网次第中摘出首要之颂云：

“顷刻第一悉地成　即是不离轨范师
若无教授阿舍黎　决无能成悉地者
舍黎性相应当说”

此颂所云者，谓言最胜成就共有之根本要则，悉皆系于正士知识能如理依止也。由是显示此依附事业之应作故，于事师五十颂教理所作之上师依止法而作今之解释也。

འདི་བཤད་པ་ལ་གསུམ། བཤད་པ་ལ་འཇུག་པའི་བྱ་བ། བཤད་པ་ཉིད་ཉེ་བར་དགོད་པ། བཤད་པ་མཐར་ཕྱིན་པའི་བྱ་བའོ། །

其说分三：甲一、说所作之趣入，甲二、说亲近之次第形貌，甲三、说所作之究竟也。

དང་པོ་ལ་གཉིས། མཆོད་པར་བརྗོད་པ་དང་། བརྩམ་པར་དམ་བཅའ་བའོ། །

其初（甲一）分二：（乙一）以谒供赞，及（乙二）著师之宗量。

དང་པོ་ནི། དཔལ་ལྡན་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའི་གནས་ཐོབ་རྒྱུར་གྱུར་པའི། །བླ་མའི་ཞབས་ཀྱི་པདྨར་ཇི་བཞིན་བཏུད་བྱས་ཏེ། ཞེས་བྱ་བས་སྟོན་ཏེ།

如本颂云

大德金刚萨埵住得成就因
无上恩师莲下如法敬事行

བཏུད་པར་བྱས་ཞེས་དྲང་ངོ་། །གང་ལ་བཏུད་པ་ནི། བླ་མའི་ཞབས་ཉིད་པདྨར་བཀོད་པ་དེ་ལ་སྤྱི་སྐྱའི་ཆའི་དམའ་ཤོས་བཟུང་བས་ཤིན་ཏུ་གུས་པར་སྟོན་པའོ། །ཚུལ་ཇི་ལྟར་བཏུད་པ་ནི་ཇི་བཞིན་ཞེས་པ་སྟེ་བླ་མ་ལ་སྒོ་གསུམ་གུས་པའི་སྒོ་ནས་ཇི་ལྟར་འདུད་པའི་ཚུལ་གསུང་རབ་ནས་འབྱུང་བ་ཇི་ལྟ་བ་བཞིན་དུ་བཏུད་པའོ། །བླ་མ་ཇི་འདྲ་བ་ཞེ་ན། དཔལ་ལྡན་ཞེས་སོགས་ཏེ།

此中显示，谓于依止，应作敬谨诚直故。云何敬者？谓于上师莲座足下最低之度，以首近接，显示最极恭敬等故也。若尽其所有恭敬等法者，即凡如其所有上师之三门悉作恭敬，乃至如其所有圣教调伏之理出生诸事，如是一切尽其所有而作恭敬、谨慎、诚实、正直等行也。复次，云何上师，如何形相？谓具大功德等者。

ཀྱི་རྡོ་རྗེའི་བརྟག་པ་དང་པོའི་ལེ་ཨུ་བདུན་པ་ལས། ཤྲཱི་ནི་གཉིས་མེད་ཡེ་ཤེས་ཏེ། ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་གཉིས་སུ་མེད་པའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་དཔལ་རང་གི་བདག་ཉིད་དུ་ལྡན་པའི་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའི་གནས་སམ་གོ་འཕང་ཐོབ་པའི་རྒྱུའི་རྩ་བར་གྱུར་པའོ། །

依极独吉（书名）第一观察品之七颂云：“最极无二之智慧”是也

。如此所云，依不落似二显现智慧之大德者，是金刚萨埵自分具足住之体性也，或得因位根本成就者亦并摄之。

རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའི་ནི་རྡོ་རྗེ་རྩེ་མོའི་སེམས་དཔའ་བཅུ་དྲུག་གི་བཤད་པ་ལས། ཅི་ཕྱིར་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའ་ཡིན། །བྱང་ཆུབ་མཆོག་གི་ཡེ་ཤེས་གང་། །དེ་ནི་རྡོ་རྗེར་ངེས་པར་བརྗོད། །ཡེ་ཤེས་རྡོ་རྗེ་ལས་བྱུང་བ། །དེ་ནི་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔར་བརྗོད། ཅེས་གསུངས་པ་ལྟར་བྱང་ཆུབ་གསུམ་གྱི་མཆོག་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་དང་དབྱེར་མེད་པར་ཞུགས་པའི་ཆོས་ཀྱི་སྐུའི་ཡེ་ཤེས་ནི་རྡོ་རྗེ་དང་དེ་ལས་བྱུང་བའི་གཟུགས་ཀྱི་སྐུ་ནི་སེམས་དཔའ་སྟེ་དེ་འདྲ་བའི་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའོ། །

复次，金刚萨埵者，从金刚顶经勇心十六所说：

“云何金刚萨埵耶？最胜菩提智慧是
如是决定名金刚，金刚智慧所由生，
故称金刚萨埵名。”

此等所云，谓最胜之菩提正真等自性，及契入无分别法身之智慧者，名金刚。及从此出生之色身者，名萨埵，与此相似同者，皆金刚萨埵也。

གཉིས་པ་ནི། ཏེ་ཞེས་པ་འདིར་ལྷག་མ་འདྲེན་པ་ཡིན་པས་བཏུད་ནས་ཅི་ཞིག་བྱེད་ཅེ་ན། དེ་བསྟེན་པ་ནི་དྲི་མེད་རྒྱུད་མང་ལས་གསུངས་པ། །མདོར་བསྡུས་བཤད་པ་འདི་ནི་གུས་པས་མཉན་པར་གྱིས། ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（乙二）二者，著师之宗量。

谓凡于诸少许能作德益之别余诸师言教等，悉皆能作纳受恭敬。

如本颂云：

依多无垢相续彼之诸言教
于此所说总摄恭谨具善听

དེ་བསྟེན་པ་ནི་བཤད་ཅེས་པས་བླ་མ་དེ་བསྟེན་པའི་ཚུལ་འཆད་པར་བྱེད་པས་དེ་འདྲ་བ་འདི་ནི་ཚིག་ཙམ་མིན་པར་གུས་པ་ཆེན་པོས་གཉན་པར་གྱིས་ཞེས་ཉན་པ་པོ་རྣམས་ལ་བསྐུལ་བའོ། །དེ་ལ་རང་བཟོ་སྤྱོང་བ་ནི། གལ་ཏེ་བླ་མ་བསྟེན་ཚུལ་ཁྱེད་ཀྱི་བློ་ཙམ་གྱིས་བཀོད་པ་ཡིན་ན་ཡིད་ཆེས་པའི་གནས་སུ་མི་རུང་བས་ཁྱེད་ཀྱིས་འཆད་པ་འདི་ཅི་འདྲ་བ་ཞིག་ཡིན་སྙམ་ན། འདི་ནི་དྲི་མ་མེད་པའི་རྒྱུད་མང་པོ་ལས་གསུངས་པ་འདིར་བཀོད་པ་ཡིན་པས་ཡིད་ཆེས་པར་བྱའོ། །རྒྱུད་གང་ལས་གསུངས་པ་ནི་འོག་ཏུ་སྟོན་པར

འགྱུར་རོ། །དེ་ལྟ་ནའང་རྒྱུད་དེ་དག་ལས་ཤེས་པར་བྱས་པས་ཆོག་པས་ཁྲིད་ཀྱིས་རྩོམ་པ་དོན་མེད་དོ་སྙམ་ན། དེ་དག་ན་ཡོད་མོད་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་རྒྱས་པ་དང་གོང་འོག་འཐྲུགས་པ་དང་སྣ་ཚོགས་སུ་འཐོར་ཡོད་པས་འདིར་མདོར་བསྡུས་ནས་འཐྲུགས་བསྡེབས་ཏེ་བཤད་པས་ན་དོན་མེད་པ་མ་ཡིན་ནོ། །འདིས་ནི་ལྔ་བཅུ་པ་དང་རྒྱུད་རྣམས་ཟློས་པར་བསམས་ནས་འདི་རྩོམ་མི་དགོས་པར་དོགས་པ་སྤོང་བ་ཡིན་ནོ། །

如是颂云，谓此所说依止之量。凡其依止上师之法，能作分别显示者，及于此此彼彼其中义同而于此中未及说者，悉皆具大恭敬能作诚实之敬习。复次，告诸听闻学子等善勉励者，若于彼师报恩心断；或于依止法理微有倒境现前，于依止之大意乐不相应住；或虽作正意观察，而顷刻又复发起甚大之颠倒，或作上下进退掉乱，及种种放舍作意等；及于此五十颂之练习者与密语诵持，内心发起如上过失等之对治调必不可少者，即是勇猛断弃疑畏是也。又此所说总持，复能连带统治别余掉乱（如八种错觉等：一、欲，二、恚，三、害，四、亲里，五、国土、六、不死，七、他来轻侮，八、族性资财等相应。），是故此说含具甚大意义也应知。

（以上第一说所应知作之趣入竟）

གཉིས་པ་བཤད་པ་ཉིད་ཉེ་བར་དགོད་པ་ལ་གསུམ། བླ་མ་བསྟེན་པའི་ཚུལ། བསྟེན་ཚུལ་བཤད་པའི་དུས། བཤད་ནས་སྣོད་རུང་དུ་ཇི་ལྟར་བྱ་བའོ། །

（甲二）第二，建立亲近之次第形貌分三:

（乙一）说依止上师之理;（乙二）决定依止法之时分;（乙三）说与器如何相应之所作。

དང་པོ་ལ་གསུམ། བསྟེན་ཚུལ་སྤྱིར་བསྟན་པ། དེའི་དམིགས་བསལ། བསྟེན་ཚུལ་གྱི་དོན་བསྡུ་པའོ། །

（乙一）初依止上师之理又三:（丙一）指示依止之总相;（丙二）即此所缘之鼓号;（丙三）依止之略义。

དང་པོ་ལ་གཉིས། དངོས་ཀྱི་དོན་དང་། ཞར་བྱུང་གི་དོན་ནོ། །

（丙一）初指示依止之总相分二:（丁一）正义所作及附带时机。

དང་པོ་ལ་གཉིས། བླ་མ་བསྟེན་ཚུལ་མདོར་བསྟན་པ་དང་། རྒྱས་པར་བཤད་པའོ། །

初正义所作又二

（戊一）依止上师法之略教、及（戊二）依止上师法之广说

དང་པོ་ལ་གསུམ། བླ་མ་ལ་གུས་པར་བྱ་བའི་འཐད་པ། གུས་པ་སྒྲུབ་པའི་ཚུལ། གུས་པའི་ཡུལ་དང་རྟེན་བརྟག་པའོ། །

（戊一）初略教分三:（己一）于上师应作恭敬之意乐;（己二）实行恭敬之法;（己三）恭敬之境及基础考查习练。

དང་པོ་ནི། དབང་བསྐུར་མཆོག་ཐོབ་རྡོ་རྗེ་ཡི། །སློབ་དཔོན་ལ་ནི་དེ་བཞིན་གཤེགས། །ཕྱོགས་བཅུའི་འཇིག་རྟེན་ཁམས་བཞུགས་པས། །དུས་གསུམ་དུ་ནི་མཇོན་ཕྱག་འཚལ། ཞེས་པ་སྟེ།

（己一）今初，于上师应作恭敬之意乐者，如本颂云:

住十方世界　彼一切如来

于得灌顶师　三时咸敬礼

དབང་བསྐུར་བ་ལ་སྨིན་བྱེད་རྒྱུའི་དབང་དང་། གྲོལ་བྱེད་ལམ་གྱི་དབང་དང་། གྲོལ་བ་འབྲས་བུའི་དབང་གསུམ་ཡོད་ཀྱང་། འདིར་ནི་དང་པོ་གཟུང་སྟེ་སྨིན་བྱེད་ཀྱི་དབང་ཐོབ་པའི་སློབ་དཔོན་ལ་སློབ་མས་བསྙེན་བཀུར་བྱ་བའི་སྐབས་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ། །

此中灌顶差别者，有于灌顶成熟中能作因相之灌顶，及能作解脱道之灌顶，及解脱果之灌顶分三。今此所摄者，是能作成熟取得灌顶之阿舍黎师，学子于此依止应作虔诚恭敬也。

མཆོག་ནི་རྣམ་པར་དག་པ་སྟེ་རྒྱུད་སྡེ་ནས་ཇི་ལྟར་གསུངས་པ་ལྟར་བསྐུར་བའི་དབང་ངོ་། །དེ་གང་ལ་ཐོབ་པའི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ནི་མན་ངག་སྙེ་མའི་སྙེ་མ་ལྔ་པ་ལས། རྡོ་རྗེ་ནི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་ལ་དེའི་རང་བཞིན་གྱིས་འཇིག་རྟེན་དང་འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པའི་སྤྱོད་པ་སྟོན་པ་ནི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ཏེ་བླ་མའོ། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་རོ། །སློབ་དཔོན་དེ་ལ་ནི་ཤར་ལ་སོགས་པའི་ཕྱོགས་བཅུ་ན་བཞུགས་པའི་དེ་བཞིན་ཉིད་ཇི་ལྟ་བ་བཞིན་དུ་གཤེགས་ཤིང་ཐུགས་སུ་ཆུད་པའི་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་། དུས་སྔ་དྲོ་དང་པོ་དང་གུང་དང་ཕྱི་དྲོའི་ཐ་མའི་ཐུན་མཚམས་གསུམ་དུ་བྱོན་ནས་ཕྱག་འཚལ་བར་བྱེད་ན་དེ་ལས་གཞན་པའི་སློབ་མ་རྣམས་ཀྱིས་ལྟ་ཅི་སྨོས་ཞེས་བླ་མ་ལ་གུས་པར་བྱ་དགོས་པའི་རྒྱུ་མཚན་བསྟན་པའོ། །

此复最胜上者，是于清净密部之中，乃至如其所说如其授与灌顶之类也。若于此中得受金刚阿舍黎位，依于金刚菩提作增上慢教授教诫之增上慢等，乃至若世间性，或超世间行之教导者等，总皆属于金刚阿舍黎上师之类也。于如是等所说之师，现住十方如性，如如而来之诸佛如来，亦且心灵加入彼诸一切如来先时舍黎诸师，于日初分、及日中分、及日后分等，三时之中虔进作礼。诸佛若是，而况别余之学子乎。如是颂词,为令学子于诸上师之前,必要能作恭敬之指示也。

འདི་ནི་དཔལ་གསང་བ་འདུས་པའི་ལེ་ཨུ་བཅུ་བདུན་པ་ལས། རིགས་ཀྱི་བུ་མདོར་བསྟན་ན། ཕྱོགས་བཅུའི་འཇིག་རྟེན་གྱི་ཁམས་ན་སངས་རྒྱས་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཇི་སྙེད་འཁོད་ཅིང་འཚོ་སྐྱོང་བ་དེ་དག་ཐམས་ཅད་དུས་གསུམ་དུ་ལྷགས་ནས་སློབ་དཔོན་དེ་ལ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་མཆོད་པས་ཡང་དག་པར་མཆོད་ནས་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཞིང་དེ་དང་དེར་འགྲོ་ཞིང་ངག་རྡོ་རྗེའི་ཡི་གེ་ཡང་འདི་སྐད་དུ་འབྱིན་ཏོ། །བདག་ཅག་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཕའོ། །བདག་ཅག་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་མའོ། །ཞེས་བྱ་བ་ནས། བདག་ཅག་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྟོན་པའོ། །ཞེས་བྱ་བའི་བར་དུའོ། །

大雄摄一切秘密大教王经云：舍利子，总指示者尽其所有现住十方世界之大觉者，并诸菩萨，亦皆永久奉行一切三时相续，于彼一切如来阿舍黎师之前，以诸供品正真供献，乃至前住于彼诸佛之刹，以彼刹中金刚语言文字悉发音声云：一切诸佛如来是我之父也，一切诸佛如来是我之母也，一切诸佛如来是我之师也。如是所谓圣教之略义也。

ཞེས་གསུངས་པའི་དོན་བསྡུས་པ་སྟེ་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་བཅུ་པ་ལས་ཀྱང་དེ་ལྟར་དུ་གསུངས་ཤིང་། ཟླ་བ་གྲགས་པ། ཙི་ལུ་པ། ཤཱནྟི་པ། དྲི་མེད་སྦས་པ་ལ་སོགས་པ་མཁས་གྲུབ་དུ་མས་ཀྱང་དེའི་འགྲེལ་པར་སྒྲ་སོར་བཞག་གི་བཤད་པ་མཛད་པ་དང་། ལྔ་བཅུ་བ་རྩོམ་པ་པོའི་བཞེད་པ་གཉིས་མཐུན་པར་སྣང་བས་འདིར་ནི་དེ་དག་གི་རྗེས་སུ་འབྲངས་པ་ཡིན་ཏེ། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམས་ཀྱང་སློབ་དཔོན་ལ་བསྙེན་བཀུར་བར་མཛད་ན་སློབ་མ་གཞན་རྣམས་ཀྱིས་ལྟ་ཅི་སྨོས་ཞེས་ཆེས་ཆེར་གུས་པར་བྱ་བའི་རྒྱུ་མཚན་དུ་སྦྱར་དགོས་པའི་ཕྱིར་རོ། །

依幻化网次第第十亦如此说。而且菩萨月称、新达巴、子洛巴、无垢音，诸善巧成就者，亦皆悉作如是等言解，建立彼之各所造论，与此五十颂著者意味相同，然有显明教义与如理随行之异也。总观如是等义，诸学子等，应于师前亲近尊重发起大大恭敬之胜因，合共随行，是最需要也。

དཔལ་དུས་ཀྱི་འཁོར་ལོའི་འགྲེལ་ཆེན་དུ་དབང་བསྐུར་མཆོག་ཅེས་པའི་ཚིགས་བཅད་འདི་ལ་དྲང་ངེས་ཀྱི་བཤད་པ་གཉིས་དང་། དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་དོན་གཞན་དུ་བཤད་

པ་མཛད་པ་ནི་འདི་གཉིས་གཞུང་གཅིག་ཡིན་ཡང་སྐབས་མི་གཅིག་སྟེ་འདིར་ནི་སྔར་བཤད་པ་ལྟར་ལས་དང་པོ་པའི་སློབ་མས་གང་ལ་དབང་བསྐུར་བ་ཞུས་པའི་སློབ་དཔོན་ལ་ཆེས་གུས་པའི་རྒྱུ་མཚན་དུ་སྦྱར་དགོས་པ་ལ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་བཤད་པ་གཞན་དུ་བྱས་ན་དེའི་རྒྱུ་མཚན་དུ་མི་རུང་བའི་ཕྱིར་རོ། །སྤྱིར་ནི་རྒྱུད་ཀྱི་རྡོ་རྗེའི་ཚིག་རེ་རེ་ལ་ཡང་བཤད་པ་མི་འདྲ་བ་དུ་མ་སྣང་བས་འགལ་བ་ཡང་མེད་དོ། །

复次，大雄时轮广解中，最胜灌顶句，分别了不了义之二说，与如来义相别说之所作，彼二宗部是一，而类有不同者。前说谓依学子最初于谁请求灌顶之阿舍黎前作大恭敬之因相合同随行为相需要，与如来义相别说所讲因相似不相同，然总依据密部金刚词句各各所说又复异点甚多，而察之又皆各不相违也。

མཚན་ཉིད་ཚང་བའི་བླ་མ་ལ་སངས་རྒྱས་རྣམས་ཀྱིས་འདུད་པ་མི་རིགས་པར་བཞེད་པ་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ་དོན་དམ་བསྙེན་པ་ལས། ཡོན་ཏན་ལྡན་པའི་སྲས་རྣམས་ལ་ནི་འཁོར་བ་འཇོམས། །རང་ལུས་ཚངས་པའི་འཇིག་རྟེན་གནས་ནི་ཀུན་ཏུ་སྟོན། དེ་ནི་བླ་མ་དཔལ་ཏེ་བླ་མ་དཔལ་གཞན་མིན། །དཔག་མེད་སངས་རྒྱས་ཀྱིས་ཀྱང་རྟག་ཏུ་དེ་ལ་མཆོད། །ཕྱོགས་བཞུགས་སངས་རྒྱས་སེམས་དཔས་རྟག་ཏུ་དེ་ལ་འདུད། ཅེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར་རོ། །

复次，或有性相完全之上师，而于诸佛如来未作恭敬供赞者，非是不明意义，由是从于胜义亲近故。故有颂云：

具足功德于诸弟子轮回伏
自身梵净寄此世间普导助
如是上师才能非余上师比
无量诸佛彼德悉能长时供
十方诸佛佛子彼复常礼足

མདོ་ཀུན་ལས་བཏུས་པ་ལས་ཀྱང་། ཀུན་དགའ་བོ་གལ་ཏེ་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཤིང་རྟའི་ནང་དུ་ཞུགས་ཏེ་འདོད་པའི་ཡོན་ཏན་ལྔས་རྩེ་དགའ་ཞིང་དགའ་མགུར་སྤྱོད་ལ་དེས་ཤིང་རྟ་འདྲེན་པ་གཞན་མེད་ན་ཀུན་དགའ་བོ་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་དེའི་ཤིང་རྟ་ནི་དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་དབུ་ལ་ཡང་བསྐུར་རོ། །ཞེས་རིན་པོ་ཆེའི་ཕུང་པོའི་མདོ་དྲངས་པ་དང་ཡང་རིགས་པ་མཚུངས་པ་ཡིན་នོ། །

又诸经集选云：阿难，彼菩萨乘最极趣入者，乐欲前之功德善根，

且欢喜能行，彼于大乘引导他无能及者。阿难，彼菩萨之乘者，亦由如来心所授与如是等云。彼大宝藏经之导示所明亦并相同也。

གཉིས་པ་གུས་པ་བསྒྲུབ་པའི་ཚུལ་ལ་གཉིས། བསྟེན་བཀུར་བྱ་བའི་ཚུལ་སྤྱིར་བསྟན་པ་དང་། དམིགས་ཀྱིས་བསལ་བའོ། །

（己三）第二，实修恭敬之法分二：（庚一）亲近尊重所作法式完全指示；（庚二）示明此中所缘之差别。

དང་པོ་ནི། མཆོག་ཏུ་དད་པས་དུས་གསུམ་དུ། །དཀྱིལ་འཁོར་མེ་ཏོག་བཅས་ཐལ་མོས། །སྟོན་པ་བླ་མ་བསྟེན་བཀུར་ཞིང་། །ཞབས་ལ་སྤྱི་བོས་ཕྱག་བྱའོ། །ཞེས་པ་སྟེ།

（庚一）释初：如本颂云：

应三时信诚　合掌以曼茶

花等供事师　接足头顶礼

སྔ་དྲོ་ལ་སོགས་པའི་དུས་གསུམ་དུ་རང་ལ་རྡོ་རྗེ་ཐེག་པའི་ལམ་སྟོན་པའི་བླ་མའི་ཞབས་ལ་སྤྱི་བོས་གཏུགས་པའི་ཕྱག་བྱ་བའི་སྒོ་ནས་བསྟེན་བཀུར་བྱའོ། །ཅི་ཕྱག་ཉི་ཚེའམ་སྙམ་ན། དཀྱིལ་འཁོར་ཏེ་མཎྜལ་མེ་ཏོག་གི་ཚོམ་བུ་བཀོད་པ་དང་བཅས་པ་འབུལ་བ་སྔོན་དུ་བཏང་ནས་ཐལ་མོ་སྦྱར་ཏེ་ཕྱག་བྱའོ། །འདིར་ཆག་འགྱུར་ལས། དཀྱིལ་འཁོར་མེ་ཏོག་ཐལ་སྦྱར་དང་། །ཞབས་ལ་སྤྱི་བོས་ཕྱག་འཚལ་བས། །སྟོན་པ་བླ་མ་བསྟེན་བཀུར་བྱ། ཞེས་འབྱུང་བ་ལྟར་ལེགས་སོ། །དེ་ཡང་མཆོག་ཏུ་དད་པ་སྟེ་དང་བའི་དད་པ་ཆེན་པོས་ཀུན་ནས་བསླངས་ཏེ་བྱའོ། །

如是云云，谓于晨夕等三时，向自金刚乘道导引上师之足下，以头接足作礼之门者，是亲近尊重法规之所应作也。此中仪式，若凡日夕等时作礼或观想之行者，以曼茶供或花一束呈献，或别余所有供品供献，献已，然后合掌作礼，如颂云：

金科妙花合掌献　头顶恭敬接足礼

亲近尊重导引师　如是出生一切善

复更具足殊胜信心，与最大信心，连系增进应当作也。

གཉིས་པ་ནི། རང་ཉིད་རབ་ཏུ་བྱུང་བ་ཡིན་པའི་ཚེ་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ཁྱིམ་པ་དང་རང་བསྙེན་པར་རྫོགས་པ་ཡིན་པའི་ཚེ་སློབ་དཔོན་རབ་ཏུ་བྱུང་ཡང་བསྙེན་པར་མ་རྫོགས་པ་བསླབ་པ་གཞོན་པའི་གསར་བུ་ཡིན་ན་སྤྱར་བཤད་པའི་བསྟེན་བཀུར་བྱའམ་སྙམ་ན།

（庚二）释二，示明此中所缘之差别者：

若其学子已具殊胜出离之时，而金刚上师尚属在家；或学子已得

具足戒时, 而阿舍黎仅具出家；或复教授虽同具具足戒, 而戒腊新少。如是等类，悉依前说尊重亲近之所作，或作观想也。

ཁྱིམ་པའམ་ནི་གསར་བུ་ལ། །འཇིག་རྟེན་སྨོད་པ་སྤང་བའི་ཕྱིར། །དམ་ཆོས་ལ་སོགས་མདུན་བདར་ཏེ། །བརྟུལ་ཞུགས་འཛིན་པས་བློས་ཕྱག་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

如本颂云:

师居家戒晚　避世诸疑谤
设经像于前　心理执金刚

རང་ཉིད་རབ་ཏུ་བྱུང་བ་དང་སློབ་དཔོན་ཁྱིམ་པ་ལ་སོགས་པ་ཡིན་པ་དེ་དག་ལ་སྤྱི་བོར་བཏུད་ལ་ཕྱག་བྱ་བ་ལ་སོགས་པའི་སྐབས་དང་འབྲེལ་བའི་ཚེ་དམ་ཆོས་གླེགས་བམ་དང་སོགས་ཀྱི་སྙམས་བསྡུས་པ་སྐུ་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་མདུན་དུ་བཞག་ནས་དངོས་སུ་དེ་དག་ལ་ལུས་ཀྱིས་ཕྱག་བྱ་ལ་བློས་བླ་མ་ལ་ཕྱག་བྱ་སྟེ། དེ་ཡང་དངོས་སུ་ལུས་ཀྱིས་ཕྱག་བྱས་ན་འཇིག་རྟེན་གྱིས་བསྟན་པ་སྨོད་པའི་དགག་བྱ་ཡོད་པའི་ཚེ་དེ་སྤང་བའི་ཕྱིར་ཡིན་གྱི་དགག་བྱ་མེད་ན་དེ་ལྟར་མི་བྱའོ། །བརྟུལ་ཞུགས་འཛིན་པ་ནི་འདིར་རབ་ཏུ་བྱུང་བའི་བརྟུལ་ཞུགས་དགེ་ཚུལ་ལ་སོགས་པའི་བསླབ་པའི་གཞི་འཛིན་པ་ལ་བྱའོ། །

如是云云，若其自居出家，师居在家等者，于顶呈接足诸类连作之时，以正法经卷合量身像安设于前，然后以身作礼是也。此又属于现身所作礼拜等，于世间有指责而作灭除之故，故如是作, 若其无者，则不须此也。以得灌顶誓者，于彼出家之沙弥等誓言学处之根本（无表色）应作取持之故也。

གལ་ཏེ་ཁྱིམ་པ་སོགས་ཀྱི་སློབ་དཔོན་ལ་ལུས་ཀྱིས་དངོས་སུ་ཕྱག་མི་བྱེད་པའི་ཚེ་བླ་མའི་བསྙེན་བཀུར་ཐམས་ཅད་མི་བྱའམ་སྙམ་ན།

若是白衣等之师，于彼现身不能作礼之时，对彼上师之亲近承事所作，摄于出家律仪之诸不应作者，或以观想作之。

གདན་བསྟབ་པ་དང་ལྡང་བ་དང་། །དོན་གྱི་བྱ་བ་སོགས་བསྙེན་བཀུར། །བརྟུལ་ཞུགས་ཅན་གྱིས་ཀུན་བྱ་སྟེ། །ཕྱག་དང་དམ་པ་མིན་ལས་སྤང་། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

如本颂云:

若坐当起迎　敬承事所作
于师凡所为　除礼拜非能

ཡན་ལག་ལྔས་ཕྱག་འཚལ་བ་དང་དམ་པ་མིན་པའི་ལས་རྐང་པ་བཀྲུ་བ་ལ་སོགས་པ་

སྤྱང་བ་སྟེ་དེ་དག་མ་གཏོགས་པའི་བསྙེན་བཀུར་ཀུན་བརྟུལ་ཞུགས་ཅན་གྱི་སློབ་མས་བྱའོ། །དེ་ཡང་གང་ཞེ་ན། བླ་མ་དེ་དག་ལ་རང་གི་གདན་བསྟབ་པ་དང་སྔོན་དུ་ལྡང་བ་དང་བླ་མའི་དོན་གྱི་བྱ་བ་དགོས་པ་སྒྲུབ་པའི་གྲོགས་དང་ནོར་འབུལ་བ་ལ་སོགས་པ་རྣམས་སོ། །

如是云者，谓五体投地之礼拜，及法所不许之业务，如下部洗浴等应除之。若此之外，别余一切亲近承事之事，弟子皆应作之。此复云何作耶？若自坐时上师来前，自应起迎；及师需要应当实作之事，或亲作，或托伴或供价委人等应作也。

འདིར་བདེ་མཆོག་སྟོད་འགྲེལ་དུ་ཁྱིམ་པ་དང་དགེ་ཚུལ་སློབ་དཔོན་ཡིན་ཡང་གདན་བསྟབ་པ་ལ་སོགས་པས་བསྙེན་བཀུར་བྱེད་ཀྱི་ཕྱག་འཚལ་བ་དང་རྐང་པ་བཀྲུ་བ་སོགས་ཀྱིས་བསྙེན་བཀུར་མི་བྱེད་དོ། །ཕྱག་མི་འཚལ་བ་ནི་ཆོས་བཤད་པའི་སྐབས་ལས་གཞན་དུ་ཡིན་པས་ཆོས་འཆད་པའི་ཚེ་ན་པོ་ཏི་ལ་སོགས་པ་མདུན་དུ་བཞག་སྟེ་ཕྱག་བྱ་བར་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་རྒྱུད་ལས་གསུངས་པར་བཤད་དོ། །

此中若摄上类殊胜安乐等事，虽对白衣及沙弥等师亦应作之，如推坐等恭敬承事是。若于礼拜及下部等恭敬承事等，则不应作也。不顶礼之说者，若是说法之类或余别种大部法事之分别传系等，而于现前应作敬礼，依教所说作世尊之相续想可也。

དྲི་མེད་འོད་དུ་ཡང་གཞུང་དེ་གཉིས་ཀྱི་བཤད་པ་དེ་ལྟར་དུ་མཛད་ལ་བདེ་མཆོག་སྟོད་འགྲེལ་ལས་དགེ་སློང་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པའི་བླ་མ་ལ་ནི་བསླབ་པ་གཞོན་ཡང་ཕྱག་ལ་སོགས་པའི་བསྙེན་བཀུར་ཐམས་ཅད་བྱ་བར་བཤད་དོ། །

复次，无垢光之宗部，于此二说之所作分别者，谓摄上类殊胜安乐之事业需要及拜等下部恭敬承事之一切所作，若是童幼之比丘，于一切上师悉应作也。

འདི་ལ་ཉན་ཐོས་སྡེ་པས་ཐེག་ཆེན་གྱི་སྡེ་སྣོད་ལས་རབ་ཏུ་བྱུང་བས་ཁྱིམ་ན་གནས་པ་འགའ་ཞིག་ལ་ཕྱག་བྱེད་པར་བཤད་པ་དང་། ཕྱག་བྱ་བའི་གནས་ནི་སྟོན་པ་དང་རང་ལས་བསླབ་པ་རྒན་པ་གཉིས་སུ་ངེས་པར་འདུལ་བ་ལས་བཤད་པ་གཉིས་འགལ་བས་ཐེག་ཆེན་བཀའ་མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་རྩོད་པའི་ལན་དུ་རབ་བྱུང་གིས་ཁྱིམ་པའི་བྱང་སེམས་ལ་ཕྱག་བྱེད་པའི་ཁུངས་ཀྱི་མདོ་མང་དུ་དྲངས་ནས་བརྒྱལ་ལན་གྱིས་གཏན་ལ་འབེབས་

པ་རྟོག་གེ་འབར་བར་བཤད་པས་སྤྱིར་དགེ་སློང་གིས་སློབ་དཔོན་ཁྱིམ་པ་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་ལྟ་བུ་ལ་ཕྱག་བྱ་མི་དགོས་པ་མ་ཡིན་མོད།

彼从于声闻部中之大乘部器出家在家住者，间或于礼拜能作之说也，能作礼拜住之教示，及由自学处年长之决定者，与律藏所说相违非实大乘之教训也。如是能作拜等论调之根源者，出于白衣菩萨之谈说，牵合极多之问辩决择，然纳以正理明因之辩，总凡比丘之于在家金刚阿舍黎师若于拜等不需之时，虽片刻亦不许。

འོན་ཀྱང་དེ་ལྟར་བྱེད་པ་དེ་ལ་བསྟན་པའི་རྩ་བ་འདུལ་བའི་བསླབ་ཁྲིམས་ལ་གནོད་པའི་དགག་བྱ་ཤས་ཆེ་བས་དེའི་མཐའ་འགེགས་སུ་ཕྱག་མི་བྱ་བར་གསུངས་པ་ཡིན་གྱི་ཡུལ་འགའ་ཞིག་ན་དགག་བྱ་དེ་གཏན་ལོག་འདུག་ན་ཡུལ་དེ་འདྲ་རྣམས་སུ་ཕྱག་བྱ་དགོས་པ་ཡིན་ནོ། །

虽然有于彼彼自能作者，以有害伤圣教之根本律仪遮止之恶作，应具大力阻止彼非理所作之教也。此是于彼境上遮止决择未明故，乃于彼相似之境误为有能作之需要也。

དགེ་སློང་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་ཡོད་བཞིན་དུ་ཁྱིམ་པ་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་བླ་མར་མི་བྱ་བར་དྲི་མེད་འོད་ལས་གསུངས་པ་ཡང་འདུལ་བ་ལ་ཆེས་ཆེར་གུས་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར་ཏེ་དེ་ལ་བརྟེན་ནས་བསྟན་པ་ཡུན་རིང་དུ་གནས་པར་བྱ་བར་དགོངས་པའོ། །ཚུལ་འདི་ལ་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ཆེན་པོ་ཁ་ཅིག་ན་རེ་ཁྱིམ་པ་དང་གསར་བུ་ནི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་མིན་པའི་གོང་རོལ་རྟོག་པའི་དུས་སུ་ཡིན་གྱི་གཞན་དུ་ན་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ལ་སངས་རྒྱས་རྣམས་ཀྱང་ཕྱག་འཚལ་བར་གོང་དུ་གསུངས་པ་དང་འགལ་ལོ་ཞེས་གསུངས་པ་ནི་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ། འདི་ནི་དགག་བྱ་ཆེ་བའི་ཚེ་གོང་མ་ལ་དམིགས་བསལ་གསུངས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་དང་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ལ་མི་སྦྱོར་ན་སྐབས་འཚོལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ། །

持密之比丘，于白衣金刚上师应不应拜等，依无垢光派之说与圣教比论，自然按律应作大大之恭敬。是故于彼依止长时依止者应思之。于此道理以金刚上师为重之又一说者，谓于白衣或新进之金刚上师之上，有深秘之别意。于彼不作金刚上师，作诸佛如来之礼者。是与上说相违，是不明白之说也。若有于彼遮止之恶作，及于上所说不能明显所缘，及于金刚上师无加行等者，皆属颠倒成就之类也。

གསུམ་པ་གུས་པའི་ཡུལ་དང་རྟེན་བརྟག་པ་ལ་གཉིས། ཕན་ཚུན་བརྟག་དགོས་པའི་རྒྱུ་

མཚན་དང་། བརྟགས་ནས་སྤང་བླང་བྱ་བའི་ཚུལ་ལོ། །

（己三）第三，恭敬之境根本考察之习练分二：（庚一）互相考察须要之原因；（庚二）考察应作弃取之理。

དང་པོ་ནི། ངོ་ན་དེ་ལྟར་གུས་པར་བྱ་བའི་ཡུལ་བླ་མ་དང་གུས་པར་བྱེད་པའི་སློབ་མ་གཉིས་ཀྱི་དཔོན་སློབ་ཀྱི་འབྲེལ་བ་དེ་མ་བརྟགས་པར་རམ་བརྟགས་ནས་བྱ་སྙམ་ན།

（庚一）初，

如是此下所作恭敬上师之境，及能作恭敬之弟子，俾其师弟二者胶固和结，故须考察或应作考察竟之想。

བླ་མ་དང་ནི་སློབ་མ་དག །མཚུངས་པར་དམ་ཚིག་ཉམས་འགྱུར་བས། །དཔའ་བོས་དང་པོར་སློབ་དཔོན་དང་། །སློབ་མའི་འབྲེལ་བ་བརྟག་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

如本颂云：

师及弟子等　先应同行处
彼此互观察　否皆越法罪

དཔའ་བོ་ནི་འདིར་རྡོ་རྗེ་ཐེག་པའི་བཀའ་དྲིན་ནོད་ས་དང་ནོད་པ་པོ་གཉིས་ཀ་ལ་བྱ་སྟེ་རྡོ་རྗེ་ཐེག་པའི་བཀའ་དྲིན་མ་མནོས་པའི་དང་པོར་ནོད་སས་ཀྱང་ནོད་པ་པོ་སྣོད་དུ་རུང་མི་རུང་བརྟག་ལ། ནོད་པ་པོས་ཀྱང་ནོད་ས་དེ་མཚན་ཉིད་དང་ལྡན་མི་ལྡན་བརྟགས་པའི་སྒོ་ནས་ཕན་ཚུན་དུ་འབྲེལ་བ་བྱ་བར་འོས་མི་འོས་བརྟག་པར་བྱ་སྟེ། འདི་ལྟར་མ་བརྟགས་པར་གང་རུང་རུང་དང་འབྲེལ་བ་བྱས་ན། སྣོད་མིན་ལ་གསང་བ་བསྟན་པས་བླ་མ་དམ་ཚིག་ཉམས་པར་འགྱུར་ལ་

如是云云者，此大雄金刚乘师殊恩调泥，及采取泥质之性，二者之所应作也。金刚乘殊恩之母，即最初调泥者，应观察彼所取泥质是否于造作相应，彼取泥土之弟子，复应观此调泥之陶师，调泥法则之性相具不具等之门，乃至正当适宜与否之考察必须者。若不观察恰恰相应，并后结合之所作等，设于彼非密器之人教授胜法，则此师之戒体坏失不得成就。

སློབ་མས་ཀྱང་དམ་ཚིག་བླངས་པ་རྣམས་བསྲུང་བར་མི་ནུས་པས་ཉམས་པར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ། དེས་ན་གཉིས་ཀ་མཚུངས་པར་དམ་ཚིག་ཉམས་པར་འགྱུར་བས་བརྟག་དགོས་ལ་བརྟགས་པའི་ཚེ་སྣོད་དང་མི་ལྡན་པར་མཐོང་ན་གསང་བའི་ཆོས་མི་བཤད་དེ། བཤད་རྒྱུད་རྡོ་རྗེ་ཕྲེང་བ་ལས། ཇི་ལྟར་སེང་གེའི་འོ་མ་ནི། །ས་ཡི་སྣོད་དུ་གཞག་མི་བྱ།

།དེ་བཞིན་རྣལ་འབྱོར་ཆེན་པོའི་རྒྱུད། །སྣོད་མིན་རྣམས་ལ་སྦྱིན་མི་བྱ། །ཞེས་སོ། །མ་བརྟགས་པར་གང་རུང་རུང་ལ་དབང་བསྐུར་བ་ཉེས་དམིགས་ཆེ་བར་གཟིགས་ནས་རྒྱུད་དེ་ལས། ལོ་ནི་བཅུ་གཉིས་བར་དུ་བརྟག །ཅེས་ཕྱུར་པོར་སྣོད་མ་ཤེས་ན་ཡུན་རིང་པོར་བརྟག་པར་གསུངས་སོ། །

而彼弟子须受得戒而不能守护，仍还成就败失。是故此中作论，若缺观察必致互失三昧耶戒，成就越法之罪，是为必当互作观审之原理也。若观察之时，而有器等不全之发见者,当如何作？密摄中未说，然依金刚曼承传之说者，有颂云：

若凡狮子乳　土器不可盛
大瑜伽承继　非器不得施

如是云者，若不观察恰恰相应，草草结合，灌顶无益而反取罪，故于所缘时限不防久大，其中往昔有作十二年观察之经历者，以于器不能迅作了知，故须甚长时限之察考也云。

གཉིས་པ་ལ་གཉིས། སྤང་བྱའི་མཚན་ཉིད་དང་། བསྟེན་བྱའི་མཚན་ཉིད་དོ། །

（庚二）次，观察弃取所作之法分二:（辛一）应弃舍相之类;（辛二）应依止德相之类。

而欲悉此上师适不适合需要之观察者，若具此下所说之相是不适合之类也。

དང་པོ་ནི། གལ་ཏེ་བླ་མར་འོས་མི་འོས་བརྟག་དགོས་ན་མི་འོས་པ་དེ་ཇི་འདྲ་བ་ཞིག་ཡིན་སྙམ་ན། བློ་ལྡན་སློབ་མས་བླ་མར་ནི། །སྙིང་རྗེ་མེད་ཅིང་ཁྲོ་ལ་གདུག །ཁེངས་ཤིང་ཆགས་ལ་མ་བསྡམས་དང་། །སྒྱུ་དང་བཅས་པ་མི་བྱའོ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（辛一）其初，如本颂云:

弟子以慧择　忿恚不具悲
贪傲无防护　谄曲等非有

བློ་ལྡན་ཏེ་ཤེས་རབ་ཅན་གྱི་སློབ་མས་བླ་མར་མི་བྱའོ། །གང་ལ་བླ་མར་མི་བྱ་ཞེ་ན། སྙིང་རྗེ་མེད་པ་ནས་སྒྱུ་མས་པའི་བར་གྱི་སྐྱོན་དང་བཅས་པ་དེའོ། །

如是云者，其初具慧学子，以般若现前之智，观择上师之非所应者。云何是上师之非所应者？谓缺悲心乃至有谄曲等之过失也。

དེ་ལ་སྙིང་རྗེ་མེད་པ་ནི་སེམས་ཅན་རྣམས་སྡུག་བསྔལ་རྒྱུ་བཅས་ལས་བསྒྲལ་བར་འདོད་པ་མེད་པ་ཡིན་པས་ཐེག་པ་མཆོག་གི་བཤེས་གཉེན་དུ་མི་འོས་སོ། ། ཁྲོ་བ་ནི་ཞེ་སྡང་ཤིན་ཏུ་ཤས་ཆེ་བའོ། །གདུག་པ་ནི་ལུས་ངག་གིས་གཞན་ལ་གནོད་པ་བྱེད་པ་ལ་

དགའ་བའམ་ཁོན་འཛིན་དམ་པའོ། །ཁེངས་པ་ནི་ང་རྒྱལ་ཤས་ཆེ་བའོ། །ཆགས་པ་ནི་ཡོ་བྱད་ལ་ཀུན་འཛིན་དམ་པའོ། །མ་བསྡམས་པ་ནི་བསླབ་པའི་གཞི་རྣམས་ལ་སྒོ་གསུམ་ཕྱོད་པར་འཇུག་པའོ། །སྤྱོམས་པ་ནི་རང་གི་ཡོན་ཏན་ཅུང་ཟད་ཙམ་ཡང་གཞན་ལ་ངོམ་པའོ། །

彼悲心缺失者，于诸众生所有之苦及彼苦因，乏解脱之欲乐，是与殊胜乘之善知识不相适合之相。忿恚者，多是最极嗔恨之相，于他被调伏者之身口能作损害，憎爱之执持力最甚也。贪者，于一切众物执持最极坚牢也。傲者，我慢特具增上，不入根本学处（戒定慧），易趣三门险怒之流也。谄曲夸张等者，若自须小功德而对他作种种满足状也。

གཞན་ཡང་རྡོ་རྗེ་མཁའ་འགྲོའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་སོ་གཉིས་པ་ལས། གང་ཡང་ཁྲོ་དང་སྒྱུ་ཅན་དང་། །ངག་ནི་ཤིན་ཏུ་རྩུབ་པ་དང་། །ཡོན་ཏན་དག་གིས་ཚིག་ཤེས་པ། །དེ་ནི་བླ་མར་བསྟེན་མི་བྱ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

别部金刚乘善巧修行次第于此之分别又二颂云：

若凡忿怒具奸滑　语言崎岖善辱人
颂自功德如仪轨　如是上师勿亲近

གཉིས་པ་ནི། འོ་ན་བསྟེན་པར་བྱ་བའི་བླ་མ་དེ་ཇི་འདྲ་བ་ཞིག་ཅེ་ན། བརྟན་ཞིང་དུལ་ལ་བློ་གྲོས་ལྡན། །བཟོད་ལྡན་དྲང་ལ་གཡོ་སྒྱུ་མེད། །སྔགས་དང་རྒྱུད་ཀྱི་སྦྱོར་བ་ཤེས། །སྙིང་བརྩེར་ལྡན་ཞིང་བསྟན་བཅོས་མཁས། །དེ་ཉིད་བཅུ་ནི་ཡོངས་སུ་ཤེས། །དཀྱིལ་འཁོར་འབྲི་བའི་ལས་ལ་མཁས། །སྔགས་བཤད་པ་ཡི་སྦྱོར་བ་ཤེས། །རབ་ཏུ་དང་ཞིང་དབང་པོ་དུལ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

（辛二）其二，应依止之上师所具德相之类者，如本颂云：

住调伏具慧　忍直不掉诳
悉传咒加行　悲心善论议
全知十真如　善巧曼荼业
解秘密加行　诸根皆调静

如是云云。

དེ་ལ་བརྟན་པ་ནི་ལུས་བསྡམས་པ་དང་། དུལ་བ་ནི་ངག་བསྡམས་པ་དང་།

住者，属于身德。调伏者，属于语德。

བློ་གྲོས་ལྡན་ནས་སྒྱུ་མེད་པའི་བར་གྱིས་ནི་ཡིད་བསྡམས་པ་བསྟན་པར་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་

འགྲེལ་པར་སློབ་དཔོན་ཀུན་དགའ་སྙིང་པོས་བཤད་དེ། བློ་གྲོས་དང་ལྡན་པ་ནི་ཤེས་རབ་ཆེ་བའོ། །

具慧者，不虚滑等，属于意德。参考幻化网之解，谓属于彼阿舍黎之喜乐心也，以具足智慧得般若解脱故。

བཟོད་པ་ནི་གནོད་བྱེད་དང་དཀའ་སྤྱད་དང་ཆོས་ཟབ་མོ་ལ་བཟོད་པ་སྟེ་དེ་དང་ལྡན་པའོ།།

忍者，于诸患害困厄能作克制，及甚深法忍具足也。

དྲང་བ་ནི་སེམས་ཅན་ལ་ལྷག་པའི་བསམ་པས་གནས་པའོ། །

直者，正直心住，于诸有情意不偏向也。

གཡོ་དང་སྒྱུ་ནི་རྙེད་བཀུར་ལ་ཆགས་པའི་དབང་གིས་བྱུང་ཞིང་འདོད་ཆགས་དང་གཏི་མུག་གང་རུང་གི་ཆར་གཏོགས་པར་འདྲ་བ་ལ་རང་གི་ཉེས་པ་ཐབས་ཀྱིས་མི་མངོན་པར་བྱེད་པ་དང་ཡོན་ཏན་མེད་བཞིན་དུ་ཡོད་པ་ལྟར་སྟོན་པ་སྟེ་དེ་མེད་པའོ། །

不掉者，于诸名利食行自在发生，或欲贪愚昧等惑，随一相应属类，如雨之过失，方便而未现行能作者也。无诳者，无功德而作有功德之显示等无也。

སྔགས་དང་རྒྱུད་ཀྱི་སྦྱོར་བ་ཤེས་ཞེས་པ་ལ་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་འགྲེལ་པར་གསང་སྔགས་རྒྱུད་ཀྱི་སྦྱོར་བ་ཤེས། ཞེས་བརྗོད་ནས་སྔགས་དང་སྔན་གྱི་སྦྱོར་བས་བགེགས་ཟློག་ནུས་པ་ལ་ཀུན་སྙིང་གིས་བཤད་དོ། །རྡོ་རྗེ་མཁའ་འགྲོའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་སོ་གཉིས་པའི་སྔགས་དང་རྒྱུད་ཀྱི་སྦྱོར་བ་ཤེས། ཞེས་པའི་འགྲེལ་བར་ཟླ་བ་ཧྲ་དྲས་སྔགས་ནི་རྐང་པ་བརྒྱད་པ་ལ་སོགས་པའོ། །རྒྱུད་ནི་སྔན་རྣམས་སོ། །སྦྱོར་བ་ནི་བྱ་བའོ། །ཤེས་པ་ནི་མཁས་པའོ། །ཞེས་སྔགས་དང་རྫས་ཀྱིས་རང་རང་གི་བྱ་བ་ཞི་སོགས་སྒྲུབ་པ་ཤེས་པ་ལ་བཤད་དོ། །

悉传咒加行者，如幻化网之解释，谓传讲咒义之利益功能，及加行之障难排除回返一切，能为勇敢之说明等。金刚空行之次第分别者，谓了知密咒及承传并加行也。札叭巴杂咒义之足等八种也。承传者，明其中之功德利益等类也。加行者，作法也。了知者，方便善巧之谓也。所谓于咒，及种种随行之所作息灾等，乃至成就智能解说也。

སྙིང་བརྩེར་ལྡན་པ་ནི་སེམས་ཅན་ལ་སྡུག་བསྔལ་དང་བྲལ་བར་འདོད་པའི་བརྩེ་བ་ཆེ་

བའོ། །

悲心者，于诸有情之苦，及脱离彼苦，能作广大锐利之欲行也。

བསྟན་བཅོས་ལ་མཁས་པ་ནི་རྡོ་རྗེ་གུར་ལས། རིག་པའི་གནས་རྣམས་ཀུན་ལ་མཁས། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་ནང་རིག་པ་སྡེ་སྣོད་གསུམ་ཤེས་པ་ལ་སོགས་པའོ། །

善论议者，依金刚幕说，谓于诸明了辨至虚之方便善巧。此中所云者，谓内明部之三乘器等智是也。

དེ་ཉིད་བཅུ་ནི་རྣལ་འབྱོར་བླ་མེད་ཀྱི་རྒྱུད་རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་ལེའུ་ཐ་མ་ལས། ཕྱིར་ཟློག་གཉིས་ཀྱི་ཆོ་ག་དང་། །གསང་དང་ཤེས་རབ་ཡེ་ཤེས་དང་། །ཁ་སྦྱོར་འབྱེད་པའི་ཆོ་ག་དང་། །གཏོར་མ་རྡོ་རྗེའི་བཟླས་པ་དང་། །དྲག་ཤུལ་སྒྲུབ་པའི་ཆོ་ག་དང་། །རབ་ཏུ་གནས་དང་དཀྱིལ་འཁོར་སྒྲུབ། །གསང་བའི་དེ་ཉིད་བཅུ་ཡིན་ནོ། །དཀྱིལ་འཁོར་ཏིང་འཛིན་ཕྱག་རྒྱ་དང་། །སྟངས་སྟབས་འདུག་སྟངས་བཟླས་བརྗོད་དང་། །སྦྱིན་སྲེག་མཆོད་པ་ལས་སྦྱོར་དང་། །སླར་སྡུད་པ་ཡི་རྣམ་པ་ནི། །ཕྱི་ཡི་དེ་ཉིད་བཅུ་ཡིན་ནོ། །ཞེས་གསང་བ་སྡེ་ནང་གི་དེ་ཉིད་བཅུ་དང་ཕྱིའི་དེ་ཉིད་བཅུ་གསུངས་སོ། །དེ་ལ་ཕྱིར་ཟློག་པ་གཉིས་ནི་ཁྲོ་བོ་བཅུ་ལྟ་བུ་ལ་བསྒོམས་ནས་ཕྱིར་ཟློག་པ་དང་བྲིས་ནས་འདོགས་པ་སོགས་བྱས་པས་ཕྱིར་བཟློག་པའོ། །

十真如者，依无上瑜伽承传部之金刚心庄严品后颂云：

面外面内二种仪　秘密般若二灌顶
口命分别加行仪　金刚施食念诵等
威猛怖畏成就法　请入曼茶诸成就
秘密如性十种是　　　（以上属内）
曼茶、三昧、诸手印　立姿坐势（四种）讽颂等
燔薪供食加行类　吉祥圆满完结行
外真如性复十种

此所谓秘密部，内真如性十，及外真如性十之教也。此面内外之二者，如十忿怒之修行面外面内等，及诸造画形像安立之属等，及所作之正返等是也。

གསང་བ་དང་ཤེས་རབ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་དབང་བསྐུར་བ་གཉིས་ལས་མ་གསུངས་ཀྱང་གསང་དབང་བུམ་དབང་ཐོབ་པ་ལ་བསྐུར་བས་དེས་བུམ་དབང་མཆོན་ལ་གསུམ་པས་བཞི་པ་མཆོན་པས་དེ་དེར་བསྡུ་སྟེ། དེ་ཁོན་ཉིད་བཅུ་པ་ལས་དབང་བཞི་ཀ་གསུངས་སོ། །

秘密及般若智慧之二灌顶者，谓于明母道理之讲明，及于秘密灌顶与宝瓶灌顶获得之允许，及于此宝瓶灌顶相三种或四种各各所摄等类是也。（以上属于说十真如性灌顶业之四种也）

ཁ་སྦྱོར་དབྱེ་བ་ནི་དགྲ་བོ་སྲུང་མ་དང་ཐྲལ་ནས་མངོན་སྤྱོད་བྱེད་པའོ། །

口命加行之分别者，谓于仇怨等之拒止摧灭，使命守护等，于观在实行能作也。

གཏོར་མ་ནི་ཕྱོགས་སྐྱོང་བཅོ་ལྔའི་གཏོར་མ་ལྟ་བུའོ། །

金刚施食者，如于护方神等十五尊之施供类等是也。

རྡོ་རྗེའི་བཟླས་པ་ནི་ཡིད་དང་ངག་གི་རྡོ་རྗེའི་བཟླས་པ་སྟེ་གཞན་ཡང་སྔགས་རྣམས་སྤེལ་ནས་བཟླས་ལུགས་མང་དུ་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་བཅུ་པ་ལས་བཤད་དོ། །

金刚念诵者，意与咒和修之金刚念诵法又是也。别余诸咒，增加念诵之仪，更复多种出于十如性广说之所说也。

དྲག་ཤུལ་སྒྲུབ་པ་ནི་དབང་ཐོབ་ཅིང་དམ་ཚིག་དང་སྡོམ་པ་དང་ལྡན་པས་སྒྲུབ་ཐབས་ནས་འབྱུང་བ་བཞིན་ཟླ་བ་བཅོ་བརྒྱད་ལ་སོགས་པར་བསྒྲུབས་ཀྱང་མ་གྲུབ་ན་ལྷ་ལ་དྲག་པོའི་སྦྱོར་བས་ཕུར་བུས་འདེབས་པའོ། །

威猛成就者得正灌顶，且于誓言及戒律等成就之方便具足，乃至经十八月等出生成就。若不得成就者，于天等作猛烈之加行，以刚橛等供养之类是也。

རབ་གནས་ནི་གོ་བར་ཟད་ལ་དཀྱིལ་འཁོར་བསྒྲུབ་པ་ནི་མདུན་བསྐྱེད་ཀྱི་དཀྱིལ་འཁོར་བསྒྲུབ་པ་དང་། དེ་ལ་མཆོད་ཅིང་བསྟོད་པ་དང་དེར་ཞུགས་ནས་དབང་ལེན་ཅིང་རྗེས་སུ་གནང་བ་ནོད་པའོ། །རྒྱས་པར་ནི་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་བཅུ་པ་ལས་ཤེས་པར་བྱའོ། །ཕྱིའི་དེ་ཉིད་བཅུའི་དཀྱིལ་འཁོར་ནི་གཟུགས་ཅན་དང་གཟུགས་ཅན་མ་ཡིན་པའི་དཀྱིལ་འཁོར་རོ། །

奉请入住曼茶拿等者，谓于一切完全设备之曼茶拿作成就法，从现前发起曼茶修行，及于此中作施等供赞，乃至进入求取灌顶，而且随即授受等是也。此内十种之略释也。广者如十如性之广解所出也应知。复次，外曼茶之十如性云何？曼茶者，具色不色之曼茶拿是也。

ཏིང་ངེ་འཛིན་ནི་ལྷའི་རྣལ་འབྱོར་ཏེ་དང་པོ་སྦྱོར་བ་སོགས་སོ། །

三昧者，谓如圣身瑜伽最初加行等是也。

ཕྱག་རྒྱ་ནི་ལྷ་ལ་རྒྱས་འདེབས་པའི་ཕྱག་རྒྱ་སོགས་སོ། །སྟངས་སྟབས་དང་འདུག་སྟངས་དང་ལས་ལ་སྦྱོར་བ་དང་སྐར་བསྒྲུ་བ་བཞི་ནི་རིམ་པ་ལྟར་གཡས་བརྐྱང་ལ་

སོགས་པ་དང་རྡོ་རྗེ་སྐྱིལ་ཀྲུང་ལ་སོགས་པ་དང་།　བསྲུང་ཞིང་སྤྱན་དྲང་བ་སོགས་དང་མཆོད་བསྟོད་སོགས་སྔོན་དུ་འགྲོ་བས་གཤེགས་སུ་གསོལ་བ་ལ་སློབ་དཔོན་རང་ཞི་བཤེས་གཉེན་གྱིས་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་འགྲེལ་པར་བཤད་ལ། ཀུན་སྙིང་གིས་ལས་ལ་སྦྱོར་བ་ཞི་སོགས་ཀྱི་ལས་ལ་སྦྱོར་བ་ལ་བཤད་ཅིང་གཞན་གསུམ་དོན་འདྲའོ། །

手印者，广大乐之手印等是也。立姿、坐势、作业加行、与完结等四种。如次作释，所谓右蹉左伸等，金刚跏趺等，护持迎请等，来临供赞等；乃至为先逝有情，摄请入于师等净土，善知识幻化网，恳求呈白，一切根本业之加行，息增怀伏业之加行种种是也。

བརླས་བརྗོད་སོགས་ལྷག་མ་གསུམ་ནི་གོ་སླའོ། །

如是七种别余之讽颂等，末后三种易知不赘。

སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་ཐ་མར་དེ་ཉིད་བཅུ་གསུངས་པ་ཡང་བཅུ་ཚན་ཕྱི་མ་དང་འདྲའོ། །དེ་ལྟར་ན་རྒྱུད་སྡེ་འོག་མའི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ཡིན་ན་བཅུ་ཚན་འོག་མ་དང་། བླ་མེད་ཀྱི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་གྱིས་ནི་བཅུ་ཚན་དང་པོའི་དེ་ཉིད་བཅུ་ལེགས་པར་ཤེས་དགོས་སོ། །

复次，若是依承传部之下三部密之金刚师决择者，以后次之十相；若依无上部之金刚上师决择者，以前次之十相为是。应当知之。

དཀྱིལ་འཁོར་འདྲི་བའི་ལས་ལ་མཁས་པ་ནི་ཐིག་གིས་བྲི་བ་དང་ཚོན་གྱིས་བྲི་བ་ལ་སོགས་པའི་བྱ་བ་ལ་མཁས་པའོ། །དེ་དག་ནི་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བ་ལས། བརྟན་ཞིང་དུལ་ལ་བློ་གྲོས་ལྡན། །བཟོད་ལྡན་དྲང་ཞིང་གཡོ་སྒྱུ་མེད། །གསང་སྔགས་རྒྱུད་ཀྱི་སྦྱོར་ཤེས་པས། །དཀྱིལ་འཁོར་བྲི་བའི་ལས་བྱེའོ། །དེ་ཉིད་བཅུ་ནི་ཡོངས་ཤེས་ཤིང་། །སེམས་ཅན་ཀུན་ལ་མི་འཇིགས་སྦྱིན། །ཐེག་པ་ཆེ་ལ་རྟག་དགའ་བ། །དེ་ནི་སློབ་དཔོན་ཡིན་པར་གསུངས། །ཞེས་བཤད་པ་བསྡུས་པའོ།　།སྔགས་བཤད་པ་ཡི་སྦྱོར་བ་ཤེས།　།ཞེས་པ་ལ་ཆག་འགྱུར་དུ། སྔགས་འཆད་མཁས་པའི་སློབ་དཔོན་ནི། །ཞེས་འབྱུང་བ་ལྟར་བདེ་སྟེ་གཞན་ལ་སྔགས་ཀྱི་ལམ་འཆད་པ་ལ་མཁས་པའོ། །རབ་ཏུ་དང་བ་ནི། ཐེག་པ་ཆེ་ལ་རྟག་དགའ་བ། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་སྤྱི་དང་ཁྱད་པར་དུ་སྔགས་ཀྱི་ཐེག་པ་ལ་རབ་ཏུ་གུས་པའི་དང་བ་བརྟན་པའོ།　　།དབང་པོ་དུལ་བ་ནི་དྲན་ཤེས་ཀྱིས་དབང་པོའི་སྒོ

བསྡམས་པས་ལོག་པའི་ཡུལ་ལ་གཡེང་བ་ཆར་བཅད་པའོ། །དེ་དག་གི་དོན་མདོར་བསྡུ་ན་སྙིང་རྗེ་ཆེ་བ། །ཐེག་ཆེན་ལ་མི་ཕྱེད་པའི་དད་པ་བརྟན་པ། ཐེག་པ་ཐུན་མོང་བ་དང་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་བསྟན་བཅོས་ལེགས་པར་ཤེས་པ། གདུལ་བྱ་འཁྲིད་པའི་རིམ་པ་ལ་ཤིན་ཏུ་མཁས་པ། སྒོ་གསུམ་གྱི་ཉེས་སྤྱོད་བསྡམས་པས་དབང་པོ་དུལ་བ་སྟེ་ཆོས་ལྔ་དང་ལྡན་པ་ཞིག་བློ་དང་ལྡན་པའི་སློབ་མས་བླ་མར་བྱའོ། །

善巧曼茶业者，谓于绘昼造作曼茶拿之轮围楷模等，乃至圆线方度等之著笔，及颜色之运施，种种所作之方便善巧是也。

解秘密加行者，谓于手印等，及所作艺术之次第善巧之成就也。

又秘密道善巧之舍黎师分别者，所谓如所出生诸乐之类分别善巧及于他之密乘道分别善巧，于大乘道恒常欢喜，如大乘道所说而行，于密乘道具足十分纯洁之信仰，及殊胜之恒心，是所谓优善纯振坚固之师是也。

根调寂者，时存念知于根门之颠倒、盖、缠、计较渴热、诸境之动摇等，能作断除是也。

复次，如是等义之略摄者，谓具大悲心于大乘之信心坚固决不转变，于共乘及不共之论议善知，于调伏所作次第引导最极善巧，三门之罪行缠犯以根本律仪部五法等具足消除之智慧完全，凡诸学者亦皆应如是修学也。

（正解师德之相竟）

别者，依幻化网之所出者，颂云：

住调伏具慧　有忍不掉动
悉传咒加行　绘昼曼茶业
全知十真如　有情无畏施
常爱乐大乘　上师教如是

是谓略说。

རྡོ་རྗེ་གུར་གྱི་ལེའུ་བརྒྱད་པ་ལས་ཀྱང་། རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་མཚན་ལྡན་ཉིད། །དེ་ཡིས་ཉེ་བར་བསྟན་པའི་སྔགས། །སྒྲུབ་པ་པོ་ལ་འགྲུབ་པོ་ཀྱི། །བརྟན་ཞིང་ཟབ་མོའི་ཆོས་ལྡན་དང་། །རིག་པའི་གནས་རྣམས་ཀུན་ལ་མཁས། །སྦྱིན་སྲེག་དཀྱིལ་འཁོར་སྔགས་ཤེས་ཤིང་། །རབ་གནས་གཏོར་མའི་ཕ་རོལ་སོན། །དེ་ཉིད་བཅུ་པོ་རྣམ་པར་རིག །ཉན་ཐོས་སྤྱོད་པ་སྤྱོང་བྱེད་ཅིང་། །སྔགས་ཀྱི་ཐེག་པའི་རིམ་པར་གྱུར། །གཟུགས་ལྡན་མཐོང་ན་དགའ་བ་དང་། །དཀྱིལ་འཁོར་འདྲི་མཁས་བཟླས་པར་ལྡན། །ཚ་བའི་ལྷུང་བ་རབ་

འཇོམས་ཤིང་། །སྔགས་དང་རྒྱུད་ཀྱི་རབ་སྦྱོར་གྱིས། །འཇིག་རྟེན་རྣམས་ལ་བདེ་སྟེར་བ། །དེ་འདྲའི་བླ་མ་དངོས་བྱས་ནས། །གང་གིས་ཀྱང་ནི་སྨད་མི་བྱ། །ཞེས་རྒྱས་པར་གསུངས་ཏེ་ཁྱད་པར་དུ་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ལ་རྩ་བའི་ལྟུང་བ་དང་མི་ལྡན་པ་དགོས་པར་འདི་དང་སྡོམ་པ་འབྱུང་བ་ལས་གསུངས་པ་ནི་མེད་མི་རུང་ཡིན་པས་སྔར་བཤད་པའི་སྒོ་གསུམ་གྱི་ཉེས་སྤྱོད་བསྡམས་པའི་གཙོ་བོར་གཟུང་ངོ་། །

而金刚幕第八品中颂云：“金刚上师具性相”

即此就近（顺便）指示密　若修行人成就者

刚毅甚深法具能　于诸明处悉善巧

燔际曼荼解密行　圣住供施彼岸竟

十如性相完全知　于声闻行能守护

悉密乘道知次第　色相具足见者悦

绘造曼荼讽诵精　根本堕虚能降伏

秘密传继善加行　增益世间诸安乐

如是堪作胜上师　任何不可作轻毁

如是等所谓广说者也。其中与上文差别者，所谓金刚阿舍黎之根本堕处等不具需要，此等戒条出生之说非不相应，然已于前说三门罪行缠犯伏灭之主要文中摄竟。

ཉན་ཐོས་སྤྱོད་པ་སྐྱོང་བར་བྱེད་པ་ནི་བཤད་རྒྱུད་རྡོ་རྗེ་ཕྲེང་བ་ལས་སློབ་དཔོན་གྱི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་སྐབས་སུ་ཕྱི་རུ་སོ་སོར་ཐར་པ་སྤྱོད་ཅིང་ནང་དུ་འདུས་པའི་དོན་ལ་དགའ་བར་གསུངས་པ་དང་དོན་གཅིག་པས་སོ་སོར་ཐར་པའི་སྡོམ་པ་དང་ལྡན་པ་སྟེ་དེ་ཡང་དགེ་སློང་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་མཆོག་དང་དགེ་ཚུལ་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་འབྲིང་དང་རབ་བྱུང་གི་སྡོམ་པ་དང་མི་ལྡན་པའི་སྔགས་ཀྱི་སྡོམ་ལྡན་ཁྱིམ་པ་ནི་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པའི་སློབ་དཔོན་ཐ་མའོ། །

于声闻行能作守护者，复依承传部金刚鬘说，谓舍黎师之性相具足者，又以比丘之金刚执最为殊胜，其次则沙弥之金刚执，唯具出家或未具出家而具足密戒之在家金刚执师等最后也。

དེ་ལྟར་ཡང་དཔལ་དུས་ཀྱི་འཁོར་ལོའི་དབང་གི་ལེ་ཙུའི་འགྲེལ་པར་དྲངས་པ་ལས། དེ་ཉིད་བཅུ་ནི་ཡོངས་ཤེས་པ། །གསུམ་ལས་དགེ་སློང་མཆོག་ཡིན་འབྲིང་། །དགེ་ཚུལ་ཞེས་བྱ་དེ་དག་ལས། །ཁྱིམ་ན་གནས་པ་ཐ་མའོ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །འདིས་ནི་ལེགས་

པར་གསུངས་པའི་ཆོས་འདུལ་བའི་བསླབ་པ་ལ་ཚུལ་བཞིན་དུ་སློབ་པའི་སྔགས་ཀྱི་སྡོམ་ལྡན་དགེ་སློང་ནི་སྔགས་སྒྲུབ་པའི་ལམ་གྱི་རྟེན་མཆོག་ཏུ་གསུངས་པས་སོ་སོར་ཐར་པ་གང་ཡིན་ཐེག་དམན་གྱི་ཡིན་པར་བཟུང་ནས་གསང་སྔགས་དང་ཆེས་མི་མཐུན་པར་འདོད་པ་ནི་རྒྱལ་བའི་གསུང་རབ་སྤྱིའི་རྣམ་གཞག་མ་ཆགས་པ་ཡིན་པར་ཤེས་པར་བྱའོ། །མཚན་ཉིད་དུ་གསུངས་པའི་ཆོས་རྣམས་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་མ་རྙེད་ན་ཇི་ལྟར་བྱ་བ་ནི་དཔལ་དོན་དམ་པའི་བསྙེན་པ་ལས། རྩོད་ལྡན་དབང་གིས་བླ་མ་སྐྱོན་དང་ཡོན་ཏན་འདྲེས། །རྣམ་པ་ཀུན་ཏུ་སྡིག་པ་མེད་པ་ཡོད་མ་ཡིན། །གང་ཞིག་ཡོན་ཏན་ལྷག་པ་ཡང་ནི་ལེགས་དཔྱད་ནས། །བུ་རྣམས་ཀྱིས་ནི་དེ་ལ་བརྟེན་པར་འགྱུར་བའོ། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་མཚན་ཉིད་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་མ་རྙེད་ན་ཡོན་ཏན་ཤས་ཆེ་བ་ལ་བརྟེན་པར་བྱའོ། །རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ནི་དངོས་གྲུབ་ཀྱི་རྩ་བ་ཡིན་པས་རྒྱུད་སྡེ་དུ་མ་ནས་མཚན་ཉིད་མང་དུ་གསུངས་པས་མཚན་ཉིད་ཀྱི་ཆོས་རྣམས་ཤེས་པར་བྱས་ལ་སློབ་མ་བསྟེན་པར་འདོད་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཡོན་ཏན་དེ་དག་དང་ལྡན་པ་ལ་འབད་ཅིང་བླ་མ་བསྟེན་འདོད་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་དེ་འདྲ་བ་འཚོལ་བ་ལ་འབད་ལ་མ་རྙེད་ནའང་དེ་འདྲ་བའི་མཚན་ཉིད་ཅན་གྱིས་རྗེས་སུ་འཛིན་པའི་རྒྱུར་ཚོགས་གསོག་པ་དང་སྨོན་ལམ་ལ་བརྩོན་དགོས་པས་བླ་མའི་མཚན་ཉིད་དེ་དག་ཤེས་པར་བྱ་བ་ནི་ཤིན་ཏུ་གལ་ཆེའོ། །

更依圣时轮灌顶品疏解，颂云：

全知十真如　三业比丘胜
沙弥属中品　白衣最为后

如是云云，谓于诸种戒乘学处如理完全学持之密戒具足之比丘者，于密乘道修行特具殊胜之圣教也，否则于秘密道超胜完全之建立不能具足发生，以于圣教正法德相未得完全圆满，若凡应作之正义雄猛大力未得无畏故。颂云：

辩说自在无过具功德（语业）
种种细行不堕于罪类（身业）
德相殊胜寻伺善调寂（意业）
于诸弟子指授堪能成

以此观之，德相未得完全圆满，强胜之功用未备者，勿得依止也。夫金刚阿舍黎者，是成就悉地之根本，于众多密部，乃至众多法相之教典所出一切法义，是所应知。且于依止弟子之诸欲，具足善巧教示

之功德，而且勤奋，于彼师类所许（条件）亦与此说同样。其不及者，能于殷勤寻求，其有得者，能于坚固受持，已得未得之因类日益积聚，及正愿勤行。如是等等，是为择师之总要，此之性相，最所应知。是为诸学子极大重要之方针也。

བསྟེན་བྱའི་སློབ་མ་ཇི་འདྲ་བ་ཡང་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་དང་པོ་ལས། དགེ་དང་སྒོམ་ལ་དགའ་བ་དང་། །རྟག་ཏུ་བླ་མ་ལ་གུས་དང་། །རྒྱུན་དུ་ལྷ་རྣམས་མཆོད་བྱེད་པའི། །ཡོན་ཏན་ལྡན་ན་སློབ་མ་ཡིན། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་ཤེས་པར་བྱ་ལ་སྤང་བྱའི་སློབ་མ་ནི། སྙིང་རྗེ་མེད་ཅིང་ཁྲོ་ལ་གདུག །ཅེས་སོགས་ཀྱི་སྐྱོན་དང་ལྡན་པ་དང་འདིར་བཤད་པའི་ཡོན་ཏན་ཅན་ལས་བཟློག་པ་རྣམས་སུ་ཤེས་པར་བྱའོ། །སློབ་མའི་སྐྱོན་ཡོན་དེ་དག་ཀུན་ཤེས་པར་བྱས་ལ་སྐྱོན་སྤང་བ་དང་ཡོན་ཏན་དེ་དག་རང་ལ་ལྡན་པར་བྱ་བ་ལ་འབད་པར་བྱའོ། །

复次，弟子能依止之相云何？依幻化网次第分别第一云：

善法修为具欢喜　常恒于师作恭敬

宝等相续勤供养　此诸功德弟子具

如是等所说也应知。复于应断者云何耶？悲心不具，忿恚具，若是此等之罪咎具有，即是与彼所说之功德等相违；若是此等之功德具有，即是与彼所说之罪咎等相违。反复之理，准此应思。为弟子者，于此应断应修之所作，务必勤勉能作也。勉之。

གཉིས་པ་བསྟེན་ཚུལ་རྒྱས་པར་བཤད་པ་ལ་གཉིས། མ་གུས་པ་སྤང་བ་དང་། གུས་པ་ཇི་ལྟར་བསྒྲུབ་པའོ། །

（戊二）二、指示依止法之总相，于中正义所作之广说者，分二:（己一）断除不敬及（己二）应如何实行敬谨。

དང་པོ་ལ་བཞི། བརྙས་པ་དང་སྨོད་པ་སྤང་བ། ཐུགས་དཀྲུག་པ་སྤང་བ། མ་མཐོང་བའི་ཉེས་དམིགས་བཤད་པ། དེ་དག་གི་དོན་བསྡུ་བའོ། །

初中又四:（庚一）断除轻蔑毁谤;（庚二）断除扰乱其心;（庚三）不见罪行所缘之说;（庚四）如是等略义所摄。

དང་པོ་ལ་གཉིས། སྤྱིར་བསྟན་པ་དང་། བྱེ་བྲག་ཏུ་བཤད་པའོ། །

（庚一）初断除轻蔑毁谤中，复分二说：所谓（辛一）总指示及（辛二）分别说也。

དང་པོ་ནི། དེ་འདྲའི་མགོན་ལ་བསམས་བྱས་ནས། །སློབ་མར་གྱུར་ནས་བརྙས་ན་ནི། །སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་བརྙས་པས་ན། །དེས་ནི་རྟག་ཏུ་སྡུག་བསྔལ་འཐོབ། །ཅེས་པས་

སྟོན་ནོ། །

（辛一）总指示者，如本颂云：

于是依怙尊　弟子若轻毁
如轻毁诸佛　长得受重苦

སྔར་བཤད་པའི་དེ་འདྲ་བའི་མགོན་པོ་བླ་མ་ལ་བརྙས་སམ་སྨད་ན་ནི་རྟག་ཏུ་སྡེ་རྒྱུན་དུ་ཚོར་བ་སྡུག་བསྔལ་འཐོབ་པར་འགྱུར་རོ། །ཇི་ལྟར་དུ་བརྙས་པས་འཐོབ་ཅེ་ན། བསམས་བྱས་ནས་ཏེ་བསམས་བཞིན་དུ་བརྙས་སྨོད་བྱས་ནའོ། །གང་གིས་བརྙས་པས་ཤེ་ན། དེའི་སློབ་མར་གྱུར་པ་སྟེ་སློབ་མ་བྱས་ནས་དེ་ནས་དེས་བརྙས་ནའོ། །

如前所说性相相同之依止上师，若其轻蔑毁谤者，彼人必得成就长时相续受诸重大苦痛热恼也。如是轻毁所得罪犯重轻之量如何？谓依能作者积集如何所作之毁犯行为，谁能了知毁犯等积集之语言等类程度如何，如是即彼弟子所作成就毁犯等之罪果也。

བརྙས་སྨོད་བྱས་ཚུལ་ནི་དཔལ་མཆོག་འགྲེལ་ཆེན་ལས། གང་གིས་རྣལ་འབྱོར་པ་དཀྱིལ་འཁོར་དུ་འཇུག་པར་བྱེད་པའི་སློབ་དཔོན་དེ་ལ་ཁྲོད་ཚུལ་ཁྲིམས་འཆལ་བ་དང་བརྩོན་འགྲུས་ཞན་པ་དང་། རྨོངས་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་སྨད་པར་མི་བྱའོ། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་ཚུལ་འཆལ་ཞེས་སོགས་ཀྱིས་སྨོད་པ་དང་བརྙས་པའོ། །དཀྱིལ་འཁོར་དུ་འཇུག་པར་བྱེད་པའི་སློབ་དཔོན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རྒྱུད་དང་མན་ངག་འཆད་པའི་སྒོན་དུ་དཀྱིལ་འཁོར་དུ་གཞུག་དགོས་པས་དེ་ལ་དགོངས་པ་ཡིན་གྱི་དབང་བསྐུར་བའི་སློབ་དཔོན་ཁོ་ན་མ་ཡིན་པས། བརྙས་པ་དང་སྨད་པའི་ཉེས་དམིགས་རྣམས་ནི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་སྤྱིའི་དབང་དུ་བྱས་པར་ཤེས་པར་བྱའོ། །ཡུལ་ཡང་རང་གི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ཡིན་ན་ཇི་འདྲ་ཞིག་ལ་ཡང་མ་གུས་པ་སྤང་དགོས་ཏེ་དཀྱིལ་ཆོག་བཞི་བརྒྱ་ལྔ་བཅུ་པའི་འགྲེལ་པར་ཤཱནྟི་པས། སྨད་པར་མི་བྱ་སྟེ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་བླ་མ་ཚུལ་ཁྲིམས་འཆལ་བ་ལ་སོགས་པར་མཐོང་ན་ཡང་མ་གུས་པར་མི་བྱའོ། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་རོ། །

又彼所作轻毁行相之例者，谓于殊胜法作广解，瑜伽行曼荼拿趣入修行能作之阿舍黎师，言彼净戒漏缺或精进劣弱；或合钝少慧不具胜解之人；或谓何种仪法紊乱，某等所作不应如是而作；如彼阿舍黎某于曼荼拿趣入所作承传口诀，分别忆念行法如何之功德，而彼灌顶之阿舍黎者，不能如彼功德而作也。又薪打巴（人名）所解之曼荼拿四百五十云：所谓轻毁者，观见上师律仪等错失处亦非恭敬，智者不

应。

སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་བརྙས་པས་ན། །ཞེས་པ་ནི་བརྙས་པས་རྟག་ཏུ་སྡུག་བསྔལ་འཐོབ་པའི་རྒྱུ་མཚན་སྟོན་པ་སྟེ་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་མཆོད་ན་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ལ་མཆོད་པར་གསུངས་པ་བཞིན་ནོ། །

复次，此中所云轻毁如轻毁诸佛，常得受诸苦痛之因相指示者，谓若于金刚阿舍黎供养者，如供养一切诸佛故也。（以上总指示竟）

གཉིས་པ་ནི། འོན་སློབ་དཔོན་ལ་བརྙས་སྨོད་བྱས་པ་དེས་སྡུག་བསྔལ་ཇི་འདྲ་བ་རྣམས་འཐོབ་ཅེ་ན། སློབ་དཔོན་ལ་ནི་སྨོད་པ་དེ། །ཡམས་དང་འཚེ་བའི་ནད་རྣམས་དང་། །གདོན་དང་རིམས་དང་དུག་རྣམས་ཀྱིས། །སྨོངས་ཆེན་དེ་ནི་འཆི་བར་འགྱུར། །རྒྱལ་པོ་མེ་དང་སྦྲུལ་གདུག་དང་། །ཆུ་དང་མཁའ་འགྲོ་རྐུན་པོ་དང་། །གདོན་དང་ལོག་འདྲེན་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་། །བསད་ནས་སེམས་ཅན་དམྱལ་བར་འགྲོ །ཞེས་གསུངས་སོ། །

（辛二）其次分别说者，谓于彼舍黎师所作轻毁如何程度，而所感得诸苦之量亦正与相同。如本颂云：

由谤阿舍黎　热病诸传染
灾星疽毒等　命终大黑闇
死王火毒蛇　水飞行盗等
夜叉倒引类　于地狱受生

ཆག་འགྱུར་ལས། ཡམས་དང་ཉེར་འཚེ་ནད་རྣམས་དང་། །གདོན་དང་རིམས་དང་དུག་གིས་ཀྱང་། །བླ་མའི་ཞབས་ལ་སྨོད་པ་ཡི། །སྨོངས་ཆེན་དེ་ནི་འཆི་བར་འགྱུར། །ཞེས་འབྱུང་བ་བདེ་ལ་དེ་ཡང་མཐོང་ཆོས་ཀྱི་ཉེས་དམིགས་དང་མ་མཐོང་བ་སྐྱེ་བ་ཕྱི་མའི་ཉེས་དམིགས་གཉིས་ལས། དང་པོ་ནི། ཚིགས་བཅད་དང་པོ་དང་རྒྱལ་པོ་ནས་ལོག་འདྲེན་རྣམས་ཀྱིས་བསད་ཅེས་པའི་བར་གྱིས་བསྟན་ལ། གཉིས་པ་ནི་སེམས་ཅན་དམྱལ་བར་འགྲོ་ཞེས་པས་བསྟན་ནོ། །དེ་ལ་ཡམས་ནི་རིམས་ལས་གཞན་པའི་འགོ་ནད་མི་བཟད་པའོ། །ཉེ་བར་འཚེ་བ་ནི་འོག་གི་སེམས་ཅན་གྱི་གནོད་པ་ལས་གཞན་པའི་སྲོག་ཆགས་གཏུམ་པོ་རྣམས་ཀྱི་གནོད་པའོ། །ནད་ནི་ཡམས་དང་རིམས་ལས་གཞན་པའི་ནད་དེ་གུར་གྱི་ལེའུ་བརྒྱད་པ་ལས། གཡོ་དང་སྒྱུ་ཡི་རབ་སྦྱོར་བས། །བསྙེན་བཀུར་ལོག་པས་གསལ་བྱེད་ན། །སྐྱོ་ཁྲག་མཛེ་ནད་ནད་ཆེན་གྱིས། །ཤི་ནས་དམྱལ་ལ་སོགས་པར་འགྲོ

།ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་རོ། །གདོན་ནི་ལྷ་དང་ཀླུའི་གདོན་ལ་སོགས་པའོ། །རིམས་ནི་ཉིན་གཅིག་པ་ལ་སོགས་པ་གསོར་མི་རུང་བ་རྣམས་སོ། །དུག་ནི་སྦྱར་དུག་ལ་སོགས་པ་སྟེ་དེ་དག་གིས་འཆི་རྐྱེན་བྱས་ནས་ཁ་ན་མ་ཐོ་བ་ཕྱུལ་དུ་བྱུང་བའི་ཉེས་དམིགས་ལ་རྫོངས་པའི་རྫོངས་ཆེན་བླ་མ་ལ་སྨོད་པ་དེ་ནི་འཆི་བར་འགྱུར་རོ། །དེ་བཞིན་དུ་རྒྱལ་པོ་དང་དུག་སྦྲུལ་དང་ཤ་ཟའི་མཁའ་འགྲོ་དང་ཆོམ་རྐུན་པ་དང་ལོག་འདྲེན་གདུག་པོ་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་གསོད་ལ་མེ་དང་ཆུར་དུས་མ་ཡིན་པར་འཆི་ཞིང་ཤི་བའི་འོག་ཏུ་ཡང་དམྱལ་བ་རྣམས་སུ་སྐྱེ་བར་འགྱུར་རོ། །དེ་དག་ནི་དཔལ་མཆོག་དང་པོའི་དུམ་བུ་དང་པོ་ལས། སངས་རྒྱས་ཀུན་མཚུངས་བླ་མ་ཡི། །སློབ་དཔོན་ལ་ནི་གང་སྨོད་པ། །དེས་ནི་སངས་རྒྱས་ཀུན་སྨད་པས། །རྟག་ཏུ་སྡུག་བསྔལ་ཐོབ་འགྱུར་ཏེ། །རིམས་དང་དུག་དང་སྦྱར་དུག་དང་། །མཁའ་འགྲོ་རྣམས་ཀྱིས་གཙེས་པ་དང་། །གདོན་དང་ལོག་འདྲེན་གདུག་པོ་ཡིས། །བསད་ནས་སེམས་ཅན་དམྱལ་བར་ལྟུང་། །ཞེས་གསུངས་པ་རྣམས་བསྡུས་པའོ།།

如是云者,以不敬毁谤师故，而成就破坏，致遭热病等传染诸疾,及灾横损恼，瘟毒诸害。若其毁谤之业成就者，乃至更于死时成大黑闇等恐怖之境现前。若是于（听者）彼为作安乐（悦耳）出生者，于法应分见彼罪失之所缘者，及不见罪失之所缘者之二。

若见罪失所缘者，从王火等乃至倒引类死之教也。

若其不见罪失之所缘者，是地狱有情受生之教也。

于中各各别受传染乃至瘟毒不一,于后乃遭下说王等有情之危害,乃至别余凶暴怨魔之死也。

复次，热病者，传染之一，广说有多种类。如彼幕之第八品颂云

于尊重前作诡诈　明知非是倒强为
咳血癞病大险难　死后地狱恶道行

灾星者，天龙等类之损害也。

瘟疫等病者，从一日乃至多日，时作变动，药石不相应等。

毒害者，俱生及合和等毒是也。或错服或过量死，或于制戒过度缠犯而死。死时或于所缘而成黑闇或大黑闇。如是乃至王难毒龙等死,飞行难及毒刺，或盗贼或倒引，及凶恶有情等，如是乃至水火非时横死（众多不一）之类。

其中若是于师故为毁谤者，死后复感地狱等有情界中受生也。如是等者，是显示于其具德之师应作恭敬第一断除轻毁之义也。

གཉིས་པ་ཐུགས་དཀྲུག་པ་སྤང་བ་ནི། ནམ་ཡང་སློབ་དཔོན་དག་གི་ནི། །ཀུན་ཏུ་སེམས་དཀྲུགས་མི་བྱ་སྟེ། །གལ་ཏེ་རྨོངས་པས་བྱས་གྱུར་ན། །དམྱལ་བར་ངེས་པར་འཚོད་པར་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（庚二）第二，于心意扰乱之过失断除者，如本颂云：

以此任如何　勿使师生恼

愚昧行相违　报生大地狱

རང་གི་ཀུན་སྤྱོད་གང་གིས་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་དག་གི་སེམས་དཀྲུག་པ་སྟེ་སེམས་སྨུན་དབྱུང་བ་དུས་ནམ་ཡང་མི་བྱ་སྟེ་གལ་ཏེ་སློབ་མ་རྨོངས་པས་དེ་བྱས་ན་དམྱལ་བར་འཚོད་ཅིང་སྲེག་པར་འགྱུར་རོ། །ལས་དེ་ཤིན་ཏུ་སྟོབས་དང་ལྡན་པས་ངེས་པར་ཏེ་གདོན་མི་ཟ་བར་འབྲས་བུ་འབྱིན་པར་འགྱུར་བའོ། །སྨྱོང་ངེས་ཀྱི་ལས་ཡིན་ཀྱང་སྟོབས་བཞིས་འདག་པར་བརྒྱད་སྟོང་འགྲེལ་ཆེན་དུ་གསུངས་པ་ནི་ལམ་གྱི་རིམ་པར་རྒྱས་པར་བཤད་པ་ལས་ཤེས་པར་བྱའོ། །ཚིགས་བཅད་འདི་ལྷ་གསང་ཐིག་ལེ་ལས་བསྡུས་པའོ། །

如颂所云，自己一切行为，无论如何，若使金刚阿舍黎心中发生扰乱不安者，决定勿作。设弟子愚昧或有意故为等作，皆必报生烧煮等大地狱也。由是以观，应具大力，应具决定，无论如何于此因果必当超出，方能成就。以此业之感报最极迅速也。又依附四力，如八千颂广说，及菩提道次第详解应知。

གསུམ་པ་མ་མཐོང་བའི་ཉེས་དམིགས་བཤད་པ་ནི། མནར་མེད་ལ་སོགས་འཇིགས་རུང་བའི། །དམྱལ་བ་བསྟན་པ་གང་ཡིན་པ། །སློབ་དཔོན་ལ་ནི་སྨོད་པ་རྣམས། །དེར་ནི་གནས་པར་ཡང་དག་བཤད། །ཅེས་པའོ། །

（庚三）第三，不见罪行所缘之说者，此则与无间等怖畏相应故。如本颂云：

无间苦相应　何故住狱中

由作谤师等　师宏宣正法

སྨྲར་བཤད་པའི་སེམས་ཅན་དམྱལ་བར་འགྲོ་ཞེས་པའི་དམྱལ་བ་ནི་མདོ་དང་རྒྱུད་སྡེར་མནར་མེད་དང་སོགས་པས་བསྡུས་པ་རབ་ཏུ་ཚ་བ་ལ་སོགས་པའི་དམྱལ་བ་འཇིགས་སུ་རུང་བ་སྟེ་སྡུག་བསྔལ་ཆེ་ཤོས་དེ་རྣམས་སུ་སློབ་དཔོན་ལ་སྨོད་པ་རྣམས་གནས་ནས་སྡུག་བསྔལ་ཡུན་རིང་པོར་མྱོང་དགོས་པར་བཤད་དེ། རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་རྒྱུད་ཀྱི་ལེའུ་བཅུ་བཞི་པ་དང་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་དང་པོ་ལས་གསུངས་པ་བསྡུས་

པའོ། །སྲུང་མ་རྣམས་ཀྱིས་ཀུང་མི་སྲུང་སྟེ་རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་ལས། ངན་པ་གདུག་པོ་ཀླུན་ཆེན་དེ། །ཕྱོགས་བཞི་དག་ཏུ་སོང་གྱུར་ཀུང་། །བློ་ལྡན་རྣམས་ཀྱིས་མི་སྲུང་བར། །མདུང་ལ་སོགས་པའི་མཚོན་ཆ་ཡིས། །ཁ་ན་མ་ཐོ་བྱེད་པ་གསོད། །ཅེས་སོ། །

如是云云，前说地狱受生，今则解其堕狱之因相。谓受无间等摄最极热等地狱怖畏，相应极大之苦等者，依金刚心庄严秘密承传第十四，及幻化网次第分别第一中说略摄云：

具慧护法不护守　凶恶有情毒龙类
能于四方俟其便　血刃兵戈凶横死
降临不畏罪者身　　　如是云云。

འདུས་པའི་ལེ་ཨུ་ལྔ་པ་ལས་ཀུང་། སེམས་ཅན་མཚམས་མེད་ལ་སོགས་པ། །སྡིག་པ་ཆེན་པོ་བྱེད་པ་ཡང་། །རྡོ་རྗེ་ཐེག་པ་རྒྱ་མཚོ་ཆེ། །ཐེག་པ་མཆོག་ནི་འདི་ལ་འགྲུབ། །སྙིང་ནས་སློབ་དཔོན་སྨོད་པ་དག །བསྒྲུབས་ཀུང་འགྲུབ་པར་ཡོང་མི་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་ཤིང་དེའི་འགྲེལ་པ་སྒྲོན་གསལ་ལས་ཕ་མ་དང་དགྲ་བཅོམ་གསོད་པ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་སྐུ་འཇིག་པ་དམ་ཆོས་སྤོང་བ་སྟེ་ཤི་མ་ཐག་དམྱལ་བར་ལྟུང་བའི་མཚམས་མེད་ལྔ་དང་སོགས་ཀྱིས་བསྡུས་པ་ཉེ་བའི་མཚམས་མེད་དང་སྡིག་པ་ཆེན་པོ་རྩ་ལྟུང་བཞི་སྤྱོད་པ་རྣམས་ཀུང་བླ་མའི་དྲིན་གྱིས་རྫོགས་རིམ་ཐོབ་ན་སངས་རྒྱས་འགྲུབ་པར་འགྱུར་ཡང་། དང་པོར་སློབ་དཔོན་ལ་བསྙེན་བཀུར་བྱས་ཏེ་ཐོས་བསམ་གྱིས་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་རྟོགས་ནས་དེ་ནི་འདིས་ཅི་ཞིག་བྱ་ཞེས་བླ་མ་ལ་བརྙས་པར་བྱེད་པ་ནི། སྙིང་ནས་སློབ་དཔོན་སྨོད་པ་སྟེ་དེ་དང་ལྡན་ཅིག་ཏུ་ཟང་ཟིང་གི་ལོངས་སྤྱོད་ཀྱིས་དགའ་བར་བྱེད་པས་ཀུང་མི་འགྲུབ་ན་དེས་མི་འགྲུབ་པ་སྨོས་ཅི་དགོས། ཞེས་ཆོས་སྤོང་དང་མཚམས་མེད་ལས་ཀུང་སྡིག་ཆེ་བར་གསུངས་སོ། །

又秘密摄瑜伽大教王经第五品云：

无间地狱有情等　能作无量极大苦
金刚密乘广大海　最胜大乘彼中行
真实舍黎作毁谤　修行悉地难转成

如是云等。而且彼释显明灯解说云，若于父母作仇怨而行杀害，或损坏佛身，断灭正法，死后堕于地狱五无间等所摄之众。若于具恩得受圆满次第及于成佛能作成就上师，及于最初，尊重阿舍黎师教，以真如义理心得证者，乃至与彼所作相同之上师等，而作轻毁或但于

内心对师而作轻嫌，如是等者，皆与有意扰乱兼杂行为相同，较之断法等无间业行而罪更大也云。

དེས་ན་ཉེས་སྤྱོད་དེ་དག་ནི་དངོས་གྲུབ་ཐམས་ཅད་འཕྲོག་ཅིང་ངན་འགྲོ་ཤིན་ཏུ་ཉམ་ང་བའི་སྡུག་བསྔལ་གྱི་རྩ་བར་རྒྱུད་སྡེ་ལས་ཡང་ཡང་ནན་ཆེ་བར་གསུངས་པས་གནས་འདི་ལ་ནི་ཤིན་ཏུ་གཟབ་པར་བྱའོ། །

又造如是罪行者，一切悉地剥夺，而且恶趣相续，最极恐怖之苦根，再再如流增长积聚。是故行者，于此应当最极谨慎所作也。

འདི་ཡང་ལས་འབྲས་སྤྱི་རྒྱུན་དུ་བསྒོམ་པ་དང་ཁྱད་པར་དུ་བླ་མ་ལ་བརྙས་སྨད་དང་ཐུགས་དཀྲུགས་པའི་ཁ་ན་མ་ཐོ་བའི་འབྲས་བུ་གསུངས་པ་རྣམས་ཀྱི་དོན་ལ་བསམས་ནས་ཉེས་དམིགས་ལ་ཤིན་ཏུ་སྐྲག་པ་དང་དེ་ཡང་རྒྱུ་དེ་དག་ལས་འབྱུང་བ་ལ་ངེས་པ་བརྟན་པོ་སྐྱེད་པ་ལ་རག་ལས་ཏེ་དེ་གཉིས་ཚིག་ཙམ་དུ་སོང་ན་ཉེས་སྤྱོད་དེ་དག་ལ་འཛེམ་པ་ཡང་ཚིག་ཙམ་དུ་འགྲོ་བའི་ཕྱིར་རོ། །

更虽于彼业果相续之总缘修行，及别缘于彼上师轻视、讥毁、及扰乱动心之罪果，如前所说诸义，乃至于彼所缘罪相最极怖畏，又复于彼如理业因等，决定出生之实在利益安乐能起善观。以如是等故，诸修业人依彼二句颂词略行念诵者，则能止诸罪行，乃至凡所应作悉能发起正见，踊跃急行精进也。

བླ་མ་ལ་བརྙས་པ་ལ་སོགས་པའི་ལྟུང་བ་རྣམས་ལ་ཇི་མི་སྙམ་པར་འཇུག་ཅིང་བསྲུང་སྡོམ་ཡལ་བར་དོར་ནས་ལམ་བསྒོམ་པ་སྐད་བྱས་ཀྱང་ངན་འགྲོའི་སྒོ་འབྱེད་པར་གསུངས་པས་ཁས་བླངས་པའི་དམ་ཚིག་དང་སྡོམ་པ་བསྲུང་བ་ཉིད་གཞིར་བཞག་ནས་ལམ་བསྒོམ་པ་དགོས་ཏེ།

复次，若于上师轻毁之诸堕等，设由未加想念之作，于律仪之支分未善守护，弃舍之业道未修，教述之语言不遵，如是等亦能作恶趣之门，乃至教说承忍之三昧耶戒违越，及不守护律仪体性，更求于别道修行者等。

རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་ལེའུ་བཅུ་བཞི་པ་ལས། གང་གིས་སློབ་དཔོན་ཡང་དག་སྨད། །དེ་ཡིས་རྒྱུད་ཀུན་སྒྲུབ་པའི་མཆོག །གཉིད་དང་འདུ་འཛི་རྣམ་སྤངས་ཏེ། །བསྐལ་པ་སྟོང་དུ་ལེགས་བསྒྲུབས་ཀྱང་། །དམྱལ་སོགས་སྒྲུབ་པར་བྱེད་པའོ། །ཞེས་དང་།

依金刚心庄严第十四品云：

谁于真实舍黎毁　诸密悉地不能成
瑞相广大悉地断　虽尽空劫善持修
亦只能作狱等行

བདེ་མཆོག་རྩ་རྒྱུད་ཀྱི་ལེའུ་དང་པོ་ལས་ཀྱང་། ཤིན་ཏུ་མཉམ་གཞག་སྒྲུབ་པ་པོས། །རྟག་ཏུ་དམ་ཚིག་བསྲུང་བར་བྱ། །དམ་ཚིག་ཉམས་པས་དཀྱིལ་འཁོར་དུ། །དབང་བསྐུར་དངོས་གྲུབ་ཐོབ་མི་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

又大乐金刚根本承传之初品云：

最能建立成就者　常时誓戒应守护
缺坏誓戒入曼茶　灌顶悉地无能成

བཞི་པ་དོན་བསྡུ་བ་ནི། །དེ་བས་འབད་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་བློ་གྲོས་ཆེ། །དགེ་བ་རབ་ཏུ་མི་སྨྲོམས་པ། །ནམ་ཡང་སྨད་པར་མི་བྱའོ། །ཞེས་སོ། །

（庚四）第四，如是等略义所摄者，如本颂云：

于一切殷勤　金刚大智慧
至善无谄曲　任何勿谤非

སློབ་དཔོན་ལ་སྨད་པའི་ཉེས་དམིགས་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བ་དེ་བས་ན་ནུས་པ་ཅི་ཡོད་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་འབད་ནས་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་བློ་གྲོས་ཏེ་མཁྱེན་པ་ཆེ་བ་དང་དགེ་བ་ཆེན་པོ་ཡང་མི་སྨྲོམས་པར་སྨེད་པ་ལ་དུས་ནམ་ཡང་སྨད་པར་མི་བྱའོ། །ཞེས་སློབ་མ་སྤྱི་དང་ཁྱད་པར་དུ་ཆོས་ཤིན་ཏུ་ཟབ་པ་རྣམས་གང་བྱུང་བྱུང་ལ་ཞུ་བ་ལ་བརྩོན་ཞིང་གཅིག་ལ་ཡང་བཤེས་གཉེན་བསྟེན་ཚུལ་མི་ཤེས་པ་རྣམས་ལ་ཐུགས་བརྩེ་བས་འདོམས་པའོ། །དེ་ལྟར་རང་གི་སློབ་དཔོན་ལ་མི་སྨོད་པ་ཙམ་དུ་མ་ཟད་གཞན་སྨོད་པ་གྲོགས་སུ་བྱས་ནའང་ཐར་བཤད་པ་ལྟར་རང་གི་དངོས་གྲུབ་ཀྱི་གེགས་ཆེན་པོར་འགྱུར་བས་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་དུ་སྤང་བར་བྱ་སྟེ།

如是云者，谓于阿舍黎欲止毁谤罪失所缘之最极总要者，应观彼师能为一切具慧殷勤劬劳，乃至具大智慧及大善无谄曲等。学者自观于法，若总若别、积集深广、甲铠精进、种种非一，与师功行理解比量，实所不及，彼师虽现过咎不能，或多大悲之表显故，无论如何决不可作轻毁也。若其弟子自己于不谤之德少有未全，闻别友等所作毁谤之言，应如前说正思，与己悉地相违种种成就断坏息止其心。

སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་དང་པོ་ལས། སློབ་དཔོན་སྨོད་པར་བྱེད་པ་དག །མི་

ལམ་དུ་ཡང་མཐོང་མི་བྱ། །སློབ་དཔོན་སྨོད་པ་གང་ཡིན་ཏེ། །བགེགས་དང་ལོག་འདྲེན་རྣམས་ཀྱིས་བཟུང་། །ནད་པ་གདུག་པོའི་ལས་བྱེད་པ། །མཁས་པས་རྟག་ཏུ་སྤང་བར་བྱ། །ཞེས་སོ། །

又幻化网次第分别之初云：

谁作毁谤阿舍黎　瑞梦不现见无睹
谁作毁谤舍黎者　障厄倒引等相应
疾病凶恶有情害　善巧应常作断除

如是等四断除不敬之意义应知。

གཉིས་པ་གུས་པ་ཇི་ལྟར་བསྒྲུབ་པ་ལ་བརྒྱད། ཡོན་དབུལ་བ། སངས་རྒྱས་སུ་བལྟ་བ། བཀའ་བསྒྲུབ་པ། བླ་མའི་རྫས་དང་འཁོར་ལ་ཇི་ལྟར་བྱ་བ། འཕྲལ་གྱི་ཀུན་སྤྱོད་དག་པར་བྱ་བ། ལུས་ངག་གིས་བསྙེན་བཀུར་བའི་ཁྱད་པར། ང་རྒྱལ་སྤང་བ། རང་དབང་དུ་མི་འཇུག་པའོ། །

（己二）其次应如何实行敬谨者于中分八:（庚一）一、以用物等及种种供养;（庚二）二、视师如佛;（庚三）三、实行教命;（庚四）四、对于师物及对师眷属应如何;（庚五）五、须不应作之事一切行为清净暂时权作;（庚六）六、身口承事之殊胜差别;（庚七）七、我慢断除;（庚八）八、不加入自己之威权。

དང་པོ་ལ་བཞི། མ་གུས་པའི་དག་བྱེད་དུ་ཡོན་དབུལ་བ། ཡོངས་སུ་བཟུང་བ་ཐམས་ཅད་འབུལ་བའི་ཚུལ། དེ་ལྟར་བྱེད་པའི་འབད་པ། རྒྱུན་གྱི་དམ་ཚིག་གསུམ་བསྲུང་ཚུལ་ལོ། །

（庚一）初中又复分四：辛一、能清净恭敬及用物等供养；辛二、一切最极难忍能供之道理；辛三、如是等为作喜悦精进；辛四、常常继续守护三三昧耶之理。

དང་པོ་ནི། བླ་མ་ལ་ནི་གུས་བཅས་ཡོན། །རྗེས་མཐུན་ཚོད་ཀྱིས་སྦྱིན་པར་བྱ། །དེས་ནི་རིམས་སོགས་གནོད་པ་རྣམས། །ཕྱིར་ཞིང་འབྱུང་བར་མི་འགྱུར་རོ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

辛一、能清净恭敬及用物等供养于师。如本颂云：

于师具恭敬　随行喜舍等
病等非人难　无发生能成

གལ་ཏེ་བག་མེད་པས་བླ་མ་ལ་བརྙས་ན་བླ་མ་དེ་ལ་ནི་ཤིན་ཏུ་གུས་པ་དང་བཅས་པས་ཞལ་ཟས་བསྙབས་ལ་རྗེས་སུ་མཐུན་པ་སྐྱེ་གང་ཡིད་དུ་འོང་བའི་ཡོན་དེ་དང་དེ་ཚོད་ཀྱིས་དབུལ་བར་བྱའོ། །དེ་ལྟར་བྱས་པ་དེས་ནི་སྔར་བཤད་པའི་རིམས་ལ་སོགས་པའི་

གནོད་པ་རྣམས་ཕྱིར་ཞིང་སྐྱེ་སྲིད་ཡང་འབྱུང་བར་མི་འགྱུར་རོ། ། འདི་དཔལ་མཆོག་འགྲེལ་ཆེན་དང་བཞི་བརྒྱ་ལྔ་བཅུ་པའི་འགྲེལ་པར་བླ་མ་ལ་བརྙས་པ་སྐྱར་གསོ་བའི་ཐབས་སུ་བཤད་དོ། །

若能常时具足无量最极恭敬于师，并以果食诸水如法需用之物具乃至劳力，及凡师心意乐所作之诸功德，如是等应当供养。设能如是所作者，则于前说一切热病诸传染等，及诸魔怨灾害，无论如何决不发生。纵小发生即能治伏，不致成为广大患害。出于勇德殊胜大疏，及四百五十疏解，为于上师轻视等咎，再再增加修补之方便所说也。

གཉིས་པ་ནི། རང་གི་དམ་ཚིག་སློབ་དཔོན་ནི། །སྦྱིན་མིན་བུ་དང་ཆུང་མ་དང་། །རང་སྲོག་གིས་རྟག་བསྟེན་པ་ན། །ལོངས་སྤྱོད་གཡོ་བས་སྨོས་ཅི་དགོས། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

辛二、一切最极难忍能供之道理者，如本颂云：

自誓阿舍黎　不吝妻子等
自身命常依　财物趣向审

རང་གི་དམ་ཚིག་སློབ་དཔོན་ནི་སྔ་མ་ཁ་ཅིག་རང་ལ་དམ་ཚིག་སྦྱིན་པ་དང་ཁ་ཅིག་རང་གི་དམ་ཚིག་བསྲུང་བའི་ཡུལ་གྱི་སློབ་དཔོན་ཞེས་འཆད་ཀྱང་། དཔལ་མཆོག་འགྲེལ་ཆེན་ལས། རྟག་ཏུ་རང་གི་དམ་ཚིག་བསྲུང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་རང་གི་ལྷག་པའི་ལྷའི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཀྱི་རྡོ་རྗེ་ནི་རང་གི་དམ་ཚིག་སྟེ། ཞེས་གསུངས་ལ་ཤཱནྟི་པས་ཀྱང་རང་གི་ལྷའི་རྣལ་འབྱོར་ལ་བཤད་པས་རང་གི་ལྷག་པའི་ལྷའི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་དང་དབྱེར་མི་ཕྱེད་པར་བལྟ་བར་བྱ་བའི་སློབ་དཔོན་ནི་རང་གི་དམ་ཚིག་གི་སློབ་དཔོན་ནོ། །

如是所云, 自誓阿舍黎者有二解, 一说谓是与自己施于灌顶三昧耶誓言者；一说谓是于三昧耶誓言守护之师也。依勇德殊胜大疏所说，则应是时常于自三昧耶誓言守护之师，使自入于本尊不二之身口意三金刚体，即是自已之三昧身故。如类之解，有薪打巴（人名）复云，谓为教授自己圣身瑜伽，说明自己与殊胜圣身身口意三轮无二无分之故，如是自誓之阿舍黎者，应是能作生起自己之三昧耶身之师故也。

དེ་ནི་སྦྱིན་མིན་ཏེ་སྦྱིན་པར་དཀའ་བའི་བུ་དང་ཆུང་མ་དང་རང་གི་སྲོག་ཡོན་དུ་ཕུལ་བས་ཀྱང་མཉེས་པར་བྱ་དགོས་ན་ཕྱིའི་ལོངས་སྤྱོད་གཡོ་བ་སྟེ་མི་རྟག་པའི་ཟང་ཟིང་གི་རྫས་ཀྱིས་མཉེས་པར་བྱ་བ་སྨོས་ཅི་ཞིག་དགོས།

复次，施愿之所作者，于极难施之子女妻奴、并自生命及一切功德等，供养而复能作欢喜者。此等与外物资生用具，一切并皆无常败

坏能作扰乱不净之品，是故能作喜悦弃舍，此理必要应当胜解者也。

དེ་ལྟར་ཡང་སཾ་བྷུ་ཊའི་བརྟག་པ་གཉིས་པའི་རབ་བྱེད་དང་པོ་ལས། རང་གི་ཆུང་མ་བུ་མོ་དང་། །བྲན་ཕོ་བྲན་མོ་སྲིང་མོ་ཉིད། །ཕྱག་འཚལ་ནས་ནི་དབུལ་བར་བྱ། །བདག་གི་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །བློ་དང་ལྡན་པས་བླ་མར་དབུལ། །དེ་རིང་ཕྱུན་ཆད་བདག་བྲན་དུ། །ཁྱོད་ལ་བདག་ནི་འབུལ་ལགས་ཞེས། །དེ་ལྟར་ཞུ་བ་བྱས་གྱུར་པས། ཞེས་གསུངས་སོ། །

桑补札（人名）于此二者之决择，其初所出之作云：

妻妾子女自身命　弟妹男女慧童仆
如是顶礼诚供献　复以我修诸悉地
悉供智者无上师　日夜不遑充使役
身力承事愿纳受　愿求于法如应成

如是等义应善知之。

གསུམ་པ་ནི། འོ་ན་རང་ཉིད་བྲན་དུ་དབུལ་བ་ཕྱུན་ཆད་ཀྱིས་མཉེས་པར་བྱ་དགོས་པའི་རྒྱུ་མཚན་ཅི་ཡིན་སྙམ་ན། གང་ཕྱིར་བསྐལ་པ་བྱེ་བ་ནི། །གྲངས་མེད་པར་ཡང་རྙེད་དཀའ་བའི། །སངས་རྒྱས་ཉིད་ཀྱང་བརྩོན་ལྡན་ལ། །ཚེ་འདི་ཉིད་ལ་སྟེར་བར་བྱེད། །ཅེས་གསུངས་ཏེ།

（辛三）三者，如是能作喜悦云何精进耶？如本颂云：

由无量亿劫　如佛难遭遇
于斯时幸逢　应具大精进

གང་གི་ཕྱིར་གཞན་གྱིས་བསྐལ་པ་བྱེ་བ་གྲངས་མེད་པས་ཀྱང་རྙེད་པར་དཀའ་བའི་སངས་རྒྱས་ཀྱི་གོ་འཕང་རྡོ་རྗེ་ཐེག་པ་འདིར་ཚེ་འདི་ཉིད་ལ་སྟེར་བར་བྱེད་པ་དེའི་ཕྱིར་དེ་ལྟར་མཉེས་པར་བྱ་དགོས་སོ། །སྲུ་ལ་ཞེ་ན། བརྩོན་འགྲུས་དང་རྩོལ་བ་ཤིན་ཏུ་འབར་བ་དང་ལྡན་པའི་གདུལ་བྱ་མཆོག་རྣམས་ལ་སྟེར་བར་བྱེད་དེ་བརྩོན་པ་མེད་པས་བྱང་ཆུབ་པར་མ་གྱུར་པ་ནི་སློབ་མ་ཉིད་ཀྱི་ཉེས་པའོ། །ཀྱང་ཞེས་པས་ཐུན་མོང་གི་དངོས་གྲུབ་རྣམས་ཚེ་འདི་ལ་སྟེར་བར་མ་ཟད་ཅེས་པའི་དོན་ནོ། །

何故精进，于别余无数百千万劫亦难遭遇此金刚乘，即是于大觉位现身能作成就故，是故应当具慧喜悦能作大精进也。此中精进之相作分别者，谓精进实修，及殷勤耐苦，而复具足殊胜之调伏。如是等能作，则于菩提成就不远矣。弟子即此数数习近，并能于此同分之诸

悉地，亦能同时随行成就无尽也。

བཞི་པ་ནི། རྟག་ཏུ་རང་གི་དམ་ཚིག་བསྲུང་། །རྟག་ཏུ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་མཆོད། །རྟག་ཏུ་བླ་མ་ལ་ཡང་དབུལ། །འདི་ནི་སངས་རྒྱས་ཀུན་དང་འདྲ། །མི་ཟད་དེ་ཉིད་འདོད་པ་ཡིས། །ཙུང་ཟད་ཡིད་འོང་གང་དང་ཡང་། །ཤིན་ཏུ་ཁྱད་པར་གྱུར་པ་ཉིད། །དེ་དང་དེ་ནི་བླ་མར་དབུལ། །དེ་བྱིན་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ལ། །རྟག་ཏུ་བྱིན་པ་ཉིད་དུ་འགྱུར། །དེ་བྱིན་བསོད་ནམས་ཚོགས་ཡིན་ཏེ། །ཚོགས་ལས་དངོས་གྲུབ་མཆོག་ཏུ་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

（辛四）四者，常时继续守护三三昧耶之理者，如本颂云：

常护三昧耶　常供养如来
亦常供于师　如供诸佛等
以此无尽欲　略微悦意等
或最上诸珍　奉献无上师
如诸佛纳受　即此恒纳受
所成福资粮　转殊胜悉地

རང་གི་ལྷག་པའི་ལྷའི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཀྱི་རྣལ་འབྱོར་ནི་དམ་ཚིག་སྟེ་དེ་རྟག་ཏུ་བསྲུང་བར་བྱའོ། །རྟག་ཏུ་ཞེས་བྱ་བ་མི་ཟད་པའི་དགེ་བ་དང་བསྲུང་བའི་དོན་སྡོམ་པ་ལ་གནས་ཤིང་མི་གཡོ་བ་ལ་ཤཱནྟི་པས་བཤད་དོ། །

如是等颂云之初者，谓即自己之殊胜圣身，身口意三轮瑜伽，是称为三昧耶也。于此相应修行应常守护故，又常时以此所作无尽之善，及于事戒律仪之守持中安住最不动摇。是薪的巴（人名）之所说也。

རྟག་ཏུ་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའ་ལ་སོགས་པའི་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམས་ལ་ཚོགས་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར་ཕྱི་ནང་གི་མཆོད་པ་རྣམས་ཀྱིས་ནམ་མཁའ་ཁྱབ་པར་བྱས་ལ་མཆོད་པར་བྱའོ། །དེ་བཞིན་དུ་རྟག་ཏུ་བླ་མ་ལ་ཡོན་དབུལ་བར་བྱ་སྟེ་འདི་ནི་ཚོགས་བསག་པའི་ཞིང་དུ་སངས་རྒྱས་ཀུན་དང་འདྲ་བའི་ཕྱིར་རོ། །

为于金刚萨埵诸佛如来之圆满资粮，具足完全故，复常时以内外诸供遍满充塞等虚空量而为供献。如是等者，是常时于师以功德供献之所应作也。似此相续积集资粮，乃至量同诸佛之量，即以此量供养诸佛如来。（以上解初颂竟）

ཡང་ཞེས་པས་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམས་མཆོད་པའི་མཆོད་པས་ཀྱང་མཆོད་པར་བྱ

བ་སྤུད་དེ་མདོར་ན་སྔར་བཤད་པ་ལྟར་མཎྜལ་དང་ཕྱི་ནང་གི་མཆོད་པ་ཐམས་ཅད་དང་ཟང་ཟིང་གི་གཏོང་བ་རྣམས་ཀྱིས་རྒྱུན་དུ་མཆོད་པར་བྱའོ། །

复更以此供养诸佛之供及修行所作总摄，如前所说乃至曼茶拿供及内外密供，一切合集尽其所有，常时无尽相续而供之愿欲应作。

རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་ལེའུ་བཞི་པ་ལས་ཀྱང་། བློ་ལྡན་རྡོ་རྗེ་སློབ་མ་ཡིས། །ཅི་སྙེ་བདེ་བ་ཀུན་འདོད་ན། །དད་མོས་སེམས་ཀྱིས་དབུལ་བར་བྱ། །ཡིད་ལ་གང་བསམས་མ་ཕུལ་ལམ། །ཁས་བླངས་དེ་ནི་མ་ཕུལ་ན། །ཡི་དྭགས་དམྱལ་བ་རྣམ་གཉིས་སུ། །ངེས་པར་སྐྱེ་སྟེ་བརྟག་པར་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་སོ། །མི་ཟད་པའི་དེ་ཉིད་ནི་གང་ཐོབ་ན་ནམ་མཁའ་ཇི་སྲིད་པར་ཟད་པ་མེད་པའི་གོ་འཕང་ཆོས་ཀྱི་སྐུའོ། །

观金刚心庄严之第四品有颂云：

金刚弟子具智慧　凡其善根殊胜解
信力欢喜悉供献　若心行道未供者
及诸忍可未供者　饿鬼地狱之二种
此等决定应弃故

如是云者，凡此所得法身无尽无量犹如虚空也。

དེ་འདོད་པའི་སློབ་མ་ཡིས་རང་ལ་ཆེས་ཡིད་དུ་འོང་བ་ཅུང་ཟད་ནས་ཤིན་ཏུ་ཁྱད་པར་དུ་གྱུར་པའི་བར་གྱི་ཡོན་གང་དང་གང་ཡིན་པ་དེ་དང་དེ་རྣམས་བླ་མ་ལ་དབུལ་ཞིང་

学子以此愿欲大意所趣从极少微之发心，乃至最极殊胜所成之功德诸珍，如是如是，彼彼再再所作，及作意等悉以供之于师。

（解第二颂竟）

བླ་མས་ཀྱང་སློབ་མའི་སྲིད་པ་བཟློག་པའི་ཕྱིར་དུ་བླང་བར་བྱ་སྟེ། སཾ་བྷུ་ཊའི་བརྟག་པ་གཉིས་པའི་རབ་བྱེད་དང་པོ་ལས། གང་དང་གང་ཞིག་སྤྱུག་པའི་རྫས། །རེ་བ་མེད་པའི་སེམས་ཀྱིས་ནི། །དེ་དང་དེ་ཉིད་བླ་མར་དབུལ། །བླ་མའང་སྙིང་རྗེ་ལྡན་པས་ནི། །སློབ་མའི་ཞེན་པ་བཟློག་པའི་ཕྱིར། །དེ་ལ་ཕན་པའི་བསམ་པས་གཟུང་། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

若上师者，于其弟子所作之如是愿欲，应作纳受，受已，复应酬以摄引诸种方便为是。依桑布扎（人名）决择之二能作，第一云：

谁以何等悦意供　其心清净无希求
如是数数供上师　上师再再恒纳受
慈悲满彼弟子求　摄持利乐展转修

དེ་ལྟར་བྱས་པའི་ཕན་ཡོན་ནི་བླ་མ་དེ་ལ་རྟག་ཏུ་བྱིན་པས་ནི་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ལ་

རྟག་ཏུ་བྱིན་པ་དང་འདྲ་བའི་བསོད་ནམས་ཀྱི་ཚོགས་རྫོགས་པར་འགྱུར་ལ་

如是弟子以所作之利益功德故，常得本师之加持，并亦常得诸佛之加持，及与此同类之福德资粮聚之圆满成就。

ཚོགས་མང་དུ་བསགས་པ་དེ་ལས་ནི་དངོས་གྲུབ་ཀྱི་མཆོག་སངས་རྒྱས་མྱུར་དུ་འཐོབ་ན་དངོས་གྲུབ་གཞན་ལྟ་ཅི་སྨོས།

若彼资粮广大积集者，则其悉地由是成就最极殊胜，而于大觉宝位必能迅急获得，是所谓转起殊胜悉地之义也。

འདིས་ནི་སྒྲུབ་པ་པོ་ལ་དངོས་གྲུབ་འགྲུབ་པ་ནི་རྒྱུ་མེད་དང་མི་མཐུན་པའི་རྒྱུ་ལས་མི་འབྱུང་བས་རྗེས་སུ་མཐུན་པའི་རྒྱུ་ལ་རག་ལས་ལ་དེ་ཡང་ཚོགས་མང་དུ་གསོག་པ་ཉིད་ཡིན་ཞིང་ཚོགས་ཀྱང་བླ་མ་ལ་བརྟེན་ནས་བདེ་བླག་ཏུ་རྫོགས་པར་འགྱུར་བས་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ཉིད་ཚོགས་གསོག་པའི་ཞིང་མཆོག་ཏུ་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ། །

复次，应知，修行之人于悉地成就，若其无因或因非同类，无由发生随行同类之现行作用。是故于彼资粮广大积聚是为必要。而资粮积成，复因于善知识依止坚实，乃能容易平稳圆满得成。而于善知识依比之能坚实资粮圆满者，于此广大殊胜次第具足之教示，又为最要得其胜解者也。学子细心。

རིམ་ལྔའི་བདག་བྱིན་གྱིས་བརླབ་པའི་རིམ་པ་ལས་ཀྱང་། མཆོད་པ་ཐམས་ཅད་རྣམ་སྤངས་ནས། །བླ་མ་ལ་མཆོད་ཡང་དག་བརྩམ། དེ་མཉེས་པས་ནི་ཀུན་མཁྱེན་པའི། །ཡེ་ཤེས་མཆོག་ནི་ཐོབ་པར་འགྱུར། །བླ་མེད་བྱེད་པ་སློབ་དཔོན་གྱི། །རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའ་མཆོད་བྱས་པས། །དེ་ཡིས་བསོད་ནམས་མ་བྱས་ཅི། །དཀའ་ཐུབ་མ་བསྙེན་གང་ཞིག་ཡོད། །ཅེས་གསུངས་སོ། །དེ་བས་འབད་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །ཞེས་པ་ནས། ཚོགས་ལས་དངོས་གྲུབ་མཆོག་ཏུ་འགྱུར། །ཞེས་པའི་བར་གྱི་ཚིགས་བཅད་དྲུག་པོ་མ་གཏོགས་པ་རྣམས་ནི་དཔལ་མཆོག་དང་པོའི་དུམ་བུ་གཉིས་པ་ནས་འབྱུང་བ་བསྡུས་པ་སྟེ་ཚིགས་བཅད་དང་པོ་དང་ལྔ་པ་ནི་གུར་གྱི་ལེའུ་བཅུ་གསུམ་པ་ལས་ཀྱང་འབྱུང་ངོ་། །

复由五部密主加持次第中云：

供品种种一切停　上师供献再再兴
由彼忻悦一切智　最胜智慧得转成
能作上师阿舍黎　金刚萨埵应供养
此之福得所未得　谁从不敬得敬来

（中略）

于彼一切殷勤者　（乃至）　悉地资粮最胜成

如是中间所缺略之词有六，彼勇德殊胜疏初中于此二点所说极多，于中摘出是也。又初首所缺之词句有五者，于恭敬品第十三之中所出也。

གཉིས་པ་སངས་རྒྱས་སུ་བལྟ་བ་ལ་གཉིས། དངོས་ཀྱི་དོན་དང་། གྲིབ་མ་སོགས་ལའང་མ་གུས་པ་དགག་པའོ། །

（庚二）二者，视师如佛者，此中分二：（辛一）一者实义；（辛二）二者影等不敬之遮止。

དང་པོ་ནི། དེ་བས་སློབ་མ་སྙིང་རྗེ་གཏོང་། །ཚུལ་ཁྲིམས་བཟོད་པའི་ཡོན་ཏན་ལྡན། །སློབ་དཔོན་དང་ནི་རྡོ་རྗེ་འཛིན། །ཐ་དད་པར་ནི་མི་བརྟག་གོ །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（辛一）初，实义者，如本颂云：

学者具悲舍　戒忍功德备

观自阿阇黎　金刚持无异

བླ་མ་དེ་ཉིད་ཚོགས་གསོག་པའི་ཞིང་དུ་སངས་རྒྱས་ཀུན་དང་མཉམ་པ་དེ་བས་ན་སློབ་མ་དམ་པ་རྣམས་ཀྱིས་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་དང་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་རྡོ་རྗེ་འཆང་གཉིས་ཐ་དད་དུ་མི་བརྟག་པར་དེ་ཉིད་རྡོ་རྗེ་འཆང་དུ་མོས་པར་བྱའོ། །

此云弟子于彼诸资粮田之一切大觉，及于弟子施与平等安乐之诸正士金刚阿阇梨，此二与金刚执（藏云独吉赠也，是因中金刚位）及金刚持（藏云独吉强也，是果上金刚位）观之无异，谓于彼即是金刚持之意应作胜解也。

སློབ་མ་དམ་པ་ནི་ཐེག་ཆེན་གྱི་རྩ་བ་སྙིང་རྗེ་དང་ལུས་དང་ལོངས་སྤྱོད་དང་དགེ་བ་རྣམས་ལ་རང་དོན་གྱི་ཀུན་འཛིན་དོར་ནས་སེམས་ཅན་ལ་བསྔོ་བའི་གཏོང་བ་དང་ཁས་བླངས་པའི་སྡོམ་པ་ཡོངས་སུ་དག་པའི་ཚུལ་ཁྲིམས་དང་སེམས་ཅན་གྱི་ལོག་སྒྲུབ་དང་དཀའ་སྤྱད་ལ་མི་སྐྱོ་བའི་བཟོད་པའི་ཡོན་ཏན་རྣམས་དང་ལྡན་པའོ། །

若弟子者，于大乘之根本（即是）大悲，及自身并受用，与诸修行一切善根，乃至自己执持之一切意义，悉共能舍，而且回向施与众生。又所承受之完全清净正戒律仪，及于余诸有情之倒行逆施，并一切难行皆无疲厌，悉共能忍，如是等功德必当具足也。

བླ་མ་ལ་སངས་རྒྱས་སུ་བལྟ་བ་འདི་ནི་རྒྱུད་སྡེ་དུ་མ་ལས་གསུངས་ཏེ། དཔལ་གསང་བ་འདུས་པའི་ལེ་ཚན་བཅུ་བདུན་པ་ལས། བཅོམ་ལྡན་འདས་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་

ཅན་གྱི་སྐུ་དང་གསུང་དང་ཐུགས་རྡོ་རྗེ་གསང་བ་གསང་བ་འདུས་པས་མངོན་པར་དབང་བསྐུར་བའི་སློབ་དཔོན་ལ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཇི་ལྟར་བལྟ་བར་བགྱི། རིགས་ཀྱི་བུ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་རྣམས་ཀྱིས་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་རྡོ་རྗེ་བཞིན་དུ་བལྟ་བར་བགྱིའོ། །དེ་ཅིའི་ཕྱིར་ཞེ་ན། སློབ་དཔོན་ནི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་དང་མཉམ་ཞིང་རྣམ་པ་གཉིས་སུ་དབྱེར་མེད་དོ། །ཞེས་གསུངས་པའི་འདུས་པའི་དབང་བསྐུར་བས་ནི་རྒྱུད་གཞན་གྱི་དབང་བསྐུར་བ་ཡང་མཚོན་ལ་དབང་བསྐུར་བས་ནི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་གཞན་ཡང་མཚོན་ནོ། །བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་རྡོ་རྗེ་ནི་རྡོ་རྗེ་འཆང་གི་མཚན་གྱི་རྣམ་གྲངས་སོ། །

复次，于上师观之如佛者，据彼密部承传所出，如摄秘密瑜伽义教王经第十七品云：「一切如来世尊之身口意，金刚三门秘密所摄者，于现实灌顶之阿舍黎，与一切诸佛及诸菩萨，悉皆当作如其实有之见。何以故？善男子，一切如来及诸菩萨之金刚菩提心，当作如如之见，阿舍黎者，与菩提心平等，而且其相亦无二无别也。」此经义如是所说者，则摄别余灌顶之作用相续。与他之灌顶者，乃至于自灌顶金刚阿舍黎亦皆作用相同也。金刚菩提心者，金刚持相之种数也。

ཙི་ལུ་པའི་གསང་འདུས་ཀྱི་འགྲེལ་པ་ལས། རྣམ་པ་གཉིས་སུ་དབྱེར་མ་མཆིས་སོ། །ཞེས་པ་ནི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་རྡོ་རྗེའི་ཆོས་ཀྱི་སྐུ་ལས་ལོངས་སྤྱོད་རྫོགས་པ་འབྱུང་ཞིང་དེ་ཉིད་ཀྱི་སྤྲུལ་པའི་གཟུགས་རྣམ་པར་གནས་པ་མཐོང་བའི་ལམ་དུ་མི་འགྱུར་བའི་དུས་སུ་དེའི་ལུས་ལ་རྣམ་པར་གནས་ནས་གཞན་གྱི་ལས་ཀྱི་སྒྲིབ་པ་ལ་སོགས་སྦྱོང་བར་བྱེད་པས་ནའོ། །ཞེས་སངས་རྒྱས་དངོས་སུ་མཐོང་མི་ནུས་པ་ད་ལྟ་འདྲ་བའི་དུས་སུ་སངས་རྒྱས་རྣམས་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་གྱི་ལུས་ལ་བཞུགས་ནས་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་མཛད་པར་གསུངས་སོ། །

则乐巴（人名）所作之密摄疏解云：「此之二种相无分别者，其义云何？以金刚菩提心之法身，是圆满报身出生之体，而且清净如如住于变化色身之聚，在见道未成之时期，依彼身相续清净住中，乃至能作别余诸行之业影者也。谓真现佛身视而无见，于如是相类时中诸大觉尊，则趣入金刚阿舍黎类而作众生之义利也」云云。

སངས་རྒྱས་དང་དབྱེར་མེད་པར་ལྟ་བའི་དགོས་པ་ནི་རྡོ་རྗེ་འཆང་དང་བླ་མ་ལ་དད་པ་

མཉམ་པར་བྱ་བ་དང་རྡོ་རྗེ་འཆང་གི་ང་རྒྱལ་བརྟན་པར་བྱ་བ་དང་ཚོགས་ཆུང་ངུས་ཚོགས་བསགས་པས་མྱུར་དུ་འགྲུབ་པའི་དོན་དུ་ཡིན་པར་ཤཱནྟི་པས་གསང་འདུས་ཀྱི་འགྲེལ་པར་གསུངས་སོ། །

又诸大觉等无分别之见所应须要者，使金刚持与金刚阿舍黎之信心平等所应作故，及于金刚持之我慢坚固能作少时之资粮，以此资粮积集，能作迅速成就之事义。是薪的巴密摄疏解之所云也。

རྡོ་རྗེ་འཆང་ཉིད་སེམས་ཅན་ལ་ཕན་པའི་ཆེད་དུ་ཐ་མལ་པར་སྤྲུལ་ནས་སློབ་དཔོན་གྱི་གཟུགས་འཛིན་པར་ཀུར་གྱི་ལེའུ་བཅོ་ལྔ་པ་ལས་གསུངས་ཏེ་ཇི་སྐད་དུ། གང་ཉིད་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའ་ཞེས། །དེ་ཉིད་སློབ་དཔོན་གཟུགས་སུ་འཛིན། །སེམས་ཅན་ཕན་གདགས་དམིགས་ནས་ནི། །ཐ་མལ་པ་ཡི་གཟུགས་སུ་གནས། །ཞེས་སོ། །

即身成金刚持者，为于众生饶益广大，于最后应化乃至阿舍黎色之执持，如恭敬品第五十中颂云：

若以金刚勇锐心　如如摄持上师色
利益有情作所缘　最后应化色身住

བླ་མ་ལ་རིགས་ལྔའི་སངས་རྒྱས་སུ་བལྟ་ཞིང་ཡོན་ཏན་སེམས་པའི་བློ་རྒྱས་པར་བྱེད་པ་དང་སྐྱོན་རྟོག་པའི་བློ་ལ་སྡོམ་སེམས་མང་དུ་བྱ་སྟེ།　　ཡོན་ཏན་གང་ཡོད་ཀྱི་ངོས་ནས་བརྟགས་ན་རང་ལ་དངོས་གྲུབ་རྒྱས་པའི་རྒྱུ་བྱེད་ལ་སྐྱོན་ཙུང་ཟད་རེ་ཡོད་པའི་ངོས་ནས་བརྟགས་ན་གདོན་མི་ཟ་བར་དངོས་གྲུབ་ཀྱི་གེགས་སུ་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ། །

如是于上师视为五部如来者，于功德之智慧心，转成广胜能作，及于过失分别之中能作大大之戒惧，凡其所有功德之串习致于精熟，于自己现身成就广大之因，能作于少许过失亦净无所有之串习，乃至纯熟决定无疑，执实成就之遮止，有如是等等之用故。

དེ་ལྟར་ཡང་རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་ལེའུ་བཅུ་བཞི་པ་ལས།　　རྟག་ཏུ་བླ་མ་ལ་གུས་པའི། །སློབ་མས་བླ་མ་འདི་ལྟར་བལྟ། །བླ་མ་སངས་རྒྱས་ཀུན་དང་མཉམ། །དེ་ཉིད་རྟག་ཏུ་རྡོ་རྗེ་འཆང་། །དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རིན་ཆེན་འབྱུང་། །དེ་ནི་ཡེ་ཤེས་རྒྱ་མཚོ་ཆེ། །ཡིད་བཞིན་ནོར་བུ་རིན་ཆེན་སྙིན། །དེ་ཡི་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་གཟུང་། །སྐྱོན་ཀུན་སེམས་ཀྱིས་ཀུང་མི་བསམ། །ཡོན་ཏན་གཟུང་ན་དངོས་གྲུབ་འཐོབ། །སྐྱོན་གྱིས་དངོས་གྲུབ་ཉམས་པར་བྱེད། །ཅེས་གསུངས་ཏེ།

如是又金刚心庄严第十四品云：

常行师前作恭敬　弟子如其师应观
师与大觉等平等　如性永永金刚持
宝生如来大觉尊　如是智慧大海大
如意大宝广大施　圆满功德摄一切
过失心念无少许　摄持功能悉地获
实执误谬能坏除

སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བར་ཡང་དེ་བཞིན་དུ་གསུངས་སོ། །ཆེད་དུ་བྱས་ནས་སྐྱོན་རྟོག་པའི་བློ་ལ་སྤོམ་སེམས་མང་དུ་བསྐྱེན་ཞིང་དེ་ལས་འདས་ན་བཤགས་བསྡམ་བྱེད་པ་དང་ཡོན་ཏན་གང་མཐོང་བའི་ཕྱོགས་བློས་ཡང་ཡང་འཛིན་པ་འདི་ནི་བླ་མ་ལ་དམིགས་པའི་དད་པ་སྐྱོང་ཐབས་ཟབ་མོའོ། །བླ་མའི་སྐུ་ལ་ཡོན་ཏན་གྱི་རང་བཞིན་དུ་བལྟ་ཚུལ་ཁྱད་པར་ཅན་ནི་རྡོ་རྗེ་མཁའ་འགྲོའི་སོ་གཉིས་པ་ལས། སངས་རྒྱས་ཀུན་གྱི་རང་བཞིན་སྐུ། །ཡན་ལག་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་སྟེ། །བ་སྤུ་རྣམས་ནི་དགྲ་བཅོམ་ཉིད། །སྤྱི་གཙུག་རིགས་ལྔའི་སངས་རྒྱས་ཏེ། །འཇིག་རྟེན་པ་ནི་ཞབས་ཀྱི་གདན། །འོད་ཟེར་གནོད་སྦྱིན་གསང་ལ་སོགས། །དེ་ལྟར་ཡོན་ཏན་རང་བཞིན་ལུས། །རྣལ་འབྱོར་ཅན་གྱིས་རྟག་ཏུ་བལྟ། །

此所云者，又幻化网之所云也。观上师身之功德若己有之，其特别具有之理者，如金刚空行第二所出云：

一切诸佛即自身　菩提勇识是支分
诸身毛孔阿罗汉　头卢五部大觉成
世间一切足下住　光中药叉密迹等
如是功德如己慢　瑜伽具足常久观

ཞེས་གསུངས་ཤིང་གདན་བཞིའི་གསང་གདན་གྱི་རབ་བྱེད་དང་པོ་ལས་ཀྱང་དེ་དང་འདྲ་བར་གསུངས་སོ། །དེ་ལ་སངས་རྒྱས་ཀུན་ནི་རྡོ་རྗེ་འཆང་སྟེ་བླ་མའི་སྐུ་ནི་དེར་བལྟའོ། །

从四部传承广大所作之初，其说亦如是云云：谓一切诸佛者即金刚持，于此上师之身即如彼观也。

མིག་དང་ཡན་ལག་རྣམས་སའི་སྙིང་པོ་ལ་སོགས་པར་བལྟའོ། །བ་སྤུ་རྣམས་དགྲ་བཅོམ་པ་བྱེ་བ་འབུམ་ཕྲག་གི་རང་བཞིན་ནོ། །གདན་བཞི་ལས། དབུ་རྒྱན་རིགས་ནི་ལྔ་ཉིད་དེ། །ཞེས་གསུངས་ཤིང་འགྲེལ་པ་རྣམས་སུ་ཡང་དེ་ལྟར་བཀྲལ་བས་རིགས་ལྔ་ནི་དབུ་རྒྱན་ནོ། །ཚངས་པ་དང་ལྷ་ཆེན་པོ་ལ་སོགས་པའི་འཇིག་རྟེན་པ་རྣམས་ནི་ཞབས་འོག་གི་

གདན་ནོ། །གནོད་སྦྱིན་ནི་ཡོངས་སུ་གྲགས་པ་དང་གསང་བ་དྲི་ཟ་དང་སོགས་ཀྱི་སྲུས་འབྱུང་པོ་ལ་སོགས་པ་གཟུང་ངོ་། །ཞེས་གདན་བཞིའི་འགྲེལ་པར་ཟླ་བ་ཧྲ་དྲས་བཤད་དོ། །སློབ་དཔོན་གྱི་གསང་བའི་རིམ་གནོད་སྦྱིན་ལ་སོགས་པའི་རང་བཞིན་ནོ་ཞེས་དྲན་པ་ཡེ་ཤེས་གྲགས་པས་གདན་བཞིའི་འགྲེལ་པར་བཤད་ལ་རྒྱུད་ཚིག་ལ་བལྟས་ན་བླ་མའི་སྐུའི་འོད་ཟེར་རྣམས་གསང་བ་གནོད་སྦྱིན་ལ་སོགས་པའི་རང་བཞིན་དུ་ལྟ་བ་འདྲའོ། ། འདི་ནི་བླ་མའི་རྣལ་འབྱོར་རྒྱུད་སྡེ་ནས་གསུངས་པའི་ཁྱད་པར་ཅན་ཞིག་གོ །

如眼等诸支分作地藏等观之；诸身毛孔者，作万千亿阿罗汉之自性观也。如四部传承颂云头顶庄严五部佛，如是云等，而且诸解中又复如彼敷衍其义谓五部佛者，头顶庄严也。诸世间一切足下住者，帝释及大自在也。药叉等者，彼之部类完全之称。密迹者，食香等名所摄起尸之类，正谓四相相续念知之称，解为密迹者，秘密部特有之名句也，言其观上师身光等似密迹药叉等自性故。此是瑜伽部特别具有之说也。

གཉིས་པ་གྲིམ་མ་སོགས་ལའང་མ་གུས་པ་དགག་པ་ནི། མཆོད་རྟེན་བཤིག་འདྲའི་སྡིག་འཇིགས་པས། །གྲིབ་མའང་འགོམ་པར་མི་བྱ་ནི། །ལྷམ་དང་སྟན་དང་བཞོན་པ་སོགས། །འགོམ་མི་བྱ་བ་སྨོས་ཅི་དགོས། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（辛二）二、影等不敬之遮止者，如本颂云：

勿蹈于师影　履座等乘骑

若较其过失　罪衍如塔毁

མཆོད་རྟེན་འཇིག་པ་ནི་ཉེ་བའི་མཚམས་མེད་དུ་གསུངས་ལ་བླ་མའི་གྲིབ་མ་བརྫི་བ་ཡང་དེ་དང་སྡིག་འདྲ་བས་སྡིག་པ་དེ་ལ་འཇིགས་པས་གྲིབ་མ་ལ་ཡང་འགོམ་པར་མི་བྱ་ན་ལྷམ་ལ་སོགས་པ་སྨོས་ཅི་དགོས།

如是云者，谓坏塔者罪，定堕无间，若于上师之影以脚蹈践，罪亦如彼。次者，以蹈影之罪既比类坏塔之罪，亦复应知以此推比，及于蹈践乘骑履座等之类应作胜解也。

སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་དང་པོ་ལས། དེ་ཡི་གྲིབ་མ་མི་འགོམ་སྟེ། །མཆོད་རྟེན་བཤིག་དང་འདྲ་བར་གསུངས། །ཞེས་འདི་གཉིས་སྡིག་པ་མཉམ་པར་གསུངས་པ་ལྟར། རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་དང་རྡོ་རྗེ་མཁའ་འགྲོ་དང་གདན་བཞི་ལས་ཀྱང་གསུངས་སོ། །དེ་དག་གི་ཉེས་དམིགས་ནི་གུར་གྱི་ལེའུ་བརྒྱད་པ་ལས། བླ་མའི་གདུགས་དང་གྲིབ་མ་དང་། །

བཅང་ལྷམ་སྟན་དང་སྤུས་རྣམས་ལ། །རྐོངས་ཆེན་གང་ཞིག་འགོམ་བྱེད་ན། །དེས་ནི་མི་རྣམས་སྲུ་གྲིར་ལྟུང་། །

如幻化网分别次第初中云：

于其师影勿蹈践　损毁佛塔罪相同

谓此二罪观之正相等也云。金刚心庄严，及金刚空行，与四密续等，皆作如是云也。此罪之所缘（境）者，依敬品第八云：

上师伞盖身影上　履座乘骑名字类

若谁暗昧践跨等　当堕刀锋剑树林

ཞེས་དང་རྡོ་རྗེ་མཁའ་འགྲོའི་སོ་གཉིས་པ་ལས་ཀྱང་། སློབ་དཔོན་གྱི་ནི་མལ་སྟན་དང་། །ལྷམ་དང་གདུགས་དང་ན་བཟའ་སོགས། །ཉེ་བའི་ལོངས་སྤྱོད་ཐམས་ཅད་དང་། །གྲིབ་མའང་འགོམ་པར་མི་བྱ་ཞིང་། །ཅི་འདྲི་བར་ནི་མི་བྱའོ། །གལ་ཏེ་བྱས་ན་དུས་ཀུན་ཏུ། །དེ་ནི་ཀུན་ཏུ་གཟིར་འགྱུར་ཞིང་། །དོན་ཉམས་དཔལ་ལས་རིང་དུ་འགྱུར། །ཞེས་སོ། །མི་འགོམ་དུ་མི་རུང་བ་བྱུང་ན་འདུལ་བ་མདོའི་གནས་མལ་གྱི་གཞི་ལས། དཀོན་མཆོག་གི་དོན་དུ་ཕྱག་བདར་བྱས་པ་དང་ཞལ་ཞལ་བྱས་པ་དང་དྲི་གཙང་ཁང་དང་། སྐུ་གཟུགས་དང་། མཆོད་རྟེན་དང་སྲོག་ཤིང་གི་གྲིབ་མ་ལ་གཙུག་ལག་གི་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་གདོན་ཞིང་འགོམ་མོ། །ཞེས་པའི་རིགས་པ་བསྒྲེ་བར་བྱའོ། །སྔགས་ཀྱི་ལུགས་ཀྱིས་ཉེས་མེད་དུ་བྱ་ཚུལ་ནི་སྡོམ་པ་བསྟྲག་པའི་བཤད་པར་འདྲི་བར་འགྱུར་རོ། །

此与金刚空行中所说亦略相同。

上师足迹床座等　靴履伞盖众衣物

随所受用一切等　身影亦不作践蹈

询问师名不直称

（应做上下等法）

若谁与此相违者

一切时中受众苦　威光损灭事业微

此之所云不蹈名字等，与本颂不相应者，出于戒经之迹。

所谓对于宝等手工所作及诸食饮等，乃至香殿色身（像）塔命薪诸影，尊重名词断坏，遮障践履，如是等类应作举。此中除罪之法与密法相比不同者，律仪戒依声音问答之作用功能故也。

གསུམ་པ་བཀའ་བསྒྲུབ་པ་ནི། བློ་གྲོས་ཆེན་པོས་དགའ་སེམས་ཀྱིས། །བླ་མའི་བཀའ་ནི་འབད་དེ་མཉན། །རིགས་པ་ཡིས་ནི་མི་ནུས་ན། །མི་ནུས་དེ་ལ་ཚིག་གིས་སྨྲུང་། །བླ་མ་

ལས་ནི་དངོས་གྲུབ་དང་། །མཐོ་རིས་དང་ནི་བདེ་བ་འཐོབ། །དེ་བས་འབད་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །བླ་མའི་བཀའ་ལས་འདའ་མི་བྱ། །ཞེས་གསུངས་པའོ། །

（庚三）三者，实行教命云何？如本颂云：

若师有教命　欢喜具慧闻
若不能事类　彼意善启呈
悉地从师获　及得人天乐
不越师教命　彼一切殷勤

如是等云。

བློ་གྲོས་ཆེན་པོ་སྟེ་ཤེས་རབ་ཆེ་བའི་སློབ་མས་རང་གི་བླ་མའི་བཀའ་སྟེ་བསྒོ་བ་ནི་འབད་པ་ཆེན་པོ་བྱས་ཏེ་མཉན་ཅིང་བསྒྲུབ་པར་བྱའོ། །དེ་ཡང་མི་འདོད་བཞིན་དུ་མ་ཡིན་པར་ཤིན་ཏུ་དགའ་ཞིང་རངས་པའི་སེམས་ཀྱིས་བྱའོ། །འོན་བླ་མས་བསྒོ་བ་ཐམས་ཅད་སྒྲུབ་དགོས་སམ་སྙམ་ན། ཆོས་དང་ལྡན་པའི་བསྒོ་བ་ཡིན་ཡང་རང་གིས་ཇི་ལྟར་བྱས་ཀྱང་མི་ནུས་པ་ཡིན་ན་མི་ནུས་པའི་བསྒོ་བ་དེ་ལ་མི་ནུས་པའི་རྒྱུ་མཚན་ལེགས་པར་བརྡ་སྤྲོད་པའི་ཚིག་གིས་བཤད་སྦྱང་བྱས་ནས་མ་བསྒྲུབས་ཀྱང་ཉེས་པ་མེད་དོ། །གལ་ཏེ་བྱ་བ་དེ་རིགས་པ་དང་ལྡན་པའི་སྒོ་ནས་བསྒྲུབ་པར་ནུས་པ་མིན་པར་མི་རིགས་པ་ཆོས་མི་ལྡན་གྱི་བསྒོ་བ་ཡིན་ནའང་སྔར་ལྟར་བཤད་སྦྱང་བྱས་ལ་འཇུག་པར་མི་བྱ་སྟེ།

所谓慧者，大般若之智也。言弟子于上师之教命指导之门，应具大殷勤如船子运舟，涉险专意操行，设有不许不能之事，必具最极欢喜之容词，呈白心意应作也。复次，于师所示（若法若事）一切指导或想像者，凡其法及俱有之门，而又自身如其所应作者，然而适有不能之类，应于此不能之因相，善为表显（身手），同时以词梳理洗涤违命未成之愆。倘若于此所作之类不明行相、及具有方便之门, 不能实施, 或法缘之方便有待等，亦如前说表明不作之故。

དཔལ་གསང་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྤྱིའི་ཆོ་ག་སྙིང་པོ་རྒྱན་ལས་འཇམ་དཔལ་གྲགས་པས། མི་དགེའི་ལས་སྦྱོར་ཚིག་དག་ལ། །གདམས་པར་གསོལ་ཏེ་བཏང་སྙོམས་གཞག །ཅེས་གསུངས་སོ། །

复次,（词态分别者）依一切至德无上密部共同之仪轨心庄严中, 文殊所说颂云：

不善加行之词体　述说呈白作厌弃

如是云也。

འདུལ་བ་མདོ་ལས་ཀྱང་། ཆོས་མ་ཡིན་པ་སྨྲ་ན་བཟློག་པར་བྱའོ། །ཞེས་གསུངས་པ་དང་། དཀོན་མཆོག་སྤྲིན་ལས་ཀྱང་། དགེ་བའི་ཆོས་ལ་དེ་དང་མཐུན་པར་སྤྱོད་ལ་མི་དགེ་བ་ལ་མི་མཐུན་པར་སྤྱོད་དོ། །

依别解脱戒经说，若述说不法之言说者，表现反背之相。又是云者，复依宝云等说，若于善法言说，表示与彼随顺行相，若不善法，表示与彼非随顺行相。

ཞེས་གསུངས་པས་སྡོམ་པ་གསུམ་གྱི་བཅས་པ་དང་འགལ་བ་ལ་སོགས་པ་བྱ་བ་མ་ཡིན་པ་ལ་ནན་གྱིས་བསྐུལ་ན་དེ་ལ་ནི་འཇུག་པར་མི་བྱེད་དེ་འོན་ཀྱང་དེ་རྒྱུ་མཚན་དུ་བྱས་ནས་མ་དད་པ་དང་སྨྲོན་བརྗོད་པ་སོགས་ཀྱང་བྱར་མི་རུང་ངོ། །

凡此三部戒乘所作，于违理不同意所作，恐或误合为同意，是故再再训示, 使免趣入于非所应作之途。虽然于此因相之所作无有信念，而于罪失等词意亦应作不相应之表显也。

དེ་འདྲ་བ་མ་ཡིན་པའི་བླ་མའི་ཆོས་ལྡན་གྱི་བཀའ་བསྒོ་བ་ཐམས་ཅད་ལས་འདའ་བར་མི་བྱ་བ་ལ་འབད་པ་ཅི་ཡོད་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་འབད་དེ་དངོས་གྲུབ་མཆོག་ཐུན་མོང་གཉིས་དང་མཐོ་རིས་ལྷ་མིའི་རྟེན་དང་དེ་ལ་ཉེ་བར་མཁོ་བའི་བདེ་བ་ཐམས་ཅད་བླ་མ་ལས་འཐོབ་ལ་དེ་ཡང་བླ་མའི་གསུང་ཉིད་སློབ་མ་ལ་བྱིན་རླབས་འཇུག་པའི་སྒོའི་གཙོ་བོ་ཡིན་པ་དེ་བས་ན་གནས་དེ་ལས་འགལ་བར་མི་བྱའོ། །

若是与此不相似之法，及俱有凡师命示一切事业，切勿避免缓怠遗忘，应勤奋加行之。若是一切殷勤师命之业者，于共同二悉地，及比现在增上之人天所依，及于罪堕恶趣，超于安乐之地，速成上师之业，悉能获得。是皆由于遵行上师教命之故也。亦即上师加持弟子主要趣入之门。若能善心依此住理不违越者，亦于彼别别相违之业不致趣人也。

ཚིགས་བཅད་ཕྱི་མ་འདི་ཟླ་གསང་ཐིག་ལེ་ལས་བསྡུས་པའོ། །

又此文中摄于月密元珠之类，当作另文分别之。

བཀའ་ལས་འདས་པའི་ཉེས་དམིགས་ནི་ཀུར་གྱི་ལེའུ་བརྒྱད་པ་ལས། དེ་ཚེ་དབང་བསྐུར་མཆོག་ཐོབ་པའི། །སློབ་མའང་བླ་མའི་བཀའ་འདས་ན། །འཇིག་རྟེན་འདིར་ཡང་སྡུག་བསྔལ་ཞིང་། །འཇིག་རྟེན་ཕ་རོལ་དམྱལ་བར་འགྲོ། །ཞེས་སོ། །

复次，或有弟子讥毁上师命作事业过分之罪失所缘者，如恭敬品

之第八云：

此时殊胜得灌顶　弟子讥师命作过
于此世中恒受苦　此世命中地狱沦

如是等云应知。

བླ་མ་ལས་དངོས་གྲུབ་གཉིས་འགྲུབ་ཚུལ་ཡང་གུར་གྱི་ལེའུ་བཅོ་ལྔ་པ་ལས། འགྲོ་བའི་སྟོན་པ་སློབ་དཔོན་ཏེ། །སངས་རྒྱས་ཀུན་གྱིས་བསྟོད་བྱས་པ། །བདག་ཅག་གི་ནི་ཕ་དང་མར། །འདི་ལྟར་དེ་ནི་ཡིད་ལ་བསམ། །དེ་ཅིའི་ཕྱིར་ཞེ་ན། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམས་ཀྱིས་གསུངས་པ། རྡོ་རྗེ་སེམས་དང་སངས་རྒྱས་དང་། །རྡོ་རྗེ་ཆོས་དང་གཟི་བརྗིད་དང་། །ཧྱ་ཡི་རྒྱལ་པོའི་དངོས་གྲུབ་ནི། །གང་ཕྱིར་དེས་ནི་དཀའ་བ་མེན། །མིག་སྨན་དང་ནི་རྐང་མགྱོགས་དང་། །རལ་གྲི་དང་ནི་ས་འོག་འགྲུབ། །རི་ལུ་དང་ནི་མཁའ་སྤྱོད་ཉིད། །མི་སྣང་བ་དང་བཅུད་ཀྱིས་ལེན། །གང་ཕྱིར་དེས་ནི་རྡོ་རྗེ་ཅན། །མཉེས་པར་བྱས་པས་མྱུར་དུ་འཐོབ། །དེ་ཕྱིར་སློབ་དཔོན་མདུན་བྱོན་ནས། །དེ་བཞིན་གཤེགས་རྣམས་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཞེས་སོ། །

复次，若于上师恭敬作业俾二悉地成就应如何作观耶？如恭敬品第十五云：

有情导师阿舍黎　一切诸佛共赞加
自身唯一父及母　于彼如是心善观

如是思想其理何故也？是一切诸佛如来之共所宣说也。如彼颂云：

金刚心及大觉　金刚法及威光
打耶节波悉地成　云何于彼无艰难
眼药及与速急行　宝剑地行之成就
热洛业成飞行空　隐而不现获甘露
何故能得彼金刚　所作调顺速快成
是故恭敬舍黎前　一切如来我礼敬

བཞི་པ་བླ་མའི་རྫས་དང་འཁོར་ལ་ཇི་ལྟར་བྱ་བ་ནི། བླ་མའི་རྫས་ནི་སྲོག་ཇི་བཞིན། །དེ་ཡི་སྡུག་པའང་བླ་མ་བཞིན། །བླ་མའི་འཁོར་ནི་གཉེན་བཞིན་དུ། །མཉམ་པར་བཞག་པས་རྟག་ཏུ་བསམ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（庚四）四者，对于师物及眷属等，应如何作者，如本颂云：

护师物如命　师喜者若师
执事如亲等　修行者常思

རང་གི་སྲོག་ལ་ཕངས་པར་བལྟས་ནས་མི་ཉམས་པར་སྐྱོང་བ་ཇི་ལྟ་བ་དེ་བཞིན་དུ་བླ་མའི་རྫས་ལ་ཡང་དེ་བཞིན་དུ་བྱའོ། །བླ་མ་ལ་གུས་པར་བྱ་བར་མ་ཟད་བླ་མ་དེའི་སྲས་པ་བུ་དང་ཕྲུག་རྒྱུ་སོགས་ལའང་དེ་བཞིན་དུ་གུས་པར་བྱ་ལ་བླ་མའི་འཁོར་ཉེ་བར་གནས་པ་རྣམས་ལ་ཡང་གཉེན་ལ་བརྩེ་བ་བཞིན་དུ་བརྩེ་བར་བྱེད་པ་ལ་མཉམ་པར་བཞག་པ་སྙེ་སེམས་རྩེ་གཅིག་པས་དུས་རྟག་ཏུ་བསམ་པར་བྱའོ། །

天生命者，福德所依，三宝师物之护惜，亦福德所依。于自己生命不使少有损坏，如是于师物之守护亦应如是。于其上师应作恭敬故。以此推广无尽，亦于彼师之亲属作如师之恭敬。乃至别余近事近住之徒眷，亦如已之亲眷良友，悉皆对以仁爱殷厚。此能如是者，乃至转于与此相类之人，其心亦能作同一之仁爱殷厚。应常思维此理。

ལྔ་པ་འཕྲུལ་གྱི་ཀུན་སྤྱོད་དག་པར་བྱ་བ་ལ་གསུམ། མི་རིགས་པའི་ཀུན་སྤྱོད་དགག་པ། རིགས་པའི་ཀུན་སྤྱོད་བསྟེན་པ། མི་རིགས་པའི་སྤྱོད་ལམ་འགོག་ཚུལ་གཞན་བསྟན་པའོ། །

（庚五）五者，一切行为应清净所作分三:（辛一）阻止一切盲昧之行为;（辛二）应作一切明了之行为;（辛三）不明白之行为特别纠正。

དང་པོ་ལ་གཉིས། མཐོང་བའི་ཉེ་འཁོར་གྱི་བསླབ་བྱ་དང་། ཐོས་པའི་ཉེ་འཁོར་གྱི་བསླབ་བྱའོ། །

辛一初者分二（壬一）所谓属于见者之近侍学处，及属（壬二）闻者之近事学处。

དང་པོ་ནི། མལ་སྟན་འདུག་དང་སྔོན་འགྲོ་དང་། །གཙུག་ཏོར་དག་དང་བཅས་པ་དང་། །སྟན་ལ་རྐང་འཇོག་རྐེད་པར་ནི། །ལག་བཞག་མཉེ་བར་མི་བྱའོ། །བླ་མ་དག་ནི་ལངས་པ་ན། །ཉལ་དང་འདུག་པར་མི་བྱའོ། །རྟག་ཏུ་དེ་ཡི་བྱ་བ་ལ། །ལྷང་མཁས་ཕྱུན་སུམ་ཚོགས་པར་བྱ། །མཆིལ་མ་ལ་སོགས་འདོར་བ་དང་། །སྟན་ལ་རྐང་པ་རྐྱོང་བ་དང་། །འཆག་དང་རྩོད་པར་སྨྲ་བ་དག །བླ་མའི་མདུན་དུ་མི་བྱའོ། །ཡན་ལག་མཉེ་དང་གར་དག་དང་། །གླུ་དང་རོལ་མོ་མི་བྱ་ཞིང་། །

（壬一）初属于见者之近侍学处者，如本颂云:

坐仰倚放足　覆头前行等
手叉腰弄舞　师前皆不应
师起应速同　咸皆具仪行

于恒常所作　皆善巧告成
若弃涕唾等　于座伸其足
绕行净戏语　师处皆勿为
指作声弄舞　歌唱作乐等

ཞེས་ཚིགས་བཅད་ཕྱེད་དང་བཞིས་བསྟན་ནོ། །མལ་སྟན་ལ་འདུག་པ་བླ་མའི་མདུན་དུ་མི་བྱའོ་ཞེས་སྨྲ་ར་ཏེ་སྟན་ཙམ་ལ་འདུག་པ་ནི་མ་བཀག་གོ །འགྲོ་བའི་ཚེ་བླ་མའི་སྔོན་ཏེ་མདུན་དུ་འགྲོ་བར་མི་བྱ་སྟེ་རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་རྒྱུད་ལས། མདུན་འགྲོ་བ་དང་རྐང་པ་བརྐྱང་། །ཡང་དག་ཉིད་དུ་མི་བྱའོ། །ཞེས་བཤད་དོ། །གཙུག་ཏོར་དག་དང་བཅས་པ་ནི་ཐོད་བཅིང་བ་སྟེ་དེ་བླ་མའི་མདུན་དུ་མི་བྱའོ། །

如此词句三颂半之指示者，弟子于上师之前通常不应坐也，若其有故联接略坐，亦不遮止。若与师同行之时，不应于师前行走。依金刚心庄严承传云：

师前行走坐舒足　再再周行皆不应
顶髻束发冠盖类　一切师前不应作

དེ་ལྟར་ཡང་རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་ལེའུ་བཅུ་བཞི་པ་ལས། མགོ་ཐོད་བཅིང་དང་མཚོན་དབྱུག་པ། །བླ་མའི་དྲུང་དུ་མི་བྱའོ། །ཞེས་སོ། །

又金刚心庄严第四品云：

顶髻束发弄兵仗　于上师前非所应

སྟན་ལ་རྐང་འཇོག་ནི་གདན་ལ་འཁོད་པའི་ཚེ་བླ་མ་ལས་སྤང་གདན་སྟེང་དུ་འགྲོ་བ་དང་བླ་མ་ས་སྒྲེ་བོ་ལ་གནས་པའི་ཚེ་རང་སྟན་ལ་གནས་པ་སྟེ་དེ་མི་བྱའོ། །

坐时以脚蹈于垫沿，师前不应。
以坐势移橙座等，师前不应；
于师住处自坐遮障于前，是所不应；

རྐེད་པར་ནི། ལག་བཞག་མཉེ་བར་མི་བྱ་བ་ལ་ཆག་ཡོས། ལག་བཞག་དྲུང་དུ་མི་བྱའོ། །ཞེས་བསྒྱུར་བ་བདེ་སྟེ་ཡན་ལག་མཉེ་བ་འགོག་པ་འོག་ཏུ་སྟོན་པས་སོ། །དེས་ན་རྐེད་པར་ལག་པ་གཉིས་བཞག་ནས་གྲུ་མོ་བསྟུང་བསྟུང་པོར་བྱེད་པ་བླ་མའི་དྲུང་དུ་མི་བྱའོ། །བླ་མ་དག་ནི་ཞེས་སོགས་ལ་ཆག་འགྱུར་དུ། བླ་མ་དག་ནི་བཞུགས་བཞེངས་ན། །ཉལ་དང་འདུག་པར་མི་བྱའོ། །ཞེས་འབྱུང་བས། བླ་མ་བཞེངས་པའི་ཚེ་ཉལ་བ་དང་འདུག་པ་གཉིས་དང་བཞུགས་པའི་ཚེ་ཉལ་བར་མི་བྱའོ། །དུས་རྟག་ཏུ་བླ་མ་དེའི་བསྙེན་བཀུར་

བའི་བྱ་བ་ལ་ལྷུང་མཁས་ཏེ་ལྷུང་བ་ཡང་བ་དང་དེ་དག་སྤྲུབ་པ་ལ་མཁས་པ་ཕྱུན་སུམ་ཚོགས་པར་བྱའོ། །མཆིལ་མ་དང་སོགས་ཀྱིས་བསྐུས་པ་སྣབས་དང་ལུད་པ་སོགས་འདོར་བ་དང་སྟན་ལ་འཁོད་པའི་ཆེ་རྐང་པ་རྐྱོང་བ་དང་ཕན་ཚུན་དུ་འཆག་པ་དང་རྩོད་པར་སྨྲ་བ་སྟེ་ཁ་སྟོབས་འགྱེད་པ་རྣམས་བླ་མའི་སྐུ་མདུན་དུ་མི་བྱའོ། །ཡན་ལག་ལག་པ་ལ་སོགས་པ་མཉེ་བ་དང་གར་དང་གླུ་དང་རོལ་མོ་རྣམས་ཚོགས་འཁོར་སོགས་ཀྱི་སྐབས་རྣམས་མ་གཏོགས་པ་བླ་མའི་དྲུང་དུ་མི་བྱའོ། །

作支舞嫌厌之状，师前不应；

仰倚动摇，手舒筋骨，柔弄作声等，师前皆不应；

以身口过分向下教示，师前不应。

足二部乃至肘节等，能作病患之所作，师前皆不应；

张手伸腰或睡卧停留，师前皆不应；

若师起时，卧及停留，及在自己住处睡卧，皆不应。

复次，常时于其师前尊重承事，诸所作为善巧圆满，乃至圆满又圆满，及于彼诸修行悉皆善巧圆满应作。

又若涕唾等粪秽诸物之弃除，于座褥之上伸舒其足，互相绕行散步互作诤辩，威势遣命，于其师前，悉皆不应；

若摩擦支分，手作舞势，曲调戏乐等集会之类，皆所不应。

གཉིས་པ་ནི། གཏམ་གྱི་སྒྲོར་བ་མང་པོ་རྣམས། །ཐོས་པའི་ཉེ་འཁོར་དུ་མི་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（壬二）次属于闻类之近事学虚。如本颂云：

言谈多长冗　近师处勿为

བྲེ་མོའི་གཏམ་གྱི་སྒྲོར་བ་མང་པོ་རྣམས་བླ་མ་དེས་ཐོས་པའི་ཉེ་འཁོར་དུ་མི་བྱའོ། །མཆིལ་མ་ཞེས་པ་ནས་ཉེ་འཁོར་དུ་མི་བྱ། །ཞེས་པའི་བར་ཕལ་ཆེ་བ་ནི་བཤད་རྒྱུད་རྡོ་རྗེ་ཕྲེང་བ་ལས་གསུངས་སོ། །

如是云者，长谈及笑语、高声、大咳下风等，近师处皆不应作。如是等文多出金刚串传续部之说。

རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་རྒྱུད་ལས་ཀྱང་། བྲོ་བརྟུང་བ་དང་བརྐམ་ཚིག་དག །ཐོས་པའི་ཡུལ་ནས་མི་བྱའོ། །ཞེས་སོ། །

又金刚心庄严密传亦云：

弄笑长谈叙阔别，师能闻处皆不应。

གཉིས་པ་རིགས་པའི་ཀུན་སྤྱོད་བསྟེན་པ་ནི། བཏུད་དེ་སྟན་ལས་ལྡང་བ་དང་། །གུས་པ་ཡིས་ནི་འདུག་པར་བྱ། །མཚན་ཆུ་འཇིགས་བཅས་ལམ་དུ་ནི། །བསྒོ་བ་ཐོབ་ནས་མདུན་འགྲོ་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（辛二）第二，应作一切明了之行为。如本颂云：

身若起或坐　悉皆具恭敬
夜行水险道　须禀白导行

སྟན་ལས་ལྡང་བ་དང་འདུག་པ་ལ་གུས་པའི་སྤྱོད་ལམ་གྱིས་བྱ་སྟེ་བཏུད་དེ་ཞེས་པ་ཡང་གུས་པའི་སྤྱོད་ལམ་མོ། །མཚན་མོ་དང་ཆུ་བརྒལ་བ་དང་འཇིགས་པ་ཡོད་པའི་ལམ་དུ་འགྲོ་བའི་ཚེ་ནི་སྔོན་དུ་སོང་ཞིག་ཅེས་པའི་བསྒོ་བ་བླ་མ་ལས་ཐོབ་ནས་མདུན་དུ་འགྲོ་བར་བྱའོ། །འདི་ནི་སྔོན་འགྲོ་མི་བྱའོ་ཞེས་པའི་དམིགས་བསལ་ལོ། །དེ་ནི་རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་རྒྱུད་ལས། མཚན་མོ་དང་ནི་ཆུ་བརྒལ་དང་། །གཅོང་རོང་དག་ཏུ་གནས་གྱུར་ན། །བཀའ་ལུང་གཉེར་དུ་དགུམ་པའི་ཕྱིར། །མདུན་དུ་འགྲོ་བ་ཉེས་མི་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

如是云者，若于坐起立，或坐座时，皆作礼敬，行之以道。又诸余敬礼，亦应具有克成于道之胜解。若黑夜渡水有恐怖虑，经行崎险，危难道路等时，必须禀白前行，若师听许，乃作前行，否则不应。如是等所缘，必须明白了知。复次，如金刚心庄严之承传云：

暗夜涉水行险隘　深谷峡道急驰驱
报呈慎意死亡险　于师前行不成罪

གསུམ་པ་མི་རིགས་པའི་སྤྱོད་ལམ་དགག་པ་གཞན་བསྟན་པ་ནི། སློབ་དཔོན་གྱིས་མཐོང་མདུན་དུ་ནི། །བློ་དང་ལྡན་པས་ལུས་གཙུ་དང་། །ཀ་བ་ལ་སོགས་བརྟེན་མི་བྱ། །སོར་མོའི་ཚིགས་ནི་བགྲང་མི་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（辛三）第三，不明白之行为特别纠正者，如本颂云：

不于师见处　身现疲劳相
倚靠柱壁等　屈伸诸支节

སློབ་དཔོན་གྱི་མདུན་དུ་བློ་ལྡན་གྱི་སློབ་མས་ལུས་ཕན་ཚུན་དུ་གཙུ་བ་དང་ཀ་བ་དང་རྩིག་པ་སོགས་ལ་རྒྱབ་བརྟེན་པ་དང་སོར་མོའི་ཚིགས་བགྲང་བར་མི་བྱའོ། །སྙིང་པོ་རྒྱན་ལས། ཚིགས་ཉེད་པ་དང་ཀང་རྐྱོང་དང་། །ཞེས་འབྱུང་བས། ཚིགས་འཛིན་ཞིང་ཉེད་

པ་མི་བྱ་བའི་དོན་ཏེ། གཞུང་ཁ་ཅིག་ལས། སོར་མོའི་ཚིགས་ནི་དྲང་མི་བྱ། །ཞེས་འབྱུང་བ་དག་པར་སྣང་ངོ་། །

如是云者，若具慧弟子，于其师前，不应旋转身体, 背靠柱壁等, 及伸弄手指作声之类。又庄严心云：

指节长伸摩弄足

谓伸扯指节与摩弄等，悉皆不应。此中别说谓指节不应直伸之义意者，直伸是能障害出生清净。（谓金刚菩提）

དྲུག་པ་ལུས་ངག་གིས་བསྙེན་བཀུར་བའི་ཁྱད་པར་བསྟན་པ་ལ་གཉིས་ལས། ལུས་ཀྱིས་བསྙེན་བཀུར་བའི་ཁྱད་པར་ནི། ཁྲང་བཀྲུ་བ་དང་ལུས་བཀྲུ་དང་། །དྲིལ་དང་མཉེ་བ་ལ་སོགས་ལ། །ཕྱག་ནི་སྔོན་དུ་འགྲོ་བས་བྱ། །དེ་བཞིན་མཐར་ཡང་ཅི་བདེར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（庚六）六者，身口承事之殊胜差别指示者，于中分二:

（辛一）初于身之殊胜承事者，如本颂云:

剃按摩诸事　澡身或濯足

应先后敬礼　如性安乐多

བླ་མའི་ཞབས་ཉི་ཚེ་དང་སྐུ་ལུས་རིལ་པོ་ཆུས་འཁྲུ་བ་དང་སྐུ་ལ་དྲིལ་ཕྱིས་བྱེད་པ་དང་སྐུ་མཉེ་ལ་སོགས་བྱེད་པ་ལ་ཕྱག་འཚལ་བ་སྔོན་དུ་འགྲོ་བ་སྟེ་སྔོན་དུ་བཏང་ནས་བྱ་ཞིང་སྔོན་དུ་ཕྱག་འཚལ་བ་དེ་བཞིན་དུ་བྱ་བ་དེ་དག་ཟིན་པའི་མཐར་ཡང་ཕྱག་བྱའོ། །དེ་ནས་ནི་རང་གི་བྱ་བ་ལ་ཅི་བདེར་འཇུག་པར་བྱའོ། །

如是云者，谓随时于师足濯洗、及于师身沐拭。能剃除者，为师除发，能按摩者，为师按摩，须于事前而行敬礼。其敬礼之义者，为先生起至诚恭敬，加持自心如性同师之证解。复由此清净所作，再再练修，又加身手功能更复增长自身康健安乐之趣处也。

ངག་གིས་བསྙེན་བཀུར་བའི་ཁྱད་པར་ནི། དེ་ཡི་མཚན་སྨོས་བརྗོད་ན་ནི། །མིང་མཐར་ཞལ་སྔ་ལྔན་པར་བྱ། །གཞན་དག་གུས་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར། །ཁྱད་པར་ཅན་གྱི་ཚིག་དག་བརྗོད། །ཅེས་གསུངས་ཏེ།

（辛二）次口之承事差别者，如本颂云:

又复于师名　设有询及者

以恭敬师故　答词应差别

བླ་མ་དེའི་མཚན་ནས་སྨོས་ཏེ་བརྗོད་དགོས་པ་བྱུང་ན་ནི་མིང་གི་མཐར་ཞལ་སྔ་ནས་

ཞེས་པ་ལྷན་པར་བྱས་ཏེ་བརྗོད་པར་བྱའོ། །དེ་ཙམ་དུ་ཟད་དམ་སྙམ་ན། ཁྱད་པར་ཅན་ཏེ་བཀུར་བའི་ཚིག་གཞན་ཡང་བརྗོད་པར་བྱ་སྟེ་དེ་ནི་གཞན་དག་བླ་མ་ལ་གུས་པ་བསྐྱེད་པའི་ཕྱིར་རོ། །དཔེར་ན་བླ་མའི་མཚན་རིན་ཆེན་རྡོ་རྗེ་ཞེས་པ་ལྟ་བུ་ཡིན་ན་རྗེ་བཙུན་དམ་པ་རིན་ཆེན་རྡོ་རྗེའི་ཞལ་སྔ་ནས་ཞེས་པ་ལྟ་བུའོ། །འདིས་མིག་འདྲེན་བྱས་ནས་གཞན་དག་བླ་མ་ལ་གུས་པར་འགྱུར་བའོ། །

如是云者，于其师名，设有发生称说之必要时，必于名字之上，或前后间加字，如上下等或作完全具足之名称等应知也。于此稍作完全正当之观念者，从彼差别恭敬之词，为令他人发生敬意，获得福德之故也。或称为独吉强，仁波晴，仁清独吉，极尊当巴（所谓金刚持、大宝尊、大宝金刚、至尊正士如是等功德名称，或称地名、寺名、座前、尊座等等）如是之类法式最多，皆是令彼于师之名，见闻随喜出生成就恭敬也。

ཚིག་ལོས། དེ་མཚན་མདོར་བརྗོད་གཟུང་བྱ་མིན། །མཚན་མཐར་ཞལ་སྔ་ཡང་དག་ལྡན། །གཞན་རྣམས་གུས་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར། །ཁྱད་པར་ཅན་གྱི་མཚན་རྣམས་བརྗོད། །ཅེས་བསྒྱུར་མོད་ཀྱི་འགྱུར་སྔ་མ་ལེགས་པར་མཐོང་ངོ་། །

卡洛云于彼师尊总略名字，不应称名字，前后正具足，令他生敬所作故，差别诸相应具有。若凡此等增加之敬词语句, 应于先前习成, 须善知之。

བདུན་པ་ང་རྒྱལ་སྤང་བ་ལ་གསུམ། བསྒོ་བ་ཉན་པ་ལ་ང་རྒྱལ་སྤང་བ། ཆོས་ཉན་པ་སོགས་ལ་ང་རྒྱལ་སྤང་བ། ཀུན་སྤྱོད་སྤྱི་ལ་ང་རྒྱལ་སྤང་བར་བསྟན་པའོ། །

（庚七）七者，我慢断除分三:（辛一）听闻教诫之我慢断除;（辛二）听闻法义之我慢断除;（辛三）摄一切行之我慢断除。如是等三种之指示也。

དང་པོ་ནི། བླ་མ་ལ་ནི་བཀའ་སྐུལ་ཞུ། །བཀའ་བཞིན་བགྱིད་ཅེས་བརྗོད་པར་བྱ། །ཐལ་མོ་སྦྱར་ཞིང་མ་ཡེངས་པར། །བླ་མས་བསྒོ་བ་མཉན་པར་བྱ། །དགོད་དང་ལུད་པ་ལ་སོགས་ལ། །ལག་པས་ཁ་ནི་དགབ་པར་བྱ། །བྱ་བ་ཟིན་ནས་འཛམ་པ་ཡི། །ཚིག་དག་གིས་ནི་གདས་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（辛一）其初，如本颂云:

若求师教示　如教作所诠
合掌勿自用　当听师所明
若笑若咳等　应以手遮口

命作若完竟　宜细语后陈

བླ་མ་ལ་ཐོག་མར་བདག་གིས་གང་བགྱིད་དགོས་པ་བཀའ་སྩལ་བར་ཞུ་ཞེས་ཞུས་ལ་འདི་དང་འདི་གྱིས་ཞེས་བླ་མས་བསྒོ་བ་ན་ལུས་ཐལ་མོ་སྦྱར་ཞིང་སེམས་གཞན་དུ་མ་ཡེངས་པར་མཉན་པར་བྱ་ཞིང་དག་ཇོགས་པའི་འོག་ཏུ་ཇི་ལྟར་བཀའ་སྩལ་བ་བཞིན་བགྱིད་དོ་ཞེས་བརྗོད་པར་བྱའོ། །དེ་ནས་གང་གྱིས་གསུངས་པའི་བྱ་བ་དེ་བསྒྲུབས་ཟིན་ནས་ཤིན་ཏུ་འཇམ་པའི་ཚིག་དག་གིས་ནི་འདི་ལྟར་བགྱིས་ལགས་ཞེས་གདས་པ་སྙེ་གོ་བར་བྱའོ། །

如是云者，谓于上师其初命自凡所作为，或一切需要使命之求授开示，或有其所请于师者，及彼上师告诫之时中，应具端身合掌，而且其心于彼多务应作适当之排列，如舟涉渡善慎所作，并于全全语音之下，如其教命当作而起作意胜解也。若凡于彼教示之所应作，即准彼记忆实行成就。事竟复以极柔软之语体，如其所作之迹步经过次第，不杂不乱敬告师知之。

བསྒོ་བ་ཉན་པ་དང་སྐབས་གཞན་དུ་ཡང་ལུད་པ་ལུ་བ་དང་། དགོད་པ་དང་སོགས་ཀྱིས་བསྡུས་པ་གླལ་བ་ལ་སོགས་པའི་ཆེ་མི་མཛེས་པ་སྤང་བའི་ཕྱིར་ལག་པས་ཁ་བཀབ་ལ་བྱའོ། །ཆག་ལོས། བླ་མ་ཡིས་ནི་བཀའ་སྩོལ་ལ། །བཀའ་སྩལ་ལགས་ཞེས་མྱུར་དུ་བརྗོད། ། ཅེས་བསྒྲུར་བ་ནི་ད་ལྟར་ཡང་ཡུལ་འགལ་ཞིག་ན་དེ་ལྟར་བྱེད་པ་སྣང་མོད་ཀྱང་སྔ་མ་ལེགས་པར་རྟོགས་སོ། །

别者，其余一切听闻指导之时，不得咳嗽痰沫，及鄙野狂笑等。乃至呵欠非时食等，应以手遮口。卡洛（书名）云：

上师若凡作教命　善哉教命愿速闻

此等词句增加之练习者，为于相违境上，依此所作能于顷刻时中发起胜解，于相违境上，作止观也。

རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་རྒྱུད་ལས་ཀྱང་། དེ་བས་བླ་མའི་ཞབས་དྲུང་དུ། །བག་མ་བཞིན་དུ་ངོ་ཚ་བསྲུང་། །གློ་དང་ཆོད་པ་ལུད་པ་སོགས། །ཁ་ལ་ལག་པས་བཀབ་ནས་སྲུ། །ཤིན་ཏུ་འཇམ་པར་སྨྲ་བར་བྱ། །ཞེས་དང་། ལས་ནི་གང་དག་བྱེད་པའམ། །མཉན་པ་ལ་སོགས་འདོད་དེ་ལ། །གཟུང་ཕྱིར་ཐལ་མོ་མ་བཤིག་པར། །གནས་ནས་ལངས་ཏེ་མཐོང་ཡུལ་དུ། །རྒྱབ་ཀྱིས་ཕྱོགས་པར་མི་བྱ་སྟེ། །ཞེས་གསུངས་ཞིང་བླ་མས་མཐོང་བའི་ཉེ་འཁོར་

འདས་འདས་སུ་རྒྱབ་བསྟན་ཏེ་མི་འགྲོ་བར་ཡང་གསུངས་སོ། །

又依金刚心庄严之传承云：

依止彼师足下住　新妇惭畏而护守
狂笑咳嗽痰唾等　当时以手作遮避
恭敬言词最和柔　凡所作业诸能作
乐欲用心如舟渡　端合十指而受持
若坐起立善观境　重物搬负不应作

以上师见于弟子眷属出离，出离者，于背负等事教所不许也。

གཉིས་པ་ནི། མདུན་དུ་དུལ་བར་འདུག་པ་དང་། །གོས་སོགས་ཚུལ་ནི་བསྲུམས་པ་དང་། །པུས་བཙུགས་ཐལ་མོ་སྦྱར་བ་ཡིས། །ཉན་སོགས་འདོད་པས་གསོལ་གསུམ་གདབ། །ཅེས་གསུངས་ཏེ།

（辛二）其次，听闻法义之我慢断除者，如本颂云：

被调于调伏　如理而守护
长跪合十指　乐闻白三称

ཆོས་ཉན་པར་འདོད་པའི་སློབ་མས་ཆོས་དེ་ཞུ་བའི་དུས་སུ་གསོལ་བ་ལན་གསུམ་དུ་གདབ་བོ། །སྤྱོད་ལམ་ཅི་འདྲ་བས་ཤེ་ན། བླ་མའི་མདུན་དུ་འགྱིང་བ་སྤངས་ཏེ་དུལ་བར་འདུག་པ་དང་གོས་ཚུལ་བཞིན་དུ་བགོ་བ་ལ་སོགས་པའི་སྒོ་ནས་ཀུན་སྤྱོད་བག་མེད་དུ་མ་སོང་བར་བསྲུམས་པ་དང་པུས་མོ་ས་ལ་བཙུགས་ཤིང་ཐལ་མོ་སྦྱར་ནས་གསོལ་བ་གདབ་བོ། །སོགས་ཀྱི་སྒྲས་ནི་དབང་དང་སྡོམ་པ་ཞུ་བ་ལ་སོགས་པ་རྣམས་གཟུང་སྟེ་ཉན་པ་ནི་ཆོས་ཀྱི་མཚན་ཉིད་གཏན་ལ་འབེབས་པ་ཙམ་གྱི་ཕྱིར་དུ་ཉན་པའོ། །

爱乐闻法之弟子，请求法义之时，应三次呈白恳祈赐与法要。若行事类所应知者，于上师前轻视骄傲必要断除。又被调伏之弟子，于其师座承事如著衣等, 各各如理应知。乃至一切所行不可不谨慎筹量，犹如新妇处女。而且合十指爪乃至白云，愿乐欲闻恳祈施教。如是等中所说者，谓属于灌顶求戒，及诸传持授受之听闻，及于法句性相少许决择之听闻是也。

གསུམ་པ་ནི། བསྙེན་བཀུར་སྤྱོད་པ་ཐམས་ཅད་ལ། །ཡིད་ནི་ང་རྒྱལ་མེད་པར་བྱ། །ངོ་ཚ་འཛེམས་ཤིང་བསྲུམས་པ་ཡིས། །བག་མ་གསར་པའི་ཚུལ་གནས་བྱ། །སྙིག་པ་ལ་སོགས་བྱ་བ་ཀུན། །སྟོན་པའི་མདུན་དུ་སྤང་བར་བྱ། །གཞན་ཡང་དེ་འདྲའི་བྱ་བ་ཀུན། །རང་གིས་བརྟགས་ལ་དོར་བར་བྱ། །

（辛三）其三，摄一切行之我慢断除者，如本颂云:

若行诸承事　我慢心勿行
惭畏而防护　具仪若新人
诸威猛所作　师座前不应
别余此相类　弃舍常自忖

ཞེས་གསུངས་ཏེ་སྔར་བཤད་པས་མཚོན་ནས་བླ་མ་བསྙེན་བཀུར་བའི་རང་གི་ཀུན་སྤྱོད་ཐམས་ཅད་ལ་ཡིད་ང་རྒྱལ་དང་མ་འདྲེས་པར་བྱ་སྟེ་ཡུལ་དམ་པ་ལ་ང་རྒྱལ་བསྐྱེད་པ་ནི་ཁ་ན་མ་ཐོ་བ་ཆེས་ལྕི་བར་ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ལས་གསུངས་པས་ཉེས་དམིགས་ཆེ་བའི་ཕྱིར་རོ། །དེས་ན་གུས་པ་འཛེམ་པའི་ངོ་ཚ་ཤེས་པ་དང་བླ་མ་ལ་འཇིགས་ཤིང་ཀུན་སྤྱོད་ཤིན་ཏུ་བསྡམས་པའི་སྒོ་ནས་བག་མ་གསར་པ་བཞིན་དུ་གནས་པར་བྱའོ། །སྙིག་ཆོས་སུ་འགྲོ་བ་ལ་སོགས་པའི་བྱ་བ་ཀུན་རང་ལ་ལམ་སྟོན་པའི་བླ་མའི་མདུན་དུ་སྤང་བར་བྱ་ཞིང་དེ་ལས་གཞན་ཡང་ང་རྒྱལ་དང་སྙིག་ཆོས་སུ་འགྱུར་བ་དེ་དང་འདྲ་བའི་ཀུན་སྤྱོད་མི་རིགས་པའི་བྱ་བ་ཀུན་རང་གི་བློས་བརྟགས་ལ་འདི་མི་རུང་ངམ་སྙམ་པ་ཐམས་ཅད་དོར་བར་བྱའོ། །

此颂所云者，如前所说一切表记。自己于上师之承事诸种行为，勿是己意，勿作我慢，及不溶治之所作。

若于境上，猛然发起邪行染污罪类广大作意，是则由于坚执般若波罗密所说责备过甚之故也。

退避此过者，即是恭敬惭愧自责之正知；及于师座最极怖惧；诸行最极防护其错失之门；乃至犹若处女新妇。如是等应当作也。

再于有情众前，矜夸自法之诸所作，及于自道之长言委示，临上师之前，皆不应作。

乃至复从他种我慢，及夸赞等法上，相似之遍行，无明等所作，自己必以智慧决择，知非相应或缘念一切过失之境而舍之。

བརྒྱད་པ་རང་དབང་དུ་མི་འཇུག་པ་ལ་བཞི། གཞན་དོན་ལ་འཇུག་པའི་ཚེ་གནང་བ་ནོད་པ། ཞུགས་པ་ལས་བྱུང་བའི་རྙེད་པ་བསྟབ་པ། བླ་མའི་སྤྱན་སྔར་གཞན་གྱི་བསྙེན་བཀུར་བདག་གིར་མི་བྱ་བ། ལུས་ཀྱི་སྤྱོད་ལམ་ཆེས་གུས་པར་བྱེད་ཚུལ་ལོ། །

（庚八）八者，不加入自己之权威。于中分四:（辛一）一、于利他趣入之允许;（辛二）二、希望事业出生所获之施物;（辛三）三、于上师前自受别人之承事等非所应;（辛四）四、以身行道能作大恭敬之理。

དང་པོ་ནི། རབ་གནས་དཀྱིལ་འཁོར་སྦྱིན་སྲེག་དང་། །སློབ་མ་སྡུད་དང་འཆད་པ་རྣམས།

།ཡུལ་དེར་བླ་མ་གནས་པ་ནི། །རྗེས་མ་གནང་བར་མི་བྱའོ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（辛一）第一，于利他趣人之允许者，如本颂云：

圣住作曼茶　护摩说法徒

城聚同师居　实作应前呈

རབ་གནས་དང་དཀྱིལ་འཁོར་ཏེ་དབང་བསྐུར་བ་དང་སྦྱིན་སྲེག་བྱེད་པ་དང་སློབ་མ་བསྡུས་ནས་ཆོས་འཆད་པ་རྣམས་ལ་ཡུལ་དེ་ན་བླ་མ་གནས་པ་ན་རྗེས་སུ་གནང་བ་ཞུས་ལ་བླ་མས་གནང་ན་བྱའི་མ་གནང་བར་མི་བྱའོ། །ཡུལ་དེར་བླ་མ་མེད་ན་ནི་གནང་བ་ཞུ་མི་དགོས་སོ། །

如是颂云者：谓圣住（俗云开光）及曼茶诸部灌顶,与护摩火供,及大座说法，摄取徒子等，与师同住一境之中，若其实作之时，应当前行请白。得允诺已，方可行之,否则不应作也。若非同住一境之中,则请白允诺等无须也。

གཉིས་པ་ནི། སྦྱིན་འབྱེད་སོགས་ལ་ཅི་ཐོབ་པ། །དེ་ཀུན་བླ་མ་དག་ལ་དབུལ། །དེ་ཡིས་བསྐབས་པ་བླངས་ནས་ནི། །གཞན་དག་ལ་ནི་ཅི་བདེར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（辛二）第二，希望事业出生所获之施物者，如本颂云：

施衬诸所得　悉以奉其师

若返赐给者　乐别作随应

སྦྱིན་འབྱེད་ནི་རབ་གནས་ཀྱི་མིང་གི་རྣམ་གྲངས་ཏེ་དེ་དང་དབང་བསྐུར་སོགས་བྱས་པ་ལས་བྱུང་བའི་ཡོན་ཅི་ཐོབ་པ་ཀུན་རང་གི་བླ་མ་ལ་དབུལ་ལོ། །ཚག་ལོས། དེ་ཡིས་དེ་ལ་འདོད་བླངས་ནས། །ཞེས་བསྒྱུར་བ་ལྟར་བླ་མ་དེས་སློབ་མས་བསྐབས་པ་དེ་ལས་རང་གང་འདོད་པ་ཞིག་བླངས་ནས་ལྷག་མ་གཞན་དག་ལ་ནི་སློབ་མས་ཅི་བདེར་ལོངས་སྤྱོད་པར་བྱའོ། །

如是云云。施衬者，圣住灌顶护摩说法摄徒等事、而生之功德酬报也。凡此诸种所得，悉以奉献于师。卡洛云于此增加其说者，谓奉师已，师复返还于彼弟子之供施物等，弟子得于此等诸物如法安乐享受。

གསུམ་པ་ནི། བླ་མའི་སློབ་མ་སློབ་མར་མིན། །སློབ་མའང་བླ་མའི་མདུན་དུ་མིན། ། བསྙེན་བཀུར་དག་དང་ལྡང་བ་དང་། །ཕྱག་སོགས་བྱེད་པ་བཟློག་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（辛三）第三，于上师前，自己受享别者之承事等，非所应作。如本颂云：

以同师作徒　师前受弟子
承事等所作　及礼拜不应

བླ་མའི་སློབ་མ་རང་གི་སློབ་མར་བྱ་བ་མིན་ལ་རང་གི་སློབ་མ་ལའང་བླ་མའི་མདུན་དུ་ཆོས་བསྟན་པར་བྱ་བ་མིན་ནོ། །བླ་མའི་སློབ་མ་རང་གི་སློབ་མར་མི་བྱ་བ་ལ་པཎྜི་ཏ་ཁ་ཅིག་དེས་རང་ལ་བསྙེན་བཀུར་བྱེད་ཀྱི་བླ་མ་ལ་བསྙེན་བཀུར་ཆུང་དུ་འགྲོ་ན་སློབ་མར་མི་བྱ་བ་ཡིན་ཞེས་ཪོག་ཞེ་སྡང་རྡོ་རྗེ་གསུང་ཡང་། གཞུང་དག་པ་རྣམས་ལས། སློབ་མའང་བླ་མའི་མདུན་དུ་མིན་ཞེས་འང་གི་སྒྲ་ཡོད་པས་བླ་མའི་སློབ་མ་བླ་མའི་མདུན་དུ་སློབ་མར་མི་བྱ་ཞེས་པའི་དོན་ནོ། །རང་གི་སློབ་མས་བླ་མའི་མདུན་དུ་གོས་གཡོགས་པ་སོགས་ཀྱི་བསྙེན་བཀུར་དང་སྟན་ལས་ལྡང་བ་དང་ཕྱག་ལ་སོགས་པ་བྱེད་པར་སྣང་ན་དེ་ལྟར་མ་བྱེད་ཅེས་བཟློག་པར་བྱའོ། །

此所云者，谓于上师之弟子,不应收作自己之弟子。自己之弟子,复不应于上师之前指示法要等作。上师之弟子不应收作弟子者，彼巴浪者打立有一说，谓自己于应作承事之上师前，虽微小之承事，亦不应作。如是等义，而恚面金刚等，诸中间之说者，谓上师之弟子，当上师之面前非应作承事者有之，若自己弟子于上师面前需用物等之承事，及移置座等，乃至顶拜等能作。其中深义者，若此不能作者，则成颠倒反背相应也。

བཞི་པ་ནི། སློབ་དཔོན་ལ་ནི་གང་འབུལ་དང་། །བླ་མས་ཀྱང་ནི་གང་བསྩལ་བ། །དེ་ལ་བཏུད་དེ་ལག་གཉིས་ཀྱིས། །བློ་དང་ལྡན་པས་བླང་བར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（辛四）第四，能作大恭敬之理者，如本颂云：

若以物呈师　师或有所受
应两手捧持　具慧谨所为

སློབ་དཔོན་ལ་ཡར་གང་འབུལ་བ་དེ་བློ་དང་ལྡན་པའི་སློབ་མས་གུས་པས་བཏུད་དེ་ལག་པ་གཉིས་ཀས་དབུལ་ཞིང་དེ་རེ་མ་ཟད་བླ་མས་ཀྱང་རང་ལ་གང་སྩལ་བ་དེ་ནི་བཏུད་དེ་ལག་པ་གཉིས་ཀྱིས་བླང་བར་བྱའོ། །ཚིག་འགྲུར་ལས། དེ་ནི་བཏུད་དེ་ལག་གཉིས་ཀྱིས། །བློ་དང་ལྡན་པས་དབུལ་ཞིང་བླང་། །ཞེས་འབྱུང་བ་བདེའོ། །སཾ་བྷུ་ཊ་ལས། གང་ཞིག་བྱིན་པ་དེ་དང་དེ། །ཕྱག་བྱས་ནས་ནི་བླང་བར་བྱ། །ཞེས་བྱིན་པ་ལེན་པ་ལ་ཕྱག་བྱེད་པར་གསུངས་སོ། །

如是云者，若于上师呈进众物等。凡具聪敏之弟子，皆以两手恭

谨呈递。且彼事未尽，上师复行于己有所授与者，仍应双手具慧承接也。依成量云：

于师授与两手承　呈献具慧亦恭敬

谓若是者，能出生大安乐也。桑补札云：

何种所为幸福深　于师礼敬承事最

如是云者，谓积取幸福者，于师礼拜等事最极应作也。

（以上大科第一之正义所作竟）

གཉིས་པ་ཞར་བྱུང་གི་དོན་ནི། དྲན་པ་བརྗེད་མེད་གྱུར་པ་དང་། །རང་གི་ཀུན་སྤྱོད་ལ་བརྟོན་པས། །སློན་གྱི་རང་སྤྱོད་ལས་འདས་པ། །དགའ་བས་ཕན་ཚུན་བཟློག་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（丁二）第二，附带时机之义者，如本颂云：

自学修精进　不忘念转成

法友行业非　爱语相规正

རང་གི་དམ་ཚིག་རྣམས་ལ་དྲན་པ་བརྗེད་པ་མེད་པ་ནི་མཚོན་པ་སྟེ་དེ་དང་ཤེས་བཞིན་མ་ཉམས་པར་གྱུར་པ་ཡིས་རང་གི་ཀུན་སྤྱོད་རྡོ་རྗེ་འཆང་གི་བཅས་པ་རྣམས་ལ་བརྟོན་པར་བྱས་པའི་སྒོ་ནས་སྟོན་ཏེ་བླ་མ་གཅིག་པའི་གྲོགས་རྣམས་ཀྱི་རང་གི་ཀུན་སྤྱོད་བཅས་མཚམས་ལས་འདས་པ་རྣམས་ཀྱང་བཟློག་ནས་བཅས་པ་དང་མི་འགལ་བར་བྱའོ། །དེ་ཡང་དགའ་བའི་བསམ་པས་ཕན་ཚུན་ཏེ་གཅིག་ལ་གཅིག་གིས་ཆོས་ཀྱི་གྲོགས་བྱའོ། །ཚག་ཡོས། དྲན་པ་བརྗེད་མེད་གྱུར་པ་ཡིས། །ཞེས་བསྒྱུར་རོ། །འདི་ནི་བླ་མ་ལ་ཇི་ལྟར་སྒྲུབ་པའི་སྐབས་སུ་ཞར་ལ་གྲོགས་ལ་ཇི་ལྟར་བྱ་བ་བསྟན་པའོ། །

如是云者，谓自己于诸誓戒刻刻精进，正念不忘。乃至于彼誓曰如理正知执戈防护不失，以此转成自己一切行为学修智慧具足，如金刚持所有之诸门而行精进。1乃至于其同师之法友兄弟等之修行所作，有越乎同修之业者，必以方便令其回转，乃至令人正道相应无违，应当作也。但此应复具欢喜心、饶益心，每”法与一法之道，明分别所摄也应知。确量书名云：不忘念之转成者，是专于上师如如相应之修行成就之时中，附带法友所作之指示也。

གཉིས་པ་དམིགས་ཀྱིས་བསལ་བ་ནི། ན་བས་བླ་མའི་བྱ་བ་ལ། །བཏུད་དེ་རྗེས་མ་གནང་བ་ཡང་། །བཀག་པ་རྣམས་ནི་སྤྱད་བྱས་ཀྱང་། །དགེ་སེམས་ཅན་ལ་སྡིག་མི་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（丙二）第二，即此所缘之鼓号（谓特别记号或暗示）。如本颂云：

设病命所作　即敬谨随行
纵诸遮止事（因病碍事）
善心过不成

འདིས་ནད་པ་ལ་ཉེས་མེད་དུ་འགྲོ་ཚུལ་སྟོན་ནོ། །དེ་ནི་བླ་མ་ལ་བརྙས་པ་དང་སྨོད་པ་དང་ཐུགས་དཀྲུག་པར་བྱེད་པ་ལྟ་བུ་ལ་རྗེན་ལ་ལྟོས་ནས་གནང་བ་ཡོད་པ་མ་ཡིན་གྱི། མལ་སྟན་འདུག་དང་སྔོན་འགྲོ་དང་། །ཞེས་པ་ལྟ་བུའི་བཅས་པ་རྐྱང་པའི་ཉེས་པ་འགའ་ཞིག་ནད་པ་ལྟ་བུ་ལ་རྗེན་ལ་ལྟོས་ནས་གནང་བ་ཡིན་ནོ། །དེ་ཡང་ནད་པས་བླ་མའི་བསྙེན་བཀུར་བ་བསྒྲུབ་པའི་བྱ་བ་རྣམས་ལ་བཏུད་དེ་ཞེས་པ་གསུམ་པས་སྒྲུབ་པར་འདོད་ནའང་ནད་ཀྱི་དབང་གིས་སྒྲུབ་པར་མ་ནུས་པ་དང་བླ་མའི་མདུན་དུ་མལ་སྟན་ལ་འདུག་པ་ལྟ་བུ་མིན་པའི་ཚེ་བཀག་པ་རྣམས་ནི་སྤྱད་པར་བྱས་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་དགེ་བའི་སེམས་དང་ལྡན་པ་ལ་བཅས་པའི་སྡིག་སྟེ་ལྟུང་བར་མི་འགྱུར་རོ། །འོན་དེ་དག་ལ་བླ་མ་ལ་གནང་བ་ཞུ་དགོས་སམ་སྙམ་ན། དེའི་ཚེ་རྗེས་སུ་མ་གནང་བར་ཡང་ཞུགས་པ་ལ་ཉེས་པ་མེད་པས་གནང་བ་གསོལ་མི་དགོས་སོ། །

如是云云之指示者，设遇病等，虽违教命不致成罪之理也。此中说明设于上师轻视及诽谤，及动乱其心及观伺过失，无论是否首肯，若于床座坐卧不起，或师前行走，似此所为，能成足股之罪耶。（应曰非是足股心不敬也）是以或有在病中不能作前时，允诺之事为有罪者，观此可知也。是故若人于师首肯，能行之恭敬承事等，诸所应作常续不断者，如是敬事固所乐为，然以病力之自在不能作为，如于师前应起迎等，由诸病等阻碍不能实作。然而具足最极善心恭敬，所有罪堕不致成就也应知。况且有人于师需要等想像应作，即行趣作。彼随行时并无先时允诺，以善心恭敬故，如理趣行。虽无首肯呈白而实无罪，生诸功德。是故首肯非极需要也。确当分别之。

ཚིག་ཡོས། ན་དང་བླ་མའི་བྱ་བ་ལ། །བཏུད་དེ་རྗེས་སུ་གནང་བ་ཡིས། །བཀག་པ་རྣམས་ནི་སྤྱད་བྱས་ཀྱང་། །དགེ་སེམས་ཅན་ལ་ལྟུང་མེད་འགྱུར། །ཞེས་བསྒྱུར་བ་ལྟར་ན་ནད་པ་མིན་ཡང་བཅས་པ་རྐྱང་པའི་རིགས་འགའ་ཞིག་ལ་བླ་མས་རྗེས་སུ་གནང་ནའང་ཉེས་མེད་དུ་འགྱུར་བར་སྟོན་པའོ། །

颂云：

病等于师应所作　恭敬随行自首肯
由诸阻碍难行作　若具善心不成罪

藉此演观之，若无病或略有小疥之恙，于众务纷扰勿遑等时，于师首肯随行应作未作，而亦无罪（宽限）之指示也。

ཉེས་མེད་དུ་འགྲོ་ཚུལ་རྒྱས་པར་ནི་སྙིང་པོ་རྒྱན་ལས། ན་དང་དབང་ཉམས་བྱ་བ་དང་། །གཞན་གྱི་དོན་དང་དོན་ཆེན་དང་། །སྐྱེ་མེད་བསྟན་པ་དགོས་ལྡན་དང་། །ནུས་པ་རྙེད་དང་གནང་བ་དང་། །བཀའ་བསྒོ་བ་དང་བར་ཆད་ལས། །ཉེས་པ་མེད་པར་ཤེས་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

再广推无罪之理者，依金刚心庄严偈云：

大义所作利他等　病或无权无法施
具解无生深教理　尽力勤行先首肯
师命众门善巧作　中断不成而无罪

如是云义应善知也。

གསུམ་པ་བསྟེན་ཚུལ་གྱི་དོན་བསྡུ་བ་ནི། འདིར་མང་སྨྲ་བ་ཅི་ཞིག་དགོས། །བླ་མ་དགྱེས་བྱེད་གང་ཡིན་བྱ། །མི་མཉེས་བྱེད་ཀུན་སྤང་བ་ནི། །དེ་དང་དེ་ལ་འབད་དེ་བྱ། །དངོས་གྲུབ་སློབ་དཔོན་རྗེས་འབྲང་ཞེས། །རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་ཉིད་གསུང་བས། །ཤེས་ནས་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །བླ་མ་ཡོངས་སུ་མཉེས་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（丙三）第三，依止之略义者，如本颂云：

总根本需要　一切令师喜
断诸不喜悦　如是务殷勤
悉地成由师　是持金刚说
一切悉了知　全依师悦乐

བླ་མ་བསྟེན་པའི་སྐབས་འདིར་མང་པོ་སྨྲ་ཅི་ཞིག་དགོས་ཏེ་བླ་མ་བསྟེན་པའི་གནད་བསྡུས་པ་གཟུང་བར་བྱའོ། །དེ་ནི་བླ་མ་དགྱེས་བྱེད་གང་ཡིན་པ་དེ་ཤེས་པར་བྱས་ནས་སྒྲུབ་པ་དེ་དང་མི་མཉེས་པའི་རྒྱུ་གང་ཡིན་པ་དེ་ཤེས་པར་བྱས་ནས་སྤོང་བ་དེ་ལ་ནི་འབད་དེ་བྱེད་པ་ཡིན་ནོ། །

如是云者，总此全文所宣依止之义多。而于依师之时，其重要根本必需之义者，即此颂文之义，是最紧要摄持依止法理之所应知者也。必要能作上师之心悦者，以凡彼之所知一切，乃至修行成就一切，缺彼师心悦乐之因，则不能于彼凡其所有学修悉得了知。如是乃至应断一喜之事，皆应殷殷无倦善修行之。

དེ་ལྟར་བྱེད་པ་ཡང་དངོས་གྲུབ་ཐམས་ཅད་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་མཉེས་པར་བྱས་པའི་རྗེས་

སྣ་འབྲང་བ་སྟེ་རྗེས་སུ་འགྲོ་ལྡོག་བྱེད་དོ་ཞེས་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་ཉིད་ཀྱིས་གསུངས་པས་དེ་ཤེས་ནས་སྒོ་གསུམ་གྱི་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་བླ་མ་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་མཉེས་པར་བྱའོ། །

复次，如是令上师心喜乐者，亦是成就一切悉地之所依，由一切成就悉依金刚上师欢喜心之所作随行而成，于诸随行能作转变故，如是即此金刚持所说了知矣，乃至现在三门由师欢喜力之所作，而成殊胜之悉地也应知。

རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་རྒྱུད་ལས་ཀྱང་། དེ་བས་ཐབས་ནི་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་བླ་མ་མཆོག །རྗེས་སུ་མཐུན་པས་མཉེས་པར་བྱ། །དེ་མཉེས་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་མཉེས། ཞེས་སོ། །

如金刚心庄严承传品偈云：

此中一切总方便　殊胜上师金刚持
共同随顺令欢喜　亦令诸佛生欢喜

是义应知。

（此说亲近之次第形貌中，第一说依止上师之理分三科竟，此下第二决定依止法之时分。）

གཉིས་པ་བསྟེན་ཚུལ་བཤད་པའི་དུས་ནི།　　བསམ་པ་དག་པའི་སློབ་མ་ནི།　　།དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་སྐྱབས་སོང་ལ། །བླ་མའི་རྗེས་སུ་འཇུག་པ་འདི། །ཁ་ཏོན་བྱ་བར་སྦྱིན་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（乙二）二、决定依止法之时分。如本颂云：

弟子清净心　归依于三宝
事师随契入　讽诵作供施

སྦྱིན་པར་བྱ་ཞེས་བཤད་གཞིར་བྱའོ། །གང་སྦྱིན་ན་རང་དབང་དོར་ནས་བླ་མའི་རྗེས་སུ་འཇུག་པའི་བསྟེན་ཚུལ་གྱི་གཞུང་འདིའོ། །ཅི་ཞིག་གི་དོན་དུ་སྦྱིན་ཞེ་ན། ཁ་ཏོན་བྱ་བར་སྦྱིན་པ་སྟེ་གཞུང་འདིའི་ཚིག་མི་བརྗེད་པར་ཡང་ཡང་འདོན་པ་དང་དོན་རྣམས་ཤེས་པར་བྱས་ནས་དེ་དག་ལ་དྲན་ཤེས་བསྟེན་ཏེ་འཇུག་ལྡོག་ཚུལ་བཞིན་དུ་བྱ་བའི་ཕྱིར་དུ་སྦྱིན་ནོ། །

此中所云供施者，以何而为供施之体性耶？谓自发心乃至随行趣入，如是依止事师之道是也。如是供施之事相云何耶？谓以讽诵串习，于事师五十颂之词句背诵不忘，再再念思，乃至通晓诸义，了知作法。

依止如是念知、趣人、转熏、致于如理善作之故而作供施也。

གང་ལ་སྦྱིན་ན་སློབ་མ་ལ་ནི་འོ། །སློབ་མ་ཅི་འདྲ་བ་ཞིག་སྣམ་ན། ཁྱད་པར་གཉིས་དང་ལྡན་པ་སྟེ་དང་པོ་ནི། སངས་རྒྱས་དང་ཆོས་དང་དགེ་འདུན་ཏེ་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་བ་སྟེ་སྐྱབས་འགྲོ་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་སྡོམ་པ་དང་ལྡན་པའོ། །གཉིས་པ་ནི། བསམ་པ་དག་པ་སྟེ་སྨོན་པ་དང་འཇུག་པའི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་རྣམ་པ་གཉིས་ཚུལ་བཞིན་དུ་བསྐྱེད་པའོ། །

复次，能施者谁，弟子是也。若凡弟子共同应具之相，差别有二：初，具足者，于佛法僧三宝之求取归依是也，然而行此归依，非是通常之归戒具足也；次，应具足者，心地纯洁之愿，趣求菩提之心。

འདིས་ནི་སྔགས་དང་ཕར་ཕྱིན་གྱི་ཐེག་པ་གཉིས་ཀྱི་ཐུན་མོང་བའི་ལམ་གྱི་རིམ་པ་ལ་བློ་ལེགས་པར་སྦྱངས་པ་ལ་གཞུང་འདི་འཆད་པར་བསྟན་ནོ། །སྐྱབས་འགྲོ་དང་བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་རྣམ་པ་གཉིས་ལ་མཐའ་དག་པར་སློབ་ཚུལ་ནི་བདག་གིས་བྱང་ཆུབ་ལམ་གྱི་རིམ་པར་རྒྱས་པར་གཏན་ལ་ཕབ་ཟིན་ནོ། །

于此二者之心如理的发起，复于密乘及波罗密道二者之共行次第，能具善慧练习，然后乃于此五十颂之教义而为分别之。行归依法、及发心之二种，究竟学理者，于吾（宗大师）所作广菩提道次第中之决择应作受持也。

འདིའི་འོག་ནས། དེ་ནས་སྔགས་སོགས་བྱིན་པ་ཡིས། །དམ་ཆོས་སྣོད་དུ་བྱས་ནས་སུ། །ཞེས་བླ་མའི་བསྟེན་ཚུལ་བསླབས་པའི་རྗེས་དེ་ནས་སྔགས་ཀྱི་ལམ་གྱི་སྣོད་དུ་བྱེད་པར་གསུངས་པས་ལམ་ཐུན་མོང་བ་ལ་སྦྱངས་ཏེ་སྔགས་ཀྱི་སྒོར་འཇུག་འདོད་པ་ན་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་རྡོ་རྗེ་སློབ་མས་འདི་ལྟར་བསྟེན་དགོས་སོ་ཞེས་འཆད་པ་ནི་གཞུང་གི་དགོངས་པ་ཡིན་ནོ། །

此后云何？如本颂云：

宏愿深密乘　正法成器修

如是上师依止法学习之后，于密乘道堪能造作成器，且于秘密门心具乐欲者，然后乃教以不共道之修习。是时乃有金刚上师，金刚弟子，能依所依之需要也。然如是分别者，是此中坚固（次第）之解释也。

དེས་ན་བླ་ཆེན་འབྲོག་མི་སྟ་གོན་གྱི་སྐབས་སུ་སྐྱབས་འགྲོ་སེམས་བསྐྱེད་བྱས་པའི་ཕྱི་དེ་ཉིན་དངོས་གཞིའི་གོང་དུ་ལྔ་བཅུ་པ་འཆད་པར་བཞེད་ཀྱང་། མལ་གྲོ་ལོ་ཙྪ་བ་ལམ་

ཐུན་མོང་བ་ལ་སྦྱངས་ནས་སྔགས་ཀྱི་དཔོན་སློབ་བྱེད་འདོད་པ་མ་བྱས་པའི་གོང་དུ་གཞུང་འདི་འཆད་པ་ནྣ་རོ་པའི་བཞེད་པ་ཡིན་གསུང་བ་ལེགས་སོ། །གཞུང་འདིས་སློབ་མ་བཀྲི་བའི་རིམ་པ་འདི་ནི་སྒྲོད་བསྡུས་དང་མཐུན་ལ་གནད་ཀྱང་ཤིན་ཏུ་ཆེ་སྟེ་ལམ་རིམ་དུ་བདག་གིས་བཤད་ཟིན་ཏོ། །

若是上智人多先未准备，传演之时，于归依发心所作之外，应于此五十颂前文分别之十真如性之建立，开示了知。于共道之归依竟，然后方许能作密乘门之师弟，是们觉乐杂瓦（即译师）之说也。于此五十颂分别之教者，是拉入巴之建义也。此之二说甚善，可遵行也。复次，本论导示弟子之此种次第者，于其摄修，及余紧要之点，亦与我说之大部次第道，记持之义一致也应知。

གལ་ཏེ་སྔགས་ཀྱི་དབང་མ་བསྐུར་བའི་སྔོན་དུ་ལྔ་བཅུ་པ་འཆད་པ་མི་རིགས་ཏེ་གསང་བ་སྒྲོག་པའི་ཉེས་པར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་རོ་ཞེ་ན། སྐྱོན་མེད་དེ། གཞུང་འདིར་སྔགས་ཀྱི་ཐུན་མོང་མིན་པའི་ཚིག་སྐད་ཤིན་ཏུ་ཉུང་ལ་ཡོད་པ་རྣམས་དང་དེ་དག་གི་བཤད་པ་རྣམས་ཀྱང་མདོར་བསྡུས་པའི་མི་གསལ་བ་ཙམ་ལས་མེད་པའི་ཕྱིར་དང་། གཞན་ཡང་དཔེར་ན་སློབ་མས་ཐོག་མར་དབང་བསྐུར་བར་གསོལ་བ་བཏབ་པའི་དུས་སུ་ཡོ་བྱད་མ་འཚོགས་ན་དེ་ལ་བསྲུང་བའི་ཕྱིར་དུ་ལྷའི་བསྒོམ་བཟླས་འགའ་ཞིག་དབང་མ་བསྐུར་བའི་སྔོན་དུ་བྱེད་པར་གསུངས་པ་གསང་སྒྲོག་ཏུ་མི་འགྱུར་བ་དང་འདྲ་བར་འདིར་ཡང་ལམ་ཐུན་མོང་བ་ལ་སྦྱངས་ནས་སྔགས་ལ་འཇུག་འདོད་པའི་ཐོག་མར་བྱེད་ཀྱི་སུ་རུང་རུང་ལ་མི་བྱེད་དོ། །

倘若云对于密部未得自在之前，于此五十颂分别未明者，宣说密义以致成罪。云何能令清净无过耶？以此五十颂中之密教，与他部不同，于中密句甚少，凡诸有者，及如其所说，亦皆总略之所缘，而无实施之手印，故虽说无罪，别复设喻者，弟子最初灌顶呈请之时，器等不堪作用，于彼护持之故，或有代彼作白忆念等作。是故于未受灌顶自在者之前，能作此中秘密传宣不至成罪者，与此相同。然亦必需于共道归依发心具有，乃至乐欲趣人密教之门初能作意者方可。不能于前说全全作弃也。

དེ་ནི་རྡོ་རྗེ་མཁའ་འགྲོའི་རིམ་པར་ཕྱེ་བ་ཞེ་དྲུག་པ་ལས། སློབ་མ་ཡི་ནི་རྐང་མཐིལ་དུ། །གཞུ་འདྲའི་རླུང་གི་དཀྱིལ་འཁོར་བསམ། །ལྟེ་བར་ཡེ་ཤེས་མེ་འབར་བ། །དེ་ཡི་འོད་ཟེར་

སྙིང་ཁར་འབར། །འབར་བས་ཀུན་ནས་འཁྲིགས་པར་བསྒོམ། །བཾ་ལས་བྱུང་བའི་མི་སྡུག་གཟུགས། །སྡིག་ནི་སྣ་ཡི་སྒོ་ནས་དབྱུང་། །དེ་ནས་ཁྲོ་བོའི་གཟུགས་བསྒོམས་ལ། །དེས་ནི་ཀུན་ནས་ཟ་བར་བསྒོམ། །ཞེས་དང་། བསྒྲུབ་བྱ་ལྷ་གཟུགས་བསྐྱེད་ནས་ནི། །བསྲུང་བ་དག་ནི་དགོད་པར་བྱ། །ཞེས་གསུངས་སོ། །

复次，如金刚空行第四十六颂云：

弟子观想自足掌　风轮如弓之形状
脐心炽然智慧焰　由此心间现光明
流光炽胜遍密布　བཾ字安乐身无苦
罪相鼻孔施令出　复次修行忿怒身
如是全全食尽想　（如是等以后者）
修行应作圣身生　令护守者作忆念

ལྷ་ནི་ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ་སྟེ་དེའི་གཟུགས་སུ་བསྐྱེད་པར་གཞུང་མང་པོ་ནས་གསུངས་སོ། །སློབ་མ་ལ་མི་སྨྲ་བར་སློབ་དཔོན་རང་གིས་དམིགས་པ་དེ་ལྟར་བྱེད་པ་ཡང་མིན་ཏེ་དཀྱིལ་ཆོག་རྡོ་རྗེ་ཕྲེང་བ་ལས། འཁྱིལ་པའི་སྔགས་ཀྱང་བཟླས་པའི་ཆེད་དུ་འདི་ལ་སྦྱིན་ནོ། །ཞེས་སློབ་མ་དེ་ཉིད་ལ་བཟླས་པའི་སྔགས་ཀྱང་སྟེར་བར་གསུངས་ཤིང་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་བཅུ་པ་ལས་ཀྱང་དེ་ལྟར་བཤད་པའི་ཕྱིར་དཔོན་སློབ་གཉིས་ཀས་བསྒོམ་པ་ཡིན་ནོ། །

如是云者，圣谓普贤是也。身生者，彼部中所说极多也。弟子者，未明说。师者，自所缘境而非有能作者也。复从金刚网曼荼云者，旋绕咒轮而且念诵者，彼作甚大之布施也。如是即彼弟子于真如念诵秘咒，亦作允许之说。且彼宣说十真如业，又即彼师第二者之所修行是也。

དེ་ལྟར་ན་སྤྱིར་ཐེག་པ་གང་གི་སྒོར་འཇུག་ཀྱང་ཐོག་མར་བླ་མའི་བསྟེན་ཚུལ་གལ་ཆེ་བར་མང་དུ་གསུངས་ལ་ཁྱད་པར་དུ་རྡོ་རྗེ་ཐེག་པ་བ་རྣམས་ཀྱི་དངོས་གྲུབ་ཐམས་ཅད་ནི་བླ་མའི་རྗེས་སུ་བྱེད་པར་རྒྱུད་དུ་མ་ལས་ནན་ཏན་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བར་གསུངས་པས་ལམ་གྱི་རྩ་བ་ནི་རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་ལ་བསྟེན་ཚུལ་ཡིན་ལ་དེ་ཡང་དམིགས་པ་ཐུན་རེ་ཙམ་གྱི་བླ་མའི་རྣལ་འབྱོར་གྱིས་ནི་བསླབ་བྱ་འདི་རྣམས་མི་ཤེས་པས་གཞུང་འདིའི་དོན་ལེགས་པར་ཤེས་པ་ལ་འབད་པ་ཆེན་པོ་བྱའོ། །

总摄诸说，无论趣入何乘之始，而于上师依止之法最极重要。于此又特别广说者，为金刚乘之诸悉地等修作，若无上师随行，虽能作

传承受授甚多，而皆囫囵吞枣。次者, 于极广大之部说中凡道之生起, 皆悉依于上师，且复胶固持久。若于上师瑜伽修行略而未久，彼诸学处，不得善知，虽欲自力了知彼宗部之义趣，必是大致劬劳，而或疏漏支滞，不能细致圆彻始终了当，是故智者于此应知，知已能行，而后复于金刚持之不二相续中之诸念，知能作依止乃至守护殷勤，尤为重要。

ཤེས་པར་བྱས་ནས་ཀྱང་རྡོ་རྗེ་འཆང་གི་བཅས་མཚམས་རྣམས་ལ་དྲན་ཤེས་བསྟེན་ནས་བསྲུང་བ་ལ་འབད་དགོས་སོ། །དེ་ལྟར་བྱས་ན་ཉེས་པ་དེ་རྣམས་ཇེ་ཆུང་དུ་འགྲོ་ཞིང་བཅས་མཚམས་ལས་འདས་པ་རྣམས་ལ་ཡང་འགྱོད་པ་སྐྱེས་ནས་ཕྱིར་འཆོས་པར་འདོད་པ་འབྱུང་བས་ཚེ་འདི་འམ་སྐྱེ་བ་གཞན་དུ་རིང་པོར་མི་ཐོགས་པར་བཤེས་གཉེན་བསྟེན་པ་ལ་མཁས་ཤིང་མཁས་པ་ལྟར་དུ་ཉམས་སུ་ལེན་ནུས་པ་གཞོན་ནུ་ནོར་བཟང་དང་དཔའ་བོ་རྟག་ཏུ་ངུ་ལྟ་བུར་འགྱུར་ལ། འདི་དག་ཤེས་པར་མ་བྱས་པའམ་ཤེས་ཀྱང་སྲུང་བའི་གོ་ཆ་མ་བཟུང་ན་འབྱུང་ཉེ་ལ་གྲངས་མང་བའི་ཉེས་པ་འདི་རྣམས་ཀྱིས་རྒྱུན་དུ་གོས་པར་འགྱུར་ཞིང་ཚེ་རབས་མང་པོར་ཡང་བཅས་པ་དེ་དག་ལ་སློབ་ནུས་པར་མི་འགྱུར་བས་ཤེས་རབ་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་གཞུང་འདི་བླ་མའི་རྣལ་འབྱོར་གྱི་གདམས་པའི་མཆོག་ཏུ་ཤེས་པར་གྱིས་ཤིག །

此之所作者, 凡属事师一切罪行大小, 悉由不二相一力能超忏悔。若其生已之故，久致放荡习业发生之时，或另依止别余士夫，无所持爱之善知识而修行之，若或知而不能起行, 或知而守护之甲胄(戒也）不坚，则复出生多种之罪咎。诸具慧者，于此罪类求其相续警悟转成美善者，仍必长时广多修行不二溶和之道。能如是学，一切功德无不圆成。故我甚愿诸具慧者，于此上师瑜伽之教诫得特殊之了解，起正真之实行也。（以上说依止之时分等竟以下第三科）

གསུམ་པ་བཤད་ནས་སྣོད་རུང་དུ་ཇི་ལྟར་བྱ་བ་ནི། དེ་ནས་སྔགས་སོགས་བྱིན་པ་ཡིས། |དམ་ཆོས་སྣོད་དུ་བྱས་ནས་སུ། |རྩ་བའི་ལྟུང་བ་བཅུ་བཞི་ནི། |ཀློག་དང་འཛིན་པ་ཉིད་དུ་བྱ། |ཞེས་གསུངས་ཏེ།

（乙三）三、说与器如何相应之所作者，如本颂云:

正法器作成　乃施密乘教
根本戒十四　讽诵令受行

ཐུན་མོང་གི་ལམ་རིམ་ལ་སྦྱངས་ཤིང་བླ་མའི་བསྟེན་ཚུལ་ལ་བསླབས་པའི་རྗེས་དེ་ནས་

སློབ་མ་དེའི་རྒྱུད་སྣོད་རུང་དུ་བྱའོ། །གང་གི་སྣོད་དུ་རུང་བར་བྱ་སྙམ་ན། དམ་པ་ནི་སངས་རྒྱས་རྣམས་སོ། །ཆོས་ནི་དེས་ལེགས་པར་གསུངས་པའི་རྗོད་བྱེད་རྒྱུད་སྡེ་རིན་པོ་ཆེ་རྣམས་དང་བརྗོད་བྱ་ལམ་རིམ་པ་གཉིས་ལ་སོགས་པ་སྟེ་དེ་དག་ཉན་པ་དང་སྒྲུབ་པའི་སྣོད་དུ་བྱའོ། །

如是云者，谓于共同道次第纯熟而后，乃于此上师之依止法之教，令其学修。又观彼弟子承传法器称量合度已，而后施以相应所作之法也。云何是相应可作合度之器，形相如何耶？见彼视师如佛，于彼善说法要之宝，诸所宣说，相续能作宏宣。或于二次第道如实听闻能作无倒之加行者，是相应可作之器也。

ཐབས་གང་གིས་སྣོད་དུ་བྱ་སྙམ་ན། སྔགས་སོགས་ཞེས་པ་ལ་དམ་ཚིག་གི་ཆོ་ག་ཀུན་ལས་བཏུས་པར། དེ་ནས་གསང་སྔགས་བྱིན་པ་ཡིས། །ཞེས་འབྱུང་བས་གསང་ཞིང་སྦས་པས་འགྲུབ་པ་དང་སྣོད་མིན་གྱི་ཡུལ་མིན་པས་ན་གསང་བའོ། །སྔགས་ནི་དེའི་སྐད་དོད་མནྟྲ་ལ་མན་ཡིད་དང་ཏྲ་ཡ་སྐྱོབ་པ་སྟེ་ཡིད་སྐྱོབ་པས་ན་སྔགས་ཏེ་འདུས་པའི་ལེའུ་བཅོ་བརྒྱད་པ་ལས། དབང་པོ་དང་ནི་ཡུལ་རྣམས་ཀྱི། །རྐྱེན་གྱིས་གང་དང་གང་བྱུང་ཡིད། །ཡིད་དེ་མན་ཞེས་བྱ་བར་བཤད། །ཏྲ་ནི་སྐྱོབ་པར་བྱེད་པའི་དོན། །ཞེས་གསུངས་སོ། །ཡིད་སྐྱོབ་པ་ལ་མང་དུ་ཡོད་ཀྱང་སྐབས་འདིར་ནི་དབང་བསྐུར་ནས་ཡིད་སྐྱོབ་པ་ལ་བྱེད་དགོས་པས་དེ་བྱིན་པ་ཡི་སྒོ་ནས་སྣོད་དུ་བྱས་པའོ། །

云何方便（指示详细观点）观知彼是可作之器耶？谓观彼于自部密教之誓戒、仪轨、诸业分别，及彼密咒之加持云何发生、云何增长、云何成就，而乱不入于非器界域者，是器也。又诸密人每于语气之中，浮现曼荼拿中之意表；又彼人对他现起如猿之救卫同类等事，而作护他之举。如密摄之第十八云：

若根若境诸所缘　如是如是意出生

此意所作不自由　能作猴猿护类行

此颂云者，谓若救护意强之人，于彼类中能作灌顶之加持及令他成器之功能，是能作密器之需要性也。

ཡིད་གང་ལས་སྐྱོབ་པ་ནི། ངན་འགྲོ་དང་སྲིད་པའི་སྡུག་བསྔལ་དང་ཐེག་པ་དམན་པ་ལས་བསྲུང་བས་ན་སྐྱོབ་པའོ། །ཞེས་ཤཱནྟི་པས་གསུངས་པ་ལྟར་རོ། །

又彼此意于谁作救护耶？谓若但于恶趣及受苦之有情起者，是劣乘部救护之意。此为新的巴之所说也。

དེ་ལྟར་སྣོད་རུང་དུ་བྱས་ནས་དེ་ནས་ཅི་ཞིག་ཐོག་མར་བྱ་ཞེ་ན། ཐོག་མར་བྱ་བ་ནི་དབང་བསྐུར་བའི་དུས་སུ་ཐོབ་པའི་དམ་ཚིག་དང་སྡོམ་པ་མ་ཉམས་པར་བྱེད་པ་ཡིན་ཏུ་གལ་ཆེ་སྟེ་སྡོམ་པ་བཏང་ན་དངོས་གྲུབ་འཐོབ་པའི་རྩ་བ་ཆད་པར་འགྱུར་བས་དེ་ནས་ལམ་བསྒོམ་པ་དང་རྒྱུད་འཆད་ཉན་སོགས་བྱེད་པ་ནི་རྨང་མེད་པའི་ཐོག་བྱེད་འདོད་པ་དང་འདྲའོ། །

此中相应之器，最初云何修作而得成器耶？始初修者，于灌顶之托巴誓言及能作之戒品等不坏，或于自身有强大之克服力，乃至于戒能作纵行之不坏成就，及获得根本破坏之转成。于道修行及相续断坏之言不时入耳、可作初基之倒误者，能作厌闻、不信、无欲等之类也。

དེས་ན་དབང་བསྐུར་བ་བྱས་པའི་མཇུག་ཐོགས་སུ་ལྟུང་བར་འགྱུར་མི་འགྱུར་གྱི་མཚམས་དེས་ནས་བསྲུང་བ་དགོས་པས་སྔགས་ཀྱི་སྡོམ་པའི་བསླབ་བྱ་རྣམས་བླ་མས་བཤད་ནས་སློབ་མས་ཤེས་པར་བྱ་དགོས་ཏེ་དབང་མ་བསྐུར་བའི་སྔ་རོལ་ཏུ་སྔགས་ཀྱི་བསླབ་བྱ་ཚང་བར་ཉན་དུ་མི་རུང་བའི་ཕྱིར་རོ། །བསླབ་བྱ་མང་དུ་ཡོད་ཀྱང་སྡོམ་པ་གཅོད་པའི་རྒྱུ་རྩ་ལྟུང་རྣམས་གཞན་དང་མི་འདྲ་བས་རྩ་བའི་ལྟུང་བ་བཅུ་བཞི་པའི་ཚིག་ངག་ཏུ་བཟླག་པ་དང་དོན་ཡིད་ལ་འཛིན་པ་ཉིད་དུ་བྱས་ཏེ། རྩ་ལྟུང་གིས་མ་གོས་པ་ལ་ཆེས་ཆེར་འབད་པར་བྱའོ། །

又于灌顶等所作之前后败堕之转变，不致转小成大，且于此中间能洽当需要之守护。有于密戒之诸学处上师教已，了知所作之必要，即不放逸于训示，承教大意迅即究竟能行。有于秘密学处，完全听受而行不相应；亦有广学学处，而反成阻断戒行之因。其故云何？是皆由于其初，于此根本戒十四条文之词句，背读熟利意义执持之未善作故。诸根本堕与别余不同者，是最极主要之止持故。于此应作大大殷勤而修习之。

འདི་ནི་དཔེར་ན་སྤྱོད་འཇུག་ལས། ནམ་མཁའི་སྙིང་པོའི་མདོ་སྡེ་ནི། །ཐོག་མ་ཉིད་དུ་བལྟ་བར་བྱ། །ཞེས་རྩ་ལྟུང་རྣམས་དེ་ལས་བསྟན་པས་བྱང་སེམས་ཀྱི་སྡོམ་པ་བཟུང་བས་དེ་ཐོག་མར་བལྟ་དགོས་པར་གསུངས་པ་དང་འདྲ་སྟེ་བསླབ་བྱ་གཞན་ལ་བསླབ་མི་དགོས་པ་ནི་མ་ཡིན་ནོ། །འདི་ན་བླ་ན་མེད་པའི་ཐེག་པ་ལ་སྙིང་ཐག་པ་ནས་སློབ་པར་འདོད་པ་དག་ཀྱང་དབང་བསྐུར་བ་ཐོབ་པའི་འོག་ཏུ་ཐོག་མར་རྩ་ལྟུང་བཅུ་བཞི་ལ་སོགས་པའི་

བསྲུང་མཚམས་ཤེས་པར་བྱས་ནས་མི་སྲུང་བར་ལམ་བསྒོམ་པ་དང་རྒྱུད་བཤད་ཉན་བྱེད་པ་སྨྲད་བྱེད་པ་ནི་རྡོ་རྗེ་ཐེག་པའི་ཚུལ་ལས་རྣམ་པར་འཁྱམས་པ་ཡིན་པས་བདག་ལེགས་སུ་འདོད་པ་བདག་གིས་ནི་དབང་ཐོབ་ནས་དམ་ཚིག་དང་སྡོམ་པ་བསྲུང་བ་གཞིར་བྱས་ཏེ་སྔགས་ལ་ཐོས་བསམ་སྒོམ་གསུམ་བྱའོ། །

喻云实行趣入如空之经藏，亦由最初一见之所成。且此根本戒等条，亦是彼大乘菩萨戒条所应受持者也。况彼大乘戒最初所说主要之见，亦正与此密戒完全相同者也。即其他之别余学处，有谓不具要者，是说非理。以与如是无上乘心乐欲相近之清净学处，亦是获得殊洁灌顶之基础也。是故最初于此根本戒十四条件中，各各守护之分际了知所作已，而于戒不能守护者，彼虽于道修行、相续、说闻、传继，能作讲辩传宣，而于金刚乘理趣莫不错倒，种种皆是无旨趣归宿之游行也。若具善慧主宰乐欲者，于得灌顶及灌顶之三昧耶戒、及此戒之守护等根本之所作者，是于密乘得心之三法，修行应知应作者也。

（以上是总科第二亲近次第行相竟）

གསུམ་པ་བཤད་པ་མཐར་ཕྱིན་པའི་བྱ་བ་ནི། དེ་ལྟར་བླ་མའི་རྗེས་འཇུག་སློབ་མ་ནི། །མ་ལུས་ཕན་སྐྱེད་སྐྱོན་མེད་འདི་བྱས་པའི། །དགེ་བ་མཐའ་ཡས་བདག་གིས་གང་བསགས་པ། །དེས་ནི་འགྲོ་བ་མྱུར་དུ་རྒྱལ་གྱུར་ཅིག །ཅེས་གསུངས་ཏེ།

（甲三）第三，说依止所作之究竟者，如本颂云：

如是师及弟　无咎利乐生

积集无边善　速成佛度人

ལྔ་བཅུ་པ་འདི་མཐའ་ཡས་པའི་སེམས་ཅན་གྱི་དོན་དུ་མཐའ་ཡས་པའི་བྱང་ཆུབ་ལ་དམིགས་ནས་བྱས་པ་སྟེ་བརྩམས་པའི་དགེ་བ་མཐའ་ཡས་པ་རྟ་བི་ལྟ་བདག་གིས་གང་བསགས་པ་དེས་ནི། འགྲོ་བ་ཐམས་ཅད་མྱུར་དུ་རྒྱལ་བའི་གོ་འཕང་ཐོབ་པར་གྱུར་ཅིག་ཅེས་གཞུང་བརྩམས་པའི་ངལ་བ་ལས་བྱུང་བའི་བསོད་ནམས་མི་ཟད་ཅིང་སྤེལ་བའི་ཕྱིར་དུ་བསྔོ་བའོ། །

如是云云。此五十颂者，为无边众生之义故，以无量菩提为所缘，乃至修行之所作也。如是我初业人，同彼马鸣圣者所说积极无边善根资粮，亦为一切有情之故、迅速登于究竟大觉宝位而为愿。是亦最初于此论义，不堕无暇，作无尽福，而且使其增长无量之退向也。

ལྔ་བཅུ་པ་ཇི་འདྲ་བ་ཞེ་ན།　སྔར་བཤད་པ་དེ་ལྟར་རང་དབང་དོར་ནས་བླ་མའི་རྗེས་སུ

མ་ཐུན་པར་འཇུག་པའི་སློབ་མ་ལ་ནི་འཕྲལ་དང་ཡུན་དུ་ཕན་པ་མ་ལུས་པ་སྐྱོད་པར་བྱེད་ཅིང་མ་བཤད་ལོག་བཤད་ཧ་ཅང་བཤད་པའི་སྐྱོན་རྣམས་མེད་པ་སྟེ་དེ་དག་དང་བྲལ་བའོ། །

复次，略说此五十颂之形貌云何？如彼上说自在发心荷负、乃至于上师法随行趣入之弟子，作现今及将来永久利益之出生，而且不作无说、多说、倒说、太过分说之诸失，作如是如是等正确之分析也。

ཁྱད་པར་འཕགས་བསྔོད་ལས། བསོད་ནམས་བྱས་པའི་ཚོགས་དག་ནི། །སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་ཡོངས་བསྔོ་བ། །བཅོམ་ལྡན་ཁྱོད་ཀྱིས་གང་གསུངས་པ། །དེ་གཞན་བསྟན་བཅོས་ལས་མ་བཤད། །ཅེས་གསུངས་པ་ལྟར་གཞུང་བརྩམས་པ་སོགས་ཀྱི་དགེ་བ་སེམས་ཅན་ཀུན་ལ་བསྔོ་བ་འདི་ནི་ཕྱི་རོལ་པ་ལ་མེད་པས་ཐུབ་པའི་བསྟན་པའི་ཁྱད་ཆོས་སུ་གྱུར་པའི་ཐབས་མཁས་ཆེན་པོའོ། །

特胜殊妙之回向赞云（宗喀巴大师作）：

以此福德胜资粮　用悉退向有情众
凡诸世尊云何说　如说而说不杂余

观此赞意，谓于最初契入此部教义之善根资粮，种种悉用于众生有情而作周向，别无深刻之能。是于释迦如来之教法中，得特别成就之大方便善巧者也。

ས་གསུམ་འདྲེན་པའི་ལེགས་པར་བཤད་པ་ལས། ཇི་བཞིན་བཏུས་པའི་བླ་མ་ལྔ་བཅུ་པ། །གུས་ལྡན་སློབ་མའི་ཡིད་ལ་རེ་བའི་དཔལ། །ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་སྐོང་བའི་གཞུང་མཆོག་འདི། །ཟབ་མོའི་རྒྱུད་དང་དེ་ལ་རིང་མོ་ནས། །

赞三界导师善解此论之偈赞

如说撰述事师五十颂　具敬弟子意望才能增
悉得圆满充足最胜论　于是甚深传继能畅行

སྦྱངས་པས་མཁས་པའི་གོ་འཕང་མཆོག་བརྙེས་པའི། །གཞུང་མང་བལྟས་ནས་ཤིན་ཏུ་གསལ་བར་ནི། །དམ་པའི་གསུང་གིས་བསྐུལ་བས་ལེགས་པར་བཤད། །

纯熟善巧列位胜甘露　综集众论决择最显明
正士劝励诸说善彼心　三界导引善解之妙论

གང་དེ་བཤེས་གཉེན་བསྟེན་ཚུལ་མི་མཁས་ཤིང་། །ཅུང་ཟད་ཤེས་ཀྱང་དེ་དོན་བསྒྲུབ་པ་ཡི། །བརྟོན་པ་ཆེན་པོས་རྣམ་པར་དམན་པ་ཡིས། །སྒོ་གསུམ་བག་མེད་དབང་དུ་སོང་

གྱུར་ཅིག །

若凡依止知识缺善巧　略能了悉此意最堪能
具大精勤种种下劣舍　三门无怠自在转成行

བདག་དང་བདག་འདྲ་འགའ་ཡི་ཡིད་ལ་ནི། །ལམ་བཟང་འདི་ལ་གོམས་པ་བསྐྱེད་ཕྱིར་ཡིན། །འདི་ལས་བྱུང་བའི་རབ་འབྱམས་དགེ་ཚོགས་ཀྱང་། །མཐའ་ཡས་འགྲོ་བའི་ཉེར་འཚོའི་རྒྱུ་རུ་བསྔོ། །

我及同我意趣或相近　于此妙道修行或发心
修业出生极大善资粮　回向无边有情皆灭罪

དེས་ནི་ཕན་འདོགས་ཞིང་གི་མཆོག་གྱུར་པ། །བཤེས་གཉེན་རྣམས་ལ་ལོག་པར་བསྒྲུབས་པའི་ལས། །ཐོག་མ་མེད་ནས་བགྱིས་དང་བགྱིད་སྩལ་དང་། །རྗེས་སུ་ཡི་རང་བགྱིས་པར་གྱུར་པའི་ལས། །སྐྱེ་བོ་འདི་ཡིས་གང་དང་གང་བསགས་པ། །མ་ལུས་སྨྱུར་དུ་བྱང་ནས་དམ་པའི་མགོན། །ཚུལ་བཞིན་བསྟེན་ལ་དཔའ་ཞིང་རྟུལ་ཕོད་པའོ། །རྟག་ཏུ་ངུ་དང་ནོར་བཟང་འདྲ་བར་ཤོག །

凡此依止所成众过失　共余士夫所作悉清净
迅急洁净依止正士尊　见闻随喜所作不劣钝
归求根本具德恩师无论何时何地不舍离（此句三反）

ཅེས་སློབ་དཔོན་མཁས་པ་ཆེན་པོ་རྟ་བི་ལྷས་མཛད་པའི་བླ་མ་ལྔ་བཅུ་པ་རྒྱ་གར་གྱི་མཁན་པོ་པདྨ་ཀ་ར་ཝརྨ་དང་། ཞུ་ཆེན་གྱི་ལོ་ཙཱ་བ་དགེ་སློང་རིན་ཆེན་བཟང་པོས་རྒྱ་སྐད་ལས་བོད་ཀྱི་སྐད་དུ་བསྒྱུར་ཅིང་ཚིག་དང་དོན་ལ་ཞུ་ཆེན་བྱས་ཏེ་ཉན་བཤད་ཀྱིས་གཏན་ལ་ཕབ་པའི་རྣམ་བཤད་སློབ་མའི་རེ་བ་ཀུན་སྐོང་ཞེས་བྱ་བ་འདི་ནི།

此事师五十颂者，是印度大善巧阿舍黎马鸣圣者之所作也。印土之堪布白马嘎（日阿）瓦马同（须匆）清比丘译师、名大宝贤者，以印语而译作藏音，于其词义之间最极溶洽无间。以此说听择辩广作开解，于彼弟子等之一切希望如何，皆可作充满成就之愿道也。

གཞུང་འདི་ལ་རྒྱ་གར་བའི་འགྲེལ་པ་མི་སྣང་ཡང་འདི་གང་ལས་གཙོ་ཆེར་བཏུས་པའི་རྒྱུད་དཔལ་གསང་བ་འདུས་པ་དང་རྡོ་རྗེ་ཕྲེང་བ་དང་རྡོ་རྗེ་སྙིང་པོ་རྒྱན་གྱི་རྒྱུད་དང་སྒྱུ་འཕྲུལ་དྲ་བ་དང་སཾ་བྷུ་ཊ་དང་རྡོ་རྗེ་གུར་དང་། རྡོ་རྗེ་མཁའ་འགྲོ་དང་དཔལ་མཆོག་དང་པོ་ལ་སོགས་པ་རྣམས་དང་། སྔགས་ཀྱི་བསྟན་བཅོས་གཞན་རྣམས་ལའང་བརྟེན་ནས།

此论在印土未有详明之解释如此之所作者。又复此中引用纯洁殊胜如摄秘密大教王、及金刚鬘、及金刚心庄严传承、及幻化网、及桑补扎、及金刚幕、及金刚空行、及最初胜勇等诸密部论之言教，乃至别余善说亦共依据。

བཤེས་གཉེན་བསྟེན་ཚུལ་ཉམས་སུ་ལེན་པར་འདོད་པའི་དོན་གཉེར་ཅན་མང་པོ་དང་འཇིག་རྟེན་མགོན་པོ་ཆོས་ཀྱི་རྗེ་དཔལ་འབྲི་གུང་པ་ཞེས་ཡོངས་སུ་གྲགས་པའི་གདུང་རྒྱུད་དུ་འཁྲུངས་ནས་འགྲོ་བ་མཐའ་ཡས་པའི་འདྲེན་པར་གྱུར་པ་གུ་ཤྲཱི་ཆེན་པོ་དོན་གྲུབ་རྒྱལ་པོ་པ་དང་། རིག་པ་འཛིན་པའི་སྡེ་སྣོད་ལ་སྦྱངས་པའི་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་ཆེན་པོ་བླ་མ་ཆོས་སྒོ་བ་བཀྲ་ཤིས་ཆེན་པ་རྣམས་ཀྱིས་བསྐུལ་ཞིང་། དུས་ཕྱིས་མདོ་སྔགས་ཀྱི་བསྟན་པ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པའི་གནད་རྣམས་མཁྱེན་ནས་གཅིག་ཏུ་བསྟན་པ་རིན་པོ་ཆེ་ལ་གཅེས་སྤྲས་སུ་མཛད་པའི་གནས་བརྟན་མཁས་པ་ཆེན་པོ་སྐྱབས་མཆོག་དཔལ་བཟང་པོའི་གསུང་གིས་ཉེ་བར་བསྐུལ་བའི་དོན་དུ། དགེ་སློང་རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་བློ་བཟང་གྲགས་པའི་དཔལ་གྱིས་བྱང་ར་སྒྲེང་རྒྱལ་བའི་དབེན་གནས་ཀྱི་ཡང་དགོན་བྲག་སེང་གེའི་ཞོལ་དུ་སྦྱར་བའི་ཡི་གེ་པ་ནི། ནང་རིག་པ་སྡེ་སྣོད་གསུམ་དང་གཏན་ཚིགས་རིག་པའི་ཚུལ་ལ་སྦྱོང་པ་པ་དགེ་བ་ཅན་སྤོམ་བརྩོན་དར་མ་རིན་ཆེན་ནོ། །འདི་ལ་བརྟེན་ནས་ཀྱང་བསྟན་པ་རིན་པོ་ཆེ་རྒྱས་པར་གྱུར་ཅིག ། །། སརྦ་མངྒ་ལཾ།

于依止善知识之理，善巧寻收取集真义储藏甚富，是世间依怙，光显正法之元首居中之笔。亦且普皆称扬希愿相续发生传布，乃至能成无边众生之引导。伸张广大成就义利无能胜者。是明了执受获得部器习修纯熟之大金刚持上师法门吉祥大宝之诸训诫。亦属后时显密之圆满指示之紧要精点，进入一切诸智之唯一的宝论。亦善慧爱重之庄严宝饰之坚固广藏。是大善巧者之最胜归处。具德贤惠所说之最近激劝之至理。比丘金刚持大德贤善名称普闻，于藏此之坚固胜王宝净地（亦名）净隐岩狮子院加行之作也。内明部器三者之中属于因明之理善具辩才戒进之法者，是花之叶宝庄严也。若复依此而修，则更使圣教转成坚实广大无尽之果也。如是愿云：

教与莲瓣利乐问辩具　说行大叶解脱密露味
利生大行亿身弥勒洲　法部广大法施大雨织

༄༅། །བླ་མ་ལྔ་བཅུ་པ་བཞུགས་སོ། །

事师五十颂

ཪྟ་བ་བོ། སློབ་དཔོན་རྟ་དབྱངས།

马鸣菩萨 造

曲美多吉 编排

རྒྱ་གར་སྐད་དུ། གུ་རུ་པཉྩ་ཤི་ཀ །བོད་སྐད་དུ། བླ་མ་ལྔ་བཅུ་པ། བཅོམ་ལྡན་འདས་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །

丹吉仁波切口译：（大福藏智慧剑记译）

梵语：咕噜班查西嘎，中文：上师五十敬礼如来金刚心。

汤芗铭 译：

丹增卓津：

敬礼世尊金刚萨埵

能海上师译：

དཔལ་ལྡན་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའི་གནས་ཐོབ་རྒྱུར་གྱུར་པའི། །བླ་མའི་ཞབས་ཀྱི་པདྨར་རི་བཞིན་བཏུད་བྱས་ཏེ། །དེ་བསྟེན་པ་ནི་དྲི་མེད་རྒྱུད་མང་ལས་གསུངས་པ། །མདོར་བསྡུས་བཤད་པ་འདི་ནི་གུས་པས་མཉན་པར་གྱིས། །

一：能得吉祥金刚心地因，次第顶礼上师莲座下；
拜师无数根本清经内，重点少集说此应礼听。

得具贵胜金刚萨缍上位因，上师足莲如实恭敬为作礼，
清净续说依止彼，今总集说其敬听。

成就吉祥金刚萨埵因　　上师莲足如法恭敬礼
无垢绩典所说依止理　　略摄而释当恭敬谛听

大德金刚萨垛住得成就因，无上恩师莲下如法敬事行，
依多无垢相续彼之诸言教，于此所说总摄恭谨具善听。

དབང་བསྐུར་མཆོག་ཐོབ་རྡོ་རྗེ་ཡི། །སློབ་དཔོན་ལ་ནི་དེ་བཞིན་གཤེགས། །ཕྱོགས་བཅུའི་འཇིག་རྟེན་ཁམས་བཞུགས་པས། །དུས་གསུམ་དུ་ནི་མངོན་ཕྱག་འཚལ། །

二：所有十方世界中，佛及菩萨三时时；
礼拜金刚阿阇黎，灌顶大上金刚师。

已能获得胜灌顶，如是金刚轨范师，
十方所住诸如来，三时现前为作礼。

已能得受胜灌顶　　如是金刚轨范师
十方世界诸如来　　三时现前作礼拜

住十方世界，彼一切如来，
于得灌顶师，三时咸敬礼。

མཆོག་ཏུ་དད་པས་དུས་གསུམ་དུ། །དཀྱིལ་འཁོར་མེ་ཏོག་བཅས་ཐལ་མོས། །སྟོན་པ་བླ་མ་བསྙེན་བཀུར་ཞིང་། །ཞབས་ལ་སྤྱི་བོས་ཕྱག་བགྱིའོ། །

三：最胜意乐三时时，合掌持花曼达拉；
　　供养世尊咕噜师，顶礼恭敬接足礼。

以最胜信日三时，献花中围而合掌，
头顶接足为作礼，开演上师当敬事。

最胜信心三时中　　手持鲜花曼陀罗
合掌供养传法师　　恭敬头面礼其足

应三时信诚，合掌以曼茶，
花等供事师，接足头顶礼。

ཁྱིམ་པ་ལ་ནི་གསར་བུ་ལ། །འཇིག་རྟེན་དམོད་པ་སྤོང་བའི་ཕྱིར། །དམ་ཆོས་ལ་སོགས་མདུན་བཞག་སྟེ། །བརྟུལ་ཞུགས་འཛིན་པའི་བློས་ཕྱག་བྱ། །

四：在家或者初学释，法经佛像前供养；
　　学密弟子真心礼，有时则息诸疑谤。

师或在家新出家，为避世间讥毁故，
以持禁戒心作礼，面前所置正法等。

师或白衣或沙弥　　为断世间讥毁故
彼前陈设正法等　　持禁戒者意作礼

师居家戒晚，避世诸疑谤，
设经像于前，心理执金刚。

གདན་བསྟབ་པ་དང་ལྡང་བ་དང་། །དོན་གྱི་བྱ་བ་སོགས་བསྙེན་བཀུར། །བརྟུལ་ཞུགས་ཅན་གྱིས་ཀུན་བྱ་སྟེ། །ཕྱག་དང་དམ་པ་མིན་ལས་སྤང་། །

五：供坐站礼有意事，供养等事作一切；
　　金刚弟子力事全，能放大礼无上师。

若献座位若起立，作事业等诸敬事，
有禁戒者普应作，唯离拜及非妙业。

敷设座具身起立　　办事业等诸敬事
具禁戒者悉应作　　唯离顶礼及下劣

若坐当起迎，敬承事所作，
于师凡所为，除礼拜非能。

བླ་མ་དང་ནི་སློབ་མ་དག །མཚུངས་པར་དམ་ཚིག་ཉམས་འགྱུར་བས། །དཔའ་བོས་དང་པོར་སློབ་དཔོན་དང་། །སློབ་མའི་འབྲེལ་བ་བརྟག་པར་བྱ། །

六：金刚师及其弟子，同样会得越法罪；

所以一勇阿阇黎，弟子当互审其器。

上师及与其弟子，同等失坏于誓句，
勤勇轨范及弟子，最初应互相观察。

为免上师与弟子　　俱同失坏三昧耶
是故勇士师弟子　　应先互相作观察

师及弟子等，先应同行处，
彼此互观察，否皆越法罪。

བློ་ལྡན་སློབ་མས་བླ་མར་ནི། །སྙིང་རྗེ་མེད་ཅིང་ཁྲོ་ལ་གདུག །ཁེངས་ཤིང་ཆགས་ལ་མ་བསྡམས་དང་། །སྐྱེམས་དང་བཅས་པར་མི་བྱའོ། །

七：真慈放弃黑心怒，无戒傲心贪心心，
多散心乱此族等，在智弟子以慧拣。

具慧弟子不应从，无有悲愍而忿毒，
贡高贪着不守护，自矜而伐为上师。

具慧弟子莫依止　　无有悲心而忿毒
骄慢贪着不调伏　　自夸炫耀为上师

弟子以慧择，忿恚不具悲，
贪傲无防护，谄曲等非有。

བརྟན་ཞིང་དུལ་ལ་བློ་གྲོས་ལྡན། །བཟོད་ལྡན་དྲང་ལ་གཡོ་སྒྱུ་མེད། །སྔགས་དང་རྒྱུད་ཀྱི་སྦྱོར་བ་ཤེས། །སྙིང་བརྩེར་ལྡན་ཞིང་བསྟན་བཅོས་མཁས། །

八：稳定具戒忍悲智，心直尊重无谄曲；
明了仪范密根经，博闲经理诸论议。

坚牢调伏具足慧，具忍正直无谄曲，
了知咒与续加行，具足悲愍解诸论，

坚固调柔具智慧　　安忍正直无谄诳
了知咒与续加行　　具足慈愍解诸论

住调伏具慧，忍直不掉诳，
悉传咒加行，悲心善论议。

དེ་ཉིད་བཅུ་ནི་ཡོངས་སུ་ཤེས། །དཀྱིལ་འཁོར་བྲི་བའི་ལས་ལ་མཁས། །སྔགས་བཤད་པ་ཡི་སྦྱོར་བ་ཤེས། །རབ་ཏུ་དང་ཞིང་དང་ཞིང་དབང་པོ་དུལ། །

九：契证圆满十真如，善达事业曼达拉；
能明密咒相论议，满清诸根悉净安。

毕竟晓了十真性，善巧绘造中围业，
了知宣说咒加行，其心专一根调伏。

毕竟晓了十真实　　善巧绘造中围业

了知宣说咒加行　　具大敬信根调柔

全知十真如，善巧曼荼业，
解秘密加行，诸根皆调静。

དེ་འདྲའི་མགོན་ལ་བསམམས་བྱས་ནས། །སློབ་མར་གྱུར་ནས་བརྙས་ན་ནི། །སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་བརྙས་པས་ན། །དེས་ནི་རྟག་ཏུ་སྡུག་བསྔལ་འཐོབ། །

十：若彼求法学法者，登坛后谤阿阇黎；
则谤一切如来佛，彼子常得诸苦恼。

于彼等同怙主想，既为弟子若轻毁，
即名轻毁一切佛，是故恒常当得苦。

既为弟子若作意　　轻蔑如是依怙主
即是轻蔑一切佛　　故彼恒时感苦恼

于是依怙尊，弟子若轻毁，
如轻毁诸佛，长得受重苦。

སློབ་དཔོན་ལ་ནི་སྨོད་པ་དེ། །ཡམས་དང་འཚེ་བའི་ནད་རྣམས་དང་། །གདོན་དང་རིམས་དང་དུག་རྣམས་ཀྱིས། །རྨོངས་ཆེན་དེ་ནི་འཆི་བར་འགྱུར། །

十一：若谤金刚阿阇黎，现得恶报无安时；
中毒得病着魔乱，愚痴此人会断命。

若有轻毁轨范师，便由疫气伤害病，
鬼魅炽然或诸毒，增上愚痴而命终。

若有轻毁轨范师　　当缘疫瘴侵害病
魔碍热症与诸毒　　大愚痴者身命终

由谤阿舍黎，热病诸传染，
灾星瘟毒等，命终大黑暗。

རྒྱལ་པོ་མེ་དང་སྦྲུལ་གདུག་དང་། །ཆུ་དང་མཁའ་འགྲོ་རྐུན་པོ་དང་། །གདོན་དང་ལོག་འདྲེན་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་། །བསད་ནས་སེམས་ཅན་དམྱལ་བར་འགྲོ། །

十二：王法火灾恶毒蛇，冤贼水难空行怒；
妖魔鬼与邪怪等，毁人定进金刚狱。

王法火难或毒蛇，水或空行或盗贼，
鬼魅邪引所杀害，从此堕入那落迦。

或为恶王火毒蛇　　水与空行及盗贼
魔障邪引所杀害　　堕入无间地狱中

死王火毒蛇，水飞行盗等，
夜叉倒引类，于地狱受生。

ནམ་ཡང་སློབ་དཔོན་དགག་གི་ནི། །ཀུན་ཏུ་སེམས་དཀྲུགས་མི་བྱ་སྟེ། །གལ་ཏེ་རྨོངས་

པས་བྱས་གྱུར་ན། །དམྱལ་བར་ངེས་པར་འཚེད་པར་འགྱུར། །

十三：金刚上师阿阇黎，永久不作障碍事；
　　　愚痴常作诸障碍，命终一进恶地狱。

普于一切轨范师，何时不应恼触心，
若由愚痴而现行，那落迦中受煎逼。

任于何时永不应　　扰乱一切阇黎心
倘由愚痴如是行　　定于地狱受烹煮

以此任如何，勿使师生恼，
愚昧行相违，报生大地狱。

མནར་མེད་ལ་སོགས་འཇིགས་རུང་བའི། །དམྱལ་བ་བསྟན་པ་གང་ཡིན་པ། །
སློབ་དཔོན་ལ་ནི་སྨོད་པ་རྣམས། །དེར་ནི་གནས་པར་ཡང་དག་བཤད། །

十四：毁谤金刚阿阇黎，无间地狱等怖畏，
　　　所说所有畏地狱，废子定入进住狱。

诸所示现极可怖，若无间等那落迦，
一切轻毁轨范者，正说应住于彼处。

有说毁谤师长者　　长住所云无间等
可畏恐怖地狱中

无间苦相应，何故住狱中，
由作谤师等，师宏宣正法。

དེ་བས་འབད་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །རྡོ་རྗེ་སློབ་དཔོན་བློ་གྲོས་ཆེ། །དགེ་བ་རབ་ཏུ་མི་སྒྲོམས་པ། །ནམ་ཡང་སྨད་པར་མི་བྱའོ། །

十五：大智金刚阿阇黎，发扬无降广大德；
　　　是故一切当全力，永时辄莫生轻毁。

是故一切勤勇者，预其金刚轨范师，
大慧自善不矜伐，何时不应起轻毁。

是故一切精勤者　　永不轻毁慧广大
于自善德离自矜

于一切殷勤，金刚大智慧，
至善无谄曲，任何无谤非。

བླ་མ་ལ་ནི་གུས་བཅས་ཡོན། །རྗེས་མཐུན་ཕྱོད་ཀྱིས་སྦྱིན་པར་བྱ། །དེས་ནི་རིམས་སོགས་གནོད་པ་རྣམས། །ཕྱིར་ཞིང་འབྱུང་བར་མི་འགྱུར་རོ། །

十六：发生恭敬尊重心，供养咕噜金刚师；
　　　则除苦恼病乱害，消后无复苦恼难。

诸有恭敬供上师，随顺师故而奉施，

从此炽然等侵害，当来亦令不出生。

以诸随顺诸供物　　恭敬呈献阿阇黎
如是热症等违缘　　当来悉皆不出生

于师具恭敬，随行喜舍等，
病等非人难，无发生能成。

རང་གི་དམ་ཚིག་སློབ་དཔོན་ནི། །སྦྱིན་མིན་བུ་དང་ཆུང་མ་དང་། །རང་སྲོག་གིས་རྟག་བསྙེན་བྱ་ན། ། ཡོངས་སྤྱོད་གཡོ་བས་སྨོས་ཅི་དགོས། །

十七：自戒金刚阿阇黎，难施妻儿及自身；
自命亦舍为拜师，何况富贵与财物？

于自誓句轨范师，以非可施妻与子，
及以自命常承事，况复变动诸财物。

于自誓句轨范师　　以非可施妻与儿
及自性命常供献　　况复不定诸财物

自誓阿舍黎，不吝妻子等，
自身命常依，财物趣向审。

གང་ཕྱིར་བསྐལ་པ་བྱེ་བ་ནི། །གྲངས་མེད་པར་ཡང་རྙེད་དཀའ་བའི། །སངས་རྒྱས་ཉིད་ཀྱང་བརྩོན་ལྡན་ལ། །ཚེ་འདི་ཉིད་ལ་སྟེར་བར་བྱེད། །

十八：为此无量亿劫时，极为稀有难得之，
无上成就证布达，勇猛修习此身得。

是故无数俱胝劫，极难获得大觉位，
若有具足勤精进，亦于现生能赐予。

是故无数俱胝劫　　所难获得佛果位
若有具足精进者　　即此一生亦能赐

由无量亿劫，如佛难遭遇，
于斯时幸逢，应具大精进。

རྟག་ཏུ་རང་གི་དམ་ཚིག་བསྲུང་། །རྟག་ཏུ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་མཆོད། །རྟག་ཏུ་བླ་མ་ལ་ཡང་དབུལ། ། འདི་ནི་སངས་རྒྱས་ཀུན་དང་མཉམ། །

十九：永久善护其深誓，永久供养诸如来；
永久供养阿阇黎，咕噜等同一切佛。

恒常守护自誓句，恒常供养诸如来，
亦恒奉献其上师，此与一切佛同等。

恒时守护自誓句　　恒时供养诸如来
亦当恒时供师长　　以彼等同一切佛

常护三昧耶，常供养如来，

亦常供于师，如供诸佛等。

མི་ཟད་དེ་ཉིད་འདོད་པ་ཡིས། །ཅུང་ཟད་ཡིད་འོང་གང་དང་ཡང་། །ཤིན་ཏུ་ཁྱད་པར་གྱུར་པ་ཉིད། །དེ་དང་དེ་ནི་བླ་མར་དབུལ། །

二十：有心要得无尽成，所有最上诸珍玩；
上师心中欢喜物，长时诚心而奉献。

欲得无尽真实者，以其少分堪悦意，
变成至极殊胜者，若彼若此献上师。

欲得无尽果位者　　以其少分极悦意
乃至最极殊胜者　　若彼若此献上师

以此无尽欲，略微悦意等，
或最上诸珍，奉献无上师。

དེ་བྱིན་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ལ། །རྟག་ཏུ་བྱིན་པ་ཉིད་དུ་འགྱུར། །དེ་བཞིན་བསོད་ནམས་ཚོགས་ཡིན་ཏེ། །ཚོགས་ལས་དངོས་གྲུབ་མཆོག་ཏུ་འགྱུར། །

二十一：施供金刚阿阇黎，永施所有布达等；
所以此事福德德，福德能得金刚成。

若能于此恒施供，即是恒施一切佛，
此施名为福资粮，资粮令得胜悉地。

倘能于彼恒供养　　即是恒供一切佛
由供而得福资粮　　资粮今得胜悉地

如诸佛纳受，即此恒纳受，
所成福资粮，转殊胜悉地。

དེ་བས་སློབ་མ་སྙིང་རྗེ་གཏོང་། །ཚུལ་ཁྲིམས་བཟོད་པའི་ཡོན་ཏན་ལྡན། །སློབ་དཔོན་དང་ནི་རྡོ་རྗེ་འཛིན། །ཐ་དད་པར་ནི་མི་བརྟག་གོ །

二十二：所以想学求法者，有了具戒忍功德；
慈心圆满优越子，咕噜无二金刚持。

是故弟子应具足，悲舍戒忍诸功德，
轨范师与金刚持，不应观为有别异。

足故具足悲舍戒　　忍等功德之弟子
于上师与金刚持　　不应观为有别异

学者具悲舍，戒忍功德备，
观自阿阇黎，金刚持无异。

མཆོད་རྟེན་བཤིག་འདྲའི་སྡིག་འཇིགས་པས། །གྲིབ་མའང་འགོམ་པར་མི་བྱ་ནི། །ལྷམ་དང་སྟན་དང་བཞོན་པ་སོགས། །འགོམ་མི་བྱ་བ་སྨོས་ཅི་དགོས། །

二十三：若足踏过上师影，犹罪恐怖如破塔；
于床坐鞋等资具，蓦过获罪何况说？

可畏等同坏塔罪，不应践踏上师影，
况复更所不应踏，若鞋若垫若乘等。

可畏等同坏塔罪　　师影尚不应跨越
鞋履座垫乘骑等　　莫作跨越不待言

勿蹈于师影，履座等乘骑，
若较其过失，罪衍如塔毁。

བློ་གྲོས་ཆེན་པོས་དགའ་སེམས་ཀྱིས། །བླ་མའི་བཀའ་ནི་འབད་དེ་མཉན། །རིགས་པ་ཡིས་ནི་མི་ནུས་ན། ། མི་ནུས་དེ་ལ་ཚིག་གིས་སྒྲང་། །

二十四：大悲弟子欢喜心，上师指导当听受；
真是超力不能为，则善言恭请禀白。

大觉慧者以欢心，精勤听受上师命，
若如理事无力能，其所不能婉言谢。

大慧者以欢喜心　　精勤听受上师命
倘无力办如理事　　当作启白不堪能

若师有教命，欢喜具慧闻，
若不能事类，彼意善启呈。

བླ་མ་ལས་ནི་དངོས་གྲུབ་དང་། །མཐོ་རིས་དང་ནི་བདེ་བ་འཐོབ། །དེ་བས་འབད་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །བླ་མའི་བཀའ་ལས་འདའ་མི་བྱ། །

二十五：依止咕噜阿阇黎，成就生天现乐成；
所以一切力所为，当受师命不违背。

依师当得诸悉地，若增上生若安乐，
是故一切精勤者，不应违越上师命。

依师当得诸悉地　　若增上生若安乐
是故一切精勤者　　不应违越师教令

悉地从师获，及得人天乐，
不越师教命，彼一切殷勤。

བླ་མའི་རྫས་ནི་སྲོག་ཇི་བཞིན། །དེ་ཡི་སྡུག་པའང་བླ་མ་བཞིན། །བླ་མའི་འཁོར་ནི་གཉེན་བཞིན་དུ། །མཉམ་པར་བཞག་པས་རྟག་ཏུ་བསམ། །

二十六：咕噜财物犹如命，上师心爱如师敬；
于彼上师执侍人，如亲常时恭敬心。

上师诸物如自命，上师所爱亦如师，
上师眷属如亲属，依于等住恒思惟。

师长财物如自命　　师长所爱亦如师
师长侍从如亲眷　　等住境中恒思惟

护师物如命，师喜者若师，
执事如亲等，修行者常思。

མལ་སྟན་འདུག་དང་སྔོན་འགྲོ་དང་། །གཙུག་ཏོར་དག་དང་བཅས་པ་དང་། །སྟན་ལ་རྐང་འཇོག་རྐེད་པར་ནི། །ལག་བཞག་མཉེ་བར་མི་བྱའོ། །

二十七：不应金刚上师前，包头顶高坐前去；
翘足踏坐手叉腰，安然按腰上师前。

止憩床座或前行，或作束缚其顶髻，
置足于垫手置腰，上师面前皆不应。

坐于床榻或先行　　或束头巾踏座具
双手搓揉或叉腰　　师长面前不应作

坐仰倚放足，覆头前行等，
手叉腰弄舞，师前皆不应。

བླ་མ་དག་ནི་ལངས་པ་ན། །ཉལ་དང་འདུག་པར་མི་བྱའོ། །རྟག་ཏུ་དེ་ཡི་བྱ་བ་ལ། །ལྷང་མཁས་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པར་བྱ། །

二十八：金刚咕噜站起时，应当勿坐或勿卧；
常具敬供诸威仪，站会全事欢喜事。

上师安住或起立，不应偃卧或端坐，
恒常于彼诸事业，善巧兴作令圆满。

倘若师长身起立　　当勿躺卧或端坐
应于此等种种事　　恒时善巧殷勤作

师起应速兴，咸皆具仪行，
于恒常所作，皆善巧告成。

མཆིལ་མ་ལ་སོགས་འདོར་བ་དང་། །སྟན་ལ་རྐང་པ་བརྐྱང་བ་དང་། །འཆག་དང་རྩོད་པར་སྨྲ་བ་དག །བླ་མའི་མདུན་དུ་མི་བྱའོ། །

二十九：无弃涕唾上师前，坐时勿舒于双足；
师处举步随口诤，应当不作上师前。

除遣口唾液沫等，伸展其足于坐垫，
往来经行或诤论，上师面前皆不应，

除遣口唾涎沫等　　伸足于彼坐垫处
往来经行兴争论　　师长面前皆勿作

若弃涕唾等，于座伸其足，
绕行诤戏语，师处皆勿为。

ཡན་ལག་མཉེ་དང་གར་དག་དང་། །གླུ་དང་རོལ་མོ་མི་བྱ་ཞིང་། །གཏམ་གྱི་སྒྲོར་བ་མང་པོ་རྣམས། །ཐོས་པའི་ཉེ་འཁོར་དུ་མི་བྱ། །

三十：上师行处邻近傍，语笑歌舞言作唱；
亦勿金刚上师前，手足揉等无敬行。

摩擦支体或舞跃，歌咏伎乐皆不应。
加行众多杂言论，能闻近处不应作。

搓揉肢体或舞蹈　歌咏伎乐均莫为
广作种种杂言论　能闻近处不应为

指作声弄舞，歌唱作乐等，
言谈多长冗，近师处勿为。

བཏུད་དེ་སྟན་ལས་ལྡང་བ་དང་། །གུས་པ་ཡིས་ནི་འདུག་པར་བྱ། །མཚན་ཆུ་འཇིགས་བཅས་ལམ་དུ་ནི། །བསྒོ་བ་ཐོབ་ནས་མདུན་འགྲོ་བྱ། །

三十一：常时咕噜坐或起，各按坐起徐礼敬；
夜水危险路行中，许准后自作前导。

鞠躬从座而起立，当大恭敬而端坐，
黑夜渡水道可怖，得教令已能前行。

躬身从座而起立　当具恭敬而端坐
黑夜渡水可畏途　得教令已方先行

身若起或坐，悉皆具恭敬，
夜行水险道，须禀白导行。

སློབ་དཔོན་གྱིས་མཐོང་མདུན་དུ་ནི། །བློ་དང་ལྡན་པས་ལུས་གཅུ་དང་། །ཀ་བ་སོགས་ལ་བརྟེན་མི་བྱ། །སོར་མོའི་ཚིགས་ནི་བགྲང་མི་བྱ། །

三十二：阿阇黎前或见处，有智不应现疲身；
不倚柱及墙壁等，亦不屈指节作声。

轨范所能现见前，具慧不应旋扭身，
不应以背倚柱等，不应牵曳其指节。

师长所能现见处　具慧不应身扭旋
不应以背倚柱等　亦莫牵曳手指节

不于师见处，身现疲劳相，
倚靠柱壁等，屈伸诸支节。

རྐང་བཀྲུ་བ་དང་ལུས་བཀྲུ་དང་། །དྲིལ་དང་མཉེ་བ་ལ་སོགས་ལ། །ཕྱག་ནི་སྔོན་དུ་འགྲོ་བས་བྱ། །དེ་བཞིན་མཐར་ཡང་ཅི་བདེར་བྱ། །

三十三：若须替师浴身足，濯足身等奉侍时；

先白顶礼师令知，完后顶礼自作事。

或濯其足或浴身，拂拭及与抚摩等，
皆应先行为作礼，礼已后当随所喜。

或濯其足或浴身　　擦拭与及按摩等
先应顶礼竟亦然　　礼已后当随欲行

剃按摩诸事，澡身或濯足，
应先后敬礼，如性安乐多。

དེ་ཡི་མཚན་སྨོས་བརྗོད་ན་ནི། །མིང་མཐར་ཞལ་སྔ་ལྔན་པར་བྱ། །གཞན་དག་གུས་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར། །ཁྱད་པར་ཅན་གྱིས་ཚིག་དག་བརྗོད། །

三十四：弟子名称上师时，不称只名下有礼；
为得恭敬余人前，上师名前特点称。

若当称说上师名，名后随行面前文。
为令所余起恭敬，故先称说胜敬词。

倘若称说彼名号　　随后应缀尊前语
为今他人起恭敬　　故应称说殊胜语

又复于师名，设有询及者，
以恭敬师故，答词应差别。

བླ་མ་ལ་ནི་བཀའ་སྟལ་ཞུ། །བཀའ་བཞིན་བགྱིད་ཅེས་བརྗོད་པར་བྱ། །ཐལ་མོ་སྦྱར་ཞིང་མ་ཡེངས་པར། །བླ་མས་བསྒོ་བ་མཉན་པར་བྱ། །

三十五：先请何作上师令，说全遵照上师令；
双手合掌心耳一，乐心忆持咕噜令。

若于上师请教令，即应说云如命行，
双手合掌勿散乱，当善听受上师教。

恳请师长予毅令　　应说当如汝教行
双手合掌离散乱　　属耳听受师长教

若求师教示，如教作所诠，
合掌勿自用，当听师所明。

དགོད་དང་ལུད་པ་ལ་སོགས་ལ། །ལག་པས་ཁ་ནི་དགབ་པར་བྱ། །བྱ་བ་ཟིན་ནས་འཇམ་པ་ཡི། །ཚིག་དག་གིས་ནི་གདས་པར་བྱ། །

三十六：有笑嗽时上师前，应当则以手遮口；
若有完事白上师，当无得意软语明。

发笑及与唾痰等，当善以手遮其口，
作所命事究竟已，当以柔顺语启白。

发笑与及咳嗽等　　应当以手掩自口

所办事务究竟已　　当以柔和语启白

若笑若咳等，应以手遮口，
命作若完竟，宜细语复陈。

མདུན་དུ་དུལ་བར་འདུག་པ་དང་། །གོས་སོགས་ཚུལ་ནི་བསྡམས་པ་དང་། །པུས་བཙུགས་ཐལ་མོ་སྦྱར་བ་ཡིས། །ཉན་སོགས་འདོད་པས་གསོལ་གསུམ་གདབ། །

三十七：净心前来欲听法，上师前坐具威仪；
心身衣等规律正，合掌前跪应三请。

师前调顺而端坐，善护所著衣等相，
以膝着地而合掌，为求闻等三启白。

师长面前调柔住　　所著衣物应如法
双膝胡跪手合掌　　三返启请求闻等

被调于调伏，如理而守护，
长跪合十指，乐闻白三称。

བསྙེན་བཀུར་སྤྱོད་པ་ཐམས་ཅད་ལ། །ཡིད་ནི་ང་རྒྱལ་མེད་པར་བྱ། །ངོ་ཚ་འཇིགས་ཤིང་བསྡམས་པ་ཡིས། །བག་མ་གསར་བའི་ཚུལ་གནས་བྱ། །

三十八：供养上师与时时，舍离野心骄慢心；
三门当如初适嫁，摄心低颜甚惭赧。

于作敬事一切行，其心应离于我慢，
惭羞怖畏善防护，住于初适嫁女相。

所有一切敬事中　　应离高举我慢心
羞惭畏怯善防护　　犹如初嫁女儿姿

若行诸承事，我慢心勿行，
惭畏而防护，具仪若新人。

སྙེམ་པ་ལ་སོགས་བྱ་བ་ཀུན། །སློབ་པའི་མདུན་དུ་སྤང་བར་བྱ། །གཞན་ཡང་དེ་འདྲའི་བྱ་བ་ཀུན། །རང་གིས་བརྟགས་ལ་དོར་བར་བྱ། །

三十九：严身具等生爱乐，不得现于上师前；
余事一切自思惟，切勿自作当远离。

一切轻佻等所作，开演师前应远离，
所余类此诸所作，自内观察应遣除。

一切骄恣炫耀相　　师长面前应断除
诸如此类所作事　　当自观察尽弃舍

诸威猛所作，师座前不应，
别余此相类，弃舍常自忖。

རབ་གནས་དཀྱིལ་འཁོར་སྦྱིན་སྲེག་དང་། །སློབ་མ་སྡུད་དང་འཆད་པ་རྣམས། །ཡུལ་

དེར་བླ་མ་གནས་པ་ནི། །རྗེས་མ་གནང་བར་མི་བྱའོ། །

四十：开光坛城火供等，说法集子度弟子；
　　　同城金刚上师居，一切无旨不应作。

善住中围及护摩，摄收弟子及讲说，
其处若与师同住，未得许可不应作。

善住中围与护摩　　摄受弟子及说法
若然师长住彼处　　未得许可不应作

圣住作曼荼，护摩说法徒，
城聚同师居，实作应前呈。

སྦྱིན་འབྱེད་སོགས་ལ་ཅི་ཐོབ་པ། །དེ་ཀུན་བླ་མ་དག་ལ་དབུལ། །དེ་ཡིས་བསྣམས་པ་ལྷགས་ནས་ནི། ། གཞན་དག་ལ་ནི་ཅི་བདེར་བྱ། །

四十一：开光说法等所得，净施悉以奉其师；
　　　　师纳受后留让财，随得可用自所需。

若开眼等随所得，一切皆当献上师，
师于所献取受已，有所余者随所喜。

作开眼等所得物　　一切皆应献上师
彼于所供纳受已　　余者随欲自受用

施衬诸所得，悉以奉其师，
若返赐给者，乐别作随应。

བླ་མའི་སློབ་མ་སློབ་མར་མིན། །སློབ་མའང་བླ་མའི་མདུན་དུ་མིན། །བསྙེན་བཀུར་དག་དང་ལྡང་བ་དང་། །ཕྱག་སོགས་བྱེད་པ་བཟློག་པར་བྱ། །

四十二：师子金兄不为徒，自徒说法受礼拜；
　　　　接受承事礼敬等，应止金刚上师前。

上师弟子非弟子，弟子亦非上师前，
随行所有诸敬事，及作礼等当屏退。

师长弟子非弟子　　师前弟子亦不许
起立顶礼诸敬事　　一切皆应作遮禁

以同师作徒，师前受弟子，
承事等所作，及礼拜不应。

སློབ་དཔོན་ལ་ནི་གང་འབུལ་དང་། །བླ་མས་ཀྱང་ནི་གང་བསྩལ་བ། །དེ་ལ་བཏུད་དེ་ལག་གཉིས་ཀྱིས། །བློ་དང་ལྡན་པས་བླང་བར་བྱ། །

四十三：若物供养上师时，或有上师所施时；
　　　　二手奉献后顶受，有智弟子大礼师。

随于轨范有所献，或轨范师有所赐，

具慧于彼应鞠躬，以其二手而持取。

凡于师长作供养　　或凡师长所赐予
具慧于彼躬身礼　　双手恭敬作捧持

若以物呈师，师或有所受，
应两手捧持，具慧谨所为。

དྲན་པ་བརྗེད་མེད་གྱུར་པ་དང་། །རང་གི་ཀུན་སྤྱོད་ལ་བརྩོན་པས། །སྤུན་གྱིས་རང་སྤྱོད་ལས་འདས་པ། །དགའ་བས་ཕན་ཚུན་བཟློག་པར་བྱ། །

四十四：自专常忆持不忘，专修正行当全力；
金刚兄弟非律时，爱语相教指导他。

能以正念无忘失，于自遍行皆精进，
同法违越自所行，以欢喜心相劝阻。

具足正念不忘失　　一切所行皆精进
同法违越所行时　　以欢喜心互劝止

自学修精进，不忘念转成，
法友行业非，爱语相规正。

ན་བས་བླ་མའི་བྱ་བ་ལ། །བཏུད་དེ་རྗེས་མ་གནང་བར་ཡང་། །བཀག་པ་རྣམས་ནི་སྤྱད་བྱས་ཀྱང་། །དགེ་སེམས་ཅན་ལ་སྡིག་མི་འགྱུར། །

四十五：若自病缘无能力，顶礼站等上师戒；
上师所教　无作，有德心子无其咎。

有病恭敬师事业，亦未得师赐许可，
于诸遮制虽现行，具善心故不成罪。

有病于师顶礼业　　纵未得师所开许
于诸遮禁虽现行　　具善心故不成罪

设病命所作，既敬谨随行，
纵诸遮止事，善心过不成。

འདིར་མང་སྨོས་པ་ཅི་ཞིག་དགོས། །བླ་མ་དགྱེས་བྱེད་གང་ཡིན་བྱ། །མི་མཉེས་བྱེད་ཀུན་སྤོང་བ་ནི། །དེ་དང་དེ་ལ་འབད་དེ་བྱ། །

四十六：此处多说无意义，当令一切师欢喜；
离诸上师烦恼事，一切当勤而行之。

此中多说何所用，令师欢悦所应作，
令师不悦皆远离，于彼于此当精进。

此中何须广宣说　　令师欢喜皆应作
令师不悦悉断除　　于此二事当勤勉

总根本需要，一切令师喜，

断诸不喜悦，如是务殷勤。

དངོས་གྲུབ་སློབ་དཔོན་རྗེས་འབྲང་ཞེས། །རྡོ་རྗེ་འཛིན་པ་ཉིད་གསུང་བས། །ཤེས་ནས་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །བླ་མ་ཡོངས་སུ་མཉེས་པར་བྱ། །

四十七：金刚如来亲此说，成就跟随阿阇黎；
此明全物一切事，圆满欢喜咕噜师。

悉地随顺轨范师，大金刚持所亲说，
既晓了已以诸事，一切为令上师悦。

应知金刚持亲说　　悉地是随师长生
一切务令师喜悦

悉地成由师，是持金刚说，
一切悉了知，全依师悦乐。

བསམ་པ་དག་པའི་སློབ་མ་ནི། །དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་སྐྱབས་སོང་ལ། །བླ་མའི་རྗེས་སུ་འཇུག་པ་འདི། །ཁ་ཏོན་བྱ་བར་སྦྱིན་པར་བྱ། །

四十八：弟子清净有信心，皈依稀有三宝后；
能后随师咕噜法，传子日夜为常诵。

意乐清净诸弟子，已正归依于三宝，
随顺上师而转者，便应施与令记诵。

意乐清净诸弟子　　已于三宝正归依
随顺师长而转者　　即应授彼令诵读

弟子清净心，归依于三宝，
事师随契入，讽诵作供施。

དེ་ནས་སྔགས་སོགས་སྦྱིན་པ་ཡིས། །དམ་ཆོས་སྣོད་དུ་བྱས་ནས་སུ། །རྩ་བའི་ལྟུང་བ་བཅུ་བཞི་ནི། །ཀློག་དང་འཛིན་པ་ཉིད་དུ་བྱ། །

四十九：及授金刚密咒等，令作弟子正法盆；
堕落根本十四戒，应当观背诵持严。

次乃施与咒乘等，令得成为正法器，
一十有四根本堕，正所应诵及受持。

次由授予密咒等　　令成堪受正法器
复于十四根本罪　　应当诵读并受持

宏丽深密乘，正法成器修，正法器作成，
乃施密乘教。根本戒十四，讽诵令受行，

དེ་ལྟར་བླ་མའི་རྗེས་འཇུག་སློབ་མ་ནི། །མ་ལུས་ཕན་བསྐྱེད་སྐྱོན་མེད་འདི་བྱས་པའི། །
དགེ་བ་མཐའ་ཡས་བདག་གིས་གང་བསགས་པ། །དེས་ནི་འགྲོ་རྣམས་མྱུར་དུ་རྒྱལ་གྱུར་

ཅིག །བླ་མ་ལྔ་བཅུ་པ་སློབ་དཔོན་རྟ་བི་ལྷུས་མཛད་པ་རྫོགས་སོ།། །།

五十：依教随顺上师行学子，一切得成无缺上师法；
　　　我作所集无边善德缘，愿与众生万速胜利成。

如是弟子随师转，生无余利无过患。
集此我积无边善，愿诸有情速成佛。

为利随学师弟子　　造此无有过垢论
以吾所积无边善　　愿诸众生速成佛

如是师及弟，无咎利乐生，
积集无边善，速成佛度人。

德钦·曲美多吉在迪庆藏族自治州德钦县---卡瓦格博圣地 编排完藏汉对照版。祈愿善慧圣教宏扬广大于一切时方！

2015 年 11 月 20 日